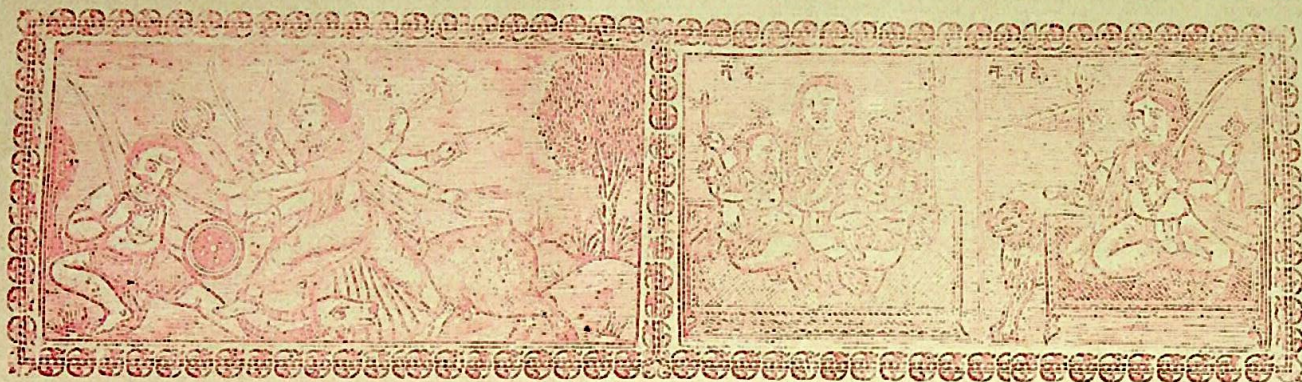

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection, New Delhi. Digitized by S3 Foundation USA

॥ अथ श्रीनगोजीभट्टकृतव्याख्यासहिता दुर्गासप्तशती प्रारभ्यते ॥

अत्र च सटीकांगपदकं सभाष्यं देवीसूक्तं रात्रिसूक्तं च निवेशितमस्माभिः ।

प्रस्तावना ।

इयं च देवीमंत्रसप्तशती मार्कण्डेयपुराणस्था तत्पुराणं चाष्टादशमहापुराणान्तर्गतमिति हि व्यासप्रणीतत्वान्यशंकापिन एतत्स्तोत्रं च काव्यालंकारैरलंकृततया वीररसादिभी रसवत्त्वेनचातीवसुरुचिरतरं रोचते परंच शाक्तानां गायत्रीमन्त्रवत्पूज्यम् अस्मिन्स्तोत्रे महालक्ष्मीदेवताया मुख्यतयावर्णनमिति ज्ञायत एव अत्रच वेदान्तदर्शनसुदृष्टानां श्रीमद्भगवद्गीतायामिव शक्त्युपासकानां सुविचारांचितानि गुप्तवत्यादिव्याख्यानानि विद्यन्ते तेषु चेदं पदवाक्यप्रमाणपारावारीणनागोजीभट्टप्रणीतमनेकतन्त्रप्रमाणकंप्रगण्यते विद्वद्भिः योग्यमेवैतत् परं च तत्रभवद्भिर्नागोजीभट्टैरन्तेऽनेकतन्त्रप्रमाणको मन्त्रनिर्णयः प्रयोगविधिश्च सुविहितोस्ति इमेनागोजीभट्टाश्च दाक्षिणात्या महाराष्ट्रदेशीया एव एतेषां कालेकुलावतंसानामत्रावतरणकालस्तु स्वकीयग्रन्थे कुत्रापिनोक्त इति ज्ञातुं न शक्यते परन्तु शालिवाहनशकस्य षोडशतमशतकस्य परार्धेन भवितव्यमिति भाति तथाहि पंडितकुमुदकलाधरसिद्धान्तकौमुद्याद्युत्पादकानां भट्टोजीदीक्षितानां जन्म पञ्चदशशततमे शके इति सुप्रसिद्धमाख्यायिकया तेषां पौत्राः हरिदीक्षितास्तएवैतेषां व्याकरणाद्यशास्त्रगुरव इति उक्तंचैभिः स्वकृतमहाभाष्यप्रदीपोद्घोतारंभे हरिदीक्षितपादाब्जसेवनावाप्तसन्मतिः तथाच श्रीमद्भिर्हीरदीक्षितैः स्वकीयलघुशब्दरत्नान्ते विस्तरस्त्वस्मत्कृतशब्दरत्नेमदन्तेवासिकृतशब्देन्दुशेखरे मञ्जूषायाश्चेति । प्रथमतश्चैभिरत्रमहाराष्ट्रे सांगोपांगवेदोधीतः इत्यनेनाध्ययनेच्छापूर्णतया अपूर्तद्रव्यतया वा श्रीकृष्णावेणीकूलविलसितम् श्रीवैराजक्षेत्रमिदानीं (वाई) इत्याख्यम् समूह्य तत्रत्यपाठशा

लायां संस्कृतभाषाव्युत्पत्त्यर्थम् काव्याध्ययनमकारि ततः श्रीकाशीक्षेत्रं संप्राप्य श्रीमद्धरिदीक्षितगुरूणां व्याकरणादिशास्त्राध्ययनेना-
 न्तेवासित्वम् स्वीकृतमिति ज्ञायत एवोपरितनोक्त्या । एभिः प्रायः शक्त्युपासकैरेव भवितव्यम् यथैषां प्रत्येकं ग्रन्थारंभे साम्बंशिवमिति मं-
 गलम् तथा च महाभाष्यप्रदीपोद्घोते नत्वासाम्बं शिवं देवीं वागधिष्ठानिकां गुरुनिति अत्र सप्तशतीटीकान्ते प्रयोगविधौ ज्ञानिनाम-
 पिचेतांसीति जपमात्रेण सद्यो मोहनमित्यनुभवसिद्धमित्यनुभवोपि दर्शितः । आस्ताम् । एतेषां पितुर्नाम शिवभट्ट इति मातुः सती इति च
 उपनामकाळे इत्युक्तप्रायमेव । उक्तम् ग्रन्थारंभे शिवभट्टसुतो धीमान् सतीदेव्यास्तु गर्भजः सतीति तस्यानामैवेत्युक्तम् सतीत्यस्य नित्यस्त्रीलिं-
 गविषये पुंवद्भावाशंकायाम् विषमबोधिण्यां सतीति दिव्यतीति विग्रह इत्युक्तम् सतीति नामैवेति काशीपरंपरापाठः महाराष्ट्रेषु (सई) इत्युच्य-
 ते महाभाष्यप्रदीपोद्घोते पितरौ च सतीशिवौ इति च । इमे काश्यामुक्तगुरुकुले छात्रत्वेनाधीत्याध्यापकत्वेन शृंगवेरपुराधीशरामराजस्याश्र-
 यं सम्पाद्य शेखरादीन् ग्रन्थान् प्रणिन्युः उक्तम् शेखरादौ भाष्यप्रदीपोद्घोतादौ च याचकानां कल्पतरोररिकक्षदुताशनात् शृंगवेरपुराधीशाद्रा-
 मतो लब्धजीविक इति तेन राज्ञारामेण स्वकृताध्यात्मरामायणटीकायां च तेन श्रीरामभक्तेन सर्वविद्याप्रजानता शृंगवेरपुरेशेन रिपुकक्षदवाग्नि-
 ना अर्थिनां कल्पवृक्षेण विद्वज्जनसभासदा भट्टनागेशशिष्येण बध्यते रामवर्मणा सेतुः परोपकृतये इत्यादि । एतत्प्रणीताः प्रसिद्धग्रन्थाः सप्तश-
 तीव्याख्यानम् भाष्यप्रदीपोद्घोतः (भाष्यकैयटविवरणम्) बृहच्छब्देन्दुशेखरः लघुशब्देन्दुशेखरः (सिद्धान्तकौमुदीव्याख्ये) परिभा-
 षेन्दुशेखरः (व्याकरणपरिभाषाज्ञापनव्याख्यानादि) बृहन्मज्झिमसूत्रपञ्चमस्कन्धे (शब्दार्थविचारः) प्रायश्चित्तेन्दुशेखरः (प्रायश्चित्तनि-
 र्णयः) आशौचनिर्णयः (जननाशौचमृताशौचविचारः) पातञ्जलसूत्रवृत्तिश्चेति शब्दरत्नः (मनोरमाव्याख्यानम्) अयंचैभिरेव निर्मायत

त्रगुरुनाम्ना प्रकाशित इतितदध्येतारः । एतत्क्रमनिर्णयश्चविस्तरभियानात्रक्रियते पातञ्जलमहाभाष्यतत्त्वज्ञातृष्वनन्याएवेमे इत्येतत्कृतग्रंथपठनेन ज्ञायते ग्रन्थारंभे च पातञ्जलमहाभाष्येकृतभूरिपरिश्रमः नागेशभट्टोनागेशभाषितार्थविचक्षण इत्याद्युक्तम् । एवंग्रन्थान्प्रकुर्वतामेतेषांवार्धक्याप्तौअजातपुंस्पर्शफलां भार्यां दृष्ट्वा खिन्नमनोभिर्नागोजीभिः लघुशब्देन्दुशेखरम् पुत्रत्वेन मंजूषांकन्यात्वेन च विधाय तस्या मनःसमाधानंकृतमिति शब्देन्दुशेखरःपुत्रोमंजूषाचैवकन्यका स्वमतौसम्यगुत्पाद्यशिवयोरर्पितौमयेति शेखरान्तिमश्लोकेनाख्यायिकयाचज्ञायते एवंकीर्त्यात्र प्रकाशिता नागोजीभट्टाः स्वकीयवयसो द्विषष्टितमे नश्वरमिमम् देहमत्र त्यक्तवेश्वरलोकमगच्छन् सेयंतैः कृता सप्तशतीटीका द्विवारं शिलामुद्रणेमुद्रितासीत् सात्वतीवाशुद्धा तत्पुस्तकतएव मया सम्यक्संशोधयित्वासीसाक्षरैर्मुद्राप्य प्रकाश्यम् नीता संशये (१) इतिचिह्नेनतथैवस्थापितमन्यतमपुस्तकाभावात् कुत्रचित्स्वाभाविकएवदृष्टिभ्रमस्तत्रक्षमंतांसुधिय इति प्राथ्यते इति सर्वसिद्धिः ॥ ६३ ॥

सज्जनोका-कृपापात्र
स्वमराज श्रीकृष्णदास,
“श्रीवेङ्कटेश्वर” यंत्रालयाध्यक्ष-मुम्बई.

श्रीमद्बाल्मीकीय रामायण भाषाटीका।

श्रीपं० ज्वालाप्रसादमिश्रकृत भाषानुवाद।

भक्तगणो! अति उत्तम टीका सरल पदोंमें हरेक देशोंके समझने योग्य कराई गई है और रुचिर स्थलोंमें मधुर दृष्टान्तों और उदाहरणोंसे अर्थ पुष्ट किया है किन्तु गूढ़ाशयोंका अर्थ तो विशेषही दर्शाया है, विशेष प्रलापसे क्या? शीघ्रता करो पीछे मूल्य बढ़ाया जावेगा. यह पुस्तक कथा बांचनेमें परमोपयोगी है. मूल्य केवल २१ ही रु० भेजनेपर यह पुस्तक घरबैठे पहुंच जावेगी ॥

श्रीमद्भोस्वामितुलसीदासकृत रामायण सटीक—पं० ज्वालाप्रसादजीकृतसंजीवनी टीका।

लीजिये रामायण सटीक (बारीक अक्षर) भी लीजिये असल पुस्तक श्रीगुसाईं जीकी लिपिके अनुसार व संपूर्ण क्षेपकों सहित जिसमें शंका समाधान आद्यपर्यंत विस्तारपूर्वक लिखे हैं. तुलसीदासका जीवनचरित्र, माहात्म्य, राम चतुर्दश वर्ष वनवासका तिथिपत्र और अष्टम रामाश्वमेध, लवकुशकाण्ड तथा कोष और सुंदर फोटोग्राफके चित्रभी संयुक्त हैं. इसके टीकाकी रचना बहुत उत्तम और अपूर्व मनभावन सुख उपजावन रामयश पावन है. देशाटन करनेवाले तथा सर्व सामान्यकी सुगमताके लिये सुंदर नवीन छोटे अक्षरोंमें छपकर तयार है की० ग्लेज ५ रु० रफ ४ रु०.

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection, New Delhi. Digitized by S3 Foundation USA

पुस्तक मिलनेका ठिकाना—खेमराज श्रीकृष्णदास “श्रीवेङ्कटेश्वर” छापाखाना—मुम्बई.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीमहाकाल्यैनमः ॥ ॥ श्रीमहालक्ष्म्यैनमः ॥ ॥ श्रीमहासरस्वत्यैनमः ॥ ॥ मार्कण्डेयेनक्रोष्टुकिंभागुरिंप्रतिउक्तंस्तोत्रं जे
 मिनिंप्रतिपक्षिरूपैर्मुनिपुत्रैरुक्तं मार्कण्डेयपुराणे तद्यथामतिव्याचक्ष्महे तत्रादौ व्याख्यास्यमानस्तोत्रेस्तूयमानदेवतास्वरूपं प्राधानिकरहस्याख्ये ग्रंथविशेषे उक्तं वि
 विच्यदर्श्यते तत्रादौ राज्ञः प्रश्नः भगवन्नवतारामे चण्डिकायास्त्वयोदिताः एतेषां प्रकृतिं ब्रह्मन् प्रधानं वक्तुमर्हसीति अत्रैतेषामिति निर्धारणे षष्ठी प्रकृतिं मूलकारणं
 तत्रोत्तरं तत्र लक्ष्यस्वरूपमाह मातुलिंगं दांखेटं पानपात्रं च बिभ्रती नागं लिंगं च योनिं च बिभ्रती नृपमूर्धनि तप्तकांचनवर्णाभातप्तकांचनभूषणा इति अलक्ष्यस्वरूप
 माह शून्यं तदखिलं स्वेन पूरयामास तेजसेति लिंगं योनिं च बिभ्रतीत्यनेनास्याः पुरुषपदं स्त्रीरूपपदं च ध्वनितम् एतदेवरूपं शैवाः सदाशिव इत्याहुः वैष्णवाः वासुदेव
 इति शाक्ताः महालक्ष्मीरिति इयं महालक्ष्मीः कूटस्था प्रथममध्यमोत्तरचरित्रत्रयदेवता समष्टिरूपा सकलदेवी माहात्म्ये देवतेति बोध्यम् एषा शैवी वैष्णवी च सदा
 शिवां कमारूढा शक्तिरिच्छा वह्या शिवा महालक्ष्मीरिति ख्याता देवी सर्वगुणान्वितेति शिवपुराणात् लक्ष्मीतंत्रे विष्णुशक्तिरूपया लक्ष्म्या शक्रं प्रतिकाल्यादीनां
 स्वावतारभेदत्वोक्तेश्च एतच्च सार्वभौम्ये पर्यवस्यति मायाविशिष्टं शुद्धं ब्रह्मेदं प्रधानतत्त्वस्थम् ततो गुणत्रयविभागेनाह शून्यं तदखिलं लोकं विलोक्य परमेश्वरी बभा
 ररूपमपरंतमसाकेवलेन हि अत्र तमसः प्राधान्यमाश्रित्य केवलेनेत्युक्तिः तद्रूपमाह साभिन्नां जनसंकाशादंष्ट्रां कितवरानना विशाललोचनानारी बभूव तनुमध्यमा
 खड्गपात्रशिरःखेटैरलंकृतचतुर्भुजा कबंधहारमुरसा बिभाणा हि शिरःस्रजम् अस्याः रूपेण तामसत्त्वमुक्तातदेव मोहजनकत्वोपपत्तये ज्ञानकल्पाल्पत्वप्रदर्शनेनैव
 द्रढयति सा प्रोवाच महालक्ष्मीं तामसी प्रमदोत्तमा नाम कर्मचमे मातर्देहितुभ्यं नमो नम इति अतएव महालक्ष्मीरपरं रूपं बभारेत्यनेनाविरोधः अनेन हि मूलशक्तेरस्या
 श्रभेदो ध्वन्यते ततो महालक्ष्मीराह महामायामहाकाली महामारी क्षुधातृषा निद्रातृष्णा चैकवीरा कालरात्रिर्दुरत्यया इमानि तव नामानि प्रतिपाद्यानि कर्मभिरि
 ति इमां रुद्रेत्यन्ये व्यवहरन्ति ततः तामित्युक्ता महालक्ष्मीः स्वरूपमपरं नृप सत्त्वाख्येनातिशुद्धेन गुणेनेदुप्रभंदधौ अक्षमालांकुशधरावीणापुस्तकधारिणी सा बभूव

वरानारीनामान्यस्यैवसाददौ अस्याः सत्त्वप्रधानत्वं दर्शयितुं ज्ञानकलातिरोभावाभावोनामादिप्रश्नाभावेन दर्शितः महामायामहावाणीभारतीवाक्सरस्वती आ
 र्याब्राह्मीकामधेनुर्वेदगर्भाचधीश्वरीति इमां विष्णुरित्यन्ये श्वेतरूपधरत्वेनापि विष्णोः स्मरणात् अत्र तमः सत्त्वयोः प्रविभागोक्त्या महालक्ष्मीरेव स्वयं रजः प्राधा
 न्येन स्थितेत्युक्तं भवति इमां ब्रह्मेत्यन्ये अलक्ष्यरूपं च सर्वमूलं चतुर्थं वेदितव्यम् आसां च मूलशक्त्या अभेद उक्त एव परस्परमपि तदभिन्नाभिन्नस्य तदभिन्नत्वमिति
 न्यायेन बोध्यम् स्वस्वरूपांशेनावृतज्ञानत्वादासांतदभेदज्ञानमपि एतास्तिष्ठोपिकन्याएव तत्समानकक्षपुरुषांतरानुक्तेः सर्वासांपुंस्त्र्युभयरूपता च अथोवाच
 महालक्ष्मीर्महाकालीं सरस्वतीम् युवां जनयतां देव्यौ मिथुनेस्वानुरूपतः इमा आज्ञादानं संमतिरूपं बोद्धव्यम् इत्युक्ता ते महालक्ष्मीः ससर्जमिथुनं स्वयम् हिरण्य
 गर्भौ रुचिरौ स्त्रीपुंसौ कमलासनौ ब्रह्मन्विधेर्विरिंचेति धातरित्याह तं नरम् श्रीः पद्मे कमले लक्ष्मीत्याह माता च तां स्त्रियम् अत्र मातृत्वं ततः प्रादुर्भावमात्रेण महाका
 लीभारती च मिथुने सृजतः सह नीलकण्ठं रक्तबाहुं श्वेतांगं चंद्रशेखरम् जनयामास नामानितयोरपि वदामि ते विष्णुः कृष्णो हृषीकेशो वासुदेवो जनार्दनः उमा गौरी सती
 चंडी सुंदरी सुभगा शुभा एवं युवतयः सद्यः पुरुषत्वं प्रपेदिरे पुरुषत्वमपीत्यर्थः एताश्च न सर्ववेद्याः तत्क्रियाचन सर्ववेद्येत्याह चक्षुष्मंतो हि पश्यंति पश्यंति ज्ञानचक्षुष
 इति तत्र ब्रह्मणे प्रददौ पत्नीं महालक्ष्मीं नृपत्रयीम् रुद्राय गौरीं वरदां वासुदेवाय च श्रियम् तत्र स्वस्वपत्न्या सहितास्ते क्रमेण ब्रह्मासृष्ट्यधिकारं विष्णुः पालनाधिकारं
 रुद्रः संहाराधिकारं कृतवानित्यग्रे उक्तम् इयं त्रयी महाकाली जन्यत्वात् कर्मतः तमो मयी सितां स्त्रियमित्युक्ते रूपतः सत्त्वमयी एवं च तमः सत्त्वयोस्तस्यां साम्यम्
 ब्रह्मा च महालक्ष्मी जन्यत्वात् हिरण्यगर्भ इत्युक्तेः स्वरूपतः कर्मतश्च रजो मय इति तत्र रजो द्वैगुण्यं विष्णुः सरस्वती जन्यत्वात् सात्त्विकः कर्मतः कृष्णं च
 पुरुषमित्युक्तेः रूपतस्तमो मय इति तत्र सत्त्वतमसोः समता लक्ष्मीस्तु ब्रह्मवद्विगुणरजोगुणा रुद्रो महाकाली जन्यत्वात् कर्मतस्तमो मयः श्वेतांगमित्युक्ते रूपतः
 सत्त्वमय इति तत्र सत्त्वतमसोः साम्यम् गौरी तु सरस्वती जन्यत्वात् गौरीमित्युक्ते श्वकर्मतोरूपतश्च सत्त्वमयी तिसत्त्वद्वैगुण्यम् अतएव तत्तद्गुणानुरूपसृष्टत्वादि

कर्मतेषां एवंचब्रह्मविष्णवोःस्त्रीपुंमिथुनंमिलित्वागुणत्रयमपि शिवमिथुनेतुसत्त्वंत्रिगुणम् एकगुणंतमः रजसःसर्वथाभावइतितत्त्वम् । एतेप्रथमाब्रह्मादयः तद
 ब्रह्मब्रह्मणो विष्णुरितिविष्णुधारा रुद्राद्रुद्रस्तस्मात्पुनारुद्रइतिरुद्रधारा काल्याःसरस्वतीसरस्वत्याश्चकालीतिकालीधारा सरस्वत्याःकालिकातःसरस्वतीति
 सरस्वतीधारा लक्ष्म्याःलक्ष्मीःततोलक्ष्मीरितिलक्ष्मीधारां सर्वत्रापिगौरीकेशवौलक्ष्मीब्रह्माणौ सरस्वतीशंकरौचेतिसहजौ सर्वत्रब्रह्मणःसरस्वतीविष्णोर्लक्ष्मीः
 शिवस्यगौरीपत्नीत्यौत्सर्गिकीरीतिः सर्वेषांरूपकर्माणिमूलवदेव कदाचित्कल्पभेदेनस्थानभेदेनवालक्ष्मीतःकालीसरस्वत्यौ सरस्वत्याः सकाशादितरे काल्याः
 सकाशादितरे विष्णोर्ब्रह्मरुद्रौ ब्रह्मणोरुद्रविष्णू रुद्रात्ब्रह्मविष्णूइत्यपिस्वेच्छादिवशात् इतिनानाप्रकारपुराणादिस्थसृष्टिक्रमेकश्चिन्नविरोधइति एतेसर्वेपिस
 र्वज्ञत्वादिसकलशक्तिमंतः।तत्तदधिकारनैयत्यात्तुकिंचिज्ज्ञत्वादिव्यवहारोपिस्वस्वोर्ध्वब्रह्मादिनियमताच एवंयेजीवाःउपासनादिकर्मणातत्तल्लोकेसारूप्यंप्राप्ता
 स्तेतत्तल्लोकीयब्रह्मवासुदेवादिभिःसमानाकारत्वात् ब्रह्मादिसंज्ञाभाजोजीवाएव । एषामपिकर्मानुरूपंतत्तदधिकारभाक्त्वम् एषांसर्वेषांमूलाभेदेनतदभेदस्यसत्त्वे
 स्वात्मांशेआवरणहीनतयातैर्ज्ञानं नचसर्वात्म्येनस्तुतिर्न विरुद्धा एवंवाअंडादिकादिब्रह्मादीनांस्वप्रादुर्भूतब्रह्माभेदज्ञापनायैवप्राधानिकरहस्येमुख्यलक्ष्म्यादिज
 न्यब्रह्मादीनामेवअंडस्रष्टृत्वतद्भेदकत्वतत्पालकत्वतत्संहारकत्वादीनिअग्रेउक्तानीतिबोध्यम्।स्वरयासहसंभूयविर्चिंचोडमजीजनत् विभेदभगवान्रुद्रस्तद्गौर्या
 सहवीर्यवानित्यादिना एवंचपृथिवीतत्त्वाधिष्ठातृभूतहरेर्योगनिद्रासंपादिकायास्तादृश्याअपिमहाकाल्यामूलशक्त्यभेदादेव तयाविसृज्यतेसर्वसाविद्यापरमामु
 केरित्यादिनाक्रियमाणासर्वात्म्येनस्तुतिर्नविरुद्धा एवंजडात्मिकायाःप्रकृतेश्चेतनरूपायाश्चिच्छक्तेश्चाधिष्ठात्र्याधिष्ठेययोरभेदंमत्वा योगनिद्राजगत्पतेःसैषाप्रस
 न्नावरदाइत्यादिनातत्रजडचेतनयोःसामानाधिकरण्यम् अत्रमूलभूतजडशक्तेर्महामायाकुण्डलिनीत्यादिशब्दैर्व्यवहियमाणायाअधिष्ठात्रीचिच्छक्तिरपितदभे
 दात् महामायादिसंज्ञाभाक् एवंतमोमयीकालीसंज्ञाशक्तिरपिनिद्रामोहादिभिःपुरुषज्ञानावरकत्वान्महामायाइत्युच्यते मूलशक्त्यभेदाच्च साचेयंशक्तिःमनोधि

ठिताएवउपास्या तत्रशक्तस्यशक्तिप्रत्याश्रयत्वेपिकार्योत्पत्तौशक्तेरेवप्राधान्यमतःशक्तिरुपास्येतिव्यवहारस्यनानुपपत्तिः एवंमुक्तिदातृत्वंसर्वाश्रयत्वादिव्य
 वहारोपिसमंजसः उपास्यत्वंचमहाकाल्यादिद्वारामूलशक्तेरेवेति सर्वसमंजसम् अन्यच्चतत्रतत्रवक्ष्यामः । अस्याःशापोद्धारोत्कीलनेकात्यायनीतंत्रोक्तेत्रयो
 दशाध्यायं पठित्वाप्रथमंपठेत् ततोद्वादशद्वितीयौततएकादशतृतीयावितिक्रमेणपठेत् सप्तमंद्विरितिशापोद्धारः प्रथममध्यमचरित्रंपठित्वाततःप्रथमतृतीयेपठे
 दित्युत्कीलनमितिकेरलाः अथप्रसंगात्स्तोत्रविधिः तत्रवाराहीतंत्रे आधारेस्थापयित्वातुपुस्तकंवाचयेत्ततः हस्तसंस्थापनाद्देविभवेदर्द्धफलंयतः यावन्नपूर्यते
 ध्यायस्तावन्नविरमेत्पठेत् यदिप्रमादादध्यायेविरामोभवतिप्रिये पुनरध्यायमारभ्यपठेत्सर्वमुहुर्मुहुः अनुक्रमात्पठेद्देविशिरःकंपादिकंत्यजेत् तथान्यत्र
 प्रणवंपूर्वमुच्चार्यस्तोत्रंवांसंहितांपठेत् अंत्येचप्रणवंदद्यादित्युवाचादिपुरुषः नमोतंचपठेत्स्तोत्रंवाचकंतुप्रशस्यते यत्तुकीलके शनैस्तुजाप्यमाने ऽस्मिन्स्तोत्रेसंप
 त्तिरुच्चैरितितदित्युच्चैःपाठनिषेधकंत्वशानिषेधकंच पुस्तकेवाचनंशस्तंसहस्रादाधिकंयदि ततोऽन्यूनस्यतुभवेद्वाचनंपुस्तकंविना विनापीत्यर्थः ऋषिच्छंदोगं
 विन्यस्यपठेत्स्तोत्रंसमाहितः स्तोत्रेनदृश्यतेयत्रप्रणवंन्यासमाचरेत् भीष्मपर्वणियागीतासाप्रशस्ताकलौयुगे विष्णोःसहस्रनामाख्यंस्तोत्रंपापप्रणाशनम्
 गजेंद्रमोक्षणंचैवतथाकारुण्यकस्तवः नारसिंहंतथास्तोत्रंस्तोत्रंश्रीरामसंज्ञकम् देव्याःसप्तशतीस्तोत्रंतथानामसहस्रकम् श्लोकाष्टकंनैलकंठंशैवंना
 मसहस्रकम् त्रिपुरायाःप्रसादाख्यंसूर्यस्यस्तवराजकम् पैत्रोरुचिस्तवोयश्चइंद्राक्षीस्तोत्रमेवच वैष्णवंचमहालक्ष्म्याःस्तोत्रमिंद्रेणभाषितम् भार्गवा
 ख्येनरामेणशप्तान्यन्यानिकारणात् शुद्धेनाचलचित्तेनपठितव्यंप्रयत्नतः नस्वयंलिखितंस्तोत्रंनान्नाह्णालिपिंपठेत् नचस्वयंकृतंस्तोत्रंतथान्येनचयत्कृतम्
 यतःकलौप्रशंसंतिऋषिभिर्भाषितंतुयत् क्वचित्तु अष्टस्यांवाचतुर्दश्यांकृष्णायांतुसमाहितः ददातिप्रतियुक्तातिनान्यथैषाप्रसीदति इतिकीलकग्रंथेस
 तशतीग्रंथशिवशापतदुच्चारानुक्तौ तथावैकृतिकरहस्ये ततःकृतांजलिर्भूत्वास्तुवीतचरितैरिमैः एकेनवामध्यमेननैकेनेतरयोरिह चरितार्थतुनजपेज्जपंश्छिद्रम

वाप्नुयात् इति अर्गलांकीलकंचादौजपित्वाकवचं पठेत् जपेत्सप्तशतीं पश्चात्क्रमेण कचोदितः इति केरलसंप्रदायः इति स्तोत्रपठनविधिः ॥ ॐ नमश्चण्डिकायै ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच सावर्णिरिति । सवर्णायाश्छायाया अपत्यं सावर्णिः बाह्वादित्वादिञ् विस्तराद्भूतो ममेति अपादानशेषत्वविवक्षायां षष्ठी निशामय जा नीहि चुरादेरूपं तस्य नान्ये मितो हेताविति मित्वनिषेधः सूर्यस्य तनय इति दक्षसावर्ण्यादि निरासार्थः यद्वा यः यकारादष्टमो मनुर्हकारस्तस्य विशेषणं सूर्यतनय इति सचाग्निस्तेजस्वित्वेन तन्नेदिष्टत्वात्तेन तद्बीजरेफोलभ्यते तद्रत्वं च हकारस्य लक्षणयोच्यते तस्यैव विशेषणांतरात् सावर्णिरिति सवर्णालोहितशुक्लकृष्णवर्ण सहिता प्रकृतिः तस्या अपत्यवत्संबन्धीतद्वाचक ईकारः तद्वत्त्वं लक्षणया अंतिमो बिंदुस्तु श्लोके स्वरूपत एव निवेशित इति ईर्न्ही इति बीजं लब्धं तदुत्पत्तिं तन्मंत्रं प्र तिपाद्य देवताया उत्पत्तिं निशामयेति संबन्धः । यद्यपि एतदुपक्रमे प्रश्ने अस्मिन्कल्पे सप्तयेन्ये भविष्यंति महामुने मनवस्तान्समाचक्ष्वतेषु देवादयश्च ये इत्येवोक्तम् त मार्कण्डेय उवाच ॥ सावर्णिः सूर्यतनयो यो मनुः कथ्यतेष्टमः ॥ निशामय तदुत्पत्तिं विस्तराद्भूतो मम ॥ १ ॥

महामायानुभावेन यथा मन्वंतराधिपः ॥ सवभूवमहाभागः सावर्णिस्तनयोरवेः ॥ २ ॥

थापि सावर्णिकाख्यानकथनोत्तरं मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिकमिदं सम्यक्प्रोक्तं मन्वंतरंतव तथैव देवीमाहात्म्यं पृष्ठमेतत्तद्वोदितमित्युपसंहारेण तद्विषयक्रोष्टुकिप्रश्न स्यान् यनात् उपक्रमप्रश्ननिबन्धरूपलक्षणमिति बोध्यम् ॥ १ ॥ महामायेति विशसदप्रतीतिसाधना^{माया} तस्यामहत्त्वं च सर्वविषयत्वमिति महामाया ईश्वरशक्तिः तस्या अनुभावः इदमस्य भवत्विति च्छा मन्वंतरं किंचिदधिकैकसप्ततियुगात्मककालः तथेत्यनेन तथातं प्रकारं निशामयेत्यनुषंगो दर्शितः भागं भगसमूहः ऐश्वर्य स्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीरणेति विष्णुपुराणात् बभूवेति भूतवदुपचारः तद्भवनस्यावश्यकत्वद्योतनाय सावर्णिस्तनयोर वेरिति संभ्रमे पुनरुक्तिः ॥ २ ॥

स्वारोचिषेइति स्वारोचिषाधिकारोपलक्षितेद्वितीयमन्वन्तरे पूर्वमतिकथाकालापेक्षया चैत्रस्तस्यैवमनोःसुतःनामेतिप्रसिद्धौ ॥ ३ ॥ तस्येति सम्यङ्गीति
 शास्त्रानुसारेण कोलासुरथस्यैवराजधान्यन्तरम् तथाअतिशयेनकोलाविध्वंसिनइत्यर्थः ॥ ४ ॥ तस्यतैरिति अतिप्रबलदंडकर्तुः छांदसत्वात्कर्मधारयादि
 निःइदंपराजयनिमित्तं न्यूनैरल्पसाधनैः ॥ ५ ॥ ततइति ततःभंगानंतरम् तैःप्रबलैःअरिभिःशत्रुभिराक्रांतआक्रमितःमहाभागः स्वपुरमायातः निजदेशा
 धिपएवाभवत्नसार्वभौमइत्यर्थः भाव्येतज्जन्मभवजन्मांतरीयमहाराज्यमितिबुद्धौस्वीकृत्यमहाभागइत्युक्तम् ॥ ६ ॥ अमात्यैरिति ततःतस्य सार्वविभ
 स्वारोचिषेंतरेपूर्वचैत्रवंशसमुद्भवः ॥ सुरथोनामराजाभूत्समस्तेक्षितिमण्डले ॥ ३ ॥ तस्यपालयतःसम्यक्प्रजाःपुत्रानिवौरसान् ॥ बभू
 वुः शत्रवो भूपाः कोलाविध्वंसिनस्तदा ॥ ४ ॥ तस्यतैरभवद्युद्धमतिप्रबलदण्डिनः ॥ न्यूनैरपिसतैर्युद्धेकोलाविध्वंसिभिर्जितः ॥ ५ ॥
 ततःस्वपुरमायातोनिजदेशाधिपोभवत् ॥ आक्रान्तःसमहाभागस्तैस्तदाप्रवलारिभिः ॥ ६ ॥ अमात्यैर्वलिभिर्दुष्टैर्दुर्बलस्यदुरात्मभिः ॥
 कोशोवलंचापहृतंतत्रापिस्वपुरेततः ॥ ७ ॥ ततोमृगयाव्याजेनहृतस्वाम्यःसभूपतिः ॥ एकाकीहयमारुह्यजगामगहनंवनम् ॥ ८ ॥ सत
 त्राश्रममद्राक्षीद्विजवर्यस्यमेधसः ॥ प्रशांतश्चापदाकीर्णमुनिशिष्योपशोभितम् ॥ ९ ॥ किकस्तसिः तत्रस्वपुरेऽतिकोशोऽर्थसंचयः बलसैन्यं
 चापहतमात्मसात्कृतम् दुष्टत्वंराजविषयद्वेषवत्त्वं दुरात्मत्वंराज्यलोभाक्रांतत्वं दुर्बलत्वंक्षीणबलवत्त्वम् रिपुकृताभिभवात् ॥ ७ ॥ ततइति हृतस्वाम्यः
 हताधिपत्यः एकाकीअसहायः ॥ ८ ॥ सतत्रेति मेधाइतिऋषिनाम् वस्तुतो वसिष्ठस्यनामांतरमिदम् अमुष्याःसावतारायामहालक्ष्म्या अमानुषं जन्मानिच
 रितैःसार्द्धैःस्तोत्रैर्वावेदवादिना कथितानिपुराशक्रवसिष्ठेनमहात्मना स्वारोचिषेंतरेराज्ञेसुरथायमहात्मनेसमाधयेचवैश्यायप्रणतायचसीदत इतिलक्ष्मीतंत्रोक्तेः
 श्रीशस्त्ररूपमास्थायपुराविप्रस्यमेधसः स्वमायाज्ञापयामाससुरथायसमाधये इत्यन्यत्र प्रशांतत्वंपरहिंसाविरहत्वंमुनिभिस्तच्छिष्यैश्चशोभितमित्यर्थः ॥ ९ ॥

तस्थाविति कंचित्कालमितिकालाध्वनोरितिद्वितीया इतश्चेतःअनियतदिग्देशम् मुनिवरेतिभागुरिसंबोधनम् आश्रमविशेषणंवा ॥ १० ॥ सोचिंतयदि
ति ममेतिपष्ठचंतप्रतिरूपकमव्ययम् तस्यभावोममत्वंममेदमित्यभिमानः तेनाकृष्टानिवृत्तिमार्गादपकृष्टाचेतनावुद्धिर्यस्यसः मत्पूर्वैःपूर्वजैरित्यर्थः हिपादपूरणे
उत्तरश्लोकेनान्वयः मानसइतिपाठेपिआकृष्टमानसंयस्य ॥ ११ ॥ ॥ मद्भृत्यैरिति तथापालनेहेतुरसद्भृत्यैरिति प्रधानैर्महामात्रैःसहितः सप्रधानःशूरहस्तीति
कर्मधारयः किमवस्थइतिनजानेइत्यन्वयः ॥ १२ ॥ ममेतिवशंपारतंत्र्यम् कान्क्रियंतःकीदृशान्वानजानेइत्यस्यानुषंगः अनुगताः सेवकत्वेहेतुः प्रसादेत्या
तस्थौकंचित्सकालंचमुनिनातेनसत्कृतः ॥ इतश्चेतश्चविचरंस्तस्मिन्मुनिवराश्रमे ॥ १० ॥ सोचिंतयत्तदातत्रममत्वाकृष्टचेतनः ॥ म
त्पूर्वैःपालितंपूर्वमयाहीनंपुरंहितत् ॥ ११ ॥ मद्भृत्यैस्तैरसद्भृत्यैर्धर्मतःपाल्यतेनवा ॥ नजानेसप्रधानोमेशूरहस्तीसदामदः ॥ १२ ॥
ममवैरिवशंयातःकान्भोगानुपलप्स्यते ॥ येममानुगतानित्यंप्रसादधनभोजनैः ॥ १३ ॥ अनुवृत्तिध्रुवंतेद्यकुर्वत्यन्यमहीभृताम् ॥ अस
म्यग्व्ययशीलैस्तैःकुर्वद्भिःसततंव्ययम् ॥ १४ ॥ सचिंतःसोतिदुःखेनक्षयंकोशोगमिष्यति ॥ एतच्चान्यच्चसततंचिंतयामासपार्थिवः ॥
॥ १५ ॥ तत्रविप्राश्रमाभ्याशेवैश्यमेकंददर्शसः ॥ सपृष्टस्तेनकस्त्वंभोहेतुश्चागमनेऽत्रकः ॥ १६ ॥ सशोकइवकस्मात्त्वंदुर्मनाइवल
क्ष्यसे ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यभूपतेःप्रणयोदितम् ॥ १७ ॥

दि प्रसादस्तुष्टिदानम् धनंमासिकादिवेतनम् भोजनंप्रतिदिनंदीयमानंतैः ॥ १३ ॥ अनुवृत्तावपि एते एव हेतवः ध्रुवमिति वितर्के हामांधिगित्यध्याहारः असम्यगि
तिश्रियोर्थे तुरीयांशाधिकोव्ययःसम्यग्व्ययंसततमिति सप्तमस्तम् ॥ १४ ॥ दुःखेनेतिनिर्विसर्गपठंति विसर्गतः कोशोमूलधनमन्यदनुक्तमपि ॥ १५ ॥ तत्रेति वि
प्रेतिभागुरिसंबोधनंमेधार्थकतयाऽऽश्रमविशेषणंवाअभ्याशेनिकटे सवैश्यः भोइत्यामंत्रणे अत्रआश्रमे ॥ १६ ॥ सशोकइति इष्टवियोगानुचिंतनंशोकःदुः
स्वनिबंधनचिंतावसादो दुर्मनादौर्मनस्यंसशोकइवउपहतशरीरत्वात् दुर्मनाइवाक्रियास्वस्थैर्यात् इत्याकर्ण्येति श्लोकःस्पष्टार्थःप्रणयोविश्रंभः ॥ १७ ॥

प्रश्रयोविनयः मार्कण्डेयेनसुरथंप्रतिक्लृप्त्युक्तावनुदितायांभागुरैःवैश्यउवाचेतिजिज्ञासामालक्ष्यमार्कण्डेयआह ॥ ॥ वैश्यउवाच ॥ समाधिरिति ॥ ॥ १८ ॥ अ
साधुभिःपुत्रदारैर्धनलोभाच्चिरस्तः अधिक्षिप्तोभर्त्सितइतियावत् चादन्यैरपीत्यर्थः विहीनश्चेति दारैःपुत्रैर्मधनमादायगृहीत्वा धनैर्विहीनश्च अंशस्याप्यदाना
त्तद्रहितःकृतोहम् ॥ १९ ॥ धनहीनत्वादेवाप्तैःसुहृद्भिःबंधुभिश्चनिरस्तस्त्यक्तोहंवनमभ्यागतइत्यन्वयः । सोहमिति ॥ २० ॥ प्रवृत्तिर्वाताएवविवृणोति
प्रत्युवाचसतंवैश्यःप्रश्रयावनतोत्पन्नम् ॥ ॥ वैश्यउवाच ॥ ॥ समाधिर्नामवैश्योहमुत्पन्नोधनिनांकुले ॥ १८ ॥ पुत्रदारैर्निरस्तश्च
धनलोभादसाधुभिः ॥ विहीनःस्वजनैर्दारैःपुत्रैरादायमेधनम् ॥ १९ ॥ वनमभ्यागतोदुःखीनिरस्तश्चाप्तबन्धुभिः ॥ सोऽहंनवेद्विपुत्राणां
कुशलाकुशलात्मिकाम् ॥ २० ॥ प्रवृत्तिस्वजनानांचदाराणांचात्रसंस्थितः ॥ किंनुतेषांगृहेक्षेममक्षेमंकिंनुसांप्रतम् ॥ २१ ॥ कथंतेकिंनुसद्वृ
त्तादुर्वृत्ताःकिंनुमेसुताः ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यैर्निरस्तोभवौलुब्धैःपुत्रदारादिभिर्धनैः ॥ तेषुकिंभवतःस्नेहमनुबध्नातिमानसम् ॥ २२ ॥
वैश्यउवाच ॥ ॥ एवमेतद्यथाप्राहभवानस्मद्गतंवचः ॥ किंकरोमिनवध्नातिममनिष्ठुरतांमनः ॥ २३ ॥ यैःसंत्यज्यपितृस्नेहंधनलुब्धैर्निराकृ
तः ॥ पतिस्वजनहार्दचहार्दितेष्वेवमेमनः ॥ २४ ॥ किमेतन्नाभिजानामिजानन्नपिमहामते ॥ यत्प्रेमप्रवणंचित्तंविगुणेष्वपिबंधुषु ॥ २५ ॥
किंन्विति किंन्वितिद्वयंविकल्पे तेषांपुत्रदारस्वजनानांगृहेदारापत्यादौकथंतेकिंविधस्तेवृत्तंव्यवहारः सुताइत्युपलक्षणम् ॥ २१ ॥ राजोवाच ॥ यैरितिधनैरि
तिभर्त्सनेरूपनिरासेहेतुः किमितिप्रश्ने ॥ २२ ॥ वैश्यउवाच ॥ एवमिति अस्मद्गतमस्मदीयविषयम् ॥ २३ ॥ यैरिति यैःपुत्रदारस्वजनैःपतिहार्दस्वजनहार्दच हार्द
स्नेहः तेष्वपितथाविधेष्वपि मेमनः ॥ २४ ॥ किमेतदिति तेषांदोषंजानन्नपियत् विगुणेष्वपिबंधुषुप्रेमप्रवणंचित्तंकरोमि तत्किमिति कस्माद्धेतोरेतन्नजा
नामि इत्यन्वयः ॥ २५ ॥

तेषामिति तन्निमित्तं यन्मेनिःश्वासादिकं जायते अप्रीतिषु प्रीतिरहितेषु यन्मेनोनिष्ठुरं तत्किं करोमीत्यन्वयः ॥ २६ ॥ मार्कण्डेय उवाच तत इति सहितौ मित्रत्वेन संगतौ समुपस्थितौ समुपसत्तौ ॥ २७ ॥ कृत्वेति यथान्यायं यथाशास्त्रं यथाहं यथायोग्यं संविदं संभाषाम् उपविष्टौ अंतर्भावितव्यं त्वेनोपवेशितावित्यर्थः तेनेतिकर्तरितृतीया काश्चित्स्वपराविषयाः ॥ २८ ॥ राजोवाच भगवन्निति वदस्वेति यत्नार्थं आत्मनेपदम् यत्नेन वदेत्यर्थः एकं रहस्यं वदस्व तदाह ये मनसः संकल्पात्मकस्यांतःकरणस्य स्वचित्ते निश्चयात्मके स्वस्वरूपे आयत्ततां निरोधं विना दुःखाय यदित्यन्वयः संकल्पविकल्पात्मकमेव मंतःकरणं निश्चयात्मकम्

तेषां कृते मेनिःश्वासो दौर्मनस्य च जायते ॥ करोमि किं यन्न मनस्तेष्वप्रीतिषु निष्ठुरम् ॥ २६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तौ सहितौ विप्रतं मुनिसमुपस्थितौ ॥ समाधिर्नाम वैश्योसौ सच पार्थिव सत्तमः ॥ २७ ॥ कृत्वा तु तौ यथान्यायं यथाहं तेन संविदम् ॥ उपविष्टौ कथाः काश्चिच्चक्रतुर्वैश्यपार्थिवौ ॥ २८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तत् ॥ दुःखाय यन्मे मनसः स्वचित्तायत्ततां विना ॥ २९ ॥ मम त्वंगतराज्यस्य राज्यांगेष्वखिलेष्वपि ॥ जानतोऽपि यथाज्ञस्य किमेतन्मुनिसत्तम ॥ ३० ॥ अयंच निष्कृतः पुत्रैर्दारैर्भृत्यैस्तथोज्झितः ॥ स्वजनेन च संत्यक्तस्तेषु हार्दितं तथाप्यति ॥ ३१ ॥

तो न मे तन्निर्णयेऽधिकार इति भावः ॥ २९ ॥ दुःखहेतुत्वमाह ममत्वमिति राज्यस्येति सप्तम्यर्थस्य शेषत्वाविवक्षायां षष्ठी राज्ये इत्यर्थः तेष्वमदीयत्वं जानतोऽपि मयथा अज्ञस्य अज्ञस्येव राज्यादिषु ममत्वम् एतत्किम् किं निबन्धनमित्यर्थः स्वाम्यमात्यसु हृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानि च राज्यांगानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च ॥ एषु स्वाम्यं प्रधानम् ॥ ३० ॥ नाहमेव तथा अयमपीत्याह अयंच निष्कृत इति निष्कृतस्तिरस्कृतः उज्झितस्त्यक्तः नित्युपसर्गपूर्वात् कृत्रः कृत्रः तथेति समुच्चये ॥ ३१ ॥

एवमिति विषये राज्यपुत्रादौ ममत्वेनाकृष्टविषयाधीनं कृतं मानसमंतःकरणं योस्तौ ॥ ३२ ॥ तत्केनेति ज्ञानिनोर्विषये दोषवत्त्वज्ञानवतोरपि ममास्यचेति स
 र्वान्वयि उभयनिष्ठमोहस्य युक्तत्वमाह यत्तयतः एषा एतज्जातीयामूढता अविवेकांधस्य अविवेकवतः भवति न तु दोषज्ञानरूपविवेकवत इति आवयोः सायुक्ते
 तिभावः ॥ ३३ ॥ अत्रोत्तरमाह ऋषिरुवाच ज्ञानमिति ननु ज्ञानमात्रस्य मोहवैयधिकरण्यं तवाभिमतं ज्ञानविशेषस्य वा नायः सर्वस्यैव निर्माहत्वप्रसंगादि
 त्याह ज्ञानमिति अंत्यस्तु तथापीत्यनेन खंडयिष्यते विषिणोति बध्नातीति विषयो बंधकः तद्रूपे गोचरे विषये ज्ञानं सर्वस्य जंतोरस्ति न च मोहाभाव इत्याह विषयश्चेति
 एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण पृथक् पृथक् भिन्नप्रकारेण ज्ञानविषयत्वं यातीत्यर्थः तदेवाह दिवांधा इति केषांचिदुलूकादीनां दिवाज्ञानाभावः केषांचित्काकादीनां रात्रौ
 एवमेष तथाहं च द्वावप्यत्यंतदुःखितौ ॥ दृष्टदोषेऽपि विषये ममत्वाकृष्टमानसौ ॥ ३२ ॥ तत्किमेतन्महाभाग यन्मोहो ज्ञानिनोरपि ॥ ममा
 स्य च भवत्येपाविवेकांधस्य मूढता ॥ ३३ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ ज्ञानमस्ति समस्तस्य जंतोर्विषयगोचरे ॥ विषयश्च महाभागाति
 चैवं पृथक् पृथक् ॥ ३४ ॥ दिवांधाः प्राणिनः केचिद्रात्रांधास्तथापरे ॥ केचिद्दिवा तथा रात्रौ प्राणिनस्तुल्यदृष्टयः ॥ ३५ ॥ ज्ञानिनो मनुजाः
 सत्यं किं नु तेन हि केवलम् ॥ यतो हि ज्ञानिनः सर्वे पशुपक्षिमृगादयः ॥ ३६ ॥

केषांचित्किंच चलुकादीनां सर्वदा तथा तथा तुल्यदृष्टयः अंधा अनंधा इत्यर्थः एवं च ज्ञानमात्रस्य मोहवैयधिकरण्ये दिनादौ उलूकादीनां मोहो न स्यादिति भावः
 किंच राक्षसादीनां दिवारात्रौ च विषयज्ञानवतानं कदाचिदपि मोहः स्यात् किंच उलूकादीनां सर्वदैवमोहप्रसंग इति तेषामपि किंचिद्विषयमोहदर्शनात्
 एवं च न ज्ञानमात्रस्य मोहवैयधिकरण्यम् नापि ज्ञानाभावस्य मोहसामानाधिकरण्यमित्युक्तं भवति अत्र तथेति रात्रिसमुच्चये ॥ ३५ ॥ ननु मनुष्या
 एव ज्ञानित्वेनाभिमता इति चेत्तत्राह ज्ञानिन इति मनुजा ज्ञानिन इति ते मत्सत्यं पृच्छति ते केवलं ज्ञानिनः ज्ञानिन एव किं नु स्वयमेव वितर्क उत्तरयति न हि

किंत्वज्ञानसंवलितज्ञानिनइत्यर्थः एवमज्ञानेनज्ञानित्वाभिमानस्त्वयुक्तः यतः सर्वेष्वधादयोपि एवं सति ज्ञानिन एवस्युः हिरिवार्थे भिन्नक्रमश्चपशुत्वेनैवसिद्धेमृग
 ग्रहणंतद्विशेषप्रतिपत्त्यर्थमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तमेवार्थमनुष्याणांपश्वादिभिस्तुल्यत्वप्रतिपादनेन दृढयति ज्ञानंचेति यत्तयादृशंतत्तादृशमनुष्याणांचयत्तेषांमृ
 गादीनामित्यर्थः अन्यदाहारभयमैथुननिद्रारूपमिति उभयोस्तुल्यंसाधारणमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ अर्थक्रियासाम्यमपितयोरस्तीत्याह ज्ञानेपीति तद्भोजनेनना
 स्माकंतृप्तिरितिज्ञानेसत्यपि पतगानितिनिरनुस्वारम् ॥ ३८ ॥ स्वशरीरापेक्षयाबहिरंगेष्वपिअतिप्रीतिरितितेषुमोहज्ञानयोः सामानाधिकरण्यमुपपाद्यमनु
 ष्येष्वप्याह मानुषाइति व्याघ्रशब्दःश्रेष्ठवार्त्ता मानुषाः लोभात् प्रत्युपकारलोभात्सुतान्प्रतिसाभिलाषाः एतेसुताश्चतुनिश्चयेनप्रत्युपकारायनभवन्ति इदंकिं
 ज्ञानंचतन्मनुष्याणांयत्तेषांमृगपक्षिणाम् ॥ मनुष्याणांचयत्तेषांतुल्यमन्यत्तथोभयोः ॥ ३७ ॥ ज्ञानेपिसतिपश्यैतान्पतगाञ्छावचंचु
 षु ॥ कणमोक्षादृतान्मोहात्पीड्यमानानपिक्षुधा ॥ ३८ ॥ मानुषामनुजव्याघ्रसाभिलाषाःसुतान्प्रति ॥ लोभात्प्रत्युपकारायनन्वे
 तान्किंनपश्यसि ॥ ३९ ॥ तथापिममतावर्तैर्मोहगर्तेनिपातिताः ॥ महामायाप्रभावेनसंसारस्थितिकारिणा ॥ ४० ॥ तन्नात्रविस्मयः
 कार्योयोगनिद्राजगत्पतेः ॥ महामायाहरेश्चैषातयासंमोह्यतेजगत् ॥ ४१ ॥

नपश्यसीत्यर्थः एवंपूर्वपूर्वव्यवहारंपश्यंतोपिअग्रेअग्रेपुनःसुताभिलाषाइतिमोहज्ञानयोःसामानाधिकरण्यम् तेष्वपीतिभावः ॥ ३९ ॥ नन्वेवंविधव्यवहारद
 र्शिनांसंसारद्विरक्तिःकुतोनेत्यतआह तथापीति एवंविधलोकव्यवहारसाक्षात्कारोद्यप्यस्ति तथापीत्यर्थः महामायाप्रभावेनकर्त्राममताममेदमितिबुद्धेरवेभाम
 कत्वादावर्तइवावर्तःसंसारेपुनःपुनरावर्तकोऽयत्र तादृशमोहगर्तेनिपातिताः मानुषाःसंसारस्थितितामेवकुर्वन्तिनतुततोविरज्यंतइत्यर्थः आवर्तौभसांभमः
 ॥ ४० ॥ ननुमायायाआश्चर्येयंशक्तिरतआह तदिति योगनिद्रातमः एतज्जगत्तयासंमोह्यतइत्यन्वयः जगत्पतित्वेनतस्यमोह्यकोटिबहिर्भावःसूचितः ॥ ४१ ॥

भवादृशानांसंसारिणांकावार्ता अपक्वकषायाणां योगिनामपिसामोहिकेत्याह ज्ञानिनामपीति आकृष्येत्यस्यविवेकादित्यादि मोहायप्रयच्छति मोहवन्तिक
 रोतीत्यर्थः एवंचस्वकर्तव्यसृष्टिवृद्धये एवंप्रभावासेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ विश्वंसमस्तं नन्वेवंमुक्तिर्दुर्लभैवस्यात्तदाह सैवेति मोहकारणमपिसाउपासनादिभिःस्वा
 र्पितनित्यकर्मादिभिश्चप्रसन्नामोक्षायवरदाभवति ॥ ४३ ॥ नन्वेकस्यैववस्तुनोबंधमोक्षोभयहेतुतानुपपन्नेत्यतआह साविद्येति सर्वेश्वरस्येश्वरीईश्वरत्वसंपा
 दिका अतो नकाचिदसंभावनातस्यामित्यर्थः किंचविद्याविद्योभयरूपत्वादपिनैतदसंगतिरित्याह परमाउत्तमपुरुषार्थसाधनीभूताविद्याब्रह्मज्ञानरूपासैवसनात
 नीअनाद्यनन्ताच संसारबंधहेतुरविद्याचसैवेत्यर्थः एवंचचिज्जडप्रकृत्युभयात्मकत्वादुभयहेतुताउपपन्नेतिभावः ॥ ४४ ॥ विशेषजिज्ञासयापुनःपृच्छति
 ज्ञानिनामपिचेतांसिदेवीभगवतीहिसा ॥ बलादाकृष्यमोहायमहामायाप्रयच्छति ॥ ४२ ॥ तयाविसृज्यतेविश्वंजगदेतच्चराचरम् ॥ सै
 पांप्रसन्नावरदानृणांभवतिमुक्तये ॥ ४३ ॥ साविद्यापरमामुक्तेर्हेतुभूतासनातनी ॥ संसारबंधहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरी ॥ ४४ ॥ ॥ राजो
 वाच ॥ ॥ भगवन्काहिसादेवीमहामायेतियांभवान् ॥ ब्रवीतिकथमुत्पन्नासाकर्मास्याश्चकिंद्विज॥४५॥ यत्प्रभावाचसादेवीयत्स्वरूपा
 यदुद्भवा ॥ तत्सर्वश्रोतुमिच्छामित्वत्तोब्रह्मविदांवर॥४६॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ नित्यैवसाजगन्मूर्तिस्तयासर्वमिदंततम् ॥ तथापितत्स
 मुत्पत्तिर्वहुधाश्रूयतांमम ॥ ४७ ॥ - राजोवाच भगवन्निति कार्किंजातीयाकथंकेनप्रकारेण अस्याःकर्मचकिम् ॥ ४५ ॥ यत्प्रभावेत्यादिनास्वभा
 वस्वरूपोत्पत्तिकारणप्रश्नत्रयंब्रह्मविदांवरइत्यनेनऋषिप्रोक्तसर्वप्रकरणस्यश्रुतिशिरोनुजायित्वंस्फुटितम् ॥ ४६ ॥ उत्तरयति ऋषिरुवाच नित्यैवेति जगन्मू
 र्तिरित्यनेनजगदतिरिक्तमुख्यशरीराभावोध्वनितः जगदाश्रयभूताशक्तिरित्यर्थः तेनजातिप्रश्नोत्तरंस्वरूपप्रश्नोत्तरंच तयासर्वमिदंततमित्यनेनस्वभावोत्तरम्
 दृष्टिस्वभावासेत्यर्थः ततंविस्तारितमित्यर्थः व्याप्तमितिच इत्यर्थकस्यचित्स्वभावाचेत्यर्थः सृष्टीत्युपलक्षणम् नित्येत्यनेनमुख्योत्पत्तेरभावात्कारणस्यसुत
 रामभावेनगौण्यौकारणोत्पत्तीइतिदर्शितम् तेजोत्पत्तिकारणप्रश्नोत्तरं तत्समुत्पत्तिः सागौरी अमेत्यपादानस्यशेषत्वविवक्षायांषष्ठी मत्तइत्यर्थः ॥ ४७ ॥

देवानांकार्यमिदञ्चर्यमिति सर्वकर्मप्रश्नोत्तरम् अनेनैवदेवपार्थन्यायाश्रयिभिरुपपन्नानांकारणप्रश्नोत्तरम् ॥ ४८ ॥

देवानां कार्यासिद्धयर्थमातिसर्वकर्मप्रश्नात्तरम् अननैव देवप्रार्थनया आविर्भावस्य ध्वननात्कथमुत्पन्नेत्युत्तरमपि ॥ ४८ ॥ कथं देवप्रार्थनया तत्कार्यसिद्धयर्थं
 भवतार इति जिज्ञासायां तां निवर्तयितुं मोहकारणस्यैव च राज्ञः पृष्टत्वेनादौ मोहिकायास्तमोगुणप्रधानाया अवतारं वक्तुमिति हासमाह योगनिद्रामिति कल्पांते
 ब्रह्मदिनां तेषां योगनिद्रांतामसींशक्तिं भगवान् उत्पत्तिं प्रलयं चैव भूतानामागतिं गतिम् वेत्ति विद्यामविद्यां च स वाच्यो भगवानित्युक्तलक्षणः तेन भूतानां
 प्रलयकालं ज्ञात्वा सेयं पालनव्यवहारतिरोधानमंतरा तदसंभवं मत्वा स्वपालनव्यवहारतिरोधायिकांतामसींशक्तिमभजत् पदेनेव तयात्मानमावृतवानित्यर्थः प्रभु
 रित्यनेन स्वेच्छया तदंगीकारः न तु तया बलादस्यावरणमिति ध्वनितम् अतएव योगनिद्रेत्युक्तम् इतरजननिद्रावत् मोहपारवश्यापादनी भवति लीलया सखीवल्लो
 देवानां कार्यसिद्धयर्थमाविर्भवतिसायदा ॥ उत्पन्नेति तदालोके सानित्याप्यभिधीयते ॥ ४८ ॥ योगनिद्रां यदा विष्णुर्जगत्प्रेकार्णवीकृते ॥
 आस्तीर्य शेषमभजत्कल्पांते भगवान् प्रभुः ॥ ४९ ॥ तदा द्वावसुरौ घोरौ विख्यातौ मधुकैटभौ ॥ विष्णुकर्णमलोद्भूतौ हंतुं ब्रह्माणमुद्यतौ
 ॥ ५० ॥ सनाभिकमले विष्णोः स्थितो ब्रह्मा प्रजापतिः ॥ दृष्ट्वा तावसुरौ चोग्रौ प्रसुप्तं च जनार्दनम् ॥ ५१ ॥ तुष्टाव योगनिद्रांतामेकाग्रहृदय
 स्थितः ॥ विबोधनार्थाय हरेर्हरिनेत्रकृतालयाम् ॥ ५२ ॥

च न पिधानमात्रं करोति तदुक्तं हरिवंशे सखीसर्वसहस्यैषामायाविष्णोः शरीरजा सैषानारायणमुखे स्थिता कमललोचनेति तेन अतः स्वस्वरूपज्ञानावरकत्वं प्रद
 र्शितम् ॥ ४९ ॥ तदेति मलोद्भूतावित्यनेनानयोरतितामसत्वं सूचितमितरत्स्पष्टम् ॥ ५० ॥ तत्र ब्रह्मा केत्यत आह सनाभिकमले इति प्रजापतिर्निधंतेति
 ब्रह्मणो विशेषणम् प्रसुप्तं त्यक्तपालनव्यवहारम् ॥ ५१ ॥ तुष्टावेति स एकाग्रमनवच्छिन्नहृदयं यस्य स तादृशः स्थितः सन्नित्यर्थः हृदयस्थित इत्यतः स्वर्परेशरिवा
 विसर्गलोपः विबोधनार्थाय पालनव्यवहारप्रवृत्त्यर्थं नेत्रेत्युपलक्षणम् सर्वांगस्थितत्वात्तस्याः लोकेनेत्रयोरेव भूयो निद्राभिव्यक्तिमत्त्वात् नेत्रेत्युक्तिः ॥ ५२ ॥

योगनिद्रायाः मूलशक्त्यभेदमत्वाविशेषयति विश्वेश्वरीमिति तत्त्वमेवविविच्याह जगद्धात्रीमित्यादि धात्रीजननीम् अनेनजगदुत्पत्तिस्थितिलयकर्तृत्वंब्रह्म
 लिंगंदर्शितम् अतुलामित्यंतानिविष्णुनिद्राविशेषणानि तेजसःप्रभुरितिव्रह्मविशेषणम् तत्स्तुत्यत्वेनात्युत्कर्षोस्याध्वनितः विष्णुमोहकतयाइतरमोहकत्वम
 नाश्चर्यमित्यपिध्वनितआयातोर्थः वस्तुतोविष्णोरितिराहोःशिरइतिवत्षष्ठी विष्णुरूपांनिद्रामित्यर्थः ब्रह्मापिसर्वेश्वरःसर्वशक्तिमान् लोकानुग्रहायस्व
 यंमोहितइवदुःखनिवृत्तयेइवभगवतींस्तौति ऋषेःसर्वज्ञत्वादिचैषांसर्वात्मत्वंसर्वशक्तीनामुपक्रमेदर्शितमेवेतिनकश्चिद्विरोधः ॥ ५३ ॥ कथंतुष्टावेत्यतआह
 ब्रह्मोवाच त्वमिति स्वाहादेवदानमंत्रोऽग्निपत्नीच स्वधापित्र्यदानमंत्रःपितृपत्नीच वषट्क्रियतेयत्रसवषट्कारोयज्ञोयज्ञदेवाह्वानमंत्रश्च स्वराः षोडशआदयस्त
 विश्वेश्वरीजगद्धात्रीस्थितिसंहारकारिणीम् ॥ निद्रांभगवतींविष्णोरतुलांतेजसःप्रभुः ॥ ५३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वंस्वाहात्वंस्वधात्वंहिवषट्
 कारःस्वरात्मिका ॥ सुधात्वमक्षरेनित्येत्रिधामात्रात्मिकास्थिता ॥ ५४ ॥ अर्धमात्रास्थितानित्यायानुच्चार्याविशेषतः ॥ त्वमेवसा
 त्वंसावित्रीत्वंदेविजननीपरा ॥ ५५ ॥

दात्मिकाच सुधादेवान्नम् अक्षरेउपचयापचयपरिणामहीने आभ्यांसत्तामात्ररूपत्वम् त्रिधामात्रात्मिकाहस्वदीर्घप्लुतरूपाअर्द्धमात्राव्यंजनरूपा अविशेष
 कत्वाद्ध्वन्यलिंगितयाअनुच्चार्यत्वं तदालिंगितानुतथेतिबोध्यम् त्रिधेत्यतोविशेषतइत्यंतेनप्रणवरूपताचोक्ता मात्रात्रयमकारोकारयकारात्मकम् तदूर्ध्व
 मर्द्धमात्रातत्रमात्रात्रयंजाग्रत्स्वमसुषुप्त्यभिमानिविश्वतैजसप्राज्ञाभिधेयम् अर्द्धमात्रातुवेदांतवाक्यार्थभूतनित्यमुक्ततुरीयाभिधेया तदुक्तम् व्यक्तातुप्रथमा
 मात्राद्वितीयाव्यक्तसंज्ञिता मात्रातृतीयाचिच्छक्तिरर्द्धमात्रापरंपदमिति त्वमेवेति सात्वमेवेतिपूर्वव्यक्तत्वम् सावित्रीतत्सवितुरितिऋक् तदधिष्ठात्री तद्वा
 च्याचेत्यर्थः हेदेवित्वंपराउत्कृष्टाजननीसर्वजनकत्वात्सर्ववाग्जननीपराच ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

सर्वजगत्त्वयैवधार्यते सर्वधारणशक्तिमतीत्वमेव अग्रेऽतत्पदानिसर्वपरामर्शकानि अत्तिआत्मसात्करोषि तैश्चब्रह्मलिंगदर्शितम् ॥ ५६ ॥ त्वयैतत्पाल्य
ते सृष्ट्यादिक्रियारूपापित्वमेवेत्याह विसृष्टाविति सप्तम्यंतानितत्काललाक्षणिकानि तथेति जगद्रूपेइत्यर्थकेजगन्मयेइत्यत्रच्छांदसत्वात्डीवभावः ॥ ५७ ॥
महाविद्यामहावाक्यलक्षणा महामायासच्चिदानंदेआत्मनिसंसारत्वरूपानर्थावभासहेतुमूलविद्या महामेधाभगवतःसर्वत्वशक्तिः महास्मृतिःविधेःसृष्ट्यनुकू
लातीतकल्पगतसकलवस्तुस्मृतिरूपादेवरूपाच महामोहेतिसंसारसमूलकारणरागरूपमोहस्वरूपा महादेवीसकलदेवशक्तिरूपा महासुरीहिरण्याक्षादिरूपा
॥ ५८ ॥ सत्त्वरजस्तमोगुणत्रयैर्विभाव्यतेयासर्वस्यजडवर्गस्यप्रकृतिःमूलंप्रधानतत्त्वाख्यंत्वमेव एतेनपरमाण्वादीनांमूलकारणत्वनिरासः कालरात्रिरितित्र
त्वयैतद्धार्यतेविश्वंत्वयैतत्सृज्यतेजगत् ॥ त्वयैतत्पाल्यतेदेवित्वमत्स्यंतेचसर्वदा ॥ ५६ ॥ विसृष्टौसृष्टिरूपात्वंस्थितिरूपाचपालने ॥
तथासंहतिरूपांतेजगतोस्यजगन्मये ॥ ५७ ॥ महाविद्यामहामायामहामेधामहास्मृतिः ॥ महामोहाचभवतीमहादेवीमहासुरी ॥ ५८ ॥
प्रकृतिस्त्वंचसर्वस्यगुणत्रयविभाविनी ॥ कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रिश्चदारुणा ॥ ५९ ॥ त्वंश्रीस्त्वमीश्वरीत्वंद्वीस्त्वंबुद्धिर्बोधलक्ष
णा ॥ लज्जापुष्टिस्तथातुष्टिस्त्वंशांतिःक्षांतिरेवच ॥ ६० ॥

ललयोपलक्षिता महारात्रिःप्रलयरात्रिः मोहरात्रिःममतावर्तमोहगर्तपातिनी महामायाख्यासंसृतिकर्त्री उक्तंच दंष्ट्राकरालकालाग्निरुद्रकल्पा
तिदारुणा मोहरात्रिर्मोहतनुर्जगत्सूतेजगत्करीति दारुणत्वंचास्यब्रह्मज्ञानातिरिक्तानिवर्त्यत्वेनमोहरात्रिर्निशाच अस्यास्तनुस्तमोद्वारानिशादिवसनाशि
नीतिहरिवंशोक्तेः ॥ ५९ ॥ श्रीःसंपत्लक्ष्मीबीजंच ईश्वरीऐश्वर्यशक्तिःकामराजबीजंच ह्रीःभुवनेशीबीजंच उभयत्राप्यनुनासिकलोपश्छांदसः
बोधोनिर्णयात्मकज्ञानलक्षणंस्वरूपंयस्यास्तादृशीबुद्धिरंतःकरणम् त्वमेवेत्यर्थः लजेति अंतःकरणवृत्तिविशेषः पुष्टिरुपचयः तुष्टिरधिगतार्थादन्यत्र

तुच्छत्वबुद्धिः शांतिःविषयेभ्यइंद्रियोपरमः क्षांतिःसत्यांशक्तौपरापराधसहिष्णुता एवकारस्त्वमित्यनंतरेयोज्यः ॥ ६० ॥ घोराएकहस्तस्थशिरसाभयंकरी
 शंखिनीति बाणभुशुंडीपरिधाश्वायुधानियस्याःसा अनेनास्याःकाल्याःदशभुजात्वंसूचितम् तदुक्तं वैकुण्ठिकरहस्ये । योगनिद्राहरेरुक्तामहाकालीतमोगुणा ।
 मधुकैटभनाशार्थयांतुष्टावांबुजासनः ॥ दशवक्त्रादशभुजादशपादांजनप्रभाविशालयाराजमाना त्रिशङ्खोचनमालया ॥ स्फुरद्दशनदंष्ट्रासामीमरूपापिभूमिप । रूप
 सौभाग्यकांतीनांसाप्रतिष्ठामहाश्रियाम् ॥ खड्गबाणगदाशूलशंखचक्रभुशुंडिभृत् । परिधंकर्मुकंशीर्षनिश्चोतद्बुधिरंदधौ ॥ एषासावैष्णवीमायामहाकालीदुरत्य
 या । आराधितावशीकुर्यात्पूजाकर्तुंश्वराचरमिति उड्डीयोड्डीयचप्राप्यनदंतीदशकर्त्रिका । क्रमतेवानतांगीवासाभुशुंडीनिगद्यते ॥ परिघोलोहवद्बोलगुडः ॥ ६१ ॥
 खड्गिनीशूलिनीघोरागदिनीचक्रिणीतथा ॥ शंखिनीचापिनीबाणभुशुंडीपरिधायुधा ॥ ६१ ॥ सौम्यासौम्यतराशेषसौम्येभ्यस्त्वतिसुं
 दरी ॥ परापराणांपरमात्वमेवपरमेश्वरी ॥ ६२ ॥ यच्चकिंचित्कचिद्वस्तुसदसद्वाखिलात्मिके ॥ तस्यसर्वस्ययाशक्तिःसात्वंकिंस्तूयसे
 तदा ॥ ६३ ॥ ययात्वयाजगत्स्रष्टाजगत्पात्यतियोजगत् ॥ सोपिनिद्रावशंतीतःकस्त्वांस्तोतुमिहेश्वरः ॥ ६४ ॥
 सौम्याअक्रूराभक्तेषु असौम्येतरादैत्येषु अशेषसौम्येभ्यःसकलसुंदरेभ्यस्तुअतिसुंदरीत्यर्थः परेति इदमुपलक्षणं पश्यंतीमध्यमावैखरीणांपराबीजरूपाच पराणा
 मुत्कृष्टानांपरमाप्रधानंत्वमेवयतस्त्वंपरमेश्वरी ॥ ६२ ॥ सत्ब्रह्मवर्गःअसत्जडवर्गःतस्यसर्वस्ययाशक्तिःसायदात्वंतदात्वंकथंस्तव्येत्यर्थपदपदार्थस्तोत्रस्तुत्य
 तच्छक्तिस्तुतीनांत्वतो न्यत्वाभाववद्देनिबंधनात्स्तुतिःकथंस्यादितिभावः ॥ ६३ ॥ स्तुत्यत्वाभावमेवाह पुनः ययाब्रह्मविष्णुरुद्रात्मनाजगत्सृष्टिस्थितिल
 यकर्तापि निद्रावशंतीतःप्रापितइत्यर्थः पातापालकः अचिस्वस्मिन्तुल्यंप्रापयति तमोगुणप्रधानमायासंबंधादेवभगवतः सर्वोपसंहारेणस्वस्वरूपेणस्थान
 मितिभावः ॥ ६४ ॥

अहं ब्रह्मां शरीरग्रहणं कारिताः केवलमायिकत्वाच्छरीरिण इति भावः ॥ ६५ ॥ सानंतरोक्तस्वभावात्त्वमित्थमेवंविधैरुदारैरक्षासाधारणैः स्वैः प्रभावैर्माहात्म्यैः संस्तुता एतौ मोहय इत्यर्थः । मोहश्च भगवंतं प्रति वरदातृ रूपः ॥ ६६ ॥ प्रबोधं जागरणं पालनोद्यमरूपम् हंतुं बोधः प्रवृत्तिः प्रवृत्तिस्वभावत्वात्तवेति भावः ब्रह्मणः स्रष्टृत्वेन विषवृक्षोपीति न्यायेन नहनने प्रवृत्तिः विष्णुपरिययपि पालनप्राधान्यं तथापि सतां पालनस्य दुष्टहननं विना तत्संभवात् पालनानुगुणेनैव कदाचिद्धंतृत्वमपि तस्य नानुपपन्नम् एवं भगवत्कृतेपि मधुकैटभवे माणवककर्तृकाध्ययने आचार्येण कार्यमाणे कारितैरिव तत्सामर्थ्याचरणेन भगवतस्तद्वधविषयकप्रवृत्तिसंपादक

विष्णुः शरीरग्रहणमहमीशान एव च ॥ कारितास्ते यतो तस्त्वांकः स्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ॥ ६५ ॥ सात्वमित्थं प्रभावैः स्वैरुदारैर्देविसंस्तुता ॥ मोहयैतौ दुराधर्षा वसुरौ मधुकैटभौ ॥ ६६ ॥ प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयतामच्युतोलुधु ॥ बोधश्च क्रियतामस्य हंतुमेतौ महासुरौ ॥ ६७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवं स्तुता तदा देवी तामसी तत्र वेधसा ॥ विष्णोः प्रबोधनार्थाय निहंतुं मधुकैटभौ ॥ ६८ ॥ नेत्रास्य नासिका बाहु हृदयेभ्यस्तथोरसः ॥ निर्गम्य दर्शने तस्थौ ब्रह्मणो व्यक्तजन्मनः ॥ ६९ ॥ उत्तस्थौ च जगन्नाथस्तया मुक्तो जनार्दनः ॥ एकार्णवे हि शयनात्ततः सदृशे च तौ ॥ ७० ॥

त्वेन प्रेरकतया तद्धंतृत्वं देव्या अपीति बोध्यम् ॥ ६७ ॥ ऋषिरुवाच एवं स्तुतेति तामसी आवरकत्वेन तमः प्रधाना इयं शक्तिः मधुकैटभौ एतौ निहंतुं चेत्यर्थः ॥ ६८ ॥ नेत्रास्येति विष्णोरित्यादि उरोवक्षः प्राण्यंगत्वेनैकवच्छांसत्वात् अव्यक्तादीश्वरात् जन्मप्रादुर्भावो यस्य तस्य ब्रह्मणः दर्शने च क्षुर्विषये तस्था वित्यन्वयः ॥ ६९ ॥ उत्तस्थौ चेति तया मुक्तस्त्यक्त इत्यर्थः अहिशयनात् शेषशयनात् सः तौ दृशे अर्थात्तावपि तं दृशते इति कर्मव्यतिहारे आत्मनेपदम् ॥ ७० ॥

तौविशेषयति मधुकैटभाविनि आयपादेनवाक्षरत्वंछांदसत्वात् वीर्यमुत्साहः पराक्रमःशक्त्यतिशयः अचुंग्रसितुम् अनेनप्रवृद्धस्यतमसोभिभावकत्वंसूचितम्
 ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तावपीति वरइष्टोर्थः त्रियतांगृह्यताम् ॥ ७३ ॥ श्रीभगवानुवाच भवेतामिति यत्रयदितदेवपूरणीयंयदितुष्टौतदातर्हिबध्यौभवेतामित्यन्वयः वृतमि
 तिनपुंसकेभावेक्तः ममेतिकर्तुःशेषत्वविवक्षायांषष्ठी ॥ ७४ ॥ ऋषिरुवाच वंचिताभ्यामिति तदातस्मिन्समयेइति एवंवरप्रार्थनयावंचिताभ्यांभगवतीकृतमोहव
 शात्सर्वजगत् आपोमयंविलोक्यताभ्यांभगवान्गदितइत्यर्थः आपोमयइत्यत्राप्शब्दसमानादाप्प्रकृतिकादसुत्रंतादापःशब्दान्मयद् आपोमयमिदंसर्वमापो
 मधुकैटभौ दुरात्मानावतिवीर्यपराक्रमौ ॥ क्रोधरक्तेक्षणावचुंग्रह्माणंजनितोद्यमौ ॥ ७१ ॥ समुत्थायततस्ताभ्यांयुयुधेभगवान्हरिः ॥
 पंचवर्षसहस्राणिबाहुप्रहरणोविभुः ॥ ७२ ॥ तावप्यतिबलोन्मत्तौमहामायाविमोहितौ ॥ उक्तवंतौवरोस्मत्तोत्रियतामितिकेशवम् ॥ ७३ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भवेतामद्यमेतुष्टौममवध्याबुभावपि ॥ किमन्येनवरेणात्रएतावद्धिवृतंमया ॥ ७४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ वंचि
 ताभ्यामितितदासर्वमापोमयंजगत् ॥ विलोक्यताभ्यांगदितोभगवान्कमलेक्षणः ॥ ७५ ॥ आवांजहिनयत्रोर्वीसलिलेनपरिप्लुता ॥ ७६ ॥
 ऋषिरुवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वाभगवताशंखचक्रगदाभृता ॥ कृत्वाचक्रेणवैछिन्नेजघनेशिरसीतयोः ॥ ७७ ॥
 मूर्तिःशरीरिणामिति वत् ॥ ७५ ॥ किंगदितंतत्राह आवामिति नयत्रोर्वीयत्रवानसलिलेनपरिप्लुतातत्रावांजहीत्यर्थः ॥ ७६ ॥ ऋषिरुवाच तथेति
 पूर्ववर्तमानकथाभिप्रायेणऋषिरुवाचेत्युक्तिः अत्रभूयउपहाराभिप्रायेणवस्तुतःसप्तशतीत्वव्यवहारप्रयोजकसप्तशतमंत्रसंख्यापूरणीयतयाउक्तिः यथाचैतत्तथा
 कात्यायनीसंमतिपूर्वकंसर्वातेउपपादयिष्यामिः तत्रनयत्रोर्वीत्येवंसंपादयंस्तयोःशिरसीजघनेउपस्थादूर्ध्वनाभोरधोभागेकृत्वाचक्रेणछिन्नवान् एतेनभगवद्देह
 स्यशुद्धमायिकत्वेनापांचभौतिकतयाजघनेमारणेपिसलिलप्लुतत्वाभावेविशिष्टोव्यांप्रार्थितस्यवधस्यधृतिरितिपरास्तम् ॥ ७७ ॥

उपसंहरति एवमेवेति समुत्पन्नाप्रादुर्भूता अस्यादेव्या इति अधिकरणेष्वङ्गी अस्यास्तामस्याः मूलभूतायाः त्रिगुणामहालक्ष्मीः तस्या इत्यर्थः । अतएव तु शब्दसंग-
 तिः भूयः प्रभावं पुनः प्रादुर्भावं भूय इत्युक्तिस्तुतामस्यास्तस्या अंशाभेदात् पूर्वोक्तप्रभावोपितस्या एव ध्वनयितुम् । यद्वा प्राधानिकरहस्योक्त आद्यचतुर्भुजप्रादुर्भावापे-
 क्षयामध्यमचरित्रवक्ष्यमाणाष्टादशभुजाप्रादुर्भावस्य पुनस्त्वमादाय तदुक्तिः तदुक्तं लक्ष्मीतंत्रे योगनिद्राहरेरुक्ताया सा देवी दुरत्यया महाकाल्यास्तनुं विद्धितां मां दे-
 वीं सनातनीम् मधुकैटभनाशार्थमहितौ च तदा तया जघ्नाते वरलाभेन देवदेवेन विष्णुना एषा सा वैष्णवी मायामहाकाली दुरत्यया स्तुत्यावशीकृताः कुर्याद्विशस्तो-
 तुश्चराचरमिति स्तुता विश्वेश्वर्यादिसूक्त रूपया तदुक्तम् विश्वेश्वर्यादिकं सूक्तं दृष्टं तद्ब्रह्मणा तदा स्तुतये योगनिद्रायाः समं देव्या पुरंदरः अस्यादेव्याः समुत्पत्तिश्चरितं
 एवमेषा समुत्पन्ना ब्रह्मणा संस्तुता स्वयम् ॥ प्रभावमस्यादेव्यास्तु भूयः शृणु वदामिते ॥ ७८ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे दे-
 वीमाहात्म्ये मधुकैटभवधोनाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ देवासुरमभूद्युद्धं पूर्णमब्दशतं पुरा ॥ महिषेसुराणामधि-
 पेदेवानां च पुरंदरे ॥ १ ॥

स्तोत्रमित्यपि हिताय सर्वभूतानां धार्यते ब्रह्मवादिभिरिति विश्वेश्वर्यादिसूक्तमेव रात्रिसूक्तमिति व्यवहियते कालरात्रिर्महारात्रिरिति तत्र रात्रिपदाभ्यासादिति
 बोध्यम् विश्वेश्वरीपदेनोपक्रमाद्विश्वेश्वरीसूक्तमपि ॥ ७८ ॥ समाप्तौ सावर्णेः कः प्रकाशो यत्र तादृशे मन्वन्तरे तद्वर्णने इत्यर्थः इति शिवभट्टसुतसतीर्गर्भजनागो-
 जीभट्टकृतसप्तशतीव्याख्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ भूयः शृण्वित्युक्तं तत्रेति हासमाह ऋषिरुवाच देवासुरमिति असुराणामधिपे महिषे च सति पुनर्देवानाम-
 धिपे पुरंदरे इंद्रे सति देवा असुराश्च प्रह्वारो यत्र तादृशं युद्धमब्दशतमासीदित्यर्थः देवासुरमित्यत्रार्शादित्वाद् च रंभासुरतपस्यया प्रसन्नस्य शिवस्यांशो यंतत्सुतो म-
 हिषः स च तपसा देवीनिकटे मम सायुज्यं भवत्विति वंशार्थितकान्तिकालीपुराणे स्पष्टम् ॥ १ ॥

स०श०
॥ १० ॥

तत्रेति इंद्रः सुरराट् ॥ २ ॥ पद्मयोर्निब्रह्माणं प्रजापतिमितितस्यविशेषणम् ब्रह्मणः प्रजास्रष्टृत्वेनसिद्धसंबंधत्वात् आदौदेवानांतत्रगमनम् ततःपालनसंहार
योःशिवविष्णवोरेवाधिकारात्सब्रह्मणांतयोः समीपेगमनम् ॥ ३ ॥ यथावृत्तमिति देवानामभिभवस्यविस्तरः प्रपंचोयत्रेतिचेष्टितविशेषणम् ॥ ४ ॥ सूर्ये
ब्रेति सस्स्वयमित्यत्रएतत्तदोरितिसुलोपः स्वयमितिद्विसकारपाठस्तुअनचिचेतिद्वित्वेनबोध्यः ॥ ५ ॥ स्वर्गादिति निराकृता निःसारिताः ॥ ६ ॥ एतद्वद
ति वः इतिद्वयोर्बहुवचनम् गौरवात् चपरंशरणंप्रपन्नाः आगताः स्मोभवामः ॥ ७ ॥ इत्थमिति भ्रुवोः कुटीकौटिल्यंतेनकुटिलेभुग्रेआननेययोस्तौ भुश
तत्रासुरैर्महावीर्यैर्देवसैन्यंपराजितम् ॥ जित्वाचसकलान्देवानिंद्रोभून्महिषासुरः ॥ २ ॥ ततःपराजितादेवाःपद्मयोर्निप्रजापतिम् ॥ पुर
स्कृत्यगतास्तत्रयत्रेशगरुडध्वजौ ॥ ३ ॥ यथावृत्तंतयोस्तद्वन्महिषासुरचेष्टितम् ॥ त्रिदशाःकथयामासुर्देवाभिभवविस्तरम् ॥ ४ ॥ सूर्ये
द्राश्यनिलेंदूनांयमस्यवरुणस्यच ॥ अन्येषांचाधिकारान्सस्स्वयमेवाधितिष्ठति ॥ ५ ॥ स्वर्गान्निराकृताःसर्वेतेनदेवगणाभुवि ॥ विचरंति
यथामर्त्यामहिषेणदुरात्मना ॥ ६ ॥ एतद्वःकथितंसर्वममरारिविचेष्टितम् ॥ शरणंवःप्रपन्नाःस्मोवधस्तस्यविचिंत्यताम् ॥ ७ ॥ इत्थंनि
शम्यदेवानांवचांसिमधुसूदनः ॥ चकारकोपंशंभुश्चभ्रुकुटीकुटिलाननौ ॥ ८ ॥ ततोतिकोपपूर्णस्यचक्रिणोवदनात्ततः ॥ निश्चक्रामम
हत्तेजोब्रह्मणःशंकरस्यच ॥ ९ ॥

ब्दस्यपृषोदरादित्वाद्ध्रस्वःकुटेरिक्प्रत्ययांतात्कृदिकारादितिङीष् ब्रह्मणः कोपेपिरजआधिक्येनशिवस्यतमोगुणप्राधान्येनकोपेपितमोगुणस्याधिक्येनवि
ष्णुकोपस्यपालकमूलत्वेनसत्त्वाधिक्यवत्तया त्रिगुणापवादजिह्वन्यते अतएवोक्तं वैकृतिकरहस्ये सर्वदेवशरीरेभ्योयाविर्भूतामितप्रभा त्रिगुणासामहालक्ष्मीः
साक्षान्महिषमर्दिनी तत्रापिरजःसत्त्वयोराधिक्यंदेवानांरजःसत्त्वमयत्वात् ॥ ८ ॥ ततइति द्वितीयंततइतिप्रसिद्धादित्यर्थंकंवदनादित्यस्यविशेषणम् ॥ ९ ॥

टी०अ
२

॥ १० ॥

अन्येषांचेति कुपितानामितिशेषः यत्तेजःनिर्गतं तच्च ब्रह्मादीनां तेजश्च ऐक्यमेकत्वं समगच्छत छांदसस्तङ् ॥ १० ॥ अतीवेति तत्रेत्यस्य काले इति देशे इति वा विशेषः ॥ ११ ॥ अतुलमिति तत्ततः तत्र पुराणांतरप्रसिद्धे कात्यायनाश्रमे तत्तेजः एकस्थं सन्नारी अभूत् त्विषादीप्त्या ॥ १२ ॥ तेजोविभागेनांगविभागमाह यदिति शंभोः श्वेतांगतया तत्तेज आयातं मुखं श्वेतमित्यर्थः विष्णोर्नीलवर्णतया बाहवो द्वादश नीलाः ॥ १३ ॥ सौम्येनेति सोमसंबन्धिनेत्यर्थः छांदसत्वादिदमर्थेऽपि यण् अतएव श्वेतस्तनी ऐन्द्रेण मध्यं रक्तं जंघोरु इत्यत्र पूर्वनिपातैकवद्भावविधेरनित्यत्वान्न दोषः भिन्नेपदेवा । जंघोरु रूचवारुणेनेत्यन्वयः भु

अन्येषांचैव देवानां शक्रादीनां शरीरतः ॥ निर्गतं सुमहत्तेजस्तच्चैक्यं समगच्छत ॥ १० ॥ अतीव तेजसः कूटं ज्वलंतमिव पर्वतम् ॥ ददृशुस्ते सुरास्तत्र ज्वाला व्याप्तदिगंतरम् ॥ ११ ॥ अतुलंतत्र तत्तेजः सर्वदेवशरीरजम् ॥ एकस्थंतदभून्नारी व्याप्तलोकत्रयं त्विषा ॥ १२ ॥ यदंभूच्छांभवं तेजस्तेनाजायत तन्मुखम् ॥ याम्येन चाभवन्केशा बाहवो विष्णुतेजसा ॥ १३ ॥ सौम्येन स्तनयोर्युग्मं मध्यं चैन्द्रेण चाभवत् ॥ वारुणेन च जंघोरुनितं वस्तेजसा भुवः ॥ १४ ॥ ब्रह्मणस्तेजसा पादौ तदंगुल्योर्कतेजसा ॥ वसूनां च करांगुल्यः कौवरेण च नासिका ॥ १५ ॥ तस्यास्तु दंताः संभूताः प्राजापत्येन तेजसा ॥ नयनत्रितयं जज्ञे तथा पावकतेजसा ॥ १६ ॥

वः पृथ्व्याः नितंबः कटिपश्चाद्भागः ॥ १४ ॥ ब्रह्मण इति अतएव पादौ रक्तौ एतदुक्तं वैरुतिकरहस्ये श्वेताननानीलभुजासुश्वेतस्तनमंडला रक्तमध्या रक्तपादानीलजंघोरुरुन्मदा सुचित्रजघनाचित्रमाल्यांबरविभूषणा चित्रानुलेपनाकांतिरूपसौभाग्यशालिनीति एवं च रूपेणापि त्रिगुणत्वं सूचितम् स्वस्य चित्रत्वात् चित्रमाल्यादिधारणम् वसूनामित्यस्य तेजसेति शेषः एवमन्यत्रापि ॥ १५ ॥ तस्या इति प्राजापत्येन दक्षादितेजसा तेन ब्रह्मणस्तेजसा पादावित्यनेन विरोधः । पावकोग्निः ॥ १६ ॥

भ्रुवौचेति संध्ययोस्तेजः भ्रुवावभूतामित्यन्वयः। करणस्यैवकर्तृत्वविवक्षा। पुनपुंसकयोः कर्णः श्रवणः श्रवणं श्रुताविति हेममाला। अन्येषां च देवानां संबन्धितेजसां
 शिवाचंडीसंभवः कार्यवेत्यर्थः एकीभावः एवप्रसिद्धौ ॥ १७ ॥ तत इति। तेजोराशिसमुद्भवामितिसापेक्षत्वेपि गमकत्वात्समासः मुदं हर्षम् ब्रह्मादिषु विद्यमानस्वतेज
 सैव भगवती आविर्भूतेति तात्पर्यम् एवमायुधदानमपि बोध्यम् ॥ १८ ॥ शूलमिति विनिष्कृष्य आकृष्येत्यर्थः समुत्पाद्यजनयित्वेत्यर्थः पदेण्यंतस्य रूपम् एवमग्रे
 पि अत्र चक्रं चेति चाददात् ॥ १९ ॥ शंखंचेति वरुणाच्छंखस्य अग्रेः शक्तेः वायोश्चापबाणयोर्लाभ इत्यर्थः शंखंचेति चकारो वक्ष्यमाणपाशसमुच्चये इत्यर्थे
 भ्रुवौ च संध्ययोस्तेजः श्रवणावनिलस्य च ॥ अन्येषां चैव देवानां संभवस्तेजसां शिवा ॥ १७ ॥ ततः समस्तदेवानां तेजोराशिसमुद्भवाम् ॥
 तां विलोक्य मुदं प्रापुर मरामहिषादिताः ॥ १८ ॥ शूलं शूलाद्विनिष्कृष्य ददौ तस्यैपि नाकधृक् ॥ चक्रं च दत्तवान् कृष्णः समुत्पाद्यस्वचक्रतः
 ॥ १९ ॥ शंखंच वरुणः शक्तिं ददौ तस्यै हुताशनः ॥ मारुतो दत्तवांश्चापं बाणपूर्णैतथेषुधी ॥ २० ॥ वज्रमिन्द्रः समुत्पाद्यकुलिशादमराधि
 पः ॥ ददौ तस्यै सहस्राक्षो घंटामैरावताद्भजात् ॥ २१ ॥ कालदंडाद्यमोदंडपाशंचांबुपतिर्ददौ ॥ प्रजापतिश्चाक्षमालां ददौ ब्रह्माकमंडलुम् ॥
 ॥ २२ ॥ समस्तरौ मकूपेषु निजरश्मीन् दिवाकरः ॥ कालश्च दत्तवान् खड्गं तस्याश्चर्मचनिर्मलम् ॥ २३ ॥ क्षीरोदश्चामलंहारमजरे च तथा वरे
 चूडामणिं तथा दिव्यकुंडलेकटकानि च ॥ २४ ॥ अर्धचंद्रं तथा शुभ्रं केयूरान्सर्वबाहुषु ॥ नूपुरौ विमलौ तद्वद्वैवेयकमनुत्तमम् ॥ २५ ॥
 वा ॥ २० ॥ वज्रमिति देयभेदादेकस्यैव दातुः कचित्पुनरुपादानेपि न दोषः ॥ २१ ॥ कालेति उत्पाद्येति शेषः प्रजानां पतिर्ब्रह्मा अक्षमालां कमंडलुं च ददावित्यन्वयः
 ब्रह्माक्षमालां कमंडलुमिति वामनपुराणात् ॥ २२ ॥ समस्तेति कालस्तदभिमानिनी देवता तस्या इति संबंधत्वेन विवक्षायां षष्ठी ॥ २३ ॥ क्षीरोदश्चेति
 अंगुलीय रत्नदानांतं क्षीरोदःकर्ता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मणः परश्वत्सकवत्त्वदातृत्वं चूडामण्यादिकवत्त्वदानांतं विश्वकर्मकर्तृत्वमित्यन्वयः तन्मते अर्धचंद्रशब्देन त
 दातां शूललाटभूषणविशेषः ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ अम्लानेत्यारभ्यपंकजदानांतंजलधिःकर्ता तत्रपंकजं हस्ते रत्नसिंहयोर्दानेहिमवान् आदददिति दददाने इत्यस्य लङि रूपम् छांदसत्वात्परस्मैपदम्
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ ददाविति अनेनाष्टादशभुजासहस्रभुजाचैषेति सूचितम् । तदुक्तं वैकृतिकरहस्ये अष्टादशभुजापूज्यासासहस्रभुजासती अष्टादशभुजधार्या
 णां विशिष्योक्तेः सामान्यतः अन्यैरपि देवैरायुधैरित्युक्तेश्चेति भावः । आयुधान्यत्र वक्ष्यते दक्षिणाधः करक्रमात् अक्षमालाचक्रमलंबाणोसिः कुलिशंगदा चक्रं त्रि
 शूलं परशुः शंखो घंटा च पाशकः शक्तिर्दंडश्चर्मचापं पानपात्रं कमंडलुः अलंकृतभुजामेभिरायुधैः कमलासनाम् सर्वदेवमयी मीशां महालक्ष्मीमिमानृप पूजयन् सर्वलो
 कानां सदेवानां प्रभुर्भवेदिति एवं स्वरूपायुधैरस्या ब्राह्मीत्वं वैष्णवीत्वं च त्रिगुणात्वं च सर्वमूलभूतशक्तेरयं प्रादुर्भावस्तत्समान इति च सूचितम् यद्यप्यत्र ब्रह्मादीनामि
 अंगुलीयकरत्नानि समस्तास्वंगुलीषु च ॥ विश्वकर्माददौ तस्यै परशुं चातिनिर्मलम् ॥ २६ ॥ अस्त्राण्यनेकरूपाणि तथा भेद्यं च दंशनम् ॥
 अम्लानपंकजां मालां शिरस्युरसि चापराम् ॥ २७ ॥ अददज्जलधिस्तस्यै पंकजं चातिशोभनम् ॥ हिमवान्वाहनं सिंहं रत्नानि विविधानि च ॥
 ॥ २८ ॥ ददावशून्यं सुरया पानपात्रं धनाधिपः ॥ शेषश्च सर्वनागेशो महामणिविभूषितम् ॥ २९ ॥
 द्रादीनां च शरीरान्निष्क्रान्ततेजो देवीविग्रहरूपेणाभिव्यक्तमासीत् आयुधानि च देवैः स्वस्वशूलादिभ्यो विनिर्गम्य दत्तानि इत्येवोक्तम् तथापि देवीशक्त्यंशा एव
 तत्तद्देवपालनीयैकदेशे पालनशक्तित्वेन ये देव्यानि वेशितास्ते एव महिषवधे सर्वलोकरक्षणाय पुनरेकीभूय देवीरूपं प्राप्ताः एव तदा युधाः निजशक्त्यंशा अपीति बोध्यम् ।
 अहं विभूत्या बहुभिरित्यादितृतीयचरितगतवचनसमूहात् लक्ष्मीतंत्रेऽपि शक्रं प्रतिलक्ष्मीवचनानि महालक्ष्मीरहंशक्रपुनः स्वायं भुवंतरे हिताय सर्वदेवानां जाताम
 हिममर्दिनी मदीयाः शक्तिलेशा ये तत्र देवशरीरगाः धृतमया तैः संभूतैरूपं परमशोभनम् आयुधानि च देवानां यानि यानि सुरेश्वर मच्छक्तयस्तदाकाराण्यायुधा
 नि ममाभवन्निति ॥ २९ ॥

स०श०
॥ १२ ॥

॥ ३० ॥ संमानितेति सादृहासमितिनादक्रियाविशेषणम् सादृहासोत्यर्थहासः नभइतिभुवर्लोकलक्षणम् ॥ ३१ ॥ अमायतेति मामानेदैवादिकण्यन्ते
नञ्समासः तेनअसंभवतेत्यर्थःअस्यनभसीत्यादिः ॥ ३२ ॥ चचालेति।महीधराःपर्वताः ॥ ३३ ॥ तुष्टुवुरिति भक्त्यानम्रःअपकृष्टत्वज्ञानवानात्माशरीरंयेषांसं
क्षुब्धमाकुलंयातमितिशेषःअमरारयश्चसंक्षुब्धाइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ सन्नद्धेति।युद्धायसज्जानिधृतसन्नाहानिअखिलसैन्यानियेषाम् आःइतिक्रोधाविष्कारेअनेनचम
नागहारंददौतस्यैधत्तेयःपृथिवीमिमाम् ॥ अन्यैरपिसुरैर्देवीभूषणैरायुधैस्तथा ॥ ३० ॥ संमानिताननादोच्चैःसादृहासंमुहुर्मुहुः ॥ तस्या
नादेनचोरेणकृत्स्नमापूरितंनभः ॥ ३१ ॥ अमायतातिमहताप्रतिशब्दोमहानभूत् ॥ चुक्षुभुःसकलालोकास्समुद्राश्चचक्रंपिरे ॥ ३२ ॥
चचालवसुधाचेलुःसकलाश्चमहीधराः ॥ जयेतिदेवाश्चमुदातामूचुःसिंहवाहिनीम् ॥ ३३ ॥ तुष्टुवुर्मुनयश्चैनांभक्तिनम्रात्ममूर्तयः ॥ दृष्ट्वा
समस्तंसंक्षुब्धंत्रैलोक्यममरारयः ॥ ३४ ॥ सन्नद्धाखिलसैन्यास्तेसमुत्तस्थुरुदायुधाः ॥ आःकिमेतदितिक्रोधादाभाष्यमहिषासुरः ॥
॥ ३५ ॥ अभ्यधावततंशब्दमशेषैरसुरैर्वृतः ॥ सददर्शततोदेवींव्याप्तलोकत्रयांत्विषा ॥ ३६ ॥ पादाक्रांत्यानतभुवंकिरीटोल्लिखितांवराम् ॥
क्षोभिताशेषपातालांधनुर्ज्यानिःस्वनेनताम् ॥ ३७ ॥ दिशोभुजसहस्रेण समंताद्व्याप्यसंस्थिताम् ॥ ततः प्रववृतेयुद्धंतया
देव्यासुरद्विषाम् ॥ ३८ ॥

हिषासुरस्यतमोमयत्वमुक्तम् दूताप्रेरणात्कस्यचित्सैनिकस्यप्रथमप्रेषणाच्चस्वयमेवक्रोधजमाह नप्रथममेवयुद्धार्थंधावमानाच्चरूपेणापितमोमयत्वाच्च अतएव
रजःसत्त्वाधिकदेव्यास्तद्धंतृत्वम् ॥ ३५ ॥ अभ्यधावतेति।स्वारितेत् ॥ ३६ ॥ देवींविशेषयतिसार्धेन पादिति धनुषोज्यायाश्चनिःस्वनेनधनुषःक्रंकारःज्याया
घंकारः ॥ ३७ ॥ दिशइति।समंतात्सर्वतः ॥ ३८ ॥

शस्त्रास्त्रैरिति शस्त्रंकेवलं मंत्रयुक्तं तदस्त्रम् ॥ ३९ ॥ युयुधे इति अन्यैः प्रधानदैत्यैः सहितः चामराख्यः चिक्षुराख्यश्च रथनागहयपादातरूपचतुरंगसेनायुतो युयुधे
 इत्यर्थः ॥ ४० ॥ अयुद्धयतेति । अयुतानामिति नियुतैरिति चतद्रत बहुत्वविवक्षया बहुवचनम् एवमग्रेपि एकं दशशतं चैव सहस्रमयुतं तथा लक्षं च नियुतं चैव कोटिर्यु
 दमेव च वृंदं स्वर्वा निखर्वश्च शंखपद्मौ च सागरः अंत्यमध्यपरार्धं च दशवृद्ध्या यथाक्रममिति ब्रह्मांडे ॥ ४१ ॥ अयुतानामिति । गजवाजीत्यतो विडालसैन्यम् ॥ ४३ ॥
 वृत इति । अथ तेषां प्रधानं तरम् अयुतानां पंचाशद्विरयुतैः परिवारितो विडालनामा तत्र संयुगे युयुधे इत्युत्तरश्लोकेनान्वयः दुर्धरो दुर्मुखश्चैव विडालनयनस्तथेति वा
 शस्त्रास्त्रैर्वहुधा मुक्तैरादीपितदिगंतरम् ॥ महिषासुरसेनानीश्चिक्षुराख्यो महासुरः ॥ ३९ ॥ युयुधे चामरश्चान्यैश्चतुरंगवलान्वितः ॥ रथानाम
 युतैः षड्भिरुदग्राख्यो महासुरः ॥ ४० ॥ अयुध्यतायुतानां च सहस्रेण महाहनुः ॥ पंचाशद्विश्च नियुतैरसिलोमामहासुरः ॥ ४१ ॥ अयु
 तानां शतैः षड्भिराष्कल्युयुधेरणे ॥ गजवाजिसहस्रौ चैरनेकैः परिवारितः ॥ ४२ ॥ वृत्तोरथानां कोट्या च युद्धे तस्मिन्नयुध्यत ॥ विडा
 लाख्यो युतानां च पंचाशद्विरथायुतैः ॥ ४३ ॥ युयुधे संयुगे तत्र रथानां परिवारितः ॥ अन्ये च तत्रायुतशोरथनागहयैर्वृताः ॥ ४४ ॥ युयु
 धुस्संयुगे देव्या सह तत्र महासुराः ॥ कोटिकोटिसहस्रैस्तुरथानां दन्तिनां तथा ॥ ४५ ॥ हयानां च वृत्तो युद्धे तत्राभून्महिषासुरः ॥ तोमरै
 र्भिदिपालैश्च शक्तिभिर्मुसलैस्तथा ॥ ४६ ॥

मनपुराणेपि विडालनयनशब्दो योगरूढो न केवलं यौगिकः प्रकृते च नामैकदेशेनामग्रहणम् अतएव विडालस्यासिनेति वक्ष्यमाणं संगच्छते ॥ ४३ ॥ युयुधे इति
 स्पष्टम् ॥ ४४ ॥ युयुधुरिति अस्य पूर्वेणान्वयः अनुदात्ते च लक्षणतङ्गे नित्यत्वात् परस्मैपदम् उत्तरान्वयि ॥ ४५ ॥ हयानां चेति रथदंति हयानां प्रत्येकं
 कोटिकोटिसहस्रसंख्यायुतो महिषस्तत्राभूदित्यर्थः । उत्तरान्वयि । भिदि इति दत्तातः ॥ ४६ ॥

युयुधुरिति । केचिद्वैत्याइतिशेषः अपरेइत्युत्तरान्वयि ॥ ४७ ॥ देवीमिति अपरेतुतेप्रसिद्धवैत्याइत्यर्थः प्रोपाभ्यामित्यात्मनेपदं छांदसत्वात् ॥ ४८ ॥
 लीलैवआयासरहितानना ॥ ४९ ॥ मुमोचेति उत्तरार्धमुत्तरान्वयि धृताःकंपिताः ॥ ५० ॥ चचारेति । उत्तरार्धमुत्तरान्वयि । यान्यावतः ॥ ५१ ॥
 तएवेतितावंतएवेत्यर्थः । एकैकनिःश्वासादेकैकगणःसंभूतइत्यर्थः तेगणाः ॥ ५२ ॥ नाशयंतइति देवीप्रभावेनाप्यायिताः अवादयंत वादितवंतइत्यर्थः ग
 युयुधुःसंयुगेदेव्याःखड्गैःपरशुपट्टिशैः ॥ केचिच्चचिक्षिपुःशक्तीःकेचित्पाशांस्तथापरे ॥ ४७ ॥ देवींखड्गप्रहारैस्तुतेतांहंतुंप्रचक्रमुः ॥
 सापिदेवीततस्तानिशस्त्राण्यस्त्राणिचण्डिका ॥ ४८ ॥ लीलैवप्रचिच्छेदनिजशस्त्रास्त्रवर्षिणी ॥ अनायासाननादेवीस्तूयमानासुरर्षि
 भिः ॥ ४९ ॥ मुमोचासुरदेहेषुशस्त्राण्यस्त्राणिचेश्वरी ॥ सोपिकुद्धोधुतसटोदेव्यावाहनकेसरी ॥ ५० ॥ चचारासुरसैन्येषुवनेष्विवहुता
 शनः ॥ निःश्वासान्मुमुचेयांश्चयुध्यमानारणेम्बिका ॥ ५१ ॥ तएवसद्यःसंभूतागणाःशतसहस्रशः ॥ युयुधुस्तेपरशुभिर्भिदिपालासिप
 ट्टिशैः ॥ ५२ ॥ नाशयंतोसुरगणान्देवीशक्त्युपबृंहिताः ॥ अवादयंतपटहान्गणाःशंखांस्तथापरे ॥ ५३ ॥ मृदंगांश्चतथैवान्येतस्मि
 न्युद्धमहोत्सवे ॥ ततोदेवीत्रिशूलेनगदयाशक्तिऋषिभिः ॥ ५४ ॥ खड्गादिभिश्चशतशोनिजघानमहासुरान् ॥ पातयामासचैवान्या
 न्यंटास्वनविमोहितान् ॥ ५५ ॥ असुरान्भुविपाशेनवद्धाचान्यानकर्षयत् ॥ केचिद्विधाकृतास्तीक्ष्णैःखड्गपातैस्तथापरे ॥ ५६ ॥ वि
 पोथितानिपातेनगदयाभुविशेरते ॥ वेमुश्चकेचिद्रुधिरंमुसलेनभृशंहताः ॥ ५७ ॥
 युद्धमेवमहोत्सवोवीराणांहर्षत्वात्शक्तीनांवृष्टिर्निर्वैः इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ खड्गेतिस्पष्टम् ॥ ५५ ॥ असुरानिति अकर्षयदितिकृष्यैरादिकालङ्
 अपरइत्युत्तरान्वयि ॥ ५६ ॥ विपोथिताइति । अपरेगदयाविपोथिताआमर्दिताः निपातेननिपतनेनभुविशेरतइत्यन्वयः । वेमुरितिछांदसम् ॥ ५७ ॥

केचिदिति । शूलेनवक्षसिभिन्नाः भूमौनिपतिताः निपेतुरित्यन्वयः उत्तरार्धमुत्तरान्वयि ॥ ५८ ॥ सेनेति सेनामनुपश्वात्कुर्वन्तिसेनाग्रगाः शरौघव्याप्तत्वात्
 सेनाःशल्लक्यस्तत्सदृशाश्चअपरेछिन्नग्रीवाःप्राणान्मुमुचुरित्यर्थः ॥ ५९ ॥ शिरांसीति । छिन्नानीतिशेषः ॥ ६० ॥ एकेति । आशिरःपादपर्यन्तंपादिताइ
 त्यर्थः । उत्तरार्धमुत्तरान्वयि ॥ ६१ ॥ कबंधाइति । मनुष्याणांसहस्रेषुहतेषुहतमूर्धसु तदावेशात्कबंधः स्यादेकोमूर्धाक्रियान्वितइतिलक्षिताः अपरेकबंधाश्च
 युयुधुः ॥ ६२ ॥ कबंधाइति । उभयत्रापियुयुधुरितिशेषः । छिन्नशिरसइतिस्वरूपकथनंछिन्नानिशिरांसियैरिति ऋष्टयःउभयतोधाराःखड्गाः भाषंतइतिछांद
 केचिन्निपतिताभूमौभिन्नाःशूलेनवक्षसि ॥ निराकृताःशरौघेणकृताःकेचिद्रणाजिरे ॥ ६८ ॥ सेनानुकारिणःप्राणान्मुमुचुस्त्रिदशार्द
 नाः ॥ केषांचिद्वाहवश्छिन्नाश्छिन्नग्रीवास्तथापरे ॥ ६९ ॥ शिरांसिपेतुरन्येषामन्येमध्येविदारिताः ॥ विच्छिन्नजंघास्त्वपरेपेतुरुर्व्या
 महासुराः ॥ ६० ॥ एकबाह्वक्षिचरणाःकेचिदेव्याद्विधाकृताः ॥ छिन्नेपिचान्येशिरसिपतिताःपुनरुत्थिताः ॥ ६१ ॥ कबंधायुयुधुर्देव्या
 गृहीतपरमायुधाः ॥ ननृतुश्चापरेतत्रयुद्धेतूर्यलयाश्रिताः ॥ ६२ ॥ कबंधाश्छिन्नशिरसः खड्गशक्त्यृष्टिपाणयः ॥ तिष्ठतिष्ठेतिभाषंतोदे
 वीमन्येमहासुराः ॥ ६३ ॥ पातितैरथनागाश्चैरसुरैश्चवसुंधरा ॥ अगम्यासाभवत्तत्रयत्राभूत्समहारणः ॥ ६४ ॥ शोणितौघामहानद्य
 स्तद्यस्तत्रविसुस्रुवुः ॥ मध्येचासुरसैन्यस्यवारणासुरवाजिनाम् ॥ ६५ ॥ क्षणेनतन्महासैन्यमसुराणांतथाम्बिका ॥ निन्येक्षयंयथावह्नि
 स्तृणदारुमहाचयम् ॥ ६६ ॥ सचसिंहोमहानादमुत्सृजन्धुतकेसरः ॥ शरीरेभ्योमशरीणामसूनिवविचिन्वाति ॥ ६७ ॥
 सः ॥ ६३ ॥ पातितैरिति । रथनागसहितैरश्वैरित्यर्थः । एवमग्रेपि ॥ ६४ ॥ शोणितौघा इति असुरसैन्यस्यमध्येवारणासुरवाजिनाम् शोणितस्य ओघःप्रवाहो
 यासुतादृश्योनयः प्रसुस्रुवुः छांदसत्वात्समासः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ सचेति । क्षयंनिन्येइतिशेषः । तत्रोत्प्रेक्षते अमराशरीणांशरीरेभ्योअसूनिवविचिन्वतीव भूतेलट्
 अडागमोगुणाभावश्चच्छांदसः ॥ ६७ ॥

देव्याइति चोप्यर्थे तुतुषुस्तुष्टाः ॥ ६८ ॥ इतिशिव०नागोजीभट्टकृतेसप्तशतीव्याख्यानेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ निहन्यमानमिति ॥
 ॥ १ ॥ २ ॥ तस्येति उत्करःसमूहःवाजिनांयंतारंचरथंचजघानेत्यन्वयः ॥ ३ ॥ चिच्छेदेति आशुगाःबाणाः ॥ ४ ॥ ५ ॥ सिंहमिति सव्येवामे ॥
 देव्यागणैश्चतैस्तत्रकृतंयुद्धंतथासुरैः ॥ यथैषांतुतुषुर्देवाःपुष्पवृष्टिमुचोदिवि ॥ ६८ ॥ इतिमार्कण्डेयपुराणेषावर्णिकेमन्वंतरेदेवीमाहा
 त्म्येमहिषासुरसैन्यवधोनामद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ निहन्यमानंतत्सैन्यमवलोक्यमहासुरः ॥ सेनानीश्चिक्षुरःकोपाद्ययौ
 योद्धुमथाविकाम् ॥ १ ॥ सदेवींशरवर्षेणववर्षसमरेसुरः ॥ यथामेरुगिरेःशृंगंतोयवर्षेण तोयदः ॥ २ ॥ तस्यच्छित्त्वाततोदेवीलीलयैवश
 रोत्करान् ॥ जघानतुरगान्बाणैर्यंतारंचैववाजिनाम् ॥ ३ ॥ चिच्छेदचधनुःसद्योध्वजंचातिसमुच्छ्रितम् ॥ विव्याधचैवगात्रेषुच्छिन्नध
 न्वानमाशुगैः ॥ ४ ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ अभ्यधावततांदेवींखड्गचर्मधरोसुरः ॥ ५ ॥ सिंहमाहत्यखड्गेनतीक्ष्ण
 धारेणमूर्धनि ॥ आजघानभुजेसव्येदेवीमप्यतिवेगवान् ॥ ६ ॥ तस्याःखड्गोभुजंप्राप्यपफालनृपनन्दन ॥ ततोजग्राहशूलंसकोपादरुण
 लोचनः ॥ ७ ॥ चिक्षेपचततस्तत्तुभद्रकाल्यांमहासुरः ॥ जाज्वल्यमानंतेजोभीरविविबमिवांवरात् ॥ ८ ॥ दृष्ट्वातदापतच्छूलंदेवीशूल
 ममुञ्चत ॥ तच्छूलंशतधातेननीतःसचमहासुरः ॥ ९ ॥ हतेतस्मिन्महावीर्ये महिषस्यचमूपतौ ॥ आजगामगजारूढश्चामरस्त्रिदशार्दनः ॥
 ॥ १० ॥ सोपिशक्तिमुमोचाथदेव्यास्तामंविकाद्रुतम् ॥ हुंकाराभिहतांभूमौपातयामासनिष्प्रभाम् ॥ ११ ॥
 ॥ ६ ॥ तस्याइति पफालविशीर्णःतस्याभुजमित्यन्वयः ॥ ७ ॥ चिक्षेपेति तत्तूलं अंवराद्रविविबमिवइत्युत्तरान्वयि तेजोभीइत्यत्रदूलोपइतिदीर्घः ॥
 ॥ ८ ॥ दृष्ट्वेति तत्तु एवंसुंदरंशूलमापतत्आगच्छत्तदृष्ट्वाचेत्यर्थः सचशतधानीतइतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ सोपीति हुंकारेइतिह्रस्वम् ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ तत इति समुत्पत्य आप्लुत्य गजकुंभांतरस्थित इत्येकं पदम् ॥ १३ ॥ युध्यमानाविति नागात् गजात् युयुधाते इत्यत्र प्रगृह्यत्वाभावश्चादसः ॥ १४ ॥ तत इति युद्धानंतरम् वेगात् समुत्पत्य गत्वा पुनस्ततो निपत्यावतीर्य इत्यर्थः ॥ १५ ॥ उदग्रश्चेति रणे युद्धे दंतैर्गजदंतनिर्मिता युधैः मुष्टिभिस्तलैश्चपैश्च इत्यर्थः यद्वा दंभग्रांशक्तिनिपतितां दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः ॥ चिक्षेप चामरः शूलं वाणैस्तदपि साच्छिनत् ॥ १२ ॥ ततः सिंहः समुत्पत्य गजकुंभांतरस्थितः ॥ बाहुयुद्धेन युयुधेतेनोच्चैस्त्रिदशारिणा ॥ १३ ॥ युध्यमानौ ततस्तौ तु तस्मान्नागान्मर्हो गतौ ॥ युयुधातेति संख्यौ प्रहारैरतिदारुणैः ॥ १४ ॥ ततो वेगात् स्वमुत्पत्य निपत्य च मृगारिणा ॥ करप्रहारेण शिरश्चामरस्य पृथक्कृतम् ॥ १५ ॥ उदग्रश्च रणे देव्या शिलावृक्षादिभिर्हतः ॥ दंतमुष्टितलैश्चैव करालश्च निपातितः ॥ १६ ॥ देवी क्रुद्धा गदापातैश्चूर्णयामास चोद्धतम् ॥ बाष्कलं भिदिपालेन वाणैस्तान्प्रतथांधकम् ॥ १७ ॥ उग्रास्य मुग्रवीर्यं च तथैव च महाहनुम् ॥ त्रिनेत्राच त्रिशूलेन जघान परमेश्वरी ॥ १८ ॥ विडालस्यासिना कायात्पातयामास वैशिरः ॥ दुर्धरं दुर्मुखं चोभौ शरैर्निन्येयमक्षयम् ॥ १९ ॥ एवं संक्षीयमाणे तु स्वसैन्ये महिषासुरः ॥ माहिषेण स्वरूपेण त्रासयामास तान्गणान् ॥ २० ॥ कांश्चित्तुंडप्रहारेण खुरक्षेपैस्तथापरान् ॥ लांगूलताडितांश्चान्याञ्छृंगाभ्यां च विदारितान् ॥ २१ ॥ वेगेन कांश्चिदपरात्रादेन भ्रमणेन च ॥ निःश्वासपवनेनान्यान्पातयामास भूतले ॥ २२ ॥

तैर्दंतक्षतैरित्यर्थः ॥ १६ ॥ देवीति उद्धतं तन्नामानं भिदिपालेति दमध्यः ॥ १७ ॥ १८ ॥ विडालस्येति यमक्षयं यमगृहम् ॥ १९ ॥ एवमिति गणान्निःश्वाससंभवान् ॥ २० ॥ कांश्चिदिति खुरः कवर्गादिः ॥ २१ ॥ वेगेन कांश्चिदिति वेगयुक्तभ्रमणेन वेगो गते भ्रमणं मंडलाकारगतिः ॥ २२ ॥

निपात्येति प्रमथाः गणाः ॥ २३ ॥ २४ ॥ वेगेनेति विक्षुण्णाकुटिताव्यशीर्यतेतिकर्मकर्तरिरूपं सर्वतः सार्वविभक्तिकस्तसिः प्लावयामासजलेनेतिशेषः ॥ २५ ॥
 धुतेति कं पितेत्यर्थः खंडखंडं खंडस्यखंडायस्यांक्रियायां श्वासानिलेनाकाशंप्रत्यस्ताः क्षिताः अचलाः पुनराकाशात्पेतुरित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ सेति
 सातस्योपरिपाशंक्षिप्त्वातंबबंधेत्यन्वयः ॥ २८ ॥ ततइति तस्यसिंहीभूतस्य अदृश्यतदेव्येतिशेषः ॥ २९ ॥ ततइति तंपुरुषंदेवी आश्वेव खड्गचर्मणेति
 निपात्यप्रमथानीकमभ्यधावतसोऽसुरः ॥ सिंहहंतुंमहादेव्याःकोपंचक्रेततोम्बिका ॥ २३ ॥ सोपिकोपान्महावीर्यःखुरक्षुण्णमहीतलः ॥
 शृंगाभ्यांपर्वतानुच्चांश्चिक्षेपचननादच ॥ २४ ॥ वेगभ्रमणविक्षुण्णामहीतस्यव्यशीर्यत ॥ लांगूलेनाहतश्चाब्धिःप्लावयामाससर्वतः
 ॥ २५ ॥ धुतशृंगविभिन्नाश्चखंडखंडययुर्धनाः ॥ इवासानिलास्ताःशतशोनिपेतुर्नभसोचलाः ॥ २६ ॥ इतिक्रोधसमाध्मातमापतंतंम
 हासुरम् ॥ दृष्ट्वासाचंडिकाकोपंतद्वधायतदाकरोत् ॥ २७ ॥ साक्षिप्त्वातस्यवैपाशंतंबबंधमहासुरम् ॥ तत्याजमाहिषंरूपंसोपिवद्धोम
 हामृधे ॥ २८ ॥ ततःसिंहोभवत्सद्योयावत्तस्याम्बिकांशिरः ॥ छिनत्तितावत्पुरुषःखड्गपाणिरदृश्यत ॥ २९ ॥ ततएवाशुपुरुषंदेवी
 चिच्छेदसायकैः ॥ तंखड्गचर्मणासार्धततःसोभून्महागजः ॥ ३० ॥ करेणचमहासिंहंतंचकर्षजगर्जच ॥ कर्षतस्तुकरंदेवीखड्गेननिरकुं
 तत ॥ ३१ ॥ ततोमहासुरोभूयोमाहिषंवपुरास्थितः ॥ तथैवक्षोभयामासत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ३२ ॥ ततःक्रुद्धाजगन्माताचण्डिकापानमु
 त्तमम् ॥ पपौपुनःपुनश्चैवजहासारुणलोचना ॥ ३३ ॥ ननर्दचासुरःसोपिवलवीर्यमदोद्धतः ॥ विषाणाभ्यांचाचिक्षेपचंडिकांप्रतिभूधरान् ॥ ३४ ॥
 समाहारद्वंद्वःतत्सहितंसायकैश्चिच्छेदेत्यन्वयः ॥ ३० ॥ करेणेति महासिंहंदेवीवाहनंकर्षतइत्यस्यसिंहमित्यादि निरकुंततेतिछांदसम् ॥ ३१ ॥ ततइति
 तथैवप्राग्वदेव ॥ ३२ ॥ ततइति माहिषस्यशिवावतारत्वेनजायमानदयादिविच्छेदायानमयापानं पानंमयंकर्मणिल्युट् पानादरुणलोचनापुनःपुनर्जहासेत्य
 न्वयः ॥ ३३ ॥ ननर्देति बलंशरीरंवीर्यमुत्साहः ताभ्यामदोगर्वः ॥ ३४ ॥

साचेति मदेनोद्धूतः अतिशयेन जातो मुखरागो यस्य सा आकुलाक्षरमिति वचनं क्रियाविशेषणम् मयस्वभावो यम् ॥ ३५ ॥ देव्युवाच गर्जगर्जेति संभ्रमेण द्विरुक्तिर्मदेन च पिबामीति पूर्वपपावित्युक्तिः राजानं प्रतिक्रमइति न दोषः ॥ ३६ ॥ ऋषिरुवाच एवमिति समुत्पत्य कूर्दनं कृत्वा तं सा आरूढा अथ एनं पादेनाक्रम्य दृढं बद्धा कंठशूलेना ताडयदित्यन्वयः ॥ ३७ ॥ तत इति तया पादाक्रांतः दृढं धृतोऽपि सः ततः शूलताडनोत्तरंततः महिषस्वरूपी यात् निजमुखादर्थनिष्क्रांतः निःसृतार्थ

सा च तान् प्रहितांस्तेन चूर्णयंती शरोत्करैः ॥ उवाच तं मदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरम् ॥ ३६ ॥ देव्युवाच ॥ गर्जगर्जक्षणं मूढमधुयावत्पिवाम्यहम् ॥ मया त्वयि हते त्रैवर्गजिष्ण्यं त्याशु देवताः ॥ ३६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवमुक्त्वा समुत्पत्य सारूढा तं महासुरम् ॥ पादेनाक्रम्य कंठे च शूलैर्नमताडयत् ॥ ३७ ॥ ततः सोऽपि पदाक्रांतस्तयानिजमुखात्ततः ॥ अर्धनिष्क्रान्त एवासीद्देव्या वीर्येण संवृतः ॥ ३८ ॥ अर्धनिष्क्रांत एवा सौयुध्यमानो महासुरः ॥ तयामहासिना देव्या शिरश्छित्त्वानिपातितः ॥ ३९ ॥ ततो हाहाकृतं सर्वदैत्यसैन्यं ननाशतत् ॥ प्रहर्षं च परं जग्मुः सकला देवतागणाः ॥ ४० ॥ तुष्टुवुस्तां सुरादेवीं सह दिव्यैर्महर्षिभिः ॥ जगुर्गन्धर्वपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ४१ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये महिषासुरवधो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

कायः एव देव्या वीर्येण अति अतिशयेन संवृतः परिवद्धः निष्क्रमितुं नाशकदित्यर्थः ॥ ३८ ॥ अर्धेति एवं च शिरश्छेदोद्भवं तं दानवं शूलपाणिनमिति विशेषः कल्पांतराय इति बोध्यम् ॥ ३९ ॥ तत इति ननाश पलायितं हाहेति कृतं येनेति सैन्यविशेषणम् ॥ ४० ॥ तुष्टुवुरिति सुरा इन्द्राद्याः दिव्यैर्ब्रह्मादिभिः सह महर्षिभिश्च सह तुष्टुवुरित्यर्थः ॥ ४१ ॥ इति शिवमद्वैतसुतसतागर्भजनागोजीभट्टकृतसप्तशतीव्याख्यानमहिषासुरवधो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

तुष्टुवुःसुरादित्युक्तं तांस्तुतिमाह । ऋषिरुवाच शक्रादय इति । तस्मिन्महिषासुरदेव्यानिहते इत्यन्वयः शिरोधराग्रीवा अंसःस्कंधःपुलकाःरोमांचाः ॥ १ ॥ दे
 व्येति आततंव्याप्तं ततंसृष्टंवा निःशेषदेवगणशक्तीनांसमूहनायवृद्धयेतच्छक्तिसमूहएवतेजोशप्रचय एवचमूर्तिर्विग्रहोयस्यास्तयेत्यर्थः समूहइतिभावेकः
 नतास्मेत्यत्रवाशरीतिविसर्गस्यसः ॥ २ ॥ यस्याइति यस्याअतुलंप्रभावंतेजःबलंशरीरंवक्तुमनंतः सहस्रास्योपिब्रह्मासृष्टापिहरःसर्वशक्तिरपिनालंपर्याप्तम् असु
 रेश्योभयस्येत्यर्थः समाहारद्वंद्वोवा ॥ ३ ॥ याश्रीरिति पापात्मनांभवनेष्वलक्ष्मीः कृतधियांनिर्मलांतःकरणानांहृदयेबुद्धिःस्वर्गापवर्गसाधनंज्ञानं सतांहृदयेषुश्रद्धा
 ऋषिरुवाच ॥ शक्रादयःसुरगणानिहनिहतेतिवीर्यैतस्मिन्दुरात्मनिसुरारिवलेचदेव्या ॥ तांतुष्टुवुःप्रणतिनम्रशिरोधरांसावाग्भिःप्रहर्षपुल
 कोद्गमचारुदेहाः ॥ १ ॥ देव्याययाततमिदंजगदात्मशक्त्यानिःशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ॥ तामंविकामाखिलदेवमहर्षिपूज्यांभक्त्या
 नतास्मविदधातुशुभानिसानः ॥ २ ॥ यस्याःप्रभावमतुलंभगवाननंतोब्रह्माहरश्चनहिवक्तुमलंबलंच ॥ साचाण्डिकाखिलजगत्परिपा
 लनायनाशायचाशुभभयस्यमर्तिकरोतु ॥ ३ ॥ याश्रीःस्वयंसुकृतिनांभवनेष्वलक्ष्मीःपापात्मनांकृतधियांहृदयेषुबुद्धिः ॥ श्रद्धासतां
 कुलजनप्रभवस्यलज्जातांत्वांनतास्मपरिपालयदेविविश्वम् ॥ ४ ॥ किंवर्णयामतवरूपमचिंत्यमेतत्किंचातिवीर्यमसुरक्षयकारिभूरि ॥
 किंचाहवेषुचरितानितवातियानिसर्वेषुदेव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥ ५ ॥

आस्तिक्यबुद्धिः कुलजनप्रभवस्य शुद्धजन्मनोहृदयेषुलज्जाऽकरणीयाप्रवृत्तिलक्षणोतःकरणवृत्तिविशेषः नतास्मेतिप्राग्वत् ॥ ४ ॥ एषाआपाततःस्तुतिर्वस्तु
 तस्त्वनिर्वाच्यास्तुत्यैवेत्याह किमिति असुरादेव्याः देवाःशक्रादयः नताःप्रभवाःतत्प्रभूतिषु अचिंत्यमंसर्वोत्कृष्टत्वादनिरूपणीयं तवरूपमतःकिंकेनप्रकारेण
 वर्णयाम चपरदैत्यनाशकारिभूरिवीर्यम् अतिअत्युत्कृष्टंच परंयुद्धेषुयानिचरितानितान्यप्यतिअत्युत्कृष्टानि अतःकिंवर्णयामेत्यन्वयः सर्वत्राचिंत्याइति ॥ ५ ॥

मूलप्रकृतिस्त्वमेवेत्याह हेतुरिति त्वंसमस्तजगताहेतुर्मूलकारणम् तत्रहेतुर्यतः त्रिगुणासत्त्वरजस्तमोयुता नन्वेवंरागादिसंबन्धेनसर्वकारणंनस्यादतआह अपीति
त्रिगुणापिदोषैःरागादिभिर्नज्ञायसेनविषयाक्रियसे यद्वा दोषैर्विशिष्टाकेनापिनज्ञायसेतदभावादित्यर्थः नन्वेवंपरिच्छिन्नतयासर्वहेतुत्वंनस्यादतआह हरिहरा
दिभिरप्यपाराअज्ञातपरिच्छेदात्परिच्छेदाभावादित्यर्थः तत्रहेतुःसर्वाश्रयासर्वमाश्रयंयस्याःसा कार्यहिकारणमाश्रयतेसर्वत्रवर्तमानाच यतश्चएवजगत्तवांश
भूतंसर्वसमष्टेब्रह्मणस्त्वदंशत्वात् एतद्वयंपरिच्छिन्नत्वव्याहृतंस्यादितिभावः नन्वेवंविकारापत्तिरतआह अव्याकृता षड्विधविकाररहितत्वात् हियतः संसा
रमाद्याप्रथमाप्रकृतिःसत्त्वरजस्तमसांसाम्यावस्थासि कीदृशी परमापरमात्मामीयते जीवभावेनविच्छिद्यतेयया परमात्मैवप्रकृतिःधर्माध्यासात् जीवत्वेना
हेतुःसमस्तजगतांत्रिगुणापिदोषैर्नज्ञायसेहरिहरादिभिरप्यपारा ॥सर्वाश्रयाखिलमिदंजगदंशभूतमव्याकृताहिपरमाप्रकृतिस्त्वमाद्या॥६॥
यस्याःसमस्तसुरतासमुदीरणेनतृप्तिप्रयातिसकलेशुमखेषुदेवि ॥ स्वाहासिवैपितृगणस्यचतृप्तिहेतुरुच्चार्यसेत्वमतएवजनैःस्वधाच॥७॥या
मुक्तिहेतुरविचिंत्यमहाव्रतात्वमभ्यस्यसेसुनियतेंद्रियतत्त्वसारैः॥मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषैर्विद्याऽसिसाभगवतीपरमाहिदेवि॥८॥
ध्यवसीयते ॥ ६ ॥ यस्याइति हेदेवि यस्याः समुदीरणेनउच्चारणेनसमस्तसुरतासकलसुरसमूहः सर्वयज्ञेषुतृप्तिप्रयातिसास्वाहात्वमेवासि वैप्रसिद्धं तथा
पितृगणस्यापितृप्तिहेतुस्त्वमेव अतएवजनैःपितृकर्मणिस्वधाचउच्चार्यतेवास्वाहा ॥ ७ ॥ प्रकृतिरूपत्वमुक्त्वाब्रह्मापित्वमेवेत्याह येति हेदेवियामुक्तिहेतुः
अविचिंत्यमनुष्ठेयत्वचित्तायाअप्यविषयंमहाव्रतमहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहरूपयोगशास्त्रप्रसिद्धंसाधनंयस्यार्इदृशीचयासाभगवतीभगवद्विषयापरमाउ
त्कृष्टविद्यातद्विषयावरणभर्जिका ब्रह्मज्ञानरूपात्वमेवासि हियतः अतस्त्यक्तसमस्तरागादिमोक्षेच्छुभिर्मुनिभिर्वशीकृतोंद्रियैः तत्त्वंब्रह्मैवज्ञेयत्वेनसारोयेपातै
रभ्यस्यसेइत्यर्थः अभ्यस्यसंइत्यत्रासंधिःसंहितायाअनित्यत्वात् ॥ ८ ॥

स०श०
॥१७॥

शब्देति सुविमलानामपौरुषत्वेन दोषरहितानामृचांयजुषां साम्नांच निधानमाश्रयः शब्दब्रह्मरूपा भवस्य संसारस्य भावनाय प्रवृत्त्यविच्छेदाय या देवी द्योतनशी
ला त्रयीवेदत्रयीसात्वं भगवती भवन्ति ते भवाः प्राणिनस्तेषां भवाय जीवनाय वार्ता कृषिवाणिज्यपशुपालत्वम् ॥ ९ ॥ तदधिष्ठात्र्यपित्वमेवेत्याह मेधासीति मेधा
सरस्वतीसैव दुःखप्राप्यत्वेन दुर्गासीत्युच्यते दुर्गसंसारसागरस्य नौः ज्ञानद्वारा एवं पूर्वार्द्धेन ब्राह्मीत्वं चोक्तं प्रसिद्धनौतोव्यतिरेकमाह असंगेति साहिकर्णधारादिसंग
वती शंभौकृताप्रतिष्ठा आस्पदं यया अर्धशरीरत्वात् उत्तरार्धेन रौद्रीत्वं वैष्णवीत्वं चोक्तम् ॥ १० ॥ ईषदिति ईषत्सहाससहितं छांदसः पदव्यत्ययः पूर्वार्धो
शब्दात्मिका सुविमलग्र्यजुषां निधानमुद्गीथरम्यपदपाठवतांच साम्नाम् ॥ देवि त्रयी भगवती भवभावनाय वार्ता च सर्वजगतां परमार्तिहंत्री ॥
॥ ९ ॥ मेधासि देवि विदिता खिलशास्त्रसारा दुर्गाऽसि दुर्गभवसागरनौरसंगा ॥ श्रीः कैटभारिहृदयैककृताधिवासागौरीत्वमेव शशि मौलि
कृतप्रतिष्ठा ॥ १० ॥ ईषत्सहासममलं परिपूर्णचंद्रविम्बानुकारिकनकोत्तमकांतिकांतम् ॥ अत्यद्भुतं प्रहृतमात्तरुषा तथापि वक्रं विलोक्य
सहसामहिषासुरेण ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा तु देविकुपितं ध्रुकुटीकरालमुद्यच्छशां स दृशच्छवियन्नसद्यः ॥ प्राणान्मुमोच महिषस्तदतीवचित्रकै
र्जीव्यते हि कुपितांतकदर्शनेन ॥ १२ ॥ देवि प्रसीद परमाभवती भवाय सद्यो विनाशयसि कोपवती कुलानि ॥ विज्ञातमेतद्धुनैव यदस्तमे
तन्नीतं बलं सुविपुलं महिषासुरस्य ॥ १३ ॥

क्वगुणविशिष्टं तं वक्त्रं विलोक्यापि आत्तरुषा प्राप्तरूपेण महिषासुरेण सहसा दर्शनसमकालमेव तथातिनिष्ठुरं यत्प्रहृतं तदत्याश्चर्यमित्यर्थः जगन्मोहकमपि दृष्ट्वा न
तस्य मोहइति अतिमुभेदोयम् तादृशस्यापि वधेन देव्या एवोत्कर्षः सिद्ध्यति ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा त्विति दृष्ट्वा पीत्यर्थः भ्रुवाः कुटीवक्रता तथा करालं भीषणमद्यच्छ
शांकेत्यनेनातिरक्तता अनेन महिषस्यापि धीरस्त्वं देव्युत्कर्षः प्राप्तयेव ॥ १२ ॥ देवीति देवि प्रसीदित्युक्त्वा विचार्य व्यर्थमेतद्वचः प्रसन्नत्वादेव तवेत्याह भवती
परमापरासानुग्रहामाबुद्धिर्यस्यास्तादृशी कथमेतत्ज्ञानं तत्राह यतो नो भवाय कोपवतीत्वं नोरिपूणां कुलानि सद्यो विनाशयसि तत्र संप्रतिपत्तिमाह विज्ञातमित्यादि

टी० अ०
४

॥१७॥

एवंचकोपोप्यपररक्षणफलको नतुस्वाभाविकइतिसत्त्वगुणप्रधानत्वंदर्शितम् ॥ १३ ॥ तेइति संमताःमहाजनांगीकृताःधर्मवर्गःधर्मघटितोवर्गः धर्मार्थिकाम
मोक्षरूपः धन्याः पुण्यवत्त्वेनप्रसिद्धाःनिभृताःनितरांपोषिताः अभ्युदयदासर्वमनोरथदा ॥ १४ ॥ धर्म्याणीति हे देवि भवतीप्रसादात्तयःसुकृतीप्राग्जन्मा
र्जितपुण्यवान्सततमेवसुकृतलब्धत्वत्प्रसादादेवअत्याहतः नित्यनैमित्तिकादावतिश्रद्धावान् प्रतिदिनंसदैवषष्टिघटिकावच्छेदेन सकलानिधर्म्याणिकरोतिपुन
स्त्वत्तएवत्वत्प्रीत्युद्देशेकृतकर्मभ्योलब्धत्वत्प्रसादादेवस्वर्गं प्रयाति ततःक्रमेणवामोक्षंच ननुनिश्चये तेनत्वंलोकत्रयेपि फलदाइतिशेषः ॥ १५ ॥ दुर्गेइति

तेसंमताजनपदेषुधनानितेषांतेषांयशांसिनचसीदतिधर्मवर्गः ॥ धन्यास्तएवनिभृतात्मजभृत्यदारायेषांसदाभ्युदयदाभवतीप्रसन्ना॥१४॥
धर्म्याणिदेविसकलानिसदैवकर्माण्यत्याहतःप्रतिदिनंसुकृतीकरोति ॥ स्वर्गं प्रयातिचततोभवतीप्रसादाल्लोकत्रयेपिफलदाननुदेवितेन ॥
॥ १५ ॥ दुर्गेस्मृताहरसिभीतिमशेषजंतोः स्वस्थैःस्मृतामतिमतीवशुभांददासि ॥ दारिद्र्यदुःखभयहारिणिकात्वदन्यासर्वोपकारकर
णायसदाद्र्घचित्ता ॥ १६ ॥ एभिर्हैतैर्जगदुपैतिसुखंतथैतेकुर्वंतुनामनरकायचिरायपापम् ॥ संग्राममृत्युमधिगम्यदिवंप्रयांतुमत्वेतिनूनम
हितान्विनिहंसिदेवि ॥ १७ ॥ दृष्ट्वैवकिंनभवतीप्रकरोतिभस्मसर्वासुरानरिषुयत्प्रहिणोषिशस्त्रम् ॥ लोकान्प्रयान्तुरिपवोपिहिशस्त्रपूता
इत्थंमतिर्भवतितेष्वहितेषुसाध्वी ॥ १८ ॥

दुर्गेदुर्गमेसंकटेइतियावत् तन्नामइतिच दारिद्र्येतिदारिद्र्यशब्दाद्भावेऽप्यञ् भयंप्रतिकूलप्रतिसंधानजम् आर्द्रचित्तास्त्रिगुणचित्ता ॥ १६ ॥ सर्वोपकारित्वमुपपा
दयतिएभिरिति दैत्यैरित्यर्थः उपैतीतिलट् उपैत्वित्यर्थः एते दैत्याः नामेत्यभ्युपगमे नरकायेतितादर्थ्यंचतुर्थी तथापिरणेमृत्युंप्राप्यस्वर्गंच्छंतुइतिहेतुत्रयंमन
सिकृत्वाजगदाहितानहंसीत्यर्थः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वैवेतिदर्शनोत्तरमेतावन्मात्रेणैवभस्मकरणयोग्येषुयत्त्वंशस्त्रंपातयसितत्तेषामुत्तमलोकप्राप्तयेइतितेष्वपिउपका
रिकैवत्वमिति किं वक्तव्यं भक्तेष्विति भावः ॥ १८ ॥

खड्गेति निकरःसमूहःविस्फुरणंसर्वत्रप्रसरणम् निवहःसमूहः यद्विलयंनागतास्तदेतत्अंशुमद्यदिदुखंडंतद्योगितद्युक्तमाननंतवविलोकयतांचैषामाश्रयादिति
 शेषः ॥ १९ ॥ दुर्वृत्तानांवृत्तंपापंतस्यशमनंतवशीलंस्वाभाविकोगुणः तथान्यैरतुल्यमतएवाविचिंत्यंकीदृशमितिचिंताविषयम् दृष्ट्वैवकिंनेत्यादिनारूपंरूपमाकृ
 तिःचपरंहताआत्मसात्कृताःदेवायेनईदृशःपराक्रमोयेषांतेषांदैत्यानांहंतृवीर्यम् एवंचेदृशरूपेणेदृशबलेनतेषांशस्त्रतोहननमितितदीयपापशांतयेइतितेषुदयैवत्व
 याकृतेतिभावः ॥ २० ॥ केनेति अतिहारिमनोहरंविरोधोत्रालंकारः केनोपमेतितृतीयाआर्षत्वात् चिनेकृपारिपुष्वप्युपकारत्वात् निष्ठुरतातुस्पष्टैव
 खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रैःशूलाग्रकांतिनिवहेनदृशोसुराणाम् ॥ यन्नागताविलयमंशुमदिदुखंडयोग्याननंतवविलोकयतांतदे
 तत् ॥ १९ ॥ दुर्वृत्तवृत्तशमनंतवदेविशीलंरूपंतथैतदविचिंत्यमतुल्यमन्यैः ॥ वीर्यंचहंतृहृतदेवपराक्रमाणांवैरिष्वपिप्रकटितैवदयात्व
 येत्यम् ॥ २० ॥ केनोपमाभवतुतेस्यपराक्रमस्यरूपंचशत्रुभयकार्यतिहारिकुत्र ॥ चित्तेकृपासमरनिष्ठुरताचदृष्टात्वय्येवदेविवरदेभुवन
 त्रयेपि ॥ २१ ॥ त्रैलोक्यमेतदखिलंरिपुनाशनेनत्रातंत्वयासमरमूर्ध्ननितेपिहत्वा ॥ नीतादिवरिपुगणाभयमप्यपास्तमस्माकमुन्मदसुरा
 रिभवंनमस्ते ॥ २२ ॥ शूलेनपाहिनोदेविपाहिखड्गेनचाम्बिके ॥ घण्टास्वनेननःपाहिचापज्यानिःस्वनेनच ॥ २३ ॥ प्राच्यांरक्षप्रतीच्यां
 चचण्डिकेरक्षदक्षिणे ॥ भ्रामणेनात्मशूलस्यउत्तरस्यांतथेश्वरि ॥ २४ ॥

अत्रकृपास्वाभाविकीनिष्ठुरतात्वारोपितेतिविरोधपरिहारइतिबोध्यम् ॥ २१ ॥ त्रैलोक्यमिति त्वयेत्यंतमेकान्वयः ततोरिपुगणाइत्यंतमपरंवाक्यं भय
 मित्यतोभवमित्यंतमपरम् अनेनचित्तेकृपेत्येताद्विधृतम् नमस्तेइत्यनेनममत्वरानिहितप्रत्युपकरणेनास्माकंसामर्थ्यमितिध्वनितम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्राच्या
 मिति दक्षिणेइत्यस्यदिग्भागेइतिशेषः भ्रामणेनेत्यत्रहस्वाभावः संज्ञापूर्वकविधेरनित्यत्वात् ॥ २४ ॥

सौम्यानीतिसृष्टिस्थितिव्यापाराणि अत्यर्थघोराणिसंहारव्यापाराणि तथाभुवंपृथिवींचेत्यर्थः ॥ २५ ॥ खड्गेति संगःसंसर्गः ॥ २६ ॥ ऋषिरुवाच एव
मिति नंदनंदेवोद्यानं दिव्यैः उत्कृष्टैः गंधाःश्रीरागादयः अनुलेपनंश्रीचंदनादि ॥ २७ ॥ भक्तयेति अंतःकरणेनप्रेमतयाभजनंसेवनंभक्तिः तयाप्रेमलक्षणयाभ
क्त्या दिव्यैर्मनोज्ञैः धूपैस्त्वितिपाठः ॥ २८ ॥ देव्युवाच त्रियतामिति देवाऊचुः भगवत्येति ॥ २९ ॥ यदिति यतइत्यर्थः पूर्वान्वय्यर्थम् उत्तरार्धमुत्त
रान्वयि यदिवापीतिवाशब्दएवमर्थेयद्येवंसत्यपिवरोदेयइतितवेच्छातदावक्ष्यमाणमस्त्वित्यर्थः अस्माकमस्मभ्यमित्यर्थः ॥ ३० ॥ संस्मृतेति हिंसेथाइत्या

सौम्यानियानिरूपाणित्रैलोक्येविचरंतिते ॥ यानिचात्यर्थघोराणितैरक्षास्मांस्तथाभुवम् ॥ २६ ॥ खड्गशूलगदादीनियानिचास्त्राणिते
म्बिके ॥ करपल्लवसंगीनितैरस्मान्नक्षसर्वतः ॥ २६ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवंस्तुतासुरैर्दिव्यैःकुसुमैर्नंदनोद्भवैः ॥ अर्चिताजगतां
धात्रीतत्रगंधानुलेपनैः ॥ २७ ॥ भक्त्यासमस्तौस्त्रिदशैर्दिव्यैर्धूपैःसुधूपिता ॥ प्राहप्रसादसुमुखीसमस्तान्प्रणतान्सुरान् ॥ २८ ॥
॥ देव्युवाच ॥ ॥ त्रियतांत्रिदशाःसर्वेयदस्मत्तोभिवांछितम् ॥ देवाऊचुः ॥ भगवत्याकृतंसर्वेनकिंचिदवशिष्यते ॥ २९ ॥ यदयंनि
हतःशत्रुरस्माकंमहिषासुरः ॥ यदिचापिवरोदेयस्त्वयास्माकंमहेश्वरि ॥ ३० ॥ संस्मृतासंस्मृतात्वंनोहिंसेथाःपरमापदः ॥ यश्चमर्त्यः
स्तवैरेभिस्त्वांस्तोष्यत्यमलानने ॥ ३१ ॥ तस्यवित्तर्द्धिविभवैर्धनदारादिसंपदाम् ॥ वृद्धयेस्मत्प्रसन्नात्वंभवेथाःसर्वदाम्बिके ॥ ३२ ॥
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इतिप्रसादितादेवैर्जगतोर्थेतथात्मनः ॥ तथेत्युक्त्वाभद्रकालीवभूवांतर्हितानृप ॥ ३३ ॥

र्षः उत्तरार्धमुत्तरान्वयि ॥ ३१ ॥ तस्येति वित्तर्द्धिविभवैरितिसहयोगेनृतीयाभवनेचसाहित्यंवित्तज्ञानंतस्यवृद्धिरूपचयः विभवाणेश्वर्यादयः धनदारादीनां
संपदअनुरूपाआत्मभावाः आदिनापुत्रादिवृद्धयेउपचयाय ॥ ३२ ॥ ऋषिरुवाचइतीति तथात्मनः आत्मनश्चार्थेइत्यर्थः तथेत्युक्त्वा तथास्त्वित्युक्त्वा
भद्रंकालयतीतिभद्रकाली अंतर्हिताऽदृश्यावभूवेत्यन्वयः ॥ ३३ ॥

इतीतिस्पष्टम् ॥ ३४ ॥ पुनश्चेति गौरीदेहः कारणं यस्या इत्यर्थः समुद्रावः प्रादुर्भावः यथा तत्र हेतुर्दुष्टवृद्धो देवलोकरक्षणं वा ॥ ३५ ॥ ननु तेनाप्यस्याः कोऽर्थस्तदाह उपकारिणीति उपकारः स्वभावाय च इत्यर्थः तच्छृणुष्वेत्यार्षस्तद् तत्प्रकारं मयामत्तः निपातार्थम् ख्यातं लोकप्रसिद्धम् एनामुपक्रम्य लक्ष्मीतंत्रे लक्ष्मीवाक्यम् अभिष्टुतासुरैः साहं महिषं जघ्नुषीक्षणात् महिषांतकरीसूक्तं दृष्टं देवैर्महर्षिभिः उत्पत्तियुद्धविक्रांतिस्तोत्रं चेति सुरेश्वर कथयंति सुविस्तीर्णब्राह्मणावेदपारगाः लभंते च फलं शश्वदाधिपत्यमनन्तरम् इति महिषांतकरीसूक्तं देवैर्महर्षिभिश्च दृष्टम् देव्या यया ततमिति श्लोके खिलदेवमहर्षिपूज्यत्वविशेषणात् युष्माभिः स्तुतयो याश्चेति श्लोके ब्रह्मर्षीणां स्तुतिकर्तृत्वप्रतिपादनाच्चेति बोध्यम् ॥ ३६ ॥ इति शिवभट्टकृते सप्तशतीव्याख्याने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ यथावत्कथयामीति प्रतिज्ञात इत्येतत्कथितं भूपसंभूतासायथापुरा ॥ देवीदेवशरीरेभ्योजगत्रयहितैषिणी ॥ ३४ ॥ पुनश्च गौरीदेहात्सासमुद्भूता यथाभवत् ॥ वधाय दुष्टदैत्यानां तथा शुंभनिशुंभयोः ॥ ३५ ॥ रक्षणाय च लोकानां देवानां मुपकारिणी ॥ तच्छृणुष्व मया ख्यातं यथावत्कथयामि ते ॥ ३६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे शक्रादिकृतदेवीः स्तुतिर्नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ पुरा शुंभनिशुंभभ्यामसुराभ्यां शचीपतेः ॥ त्रैलोक्यं यज्ञभागाश्च हृतामदवलाश्रयात् ॥ १ ॥

मिति हासमाह ऋषिरुवाच पुरेति कथ्यतां दन्वामुत्पन्नौ नमुचिज्येष्ठौ शुंभनिशुंभाविमौ सतालव्यौ चेति वामनपुराणे लक्ष्मीतंत्रेऽपि तामसेत्वंतरे शक्रमहाविद्यां विधाय सा गौरीदेहात्समुद्भूता कौशिकीति तदाह्वयम् वधाय दुष्टदैत्यानां तथा शुंभनिशुंभयोः मदीयाः शक्तयो यास्ता देवश्रेष्ठशरीरगाः तास्तास्तद्रूपधारिण्यः साहाय्यं विदधुर्मम ताभिर्निहतदैत्यैर्ब्राह्मन्तव्यो मे यथातिथी संहृत्यात्मनिताः सर्वा मदीया विप्रोऽसिन्धवाः अहं निजघ्नुषीक्षणाद्देव्यौ शुंभनिशुंभकाविति नारायणी स्तुतिर्नाम सूक्तं परमशोभनम् पुरंदरतदा दृष्टं देवैरग्निपुरोगमैः एषा संपूजिता भक्त्या सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति कौशिकी सर्वदेवेश सर्वकामप्रदा ह्वयम् उत्पत्तियुद्धविक्रांतिः स्तुतिश्चे

तिपुरातनैः पठ्यते त्रितयं विप्रैर्वेदवेदांगपारगैः एतासां परमाप्रोक्ता कूटस्था सामहीयसी महालक्ष्मीर्महाभागा प्रकृतिः परमेश्वरी अमुष्याः स्तुतये दृष्टं ब्रह्माद्यैः सकलैः
सुरैः नमो देव्यादिकं देवीसूक्तं सर्वफलप्रदम् इमां देवीं स्तुवन्नित्यं स्तोत्रेणानेन मामिह क्लेशानतीत्यसकलानैश्वर्यमहदश्नुत इति यज्जप्त्वा वैश्यसुरथौ परांसिद्धिमवापतु
रिति अभिमुखदेवगणदृष्टस्तोत्रं नारायणीसूक्तम् तत्र नारायणिनमोस्तुत इति बहुधाभ्यासात् नमो देव्यै इत्यादिकं देवीसूक्तं देवीपदेनोपक्रमादिति बोध्यम् मदो गर्वः
बलं शक्तिः ॥ १ ॥ तावेवेति सुवतिकर्मणिलोकं प्रेरयतीति सूर्यस्तस्य भावः सर्वलोककर्मप्रेरकता तद्वदैदवमधिकारं तथा कौबेरं वरुणस्य चाधिकारमित्यन्वयः ॥ २ ॥

तावेव सूर्यतां तद्वदधिकारं तथैदवम् ॥ कौबेरमथ याम्यं च चक्राते वरुणस्य च ॥ २ ॥ तावेव पवनं द्विचक्रतुर्वह्निकर्म च ॥ ततो देवा विनिर्धू-
ता भ्रष्टराज्याः पराजिताः ॥ ३ ॥ हताधिकारास्त्रिदशास्ताभ्यां सर्वे निराकृताः ॥ महासुराभ्यां तां देवीं संस्मरंत्य पराजिताम् ॥ ४ ॥ तथा
स्माकं वरोदतो यथापत्सु स्मृता खिलाः ॥ भवतां नाशयिष्यामि तत्क्षणात् परमापदः ॥ ५ ॥ इति कृत्वा मतिं देवा हिमवन्तं नगेश्वरम् ॥ जग्मु-
स्तत्र ततो देवीं विष्णुमायां प्रतुष्टुवुः ॥ ६ ॥

ताविति पवनः क्रद्धयते नेनेति करणे किन् तेन तदधिकारमित्यर्थः हतेति आत्मसात्कृता इत्यर्थः अधिकास्त्रिरावृत्ता दशत्रिदशाः अधिकावृत्तरूपां तर्भावेनैकार्था-
भावः तेन त्रयस्त्रिंशदित्यर्थः ते चार्काद्वादश रुद्रा एकादश वसवोष्टौ विश्वे देवौ द्वाविति एक एव त्रिशब्दस्तत्रेणोभयार्थः निराकृताः स्वर्गादपि निराकृताः निःसारिताः
संस्मरन्ति स्मृतवन्तः वर्तमानसामीप्ये भूते लट् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तत्रैव हेतुमाह तयेति स्मृता सती अखिलाः परमापद इत्यन्वयः ॥ ५ ॥ इतीति भवान्या अभिव्य-
क्तिस्थानत्वाद्धिमवद्गमनं तत्र हिमवति शुभनिशुभदमन्याः सरस्वती त्वेपि यथा विष्णुमाया त्वतथा क्तमुपक्रमे ॥ ६ ॥

धोतितांसार्वाम्येनस्तुतिमाह देवाऊचुः नमइति देवीद्युत्यादीनिमहादेवीमहतांब्रह्मादीनामपिस्वर्गादिव्यवहारप्रवर्तयित्री शिवाकल्याणरूपातद्धेतुत्वात् प्रकृत्यैष्टित्यैभद्रारक्षणशक्तिः नियताःसमाहितचित्ताःप्रणताःस्मस्मेतिपादपूरणे ॥ ७ ॥ रौद्रायैइति संहारशक्त्यैनित्याकालानवच्छिन्नानित्याख्याशक्तिरूपाच गौरीतितद्धारणाधात्रीजगदाधाराज्योत्स्नाचंद्रकिरणादुश्वंद्रइदमुपलक्षणं ज्योतीरूपस्य सुखापरमानंदरूपा ॥ ८ ॥ कल्याणीतत्कर्त्रीशर्वाणीशिवशक्तिः ॥ ९ ॥ दुर्गायैइतिदुःखज्ञेयायै दुर्गोदुरधिगमः परिच्छेदोयस्यास्तस्यैदुर्गात्संसारात्पारं करोतीतिच सारोबलंतद्वत्यैसर्वकारिण्यैसर्वजननेस्वतंत्रायैप्रकृत्यै ॥ देवाऊचुः ॥ नमोदेव्यैमहादेव्यैशिवायैसततंनमः ॥ नमःप्रकृत्यैभद्रायैनियताःप्रणतारस्मताम् ॥ ७ ॥ रौद्रायैनमोनित्यायैगौर्यैध्यायैनमोनमः ॥ ज्योत्स्नायैचैदुरूपिण्यैसुखायैसततंनमः ॥ ८ ॥ कल्याण्यैप्रणतांवृद्धयैसिद्धयैकुम्भानमोनमः ॥ नैर्ऋत्यैभूभृतांलक्ष्म्यैशर्वाण्यैतेनमोनमः ॥ ९ ॥ दुर्गायैदुर्गपारायैसारायैसर्वकारिण्यै ॥ ख्यात्यैतथैवकृष्णायैधूम्रायैसततंनमः ॥ १० ॥ अतिसौम्यातिरौद्रायैनतास्तस्यैनमोनमः ॥ नमोजगत्प्रतिष्ठायैदेव्यैकृत्यैनमोनमः ॥ ११ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुविष्णुमायेतिशब्दिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १२ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुचेतनेत्यभिधीयते ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १३ ॥

तिपुरुषयोर्भेदज्ञानंख्यातिस्तद्रूपायैप्रसिद्धयैचकृष्णातद्वर्णाकृष्णशक्तिश्चधूम्रातद्वर्णा ॥ १० ॥ अतीति विद्यात्वेनसंसारशामकत्वादतिसौम्या अविद्यारूपेणसंसारहेतुत्वादतिरौद्रा नमोनमःइत्येतदुक्तिपूर्वकंनताःनम्राइत्यर्थः जगत्प्रतिष्ठाजगदुपादानकारणम् देव्यैदेवशक्त्यैकृतिःक्रिया ॥ ११ ॥ येति विष्णुमायामूलशाब्दविद्येतिशब्दितासर्वागमेषुप्रतिपादिता नमस्तस्यैइतित्रिकेनकासिकवाचिकमानसिकरूपंतमस्कारत्रयंदर्शितमेवमग्रेपि ॥ १२ ॥ चेतनानिर्विकल्पायाचिच्छक्तिरित्युच्यते ॥ १३ ॥

बुद्धिःसविकल्पकज्ञानम् ॥ १४ ॥ निद्रासुषुप्तिःस्वभावस्थावा ॥ १५ ॥ क्षुधाअभ्यवजिहीर्षा ॥ १६ ॥ छायासंसारतापाभावः वर्णसादृश्यंच ॥ १७ ॥
 शक्तिःकार्यजननसामर्थ्यम् ॥ १८ ॥ तृष्णाअनात्मीयस्वीकारेच्छा ॥ १९ ॥ क्षांतिः सत्यपिसामर्थ्येऽपकाराचिकीर्षा ॥ २० ॥ जातिःगोत्वादिः ॥
 यादेवीसर्वभूतेषुबुद्धिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १४ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुनिद्रारूपेणसंस्थिता ॥ नमस्त
 स्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १५ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुक्षुधारूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १६ ॥
 यादेवीसर्वभूतेषुच्छायाेरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १७ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुशक्तिरूपेणसंस्थिता ॥
 नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १८ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुतृष्णारूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥
 ॥ १९ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुक्षांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २० ॥ यादेवीसर्वभूतेषुजातिरूपेणसंस्थि
 ता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २१ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुलज्जारूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमो
 नमः ॥ २२ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुशांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २३ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुश्रद्धारूपे
 णसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २४ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुकांतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यै
 नमस्तस्यैनमोनमः ॥ २५ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुलक्ष्मीरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २६ ॥
 ॥ २१ ॥ लज्जास्वकार्यविषयान्यज्ञानभिन्ना ॥ २२ ॥ शांतिरिन्द्रियसंयमः ॥ २३ ॥ श्रद्धाश्रुत्याद्युक्तेर्येआस्तिकत्वम् ॥ २४ ॥ कांतिःशोभा ॥
 ॥ २५ ॥ लक्ष्मीर्धनादिसंपत् ॥ २६ ॥

वृत्तिर्जीविकावृत्तिश्च ॥ २७ ॥ स्मृतिरनुभूतविषयज्ञानम् ॥ २८ ॥ दयापरदुःखप्रहाणेच्छा ॥ २९ ॥ तुष्टिरधिगताधिकानभिलाषः ॥ ३० ॥ माता
पालयित्रीमातृकाधिष्ठात्रीदेवताच ॥ ३१ ॥ भ्रांतिरतद्वतितद्वत्प्रत्ययः ॥ ३२ ॥ इंद्रियेति याखिलेषुभूतेषुअंतर्याविद्ययास्थिताइंद्रियाणांज्ञानकरणानां
ज्ञानविषयाणांसूक्ष्मस्थूलानामधिष्ठात्रीप्रवर्तिकाचतस्यैव्याप्तिदेव्यैव्याप्तिकायैइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ चितिःचिच्छक्तिः । अत्रायंसंग्रहःविष्णुमायाचेतनाचबुद्धि
निद्रेक्षुधातथा छायाशक्तिश्चतृष्णाचक्षांतिर्जातिस्ततःपरमूलज्जाकांतिस्ततःश्रद्धाकांतिर्लक्ष्मीस्ततःपरा वृत्तिःस्मृतिर्दयाचैवतुष्टिर्माताततःपरम् भ्रांतिर्व्याप्ति
यादेवीसर्वभूतेषुवृत्तिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २७ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुस्मृतिरूपेणसंस्थिता ॥ नम
स्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २८ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुदयारूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २९ ॥
यादेवीसर्वभूतेषुतुष्टिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३० ॥ यादेवीसर्वभूतेषुमातृरूपेणसंस्थिता ॥ नम
स्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३१ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुभ्रांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३२ ॥
इंद्रियाणामधिष्ठात्रीभूतानांचाखिलेषुया ॥ भूतेषुसततंतस्यैव्याप्त्यैदेव्यैनमोनमः ॥ ३३ ॥ चित्तिरूपेणयाकृत्स्नमेतद्व्याप्यस्थिताजगत् ॥
नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३४ ॥ स्तुतासुरैः पूर्वमभीष्टसंश्रयात्तथासुरेन्द्रेणदिनेषुसेविता ॥ करोतुसानःशुभहेतुरीश्वरी
शुभानिभद्राण्यभिहंतुचापदः ॥ ३५ ॥

श्रितिश्वैवत्रयोविंशतिसंख्यकाः इतोधिकमनार्पस्यात्तत्रेकात्ययनेस्फुटम् नवार्णपीठपूजाविधावेताएवत्रयोविंशतिः तत्कथनेव्याप्तिचित्योःत्यागश्च तदयुक्तम्
कात्यायनीतंत्रविरोधात् ॥ ३४ ॥ स्तुतेति याशुभहेतुरीश्वरी सुरैर्ब्रह्मादिभिः पूर्वस्तुतातथाइन्द्रेणचमहिषवधेसत्यभीष्टस्यसंश्रयात्दिनेषुप्रतिदिनंसेविता
सानःशुभानिभद्राणिअतिशयितशुभानिकरोतुआपदश्चहंतित्वित्यन्वयः ॥ ३५ ॥

येति सांप्रतंचयार्इशासुरैरस्माभिः उद्धतदैत्यपीडितैः नमस्यतेस्तूयतेचकरोतुसानइत्यनेनान्वयः ॥ ३६ ॥ ऋषिरुवाच एवमिति तत्रदेवसन्निहिते हेराजन्
 पार्वतीजाह्नव्यास्तोयेस्नातुमिवस्वस्तवादियुक्तानामभिसंमुखंययावित्यर्थः ॥ ३७ ॥ तथापितेषामज्ञानंदृष्ट्वाकास्तूयतइतिपृच्छति सेति कामदन्यास्तूयते
 यन्मांनाभिभाषथ मदन्यायाअभावः ततोप्यज्ञानमेवदृष्ट्वातेषांदययास्वयमब्रवीत् अस्याइत्युक्तिः राजानंप्रतिक्रपेः शरीररूपात्कोशतो गृहात्समुद्भूतासत्त्वप्रधा
 नांशेनप्रादुर्भूताऽतएवशिवाअब्रवीदित्यर्थः ॥ ३८ ॥ किमब्रवीत्तदाह स्तोत्रमिति समेतैः मिलितैः रणेनिशुम्भेनपराजितैः अतएवशुंभेननिराकृतैः स्वर्गादिति शे

यासांप्रतंचोद्धतदैत्यतापितैरस्माभिरीशाचसुरैर्नमस्यते ॥ याचस्मृतातत्क्षणमेवहन्तिनः सर्वापदोभक्तिविनम्रमूर्तिभिः ॥ ३६ ॥ ऋषि
 रुवाच ॥ एवंस्तवादियुक्तानां देवानां तत्रपार्वती ॥ स्नातुमभ्याययौतोयेजाह्नव्यानृपनंदन ॥ ३७ ॥ साब्रवीत्तान्सुरान्सुभूर्भवद्भिः स्तूयतेत्र
 का ॥ शरीरकोशतश्चास्याः समुद्भूताब्रवीच्छिवा ॥ ३८ ॥ स्तोत्रंममैतत्क्रियते शुंभदैत्यनिराकृतैः ॥ देवैः समेतैः समरेनिशुंभेनपराजि
 तैः ॥ ३९ ॥ शरीरकोशाद्यत्तस्याः पार्वत्यानिःसृताम्बिका ॥ कौशिकीतिसमस्तेषु ततो लोके पुगीयते ॥ ४० ॥ तस्यां विनिर्गतायां तु कृ
 ष्णाभूत्सापिपार्वती ॥ कालिकेतिसमाख्याता हिमाचलकृताश्रया ॥ ४१ ॥

पः ॥ ३९ ॥ शरीरेतियत्निर्गताततः कौशिकीतिगीयतेइत्यन्वयः कौशिकीतिपृषोदरादित्वात्साधुः तालव्यमिदम् ॥ ४० ॥ तस्यामिति कृष्णसहोद
 रित्वात्तमः प्रधानशिवशक्तित्वाच्चकृष्णवर्णत्वंसरस्वत्याः प्रादुर्भूतत्वाच्चशिवशक्तेस्तदवयवपुनः सरस्वत्यानिर्गमइतिबोध्यम् तदारभ्यशिवः कालीपतिरितिबोध्य
 म् आश्रयः स्थानं तदुक्तं वैकृतिकग्रहस्ये गौरीदेहात्समुद्भूतायासत्त्वैकगुणाश्रया साक्षात्सरस्वतीप्रोक्ताशुंभासुरनिबर्हिणी दधौचाष्टभुजाबाणमुसलेशूलचक्रभृत्

शंखंघंटांलांगलंचकार्मुकं वसुधाधिप एषासंपूजिताभक्त्यासर्वज्ञत्वंप्रयच्छति शिवपुराणसंहितायां दैत्यौशुंभनिशुंभाख्यौ भ्रातरौ संबभूवतुः याचितं तपसा ताभ्यां ब्रह्मणः परमेष्ठिनः अवध्यत्वं जगत्यास्मिन्पुरुषैरखिलैरपि अयोनिजातुया कन्यात्र्यंगकोशसमुद्भवा अजातपुंस्पर्शरतिरविलंबपराक्रमा तस्यावध्यावुभौ संख्येतस्यां कामाभिभूतये इति चाभ्यर्थितो ब्रह्मा ताभ्यां प्राह तथास्त्विति ततस्ताभ्यां जगति उपद्रुते तयोर्लयाय देवेशं ब्रह्मा प्रार्थितवाञ्छिवम् विनिंयापिरहस्यं वां क्रोधयित्वा यथा तथा तद्वर्णकोशजां शक्तिमकामां कन्यकात्मिकाम् निशुंभशुंभयोर्हर्त्री देवेभ्यो दातुमर्हसि एवमभ्यर्थितो धुत्रा भगवाच्चीललोहितः कालीत्याह रहस्यं वामित्युक्तं क्रुद्धां तां दृष्ट्वा क्रीडार्थं कालीत्युक्तमिति शिवस्योक्तैः भूयसी च तव प्रीतिरगौरमिति मेव पुः क्रीडोक्तिरपि कालीति घटते कथमन्यथेति देवीवचनं ततो भिक्कां परं रूपं विभ्राणां सुमनोहरम् ॥ ददर्श चण्डो मुण्डश्च भृत्यौ शुंभनिशुंभयोः ॥ ४२ ॥ ताभ्यां शुंभाय चाख्याता सातीव सुमनोहरा ॥ काप्यास्ते स्त्रीमहाराजभासयंती हि माचलम् ॥ ४३ ॥ नैव तादृक् कचिद्रूपं दृष्टं केनचिदुत्तमम् ॥ ज्ञायतां काप्यसौ देवी गृह्यतां चासुरेश्वर ॥ ४४ ॥

मुपन्यस्य कथंचिद्देवी देवाज्ञया देवी गौतमाश्रमं प्राप्य तपश्चरित्वा रजोगुणाधिकात् ब्रह्मगुणे गौररूपं प्राप्य नीलकोशमुत्सृष्टवती ततः कोशाद्भूता कौशिकीत्युक्तम् तत्कोशं सहसोत्सृज्य गौरी सा समजायत सा तु मायात्मिका शक्तियोगनिद्राहरेः स्मृतेति ततः प्रत्यागतया देव्या देवं प्रतिकौशिकीमहिमा कथितः किं देवेन न सा दृष्टा या सृष्टा कौशिकी मया तादृशी कन्यकालोकेन भूतानां भविष्यति अजातपुंस्पर्शरतिरधृष्या वा तिसुंदरीति ॥ ४१ ॥ ततो भिक्का मिति परमुत्कृष्टम् ॥ ४२ ॥ ताभ्यां मिति शुंभायेति क्रियायोगे चतुर्थी कपि अनिर्वाच्या ॥ ४३ ॥ नैवेति असौ देवी कपि अतो ज्ञायताम् मनुष्यद्वारा तत्स्वरूपं विचार्य तां गृह्यतां च अंगीक्रियतां च ॥ ४४ ॥

ननु किमर्थमङ्गीकारस्तस्या इत्यत आह स्त्रीरत्नामिति उत्तमस्त्रीत्यर्थः भवान्ताद्रष्टुमर्हति सा तव दर्शनयोग्या अतोङ्गीक्रियतामिति भावः तु हेतौ ॥ ४५ ॥ यदिसारत्नभूता कथमस्माकं स्यादत आह यानीति यानि गजाश्वादीनि रत्नानि स्वजातिश्रेष्ठानि तु हेतौ एवं च समस्तानि समस्तरत्नानि यतस्तव गृहे अत इयमपि तव भाविष्यतीति भावः ॥ ४६ ॥ तदेव विवृणोति ऐरावत इति ॥ ४७ ॥ विमानमिति वेधसोवरप्रदस्यापि यद्विमानमानीतं तदद्भुतम् एवं च यो वर्तिसकला जग्यत्वं सूचितम् बलान्न तु दत्तं दत्तवत्वाच्च तेनोपेक्षितमिति हृदयम् ॥ ४८ ॥ निधिरिति किंजल्किर्नीतन्नामिकां ददावियत्स्य भयादिति शेषः ॥ ४९ ॥ स्त्रीरत्नमतिचार्वङ्गीद्योतयन्ती दिशस्त्विषा ॥ सा तु तिष्ठति दैत्यैर्द्रतां भवान्द्रष्टुमर्हति ॥ ४५ ॥ यानि रत्नानि मणयोगजाश्वादीनि वै प्रभो ॥ त्रैलोक्ये तु समस्तानि सांप्रतं भांतिते गृहे ॥ ४६ ॥ ऐरावतः समानीतो गजरत्नं पुरन्दरात् ॥ पारिजाततरुश्चायं तथैवोच्चैः श्रवाहयः ॥ ४७ ॥ विमानं हंससंयुक्तमेतत् तिष्ठति तैगणे ॥ रत्नभूतमिहानीतं यदासीद्वेधसोद्भुतम् ॥ ४८ ॥ निधिरेष महापद्मः समानीतो धनेश्वरात् ॥ किंजल्किर्नीतौ चाब्धिर्मालामम्लानपंकजाम् ॥ ४९ ॥ छत्रं ते वारुणं गेहे कांचनस्रावितिष्ठति ॥ तथायं स्यन्दनवरो यः पुरासीत् प्रजापतेः ॥ ५० ॥ मृत्योरुत्क्रांतिदानामशक्तिरीशत्वया हृता ॥ पाशः सलिलराजस्य भ्रातुस्तव परिग्रहे ॥ ५१ ॥ निशुंभस्याब्धिजाताश्च समस्तारत्नजातयः ॥ वह्निश्चापि ददौ तुभ्यमग्निशौचे च वाससी ॥ ५२ ॥ एवं दैत्यैर्द्ररत्नानि समस्तान्याहृतानि ते ॥ स्त्रीरत्नमेषा कल्याणी त्वया कस्मान्न गृह्यते ॥ ५३ ॥

छत्रमिति कांचनस्राविस्वर्णवर्षणशीलं प्रजापतेर्दक्षस्य अयं रिपूणामजेयः ॥ ५० ॥ मृत्योरिति उत्क्रांतिर्मरणं परिग्रहे परिजने करणव्युत्पत्त्या हस्ते वा ॥ ५१ ॥ निशुंभस्येति अब्धिजातारत्नजातयश्च निशुंभस्य परिग्रहे इत्यर्थः अभिशौचे अभिरेव वैर्मल्यकरणं ययोरित्यर्थः कल्पवृक्षोपकल्पितमग्निप्रक्षेपाज्जैर्मलं वा सोयुग्ममग्निशौचारुयमाहुः ॥ ५२ ॥ एवमिति तदतिकर्तुः शेषत्वविवक्षायां षष्ठी ॥ ५३ ॥

ऋषिरुवाच निशम्येति सुग्रीवं तन्नामानम् ॥ ५४ ॥ इतिचेतिचेति इदंचेत्यर्थः वक्ष्यमाणस्यपरामर्शः अनेनशुंभनिशुंभेयारजोगुणमयत्वंसूचयति अत एवतद्वधार्थसत्त्वगुणप्रधानोवतारइतिबोध्यम् लघुशीघ्रम् ॥ ५५ ॥ सइति सःदूतः ततःशुंभात्सकाशात्तत्रशैलोद्देशेसादेवीआस्तेतत्रगत्वाश्लक्ष्णमनुत्कटं मधुरयाकोमलयागिराप्रोहेत्यन्वयः ॥ ५६ ॥ ॥ दूतउवाच ॥ देवीति नकेवलंदैत्येश्वरएव किंतुत्रैलोक्यस्यपरमेश्वरइत्यर्थः सकाशंसमीपम् ॥ ५७ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ निशम्येतिवचःशुंभःस तदाचंडमुंडयोः ॥ प्रेषयामाससुग्रीवंदूतंदेव्यामहासुरम् ॥ ५४ ॥ इतिचेतिचवक्तव्यासागत्वा वचनान्मम ॥ यथाचाभ्येतिसंप्रीत्यातथाकार्यत्वयालघु ॥ ५५ ॥ सतत्रगत्वायत्रास्तेशैलोद्देशेतिशोभने ॥ सादेवीतांततःप्राहश्लक्ष्णमधुरयागिरा ॥ ५६ ॥ दूतउवाच ॥ देविदैत्येश्वरःशुंभस्त्रैलोक्येपरमेश्वरः ॥ दूतोहंप्रेषितस्तेनत्वत्सकाशमिहागतः ॥ ५७ ॥ अव्याहताज्ञः सर्वासुयःसदादेवयोनिषु ॥ निर्जिताखिलदैत्यारिःसयदाहशृणुष्वतत् ॥ ५८ ॥ ममत्रैलोक्यमखिलंममदेवावशानुगाः ॥ यज्ञभागानहंसर्वानुपाश्रामिपृथक्पृथक् ॥ ५९ ॥ त्रैलोक्येवररत्नानिममवश्यान्यशेषतः ॥ तथैवगजरत्नंचहृतंदेवेन्द्रवाहनम् ॥ ६० ॥ क्षीरोदमथनोद्धृतमश्वरत्नंममामरैः ॥ उच्चैःश्रवससंज्ञंतत्प्रणिपत्यसमर्पितम् ॥ ६१ ॥ यानिचान्यानिदेवेषुगंधर्वैर्पूरणेषुच ॥ रत्नभूतानिभूतानितानिमय्येव शोभने ॥ ६२ ॥

तदेवोपपादयति अव्याहतेति देवयोनिषुदेवतासुदेवाश्चतेजगद्योनयश्चेत्यर्थात् ॥ ५८ ॥ तदुक्तिमाह ममेति ॥ ५९ ॥ अशेषतःअशेषाणिहृतमित्यन्वयि ॥ ६० ॥ क्षीरोदेति तदश्वरत्नंदत्वाद्द्राक्षलत्कारिणगृहीत्वा अमरैःप्रणिपत्यसमर्पितमित्यर्थः उच्चैःश्रवसेत्यत्रापि अजिति योगविभागादचसमासांतः ॥ ६१ ॥ यानिचेति रत्नभूतानिभूतानिरत्नरूपाणिस्थितानीत्यर्थः ॥ ६२ ॥

स्त्रीतिवयमित्यात्मगौरवार्थं बहुवचनम् ॥ ६३ ॥ मांवेति उरुविक्रमं महाविक्रमम् वैप्रसिद्धौ ॥ ६४ ॥ परमेति प्राप्स्यसइतिछांदसस्तङ् मत्परिग्रहान्म
 दाश्रयात् समालोच्यविचार्य मत्परिग्रहतांमत्पत्नीत्वम् ॥ ६५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्तेति अंतःस्मितत्वेनसावहेलमुत्तरं सूचितम् ॥ ६६ ॥ देव्युवाच
 सत्यमिति अत्रशुंभविषयेत्रैलोक्याधिपतिरितिसमत्वम् ॥ ६७ ॥ किंत्विति अत्रपरिग्रहत्वविषयेअल्पबुद्धित्वादितिसंभवायप्रतिज्ञाहानौचमहान्दोषः पापंच
 स्त्रीरत्नभूतांत्वांदेविलोकेमन्यामहेवयम् ॥ सात्वमस्मानुपागच्छयतोरत्नभुजोवयम् ॥ ६३ ॥ मां वाममानुजंवापिनिशुंभमुरुविक्रमम् ॥
 भजत्वंचंचलापांगिरत्नभूतासिवैयतः ॥ ६४ ॥ परमैश्वर्यमतुलंप्राप्स्यसेमत्परिग्रहात् ॥ एतद्बुद्ध्यासमालोच्यमत्परिग्रहतां व्रज ॥ ६५ ॥
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्तासातदादेवीगंभीरांतःस्मिताजगौ ॥ दुर्गाभगवतीभद्राययेदंधार्यतेजगत् ॥ ६६ ॥ देव्युवाच ॥ सत्यमुक्तंत्वया
 नात्रमिथ्याकिंचित्त्वयोदितम् ॥ त्रैलोक्याधिपतिःशुंभोनिशुंभश्चापितादृशः ॥ ६७ ॥ किंत्वत्रयत्प्रतिज्ञातंमिथ्यातत्क्रियतेकथम् ॥
 श्रूयतामल्पबुद्धित्वात्प्रतिज्ञायाकृतापुरा ॥ ६८ ॥ योमांजयतिसंग्रामेयोमेदर्पव्यपोहति ॥ योमेप्रतिवलोलोकेसमेभर्ताभविष्यति ॥
 ॥ ६९ ॥ तदागच्छतुशुंभोत्रनिशुंभवामहासुरः ॥ मांजित्वाकिंचिरेणात्रपाणिगृह्णातुमेलयु ॥ ७० ॥ दूतउवाच ॥ अवलिप्तासिमैवंत्वं
 देविब्रूहिममाग्रतः ॥ त्रैलोक्येकःपुमांस्तिष्ठेदग्रेशुंभनिशुंभयोः ॥ ७१ ॥

पुरुषपरिग्रहे ॥ ६८ ॥ प्रतिज्ञातमाह योमामिति जयतिसंग्रामातिरिक्तेनापिप्रकारेणसंग्रामेयोमेदर्पबलत्वाभिमानंव्यपोहतियश्वमेप्रतिबलःसमानबलः पूर्वपू
 र्वाभावेउत्तरः तादृशश्चतत्त्वज्ञएवेतिगूढआशयः ॥ ६९ ॥ तदितिपाणिग्रहणात्पूर्वमगमनमनुचितमितिभावः ॥ ७० ॥ दूतउवाच ॥ अवलिप्तेति अवले
 पोर्गर्वः एवंप्रागुक्तं यदग्रेपुमानपिनतिष्ठेत् तदग्रेस्त्रीनतिष्ठेदेवेतिभावः ॥ ७१ ॥

नन्वहं देवीत्यतः स्थास्यामीत्यत आह अन्येषामपीति द्वाभ्याम् एकिकेति कुत्सायामकच् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ उपसंहरति सात्वमिति मयैवेत्यनेनानागमनेन ते
पांसर्वेषां दुष्टतया गौरवं न तिष्ठेदित्यर्थः तदेव विपक्षे बाधकमाह केशाकर्षणेन निर्धूतं खंडितं गौरवं यस्यास्तादृशी मागमिष्यसि अङ्गित्मानञ्चर्यः सकाकुश्च ॥ ७४ ॥
देव्युवाच एवमेतदिति सोपहासं यद्यतः प्रतिज्ञेत्यस्य कृतेति शेषः ॥ ७५ ॥ सत्वमिति मया यदेतदुक्तं तत्सर्वमादृतः सन्तस्मै आचक्ष्वसः युक्तं तत्करोतु चे

अन्येषामपि दैत्यानां सर्वे देवानवैयुधि ॥ तिष्ठंतिसंमुखे देवि किंपुनः स्त्रीत्वमेकिका ॥ ७२ ॥ इंद्राद्यास्सकला देवास्तस्थुर्येषां न संयुगे ॥ शुं
भादीनां कथं तेषां स्त्री प्रयास्यसि संमुखम् ॥ ७३ ॥ सात्वं गच्छ मयैवोक्ता पाश्वर्शुं भनिशुं भयोः ॥ केशाकर्षणनिर्धूतगौरवामागमिष्यसि ॥
॥ ७४ ॥ देव्युवाच ॥ एवमेतद्वलीशुं भो निशुं भश्चातिवीर्यवान् ॥ किंकरोमि प्रतिज्ञामेयदनालोचितापुरा ॥ ७५ ॥ सत्वं गच्छ मयोक्तं
तेयदेतत्सर्वमादृतः ॥ तदा चक्ष्वासुरेन्द्राय सच युक्तं करोतु तत् ॥ ७६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये देव्या दूत
संवादो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य वचो देव्याः स दूतो मर्षपूरितः ॥ समाचष्ट समागम्य दैत्यराजाय विस्त
रात् ॥ १ ॥ तस्य दूतस्य तद्वाक्यमाकर्ण्या सुरराट् ततः ॥ सक्रोधः प्राह दैत्यानामधिपं धूम्रलोचनम् ॥ २ ॥ हे धूम्रलोचना शुत्वं स्वसैन्य
परिवारितः ॥ तामानय वलादुष्टां केशाकर्षणविह्वलाम् ॥ ३ ॥ तत्परित्राणदः कश्चिद्यदिवोत्तिष्ठते परः ॥ सहंतव्यो मरो वापि यक्षो गंधर्व एव वा ॥ ४ ॥

त्यन्वयः आदृत इत्यनेनान्यूनानतिरिक्तं वदेति सूच्यते ॥ ७६ ॥ इति शिवमहामृतसूक्तसप्तमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इतीति अमर्षः कोपः समाचष्ट उक्तवान् ॥ १ ॥ तस्येति दैत्यानामधिपं सेनापतिम् ॥ २ ॥ हे इति दुष्टां दुर्वचनम् विह्वलामाकुलाम् ॥ ३ ॥ ४ ॥

ऋषिरुवाच ॥ तेनेति सहस्राणामसुराणां षष्ठ्यावृत इत्यन्वयः ॥ ५ ॥ सदृष्टेति तुहिनं हिमम् मूलं समीपम् ॥ ६ ॥ विपक्षे बाधकमाह नचेदिति तर्हीत्यर्थः ॥ ७ ॥ देव्युवाच ॥ दैत्येश्वरेणेति एवं केशाकर्षणविह्वलाम् बलात् सामर्थ्यसत्ता अवशताच्च सावष्टंभोक्तिरेषा ॥ ८ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इतीति तंसाभस्म चकारेत्यन्वयः ॥ ९ ॥ अथेति अंबिकाकर्त्री अतएव तथास्वारस्यम् ॥ १० ॥ निर्नायकसैन्ये देव्याः प्रयासो व्यर्थ इति मत्वा सिंहो युयुधे तत इति तत्र हेतुग

ऋषिरुवाच ॥ ॥ तेनाज्ञप्तस्ततः शीघ्रं सदैत्यो धूम्रलोचनः ॥ वृतः षष्ठ्या सहस्राणामसुराणां द्रुतं ययौ ॥ ५ ॥ सदृष्ट्वा तां ततो देवीं तुहिना चलसंस्थिताम् ॥ जगादोच्चैः प्रयाहीति मूलं शुंभनिशुंभयोः ॥ ६ ॥ नचेत्प्रीत्याद्यभवती मद्भर्तारमुपैष्यति ॥ ततो बलान्नयाम्येष केशाकर्षणविह्वलाम् ॥ ७ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ दैत्येश्वरेण प्रहितो बलवान्बलसंवृतः ॥ बलान्नयसि मामेवं ततः किं ते करोम्यहम् ॥ ८ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्तः सोभ्यधावत्तामसुरो धूम्रलोचनः ॥ हुंकारेणैव तं भस्मसाचकारां बिकाततः ॥ ९ ॥ अथ क्रुद्धं महासैन्यमसुराणां तथा म्बिका ॥ वर्षसायकैस्तक्षिणैस्तथा शक्तिपरश्वधैः ॥ १० ॥ ततो ध्रुतसटः कोपात्कृत्वानादं सुभैरवम् ॥ पपाता सुरसेनायां सिंहो देव्याः स्ववाहनः ॥ ११ ॥ कांश्चित्करप्रहारेण दैत्यानां स्येन चापरान् ॥ आक्रान्त्या चाधरेणान्यान्सजधानमहासुरान् ॥ १२ ॥ केषांचित्पाटयामासनखैः कोष्ठाणि केसरी ॥ तथा तलप्रहारेण शिरांसि कृतवान्पृथक् ॥ १३ ॥

विशेषणम् स्ववाहन इति अर्धर्चादित्वात्पुंस्त्वं स्वीयवाहनमित्यर्थः पपात प्राविशत् ॥ ११ ॥ कांश्चिदिति ससिंहः आक्रान्तिराक्रमणं तेन च अधरेण अधरकायेनाधरोष्ठेन च अन्यान् महासुरान् दैत्यान् सजधानेत्यन्वयः ॥ १२ ॥ केषामिति कोष्ठानि तु उदरमध्यानि तलाविस्तृतांगुलिपाणिः ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ श्रुत्वेति क्षयितमिति क्षयशब्दादाख्यातसन्नतात्तः कृतक्षयमिति ॥ १६ ॥ तौपूर्वौ ॥ १७ ॥ हेचंडेति बहुलैर्बहुभिरित्यर्थः गच्छत
गच्छतंछंदोनुरोधाद्विदुलोपः लघुशीघ्रम् ॥ १८ ॥ आनयनेप्रकारद्वयमाह केशेष्विति आकर्षणमात्रादनागमनेबंधनंच इतिगौरवाद्वहुवचनं तृतीयासहार्थे
युधियुद्धेप्रसक्तेयदितथानयनेसंदेहस्तदासर्वदैत्यैःसकलायुधैः साविशेषेणनिहन्यतांमार्यतामित्यर्थः ॥ १९ ॥ उपसंहरति आगम्यतामित्यंतेन सर्वथाग्रहीतुम

विच्छिन्नवाहुशिरसःकृतास्तेनतथापरे ॥ पपौचरुधिरंकोष्ठादन्येषांधुतकेसरः ॥ १४ ॥ क्षणेनतद्वलंसर्वक्षयंनीतंमहात्मना ॥ तेनकेसरि
णादेव्यावाहनेनातिकोपिना ॥ १५ ॥ श्रुत्वातमसुरंदेव्यानिहतंधूम्रलोचनम् ॥ बलंचक्षयितंकृत्स्नंदेवीकेसरिणाततः ॥ १६ ॥ चुकोपदै
त्याधिपतिःशुंभःप्रस्फुरिताधरः ॥ आज्ञापयामासचतौचंडमुंडौमहासुरौ ॥ १७ ॥ हेचंडहेमुंडबलैर्बहुभिःपरिवारितौ ॥ तत्रगच्छतग
त्वाचसासमानीयतांलघु ॥ १८ ॥ केशेष्वकृष्यबद्धावायदिवःसंशयोयुधि ॥ तदाशेषायुधैःसर्वैरसुरैर्विनिहन्यताम् ॥ १९ ॥ तस्यांहता
यांदुष्टायांसिहेचविनिपातिते ॥ शीघ्रमागम्यतांबद्धागृहीत्वातामथाविकाम् ॥ २० ॥ इतिमार्कण्डेयपुराणेसावर्णिकेमन्वरंतरेदेवीमाहा
त्म्ये धूम्रलोचनवधोनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ आज्ञप्तास्तुततोदैत्याश्चंडमुंडपुरोगमाः ॥ चतुरंगबलोपेताययुरभ्युद्यतायु
धाः ॥ १ ॥ ददृशुस्तेततोदेवीमीषद्धासांव्यवस्थिताम् ॥ सिंहस्योपरिशैलेंद्रशृंगेमहतिकांचने ॥ २ ॥

शक्याचेदेवंहंतव्यानान्यथेत्याह बद्धेति अथेतिपक्षांतरेयदाशक्यतेतर्हिबद्धातांगृहीत्वैवांगंतव्यमित्यर्थः ॥ २० ॥ इतिशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टक
तेसप्तशतीव्याख्यानेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ऋषिरुवाच आज्ञप्ताइति ॥ १ ॥ ददृशुरिति शैलेंद्रशृंगेहिमाचलशृंगेसिंहस्योपरिस्थितामित्यन्वयः ॥ २ ॥

तेइति चंडादयः प्रधानाः समादातुं ग्रहीतुमुद्यममुद्योगम् उद्यताः उत्साहवन्तः आकृष्टं आकर्णांतकृष्टं चापयैस्ते कोशोद्धृतासयश्च तत्समीपगाः ग्रहीतुमुद्यतानां रक्ष
 णार्थं समीपगा इत्यर्थः अनेन चंडादीनां तामसत्वं सूचितम् ॥ ३ ॥ अतस्तद्वधार्थं तामसी प्रादुर्भाविमाह तत इति मषीलिपिसाधनद्रव्यम् तद्वत् श्यामवर्णनिःसरमाण
 कालीप्रतिबिंबादिति भावः ॥ ४ ॥ भ्रुकुटीति तस्याः कुपितदेव्याः विनिष्क्रांतानिःसृता ॥ ५ ॥ विचित्रेति खट्वांगंपट्टिकाकंकालपंजरं वा नरमालेत्यत्र
 नरशब्दस्तन्मुंडेलाक्षणिकः द्वीपीव्याघ्रः शुष्कमांसानिर्मासदेहा अतएवातिभैरवा ॥ ६ ॥ अतीति अतिशयितो विस्तारो यस्य तादृशं वदनं यस्या इत्यर्थः ललनं
 तेदृष्ट्वा तां समादातुमुद्यमं चक्रुर्द्वयताः ॥ आकृष्टचापासिधरास्तथान्येतत्समीपगाः ॥ ३ ॥ ततः कोपंचकारोच्चैरं विकातानरीन् प्रति ॥ को
 पेन चास्या वदनं मषीवर्णमभूत्तदा ॥ ४ ॥ भ्रुकुटीकुटिला तस्या ललाटफलकाद्भुतम् ॥ कालीकरालवदनाविनिष्क्रांतासिपाशिनी ॥ ५ ॥
 विचित्रखट्वांगधरानरमालाविभूषणा ॥ द्वीपिचर्मपरीधानाशुष्कमांसातिभैरवा ॥ ६ ॥ अतिविस्तारवदनाजिह्वाललनभीषणा ॥ निमग्ना
 रक्तनयनानादापूरितदिङ्मुखा ॥ ७ ॥ सावेगेनाभिपतिताघातयन्ती महासुरान् ॥ सैन्ये तत्र सुरारीणामभक्षयततद्वलम् ॥ ८ ॥ पार्ष्णि
 ग्राहांकुशग्राहियोधघंटासमन्वितान् ॥ समादायैकहस्तेन मुखेचिक्षेपवारणान् ॥ ९ ॥ तथैव योधंतुरगैरथं सारथिना सह ॥ निक्षिप्य वक्त्रेद
 श्नैश्चर्वयंत्यतिभैरवम् ॥ १० ॥ एकं जग्राह केशेषु ग्रीवायामथ चापरम् ॥ पादेनाक्रम्य चैवान्यमुरसान्यमपोथयत् ॥ ११ ॥
 चालनं निमग्नानि निम्नप्रविष्टानि आरक्तानि नयनानि यस्यास्त्रिनेत्रत्वात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ पार्ष्णीति पार्ष्णिग्राहो गजपार्ष्णि रक्षकः अंकुशग्राही महामात्रः यो धोग
 जारूढो वीरः ॥ ९ ॥ तथैवेति यो धमिति जालावेकवचनम् एवंरथमपरमत्यपि समादानम् चर्वयंती वर्तमानसामीप्ये भूते लट् अतिभैरवमिति क्रियाविशेष
 णम् ॥ १० ॥ एकमिति अपोथयत् अवधीत् ॥ ११ ॥

स०श०
॥ २६ ॥

तैरिति मथितान्यपिमथितानिचकारेत्यन्वयः ॥ १२ ॥ बलिनामिति महात्मनां महादेहानाम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरवर्षैरिति चंडः शरवर्षैः मुंडः
सहस्रशः क्षितैश्चक्रैः छादयामास इत्यन्वयः एवं पूर्वश्लोके चंडग्रहणं मुंडस्याप्युपलक्षणम् ॥ १६ ॥ तानीति मुखं विशमानानि च घनोदरं विशमानान्यर्कविंबानीव
बभ्रुः शानच्छांदसः ॥ १७ ॥ तत इति भीममतिक्रियाविशेषणम् वक्रांते वक्रमध्ये विकटदंतत्वात् दुर्दर्शाः ये दशनाः तेषां तेजसा उज्ज्वला तेजोमया ॥ १८ ॥

तैर्मुक्तानि च शस्त्राणि महास्त्राणि तथा सुरैः ॥ मुखेन जग्राह रुषा दशनैर्मथितान्यपि ॥ १२ ॥ बलिनां तद्वलं सर्वमसुराणां महात्मनाम् ॥ ममर्दा
भक्षयच्चान्यान्यांश्चाताडयत्तथा ॥ १३ ॥ असिनानि हताः केचित् केचित् खट्वांगताडिताः ॥ जग्मुर्विनाशमसुरादंताग्राभिहतास्तथा ॥ १४ ॥
क्षणेन तद्वलं सर्वमसुराणां निपातितम् ॥ दृष्ट्वा चंडो भिदुद्रावतां कालीमतिभीषणाम् ॥ १५ ॥ शरवर्षैर्महाभीमैर्भीमाक्षीतां महासुरः ॥ छा
दयामास चक्रैश्च मुंडः क्षितैः सहस्रशः ॥ १६ ॥ तानि चक्राण्यनेकानि विशमानानि तन्मुखम् ॥ बभ्रुर्यथार्कविंबानि सुवहूनि घनोदरम् ॥ १७ ॥
ततो जहासातिरुषाभीमं भैरवनादिनीं ॥ कालीकरालवक्रांतदुर्दर्शदशनोज्ज्वला ॥ १८ ॥ उत्थाय च महासिंहं देवी चंडमधावत ॥ गृहीत्वा
चास्य केशेषु शिरस्तेनासिनाच्छिनत् ॥ १९ ॥ अथ मुंडो भ्यधावत्तां दृष्ट्वा चंडं निपातितम् ॥ तमप्यपातयद्भूमौ सा खड्गाभिहतं रुषा ॥ २० ॥
हतशेषंततः सैन्यं दृष्ट्वा चंडं निपातितम् ॥ मुंडं च सुमहावीर्यं दिशो भेजे भयातुरम् ॥ २१ ॥

उत्थाय चेति महासिं महाखड्गमुत्थाय उत्थाप्य उद्यमसकोपवारणं यथा स्यात्तथा हमित्युक्त्वा देवी चंडमधावत अस्य चंडस्य तेनोद्यतेन ॥ १९ ॥ अथेति
खड्गादिभिर्हतं पूर्वोद्यतखड्गाभिहतमस्य शिरोनच्छिन्नं खड्गप्रहारमात्रम् ॥ २० ॥ २१ ॥

टी०अ
७

॥ २६ ॥

शिरइति मुंडंसशिरस्कंसदेहमित्यर्थः प्रचंडादृहासेनमिश्रयुक्तं यथाभवतितथा चंडिकांयल्लाटफलकान्निर्गतातादेवींप्राहेत्यर्थः ॥ २२ ॥ मयेति अत्रयुद्धय
ज्ञेमहापशूइतिरूपकम् उपहतौप्रधानांगद्वारेणचंडस्योपहारः ॥ २३ ॥ ऋषिरुवाच ताविति कालील्लाटभवांकल्याणीतिकर्तृविशेषणम् चंडिकाकौशिकी ॥
॥ २४ ॥ यस्मादिति चंडंशिरोद्वारा हेदेविख्याताभविष्यसीत्यन्वयः चामुंडेतिपृषोदरादित्वात्साधुः अनेनेयंतामसीकौशिकीजन्याकालीकौशिकीनिय
म्याभवतीत्याहुः ॥ २५ ॥ इतिशिवभट्टसुतनागोजीभट्टकृतेसंख्याख्यानेसप्तमोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ७ ॥ चंडेइति क्षयितेषुकृतक्षयेषु ॥ १ ॥ ततइति

शिरश्चंडस्यकालीचगृहीत्वामुण्डमेवच ॥ प्राहप्रचंडादृहासमिश्रमभ्येत्यचंडिकाम् ॥ २२ ॥ मयातवात्रोपहतौचण्डमुंडौमहापशू ॥
युद्धयज्ञेस्वयंशुंभंनिशुंभंचहनिष्यसि ॥ २३ ॥ ऋषिरुवाच ॥ तावानीतौततोदृष्ट्वाचंडमुंडौमहासुरौ ॥ उवाचकालीकल्याणीललितं
चंडिकावचः ॥ २४ ॥ यस्माच्चंडंचमुंडंचगृहीत्वात्वमुपागता ॥ चामुंडेति ततो लोकेख्याता देवी भविष्यसि ॥ २५ ॥ इति मार्कण्डेयपुरा
णे सावर्णिके मन्वन्तरे देवी माहात्म्ये चंडमुंडवधो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चंडे च निहतैर्दैत्ये मुण्डे च विनिपातिते ॥ बहुलेषु
च सैन्येषु क्षयितेष्वसुरेश्वरः ॥ १ ॥ ततः कोपपराधीनचेताः शुम्भः प्रतापवान् ॥ उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेशह ॥ २ ॥ अद्य सर्व
बलैर्दैत्याः षडशीतिरुदायुधाः ॥ कंबूनांचतुराशीतिर्निर्यान्तु सवलैर्वृताः ॥ ३ ॥ कोटिवीर्याणि पंचाशदसुराणां कुलानिवै ॥ शतंकुलानि
धौम्राणां निर्गच्छन्तु ममाज्ञया ॥ ४ ॥ कालकादौर्हदामौर्याः कालकेयास्तथासुराः ॥ युद्धाय सज्जानिर्यातु आज्ञया त्वरिता मम ॥ ५ ॥

तेषां वधजकोपेनास्वाधीनचेताः अतएवस्त्रीवधेप्यस्यप्रवृत्तिरितिभावः सर्वसैन्यानामितिदैत्यानांविशेषणम् ॥ २ ॥ अयेति उदायुधास्तत्संज्ञकाश्च कंबूनांत
न्नाम्नांचतुरशीतिर्दैत्याइतिशेषः ॥ ३ ॥ कोटीति कोटिवीर्याणितन्नामानि धौम्राःधूम्रवंश्याः ॥ ४ ॥ कालकाःतन्नामानः दौर्हदाःदुर्हदोपत्यानि मौर्याःत
न्नामानः तथाकालकायाअपत्यानिकालकेयाः असुराः सज्जाःससामग्रीकाः ॥ ५ ॥

इतीति भैरवमुग्रम् ॥ ६ ॥ आयातमिति आगतमित्यर्थः अंतरमध्यम् ॥ ७ ॥ ततइति तन्नादानिति बहुवचनमहानादमित्येकत्वाविवक्षया अतीवेत्य
स्यानेकवारमित्यर्थेवा उपबृंहयदित्यत्रागमशास्त्रस्यानित्यत्वात् अडभावः ॥ ८ ॥ धनुरिति नादैःस्वीयैरापूरितदिङ्मुखाकालीधनुर्ज्यासिंहघटानांभीषणैर्ना
दैर्जिग्येजितादेव्याधनुरादिशब्दैः कालीशब्दोजितःइतिभावः ॥ ९ ॥ तदिति कालीचंडीललाटजा सरोषैःसक्रोधैः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नितिदेवीदानवसं
इत्याज्ञाप्यासुरपतिः शुम्भोभैरवशासनः ॥ निर्जगाममहासैन्यसहस्रैर्वहुभिर्वृतः ॥ ६ ॥ आयातंचण्डिकादृष्टातसैन्यमतिभीषणम् ॥
ज्यास्वनैःपूरयामासधरणीगगनांतरम् ॥ ७ ॥ ततःसिंहोमहानादमतीवकृतवाचृप ॥ घण्टास्वनेनतंनादमंबिकाचोपबृंहयत् ॥ ८ ॥
धनुर्ज्यासिंहघण्टानांनादापूरितदिङ्मुखा ॥ निनादैर्भीषणैःकालीजिग्येविस्तारितानना ॥ ९ ॥ तंनिनादमुपश्रुत्यदैत्यसैन्यैश्चतुर्दिशम् ॥
देवीसिंहस्तथाकालीशरौषैःपरिवारिताः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नंतरेभूपविनाशायसुरद्विषाम् ॥ भवायामरसिंहानामतिवीर्यबलान्विताः ॥
॥ ११ ॥ ब्रह्मेशगुहविष्णूनांतथेन्द्रस्यचशक्तयः ॥ शरीरेभ्योविनिष्क्रम्यतद्रूपैश्चण्डिकांययुः ॥ १२ ॥ यस्यदेवस्ययद्रूपंयथाभूषणवा
हनम् ॥ तद्वदेवहितच्छक्तिरसुरान्योद्धुमाययौ ॥ १३ ॥ हंसयुक्तविमानाग्रेसक्षसूत्रकमण्डलुः ॥ आयाताब्रह्मणःशक्तिर्ब्रह्माणीसाभिधी
यते ॥ १४ ॥ माहेश्वरीवृषारूढात्रिशूलवरधारिणी ॥ महाहिवलयाप्राप्ताचन्द्ररेखाविभूषणा ॥ १५ ॥
पातावसरे भवायसंपदे ॥ ११ ॥ ब्रह्मेति विष्णुशब्देनवाराहनसिंहावपि शक्तयःस्वातिरेकिण्योदेवताः शक्तिशक्तिमतोस्तादात्म्यात् ॥ १२ ॥ ब्रह्मादि
रूपैरित्यर्थकंतद्रूपैरिति व्याचष्टे यस्येति तद्वत्तथाविधरूपभूषणवाहनेत्यर्थः ॥ १३ ॥ हंसेतिविमानाग्रेसक्षसूत्रकमण्डलुः अक्षसूत्रंपद्ममाला ब्रह्माणीब्रह्मा
णमानयतिवेष्टयतीतिव्युत्पत्त्यायंशब्दःसाधुः ॥ १४ ॥ माहेश्वरीति महाऽहीतक्षकानंतौवलयौ चंद्ररेखाचंद्रकलासैवविभूषणंयस्याः ॥ १५ ॥

कौमारीशक्तिहस्ताच मयूरवरवहाना ॥ योद्धुमभ्याययौदैत्यानंबिकागुह रूपिणी ॥ १६ ॥ तथैवैष्णवीशक्तिर्गुरुडोपरिसंस्थिता ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गखड्गहस्ताभ्युपाययौ ॥ १७ ॥ यज्ञवाराहमतुलंरूपयाविभ्रतीहरेः ॥ शक्तिः साप्याययौतत्रवाराहोविभ्रतीतनुम् ॥ १८ ॥ नारसिंहीनृसिंहस्यविभ्रतीसदृशंवपुः ॥ प्राप्तातत्रसटाक्षेपक्षितनक्षत्रसंहतिः ॥ १९ ॥ वज्रहस्तातथैवैद्रीगजराजोपरिस्थिता ॥ प्राप्तासहस्रनयनायथाशक्रस्तथैवसा ॥ २० ॥ ततःपरिवृतस्ताभिरीशानोदेवशक्तिभिः ॥ हन्यन्तामसुराः शीघ्रंममप्रीत्याहचंडिकाम् ॥ २१ ॥ ततो देवीशरीरात्तुविनिष्क्रान्तातिभीषणा ॥ चंडिकाशक्तिरत्युग्राशिवाशतनिनादिनी ॥ २२ ॥

तुमशक्तस्तादेवशक्तीरीशानोदेव्यैदर्शितवानित्याह ततइति ताभिःपरिवृतः ईशानः ममप्रीत्याएताभिर्देवशक्तिभिः सहासुराहन्यन्तामिति चंडिकामाहेत्यन्वयः स्वशक्तेः पार्वत्याः प्रादुर्भूतत्वेन धृष्टतया ईशान एव तथोक्तवानिति भावः अंडाधिकारिण इमे ब्रह्मादयः अंडांतराधिकारिणां शुभादिजितत्वेन धृष्टत्वासंभवात् ॥ २१ ॥ स्वस्यापि सहायप्रदर्शनेनैषादृष्टा भगवतः तस्योत्तरं नाह किंतु काचिन्नशक्तिरित्याह ततइति अतिभीषणा दर्शनमात्राद्भयकरी अत्युग्रारौद्रस्वभावा शिवानां शृंगालीनां शतेन निनादिनी शतशब्दोऽनंतवाची निनददन्तशिवावृता ॥ २२ ॥

साचेति धूम्रजटिलधूम्रवर्णजटावंतमपराजितातदाख्या अपरैरजिताच्च दूतभावंवार्तावहत्वंगच्छशुंभनिशुंभयोःपार्श्वचगच्छेत्यन्वयः आहेतिनिपातःकाल
मात्रेतेनाब्रवीदित्यर्थः त्रिमूर्त्यंतशिवापेक्षयायस्याःकौशिक्यास्तत्प्रादुर्भावकसमक्षतयाआधिक्येनतस्यदूत्येतत्प्रेषणंनानुचितम् ॥ २३ ॥ ब्रूहीति येचतत्रशुं
भांतिकेऽन्येदानवास्तांश्चब्रूहीत्यन्वयः युद्धाययुद्धंकर्तुम् ॥ २४ ॥ वचनमाह त्रैलोक्यमिति स्पष्टम् ॥ २५ ॥ बलेति अवलेपोगर्वः मच्छिवाःयामयास

साचाहधूम्रजटिलमीशानमपराजिता॥दूतत्वंगच्छभगवन्पार्श्वशुंभनिशुंभयोः॥२३॥ब्रूहिशुंभनिशुंभंचदानवावतिगर्वितौ॥येचान्येदान
वास्तत्रयुद्धायसमुपस्थिताः॥२४॥त्रैलोक्यमिंद्रोलभतांदेवाःसंतुहविर्भुजः॥यूयंप्रयातपातालंयदिजीवितुमीच्छथ॥२५॥बला
वलेपादथचेद्भवंतोयुद्धकांक्षिणः॥तदागच्छततृप्यंतुमच्छिवाःपिशितेनवः॥२६॥यतोनियुक्तोदौत्येनतयादेव्याशिवःस्वयम्॥शि
वदूतीतिलोकेस्मिस्ततःसारख्यातिमागता॥२७॥तेपिश्रुत्वावचोदेव्याःशर्वाख्यातंमहासुराः॥अमर्षापूरिताजगमुर्यत्रकात्यायनीस्थि
ता॥२८॥ततःप्रथममेवाग्रेशरशक्त्यष्टिवृष्टिभिः॥ववर्षुरुद्धतामर्षास्तांदेवीममरायः॥२९॥साचतान्प्रहितान्बाणाञ्छूलश
क्तिपरश्वधान्॥चिच्छेदलीलयाध्मातधनुर्मुक्तैर्महेषुभिः॥३०॥

हनिनदंत्यः प्रादुर्भूताः पिशितं मांसम् ॥ २६ ॥ यत इति दूत्यमेव दौत्यम् प्रज्ञायण् शिवदूतीगौरादित्वात् ङीप् अस्वांगपूर्वपदादिति वा ॥ २७ ॥
तेपीतिवा अमर्षेण सर्वतः पूरिताः यतः संदेशमाक्रम्य कात्यायनीस्थिता तं देशं जगमुरित्यन्वयः मूलशक्त्यभेदे तस्या अपिकात्यायनीत्वोक्तिः ॥ २८ ॥
तत इति प्रथममादौ अग्रे संमुखे ववर्षुरिति गुणश्छांदसः उद्धतः प्रकटः अनेन स्त्रीप्रथमतो हंतुमयोग्येति विवेकराहित्येन रौद्राविष्टत्वं सूचितम् ॥ २९ ॥ ३० ॥

तस्येति तस्याग्रतइतिच्छेदः छांदसःसंधिः तथाचंडीवत् तदादेव्याशस्त्रच्छेदः खट्वांगंकंकालपंजरम् पट्टिकावा कालीललाटजाकुर्वतनुत्तशास्त्राभावात्(१)
॥ ३१ ॥ क्रमंडल्विति आक्षेपःवीर्यबलम् हततेजसः धावतीतिस्मयोगेभूतेलट् येनयेनप्रदेशेन ॥ ३२ ॥ माहेश्वरीतिस्पष्टम् ॥ ३३ ॥ ऐंद्रीतिदैत्यदानव
योर्मातृतोभेदः ऐंद्र्याःकुलिशपातेनेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तुंडेति वाराहीचासौमूर्तिश्चवाराहमूर्तिस्तयाचक्रेणेत्यनेनवाराह्यामुखमेववाराहसदृशनत्वान्यत् एवंशक्ति
मतोवाराहस्यापिवोध्यम् ॥ ३५ ॥ नखैरिति आजौरणे अंबरमाकाशम् ॥ ३६ ॥ चंडेतिचंडउत्कटःसकोपोवाशिवदूत्यभिदूषिताइतितृतीयासमासःप्रापित

तस्याग्रतस्तथाकालीशूलातपविदारितान् ॥ खट्वांगपोथितांश्चारीन्कुर्वतीव्यचरत्तदा ॥ ३१ ॥ क्रमंडलुजलाक्षेपहतवीर्यान्हतौजसः ॥
ब्रह्माणीचाऽकरोच्छत्रून्येनयेनस्मधावति ॥ ३२ ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेनतथाचक्रेणवैष्णवी ॥ दैत्याञ्जघानकौमारीतथाशक्त्यातिकोपना ॥
॥ ३३ ॥ ऐंद्रीकुलिशपातेनशतशोदैत्यदानवाः ॥ पेतुर्विदारिताःपृथ्व्यांरुधिरौघप्रवर्षिणः ॥ ३४ ॥ तुंडप्रहारविध्वस्तादंष्ट्राग्रक्षतवक्ष
सः ॥ वाराहमूर्त्यान्यपतंश्चक्रेणचविदारिताः ॥ ३५ ॥ नखैर्विदारितांश्चान्यान्भक्षयंतीमहासुरान् ॥ नारसिंहीचचाराजौनादापूर्णदिगं
वरा ॥ ३६ ॥ चंडादृहासैरसुराःशिवदूत्यभिदूषिताः ॥ पेतुःपृथिव्यांपतितास्तांश्चखादाथसातदा ॥ ३७ ॥ इतिमातृगणंकुद्धंमर्दयंतं
महासुरान् ॥ दृष्ट्वाभ्युपायैर्विविधैर्नैशुर्देवारिसैनिकाः ॥ ३८ ॥ पलायनपरान्दृष्ट्वादित्यान्मातृगणादितान् ॥ योद्धुमभ्याययौकुद्धोरक्त
बीजोमहासुरः ॥ ३९ ॥ रक्तविदुर्यदाभूमौपतत्यस्यशरीरतः ॥ समुत्पततिमेदिन्यास्तत्प्रमाणस्तदासुरः ॥ ४० ॥

मूर्च्छा साशिवदूती ॥ ३७ ॥ इतिपूर्वाक्षैरभ्युपायैःसंग्रामसाधनैः दैत्यान्मर्दयंतंमातृगणंदृष्ट्वापानेशुःपलायिताइत्यन्वयः ब्रह्माण्यायाअष्टमातरः ब्राह्मीमाहेश्व
रीचैवकौमारिवैष्णवीतथा वाराहीनारसिंह्यैंद्र्याचामुंडामातरस्मृताइतिहामरतंत्रेनवार्णविभाज्येडकाः ॥ ३८ ॥ पलायनेति रक्तबीजंकारणंयस्यसरक्तबी
जः ॥ ३९ ॥ तदेवाह रक्तेति अस्यरक्तबीजस्य मेदिन्याःमेदिन्यांस्थित्वेत्यर्थः ल्यब्लोपेपंचमी ॥ ४० ॥

सरक्तबीजः ॥ ४१ ॥ कुलिशेनेति तस्यरक्तबीजस्य ॥ ४२ ॥ यावंतइति वीर्यप्रभावः बलंशारीरं विक्रमः उत्साहरूपः ॥ ४३ ॥ तइति समंसह अ
 त्युपेतिशस्त्रविशेषणंसमस्तम् ॥ ४४ ॥ पुनश्चेति ववाहेतिवहिर्गतावित्यस्यरूपम् ॥ ४५ ॥ वैष्णवीति ऐन्द्राःशक्तेरितंपराङ्मुखंस्वसंमुखंप्राप्तंमेनंवैष्णवी
 चक्रेणाभिजघानगदया चताडयामासेत्यन्वयः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ शक्त्येति ॥ ४८ ॥ सचापीति अहनदितिच्छांदसंदितेरपत्यंदैत्यः महांतोसुराःयस्मादि
 युयुधेसगदापाणिर्द्रिशक्त्यामहासुरः ॥ ततश्चैंद्रीस्ववज्रेणरक्तबीजमताडयत् ॥ ४९ ॥ कुलिशेनहतस्याशुबहुसुस्त्रावशोणितम् ॥ समु
 त्तस्थुस्ततोयोधास्तद्रूपास्तत्पराक्रमाः ॥ ४२ ॥ यावंतःपतितास्तस्यशरीराद्रक्तविंदवः ॥ तावंतःपुरुषाजातास्तद्वीर्यबलविक्रमाः ॥ ४३ ॥
 तेचापियुयुधुस्तत्रपुरुषारक्तसंभवाः ॥ समंमातृभिरत्युग्रशस्त्रपातातिभीषणम् ॥ ४४ ॥ पुनश्चवज्रपातेनक्षतमस्याशिरोयदा ॥ ववाहर
 क्तंपुरुषास्ततोजातास्सहस्रशः ॥ ४५ ॥ वैष्णवीसमरेचैनंचक्रेणाभिजघानह ॥ गदयाताडयामासेन्द्रीतमसुरेश्वरम् ॥ ४६ ॥ वैष्णवीच
 क्रभिन्नस्यरुधिरस्रावसंभवैः ॥ सहस्रशोजगद्व्यातंतत्प्रमाणैर्महासुरैः ॥ ४७ ॥ शक्त्याजघानकौमारीवाराहीचतथासिना ॥ माहेश्वरीत्रि
 शूलेनरक्तबीजंमहासुरम् ॥ ४८ ॥ सचापिगदयादैत्यःसर्वाएवाहनत्पृथक् ॥ मातृःकोपसमाविष्टोरक्तबीजोमहासुरः ॥ ४९ ॥ तस्याहत
 स्यबहुधाशक्तिशूलादिभिर्भुवि ॥ पपातयोवैरक्तौवस्तेनासञ्छतशोसुराः ॥ ५० ॥ तैश्चासुरासृक्संभूतैरसुरैस्सकलंजगत् ॥ व्याप्तमासी
 त्ततोदेवाभयमाजग्मुर्मुत्तमम् ॥ ५१ ॥ तान्विषण्णान्सुरान्दृष्ट्वाचंडिकाप्राहसत्वरं ॥ उवाचकालींचामुंडेविस्तीर्णवदनंकुरु ॥ ५२ ॥
 तिनपौनरुक्त्यम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तैश्चेति उत्तमंनिरतिशयंसकलंजगदित्यतिशयोक्तिः ॥ ५१ ॥ तानिति तान् विषण्णान्दृष्ट्वासत्वरंत्वरयासहिता
 चंडिकासुरान्प्राहयूयंमाविषीदतेतिशेषः ॥ ५२ ॥

एवंसुरानाश्वास्यविस्तीर्णवदनेनरक्तविंदोरितिजात्यपेक्षया ततोजातान्महासुरान् मच्छस्त्रपातसंभूतान्रक्तविंदूंश्चभूमिमप्राप्तानेवप्रतीच्छगृहाण ॥ ५३ ॥
 किंचपानसमयेत्वद्वक्त्रेसमुत्पन्नान्महासुरान्भक्षयंतीरणेचर एवंप्रकारेणैवदैत्यःक्षयंगमिष्यति ॥ ५४ ॥ भक्षमाणाइति उत्पत्स्यंतीति अनुदात्तेत्त्वलक्षणत
 ङोऽनित्यत्वान्नतद् ॥ ५५ ॥ मुखेनेति शोणितं भूगतमेवविस्तीर्णत्वाद्वदनस्य असौरक्तबीजः तत्रयुद्धे ॥ ५६ ॥ नचेति चिदानंदात्मत्वादितिभावः ॥ ५७ ॥
 मच्छस्त्रपातसंभूतान्रक्तविंदूंन्महासुरान् ॥ रक्तविंदोःप्रतीच्छत्वंवक्त्रेणानेनवेगिना ॥ ५३ ॥ भक्षयंतीचरणेतदुत्पन्नान्महासुरान् ॥ एवमेष
 क्षयंदैत्यःक्षीणरक्तोगमिष्यति ॥ ५४ ॥ भक्ष्यमाणास्त्वयाचोग्रानचोत्पत्स्यंतिचापरे ॥ इत्युक्त्वातांततोदेवीशूलेनाभिजघानतम् ॥ ५५ ॥
 मुखेनकालीजगृहेरक्तबीजस्यशोणितम् ॥ ततोसावाजघानाथगदयातत्रचंडिकाम् ॥ ५६ ॥ नचास्यावेदनांचक्त्रेगदापातोलिपकामपि ॥
 तस्याहतस्यदेहात्तुबहुसुप्तावशोणितम् ॥ ५७ ॥ यतस्ततस्तद्वक्त्रेणचामुंडासंप्रतीच्छति ॥ मुखेसमुद्गतायेस्यारक्तपातान्महासुराः ॥ ५८ ॥
 तांश्चखादाथचामुंडापपौतस्यचशोणितम् ॥ देवीशूलेनवज्रेणवाणैरसिभिर्ऋष्टिभिः ॥ ५९ ॥ जघानरक्तबीजंतंचामुंडापीतशोणितम् ॥
 सपपातमहीपृष्ठेशस्त्रसंघसमाहतः ॥ ६० ॥ नीरक्तश्चमहीपालरक्तबीजोमहासुरः ॥ ततस्तेहर्षमतुलमवापुस्त्रिदशानृप ॥ ६१ ॥ हते
 मातृगणस्तस्मिन्ननर्ताऽमृद्भूमदोद्धतः ॥ ६२ ॥ इतिमार्कण्डेयपुराणेसावर्णिकेमन्वंतरेदेवीमाहात्म्येरक्तबीजवधोनामऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 यतस्ततइति सर्वतइत्यर्थः अतिविस्तीर्णत्वात् एतस्यउत्तरार्धमुत्तरान्वयि ॥ ५८ ॥ तांश्चेति उत्तरार्धमुत्तरान्वयि असिभिरितिक्रियापेक्षंबहुवचनम् ऋष्टिभि
 रित्यप्येवम् ऋष्टिरुभयतोधारोसिः ॥ ५९ ॥ जघानेति शब्दसंज्ञैःसमूहैःसमाहृतइतिवृत्तीयातत्पुरुषः ॥ ६० ॥ नीरक्तश्चेति कातर्यात्तनिःशेषरुधिरत्वात्
 नीरक्तश्चसन् मातृगणोब्रह्माण्यादिसमूहोननर्तेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ॥ इतिशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृतेसप्तशतव्याख्यानेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ राजोवाच ॥ ॥ विचित्रमिति राजासुरथः चरितं कर्म माहात्म्यं प्रभावः समाहारद्वंद्वः आश्रितं जनकम् ॥ १ ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चकारेति आहवे
रणे ॥ ३ ॥ हन्यमानमिति उद्धहन्धारयन् ॥ ४ ॥ संदष्टौष्ठपुटाः दंताभ्यामंतःसंधृतौष्ठाः तथासतिपुदाकारताभवति ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत इति देव्या इति

॥ राजोवाच ॥ ॥ विचित्रमिदमाख्यातं भगवन्भवतामम ॥ देव्याश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्रितम् ॥ १ ॥ भूयश्चेच्छाम्यहं श्रोतुं
रक्तबीजे निपातिते ॥ चकार शुंभो यत्कर्म निशुंभश्चातिकोपनः ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चकार कोपमतुलं रक्तबीजे निपातिते ॥ शुंभासुरो नि
शुंभश्च हतेष्वन्येषु चाहवे ॥ ३ ॥ हन्यमानं महासैन्यं विलोक्या मर्षमुद्धहन् ॥ अभ्यधावन्निशुंभो यमुख्ययासुरसेनया ॥ ४ ॥ तस्याग्रतस्तथा
पृष्ठे पार्श्वयोश्च महासुराः ॥ संदष्टौष्ठपुटाः क्रुद्धा हंतुं देवीमुपाययुः ॥ ५ ॥ आजगाम महावीर्यः शुंभोऽपि स्वबलैर्वृतः ॥ निहतुं चंडिकां कोपा
त्कृत्वा युद्धं तु मातृभिः ॥ ६ ॥ ततो युद्धमतीवासीद्देव्याः शुंभनिशुंभयोः ॥ शरवर्षमतीवोग्रं मेघयोरिव वर्षतोः ॥ ७ ॥ चिच्छेदास्ताञ्छ
रांस्ताभ्यां चंडिकास्वशरोत्करैः ॥ ताडयामास चांगेषु शस्त्रौघैरसुरेश्वरौ ॥ ८ ॥ निशुंभो निशितं खड्गं चर्मचादाय सुप्रभम् ॥ अताडयन्मू
र्ध्नि सिंहं देव्यावाहनमुत्तमम् ॥ ९ ॥ ताडिते वाहने देवीक्षुरप्रेणासिमुत्तमम् ॥ निशुंभस्याशुचिच्छेदचर्मचाप्यष्टचंद्रकम् ॥ १० ॥

सहार्थे तृतीया ॥ ७ ॥ चिच्छेदेति ताभ्यामस्तान्क्षिप्तानित्यन्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ताडित इति क्षुरप्रः शरविशेषः चर्मफलकमष्टसंख्याकरत्नादिघटितं च
द्राकारसहितम् ॥ १० ॥

छिन्नेइति शक्तिक्लेपोदेवींप्रति अभिमुखागतांतां देवीचिच्छेदेत्यर्थः ॥ ११ ॥ कोपेति जग्राहग्रहणपूर्वकेप्रक्षेपेत्रग्रहिः आयांतंतच्छूलम् ॥ १२ ॥ आविध्य
भ्रामयित्वा देव्याकर्त्र्या त्रिशूलेनकरणेन सापिगदाभिन्नाभस्मत्वमागताआपातिताच अंतर्भाविण्यर्थात्कृतः ॥ १३ ॥ पुंगवंश्रेष्ठम्त्रनिशुंभस्यमूर्च्छासंपा
दनेनपातनम् ॥ १४ ॥ तस्मिन्नितिप्रययौशुंभइतिशेषः ॥ १५ ॥ सइति तथासमुद्रिकाप्रकारेणात्युच्चैर्भुजैर्नभोव्याप्यबभावित्यर्थः ॥ १६ ॥ आयांतमाग
छिन्नेचर्मणिखड्गेचशक्तिंचिक्षेपसोसुरः ॥ तामप्यस्यद्विधाचक्रेचक्रेणाभिमुखागताम् ॥ ११ ॥ कोपाध्मातोनिशुंभोथ शूलंजग्राहदानवः ॥
आयांतंमुष्टिपातेनदेवीतच्चाप्यचूर्णयत् ॥ १२ ॥ आविद्ध्याथगदांसोपिचिक्षेपचंडिकांप्रति ॥ सापिदेव्यास्त्रिशूलेनभिन्नाभस्मत्वमाग
ता ॥ १३ ॥ ततःपरशुहस्तंतमायांतंदैत्यपुंगवम् ॥ आहत्यदेवीवाणौघैरपातयतभूतले ॥ १४ ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौनिशुंभेभीमविक्र
मे ॥ भ्रातर्यतीवसंकुद्धःप्रययौहंतुमंविकाम् ॥ १५ ॥ सरथस्थस्तथात्युच्चैर्गृहीतपरमायुधैः ॥ भुजैरष्टाभिरतुलैर्व्याप्याशेषंवभौनभः ॥
॥ १६ ॥ तमायांतंसमालोक्य देवीशंखमवादयत् ॥ ज्याशब्दंचापिधनुषश्चकारातीवदुस्सहम् ॥ १७ ॥ पूरयामासककुभोनिजघंटास्व
नेनच ॥ समस्तदैत्यसैन्यानांतेजोवधविधायिना ॥ १८ ॥ ततःसिंहोमहानादैस्त्याजितेभमहामदैः ॥ पूरयामासगगनंगंतथौपदिशोदश
॥ १९ ॥ ततःकालीसमुत्पत्यगगनंक्षमामताडयत् ॥ कराभ्यांतन्निनादेनप्राक्स्वनास्तेतिरोहिताः ॥ २० ॥ अट्टट्टहासमशिवांशिवदूती
चकारह ॥ तैःशब्दैरसुरास्त्रेसुःशुंभःकोपंपरंययौ ॥ २१ ॥

च्छंतम् ॥ १७ ॥ स्वनेनचेति चेनशंखज्याशब्दयोःसमुच्चयःवधोनाशः विधायिनेतिस्वनविशेषणम् ॥ १८ ॥ उपदिशःसामान्यदिशाक्षेपोपदिक्त्वपूर्वादी
नांदशानांतदाह दशेति ॥ १९ ॥ समुत्पत्यउत्पुत्यपुनरवतीर्यपृथ्वीम् ॥ २० ॥ अट्टट्टहासंशकंध्वादित्वात्पररूपम् अशिवंरिपूणांभयदम् ॥ २१ ॥

आकाशे संस्थितैः देवैः दानवसंग्रामदर्शनाय तत्र स्थितैः ॥ २२ ॥ महोल्कयेति महाज्वालावत्याशक्त्येत्यर्थकं यद्वा तन्नामकशक्त्येत्यर्थकम् ॥ २३ ॥ सिं
 हेति उत्तरार्धस्य तथापत्यादिनिर्घातनिःस्वनः उत्पातध्वनिः जितवानि त्यस्य शुभनादमिति शेषः ॥ २४ ॥ शुभेति अनेन देवीशुभयोः समयुद्धमुक्तम् ॥ २५ ॥
 तत इति अभिहतः समंताद्धतोभिहतः ॥ २६ ॥ तत इति शुभमूच्छानंतरं निशुभोयः पूर्वमूर्च्छितः आत्तंगृहीतम् ॥ २७ ॥ युनरिति दनोः पुत्रोपि दिति जसमा
 दुरात्मं स्तिष्ठतिष्ठेति व्याजहारां विकायदा ॥ तदा जयेत्यभिहितं देवैराकाशसंस्थितैः ॥ २२ ॥ शुभेनागत्ययाशक्तिर्मुक्ताज्वालातिभीष
 णा ॥ आयांती वह्निः कूटाभासानिरस्ता महोल्कया ॥ २३ ॥ सिंहनादेन शुभस्य व्याप्तं लोकत्रयान्तरम् ॥ निर्घातनिःस्वनो घोरो जितवान
 वनीपते ॥ २४ ॥ शुभमुक्ताञ्छरान् देवीशुभस्तत्प्रहिताञ्छरान् ॥ चिच्छेदस्वशरैरुग्रैः शतशोथसहस्रशः ॥ २५ ॥ ततः साचण्डिका क्रुद्धा
 शूलेनाभिजघान तम् ॥ स तदाभिहतो भूमौ मूर्च्छितो निपपात ह ॥ २६ ॥ ततो निशुभः संप्राप्य चेतनामात्तकार्मुकः ॥ आजघान शरैर्देवीं कालीं
 केसरिणं तथा ॥ २७ ॥ पुनश्च कृत्वा बाहूनामयुतं दनुजेश्वरः ॥ चक्रायुधेन दिति जश्छादयामास चण्डिकाम् ॥ २८ ॥ ततो भगवती क्रुद्धा दुर्गा दुर्गार्ति
 नाशिनी ॥ चिच्छेद तानि चक्राणि स्वशरैः सायकांश्चतान् ॥ २९ ॥ ततो निशुभो वेगेन गदामादाय चण्डिकाम् ॥ अभ्यधावत वै हंतुं दैत्यसेनास
 ॥ ३० ॥ तस्यापतत एवाशुगदां चिच्छेद चण्डिका ॥ खड्गेन शितधारेण स च शूलं समाददे ॥ ३१ ॥ शूलहस्तं समायांतं निमावृतः शुभममरार्दनम् ॥
 हृदिविव्याध शूलेन वेगाविद्धेन चण्डिका ॥ ३२ ॥ भिन्नस्य तस्य शूलेन हृदयान्निःसृतोपरः ॥ महाबलो महावीर्यस्तिष्ठेति पुरुषो वदन् ॥ ३३ ॥
 नशीलत्वादिति जः ॥ २८ ॥ तत इति दुर्गसंकटे आर्त्तैः पीडिताः नाशिनीति निमित्तप्रत्ययः ॥ २९ ॥ तत इति दैत्यसेनया समावृतः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ शूले
 ति समायांतम् समुखमायांतम् वेगाविद्धेन वेगाक्षितेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

स्वनवदितिप्रहस्येत्यस्यविशेषणम् ॥ ३४ ॥ ततइति उग्रमितिक्रियाविशेषणं कालीशिवदूतीचचखादेत्यन्वयः ॥ ३५ ॥ निराकृताःध्वस्ताः मंत्रोत्र
 प्रणवः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ खंडखंडं खंडप्रकाराश्खंडस्यखंडावायस्यांक्रियायांतथाकृताः आद्ये प्रकारेगुणवचनस्येति द्वित्वम् वज्रेणचखंडखंडंकृत्वाइत्ये
 व ॥ ३८ ॥ विनेशुर्मृताःनष्टाःपलायिताः ॥ ३९ ॥ इतिशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृतेसप्तशतीव्याख्यानेनवमोध्यायः ॥ ९ ॥ ऋषिरुवाच निशुं
 तस्यनिष्क्रामतोदेवीप्रहस्यस्वनवत्ततः ॥ शिरश्चिच्छेदखड्गेनततोसावपतद्भुवि ॥ ३४ ॥ ततःसिंहश्चखादोग्रदंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरान् ॥
 असुरांस्तांस्तथाकालीशिवदूतीतथापरान् ॥ ३५ ॥ कौमारीशक्तिनिभिन्नाःकेचिन्नेशुर्महासुराः ॥ ब्रह्माणीमंत्रपूतेनतोयेनान्येनिराकृ
 ताः ॥ ३६ ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेनभिन्नाःपेतुस्तथापरे ॥ वाराहीतुंडघातेनकेचिच्चूर्णीकृताभुवि ॥ ३७ ॥ खंडंखंडंचचक्रेणवैष्णव्यादान
 वाः कृताः ॥ वज्रेणचैंद्रीहस्ताग्रविमुक्तेनतथापरे ॥ ३८ ॥ केचिद्विनेशुरसुराःकेचिन्नष्टामहाहवात् ॥ भक्षिताश्चापरेकालीशिवदूतीमृगा
 धिपैः ॥ ३९ ॥ इतिमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे देवीमाहात्म्येनिशुंभवथोनामनवमोध्यायः ॥ ९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ निशुंभंनिहतं
 दृष्ट्वाभ्रातरंप्राणसंमितम् ॥ हन्यमानंवलंचैवशुंभःक्रुद्धोब्रवीद्वचः ॥ १ ॥ बलावलेपादुष्टेत्वंमादुर्गेगर्वमावह ॥ अन्यासांबलमाश्रित्य युध्य
 सेयातिमानिनी ॥ २ ॥ देव्युवाच ॥ एकैवाहंजगत्यत्रद्वितीयाकाममापरा ॥ पश्यैतादुष्टमय्येवविशंत्योमद्विभूतयः ॥ ३ ॥
 भमिति ॥ १ ॥ बलेति बलगर्वेणदुर्विनीतेदुर्गेमागर्वमावह यात्वमतिमानिनीसतीअन्यासांबलमाश्रित्ययुध्यसेइत्यन्वयः ॥ २ ॥ देव्युवाच एकैवेति एका
 स्वगतसजातीयभेदहीनापरमात्मरूपत्वात् अपराअयाममसहामभूताद्वितीयाकास्तिनकापीत्यर्थः अनुभूयमानस्तुतिभेदो न वास्तवइत्याह पश्येति वाक्यार्थस्यक
 र्मत्वं मद्विभूतयइत्यनेनभेदंनिरस्यति ॥ ३ ॥

ततइति तनौशरीरे लयम् अपृथग्भावम् अनेनब्रह्मादिभ्यआविर्भूतानामप्यत्रलयदर्शनेनसमस्तोपादानत्वमस्याएवेति दर्शयतितच्चमूलशक्त्यभेदादित्युक्तम् ॥
 ॥ ४ ॥ देव्युवाच अहमिति अहंविभूत्यैश्वर्येणबहुभिःरूपैःयद्बहुत्वंमयासंहृतंतस्मादहमेकैवतिष्ठामि त्वमपिरणेस्थिरोभवेत्यर्थः अनेनापितदेवदृढीकृतम् ॥ ५ ॥
 ऋषिरुवाच ततइति पश्यतामित्यनादरेषठी ॥ ६ ॥ भूयःमहत् ॥ ७ ॥ ८ ॥ उग्रंचतत्तदुङ्कारोच्चारणंचतदादिभूतंयेषामस्त्राणाम् ॥ ९ ॥ ततस्तस्मा
 ततःसमस्तास्तादेव्योब्रह्माणीप्रमुखालयम् ॥ तस्यादेव्यास्तनौजगमुरेकैवासीत्तदांबिका ॥ ४ ॥ देव्युवाच ॥ अहंविभूत्यावबहुभिरिह
 पैर्यदास्थिता ॥ तत्संहृतंमयैकैवतिष्ठाम्याजौस्थिरोभव ॥ ५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंदेव्याःशुंभस्यचोभयोः ॥ पश्यतांसर्व
 देवानामसुराणांचदारुणम् ॥ ६ ॥ शरवर्षैःशितैःशस्त्रैस्तथास्त्रैश्चैवदारुणैः ॥ तयोर्युद्धमभूद्भूयःसर्वलोकभयंकरम् ॥ ७ ॥ दिव्यान्यस्त्रा
 णिशतशोमुमुचेयान्यथांबिका ॥ बभञ्जतानिदैत्येन्द्रस्तत्प्रतीघातकर्तृभिः ॥ ८ ॥ मुक्तानितेनचास्त्राणिदिव्यानिपरमेश्वरी ॥ बभञ्जली
 लयैवोग्रहंकारोच्चारणादिभिः ॥ ९ ॥ ततश्शरशतैर्देवीमाच्छादयतसोसुरः ॥ सापितत्कुपितादेवीधनुश्चिच्छेदचेषुभिः ॥ १० ॥ छिन्ने
 धनुषिदैत्येन्द्रस्तथाशक्तिमथाददे ॥ चिच्छेददेवीचक्रेणतामप्यस्यकरेस्थिताम् ॥ ११ ॥ ततःखड्गमुपादायशतचंद्रंचभानुमत् ॥ अ
 भ्यधावत्तदादेवीदैत्यानामधिपेश्वरः ॥ १२ ॥ तस्यापततएवाशुखड्गंचिच्छेदचंडिका ॥ धनुमुक्तैःशितैर्वाणैश्चर्मचार्ककरामलम् ॥ १३ ॥
 हताश्वःसतदादैत्यश्छिन्नधन्वाविसाराथिः ॥ जग्राहमुद्गरंघोरमंबिकानिधनोद्यतः ॥ १४ ॥ चिच्छेदापततस्तस्यमुद्गरंनिशितैःशरैः ॥ त
 थापिसोभ्यधावत्तांमुष्टिमुद्यम्यवेगवान् ॥ १५ ॥ समुष्टिपातयामासहृदयेदैत्यपुंगवः ॥ देव्यास्तंचापिसादेवीतलेनोरस्यताडयत् ॥ १६ ॥
 त्कुपिताधनुःइषुभिःसह ॥ १० ॥ छिन्नेइति तथातेनप्रकरणेच्छिन्नेधनुर्वात्यन्वयः ॥ ११ ॥ ततइति ॥ १२ ॥ चर्मचेति चेनाश्वसारथ्योःसमुच्चयः
 ॥ १३ ॥ तदाह हताश्वइति ॥ १४ ॥ १५ ॥ समुष्टिमितिदेव्याःहृदयेइत्यन्वयः तलंप्रसृतचपेटः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ उच्चैर्गगनमित्यन्वयः आस्थितआश्रितवान् निराधारास्वप्रयत्नेतरयानाभावहेतुहीना तेनशुंभेन ॥ १८ ॥ नियुद्धंबाहुयुद्धं तद्विशेषणंप्रथममि
तिमुख्यार्थकम् सिद्धाःदेवयोनिविशेषाः मुनयःऋषयः ॥ १९ ॥ उत्पात्यंकंदुकवदुपरिक्षिप्त्वापतनसमयेचरणमुद्धृत्यभ्रामयामास धरणीतलेचिक्षेप

तलप्रहाराभिहतोनिपपातमहीतले ॥ सदैत्यराजःसहसापुनरेवतथोत्थितः ॥ १७ ॥ उत्पत्यचप्रगृह्योच्चैर्देवीर्गगनमास्थितः ॥ तत्रापिसा
निराधारायुयुधेतेनचंडिका ॥ १८ ॥ नियुद्धंखेतदादैत्यश्चंडिकाचपरस्परम् ॥ चक्रतुःप्रथमंसिद्धमुनिविस्मयकारकम् ॥ १९ ॥ ततोनि
युद्धंसुचिरंकृत्वातेनांविकासह ॥ उत्पात्यभ्रामयामासचिक्षेपधरणीतले ॥ २० ॥ सक्षितोधरणींप्राप्यमुष्टिसुद्यम्यवेगितः ॥ अभ्यधावत
दुष्टात्माचंडिकानिधनेच्छया ॥ २१ ॥ तमायांतंततोदेवीसर्वदैत्यजनेश्वरम् ॥ जगत्यांपातयामासभित्वाशूलेनवक्षसि ॥ २२ ॥ सगतासुःप
पातोर्व्यादेवीशूलाग्रविक्षतः ॥ चालयन्सकलांपृथ्वींसाब्धिद्वीपांसपर्वताम् ॥ २३ ॥ उत्पातमेघास्सोलकायेप्रागासंस्तेशमंययुः ॥ सरि
तोमार्गवाहिन्यस्तथासंस्तत्रपातिते ॥ २४ ॥ ततःप्रसन्नमखिलंहतेतस्मिन्दुरात्मनि ॥ जगत्स्वास्थ्यमतीवापनिर्मलंचाभवन्नभः ॥ २५ ॥
ततोदेवगणास्सर्वेहर्षनिर्भरमानसाः ॥ बभूवुर्निहतेतस्मिन्गंधर्वाललितंजगुः ॥ २६ ॥ अवादयंस्तथैवान्येननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ववुःपु
ण्यास्तथावातास्सुप्रभोभूद्दिवाकरः ॥ २७ ॥

चेत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ उत्पातेति उत्पातसूचकमेघाः शुभादेवाशुभं च उत्पत्त्यादिव्यतेजः प्राक्शुंभवधात् तथातद्वत्सारितोमार्ग
वाहिन्यः नपूर्ववदुत्पथगामिन्यआसन् तत्रशुंभे ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुण्याःअनुकूलाः ॥ २७ ॥

स०श०
॥ ३३ ॥

जज्वलुरिति अग्नयःआहवनीयादयः शांताःसौम्याःसंतोजज्वलुः शांताःदिक्षुजनिताःस्वनाःउत्पातसूचकस्फुटनादिशब्दायेषांते ॥ २८ ॥ इतिशिवभट्टसु०
नागोजीभट्टकृतस०दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ६९ ॥ ऋषिरुवाच देव्येति तत्रयुद्धे वह्निपुरोगमाःवह्निमुख्याःकात्यायनीमित्यनेनपरस्परमासामैक्यंसूच
यति इष्टस्यशुंभादिवधस्यलंभात्प्राप्तेः नुमागमः विकासीनिविकस्वराणिवक्राणियेषांते तुपादपूरणे विकासिताःआशाःयैः ॥ १ ॥ देवीति प्रपन्नाःभक्ताः
आदरेप्रसीदेतित्रिरुक्तिः चराचरस्यमध्येत्वमीश्वरीस्वतंत्राद्वितरत्सर्वं त्वत्परतंत्रमितिभावः ॥ २ ॥ आधारभूतेति तत्रहेतुःमहीस्वरूपेणेति स्थितिःअपांस्व
जज्वलुश्चाग्नयश्शांताःशांतादिगजनितस्वनाः ॥ २८ ॥ इतिमार्कण्डेयपुराणेसावर्णिकेमन्वंतरेदेवीमाहात्म्येशुंभवधोनामदशमोऽध्यायः॥
॥ १० ॥ ऋषिरुवाच ॥ देव्याहतेतत्रमहासुरेद्रेसेंद्राःसुरावह्निपुरोगमास्ताम् ॥ कात्यायनींतुष्टुबुरिष्टलम्भाद्विकासिवक्राब्जविकासि
ताशाः ॥ १ ॥ देविप्रपन्नातिहरेप्रसीदप्रसीदमातर्जगतोखिलस्य ॥ प्रसीदविश्वेश्वरिपाहिविश्वंत्वमीश्वरीदेविचराचरस्य ॥ २ ॥ आ
धारभूताजगतस्त्वमेकामहीस्वरूपेणयतः स्थितासि ॥ अपांस्वरूपस्थितयात्वयैतदाप्यायतेकृत्स्नमलंघ्यवीर्ये ॥ ३ ॥ त्वंवैष्णवीशक्ति
रनंतवीर्याविश्वस्यबीजंपरमासिमाया ॥ संमोहितंदेविसमस्तमेतत्त्वंवैप्रसन्नाभुविमुक्तिहेतुः ॥ ४ ॥ विद्याःसमस्तास्तवदेविभेदाःस्त्रियः
समस्ताःसकलाजगत्सु ॥ त्वयैकयापूरितमंवयैतत्कातेस्तुतिःस्तव्यपरापरोक्तिः ॥ ५ ॥
रूपस्थितयाअवभिन्नस्वरूपेणेतिस्थितया गमकत्वात्समासः आप्यायते प्यायीत्यतःकर्मणियक् अनेनोक्तलक्षणेनसार्वात्म्यंविवाक्षितम् ॥ ३ ॥ त्वमिति आ
द्यपादेपालनशक्तिमत्त्वम् द्वितीयेकारणशक्तिमत्त्वं मायाऽविद्यात्वयैतत्संमोहितंसंसारमतेषातितंतत्किंमोक्षोनास्त्येवेत्यतआहत्वं प्रसन्नाकृतप्रसादावैप्रसिद्धम् भु
विजगतिमुक्तिहेतुः ॥ ४ ॥ विद्याइति अंगानिवेदाश्चत्वारोमीमांसान्यायविस्तरः पुराणंधर्मशास्त्रंचविद्याह्येताश्चदुर्दश आयुर्वेदधनुर्वेदगंधर्वार्थशास्त्रैःसहाष्टादशभेदाः

टी०अ०

११

॥ ३३ ॥

अंशाः सकलाश्चतुःषष्टिकलोपेताः पातिव्रत्यसौंदर्यतारुण्याद्युपेताः समस्ताः स्त्रियोपितवांशाः त्वयैतत्पूरितम् अंतर्बहिश्च व्याप्तम् एवं च त्वत्तः पृथग्भूतस्याभावात् अतस्तेस्तुत्येविषये परापरागौणीमुख्याचया उक्तिस्तद्रूपास्तुतिः काते इत्यर्थः यद्वा उक्तिरूपात्वमेवातः कातेस्तुतिः ॥ ५ ॥ पुनरपिस्तुतेरघटनामाह सर्वेति सर्वभूताविश्वात्मिका देवीद्योतनशीला स्वर्गमुक्त्योः प्रकर्षेण दात्रीति यदा त्वंस्तुता तदा वास्तुतये परमाधिका उक्तयः का भवंतु न का अपीत्यर्थः ॥ ६ ॥ तथाप्यभ्युपगम्याप्याह सर्वस्येति बुद्धिर्निश्चयात्मकज्ञानंतद्वारैव स्वर्गापवर्गदात्वं नारायणस्य विष्णोः शक्तिर्नारायणीतत्संबोधने शुद्धसत्त्वप्रधाना वैष्णवीत्व

सर्वभूतायदा देवी स्वर्गमुक्तिप्रदायिनी ॥ त्वंस्तुतास्तुतये का वा भवन्ति परमोक्तयः ॥ ६ ॥ सर्वस्य बुद्धिरूपेण जनस्य हृदिसंस्थिते ॥ स्वर्गापवर्गदेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ ७ ॥ कलाकाष्ठादिरूपेण परिणामप्रदायिनी ॥ विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणिनमोस्तुते ॥ ८ ॥ सर्वमंगलमांगल्येशिवे सर्वार्थसाधिके ॥ शरण्येऽयं वके गौरिनारायणिनमोस्तुते ॥ ९ ॥ सृष्टिस्थिति विनाशानां शक्तिभूते सनातनि ॥ गुणाश्रये गुणमये नारायणिनमोस्तुते ॥ १० ॥

मिति ध्वन्यते ते तुभ्यं द्वानारस्य जीवसमूहस्यायनीस्थानभूता तद्रूपा तत्साधनम् ॥ ७ ॥ कलेति कलेति त्रिंशत्काष्ठाः अष्टादशानि मेषाः काष्ठा आदिना क्षणमुहूर्तादयः परिणामोजनानामवस्थाविशेषः तेनाखंडकालरूपत्वम् तदेव पुनराह विश्वस्योपरतौ नाशेशक्तिर्नाशशक्तिमती इत्यर्थः कालस्यैव जगद्भक्षकत्वात् ॥ ८ ॥ सर्वेति सर्वमंगलानां मंगलत्वरूपेशिवे कल्याणकारिण्ये शरण्येऽयं वके निजे गौरिगौरवर्णं अनेन शैवीत्वमप्यस्याः ध्वनितम् ॥ ९ ॥ सृष्टीति आद्यार्धेन ब्रह्मादीनां सृष्ट्यादिशक्तिः त्वमेवेत्युक्तम् सनातनि नित्ये गुणानां महदादीनामाश्रयभूते अगुणमये अविद्यमानगुणकृतविकारे ॥ १० ॥

शरणेति दीनाःसर्गादिकंदुःखंभाजःआर्ताःतस्करादिपीडिताः परायणातत्परा तदुपपादकमार्तिहरेइति यतःआंतःपीडायाःहंतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ हंसेति हंस
युक्तविमानस्थिते ब्रह्माणीरूपधारिके कुशंजलंतस्यायंकौशःकमंडलुःतदंभसःक्षुरिकेसेचिके ॥ १२ ॥ त्रिशूलेति माहेश्वरीस्वरूपेणेतिपूर्वार्धतान्वयि ॥ १३ ॥
मयूरेति मयूरकुक्कुटंतत्पिच्छंतेनवृते कुक्कुटःकुक्कुभेपि । ध्वजेनशिखिबर्हाणामुच्छिन्नेनसमावृतेतिहरिवंशोक्तेः अनवेअघरहिते कुमारशक्तेरिवरूपंसंस्था

शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ॥ सर्वस्यार्तिहरेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ ११ ॥ हंसयुक्तविमानस्थेब्रह्माणीरूपधारिणि ॥ कौशांभः
क्षुरिकेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ १२ ॥ त्रिशूलचंद्राहिधरेमहावृषभवाहिनि ॥ माहेश्वरीस्वरूपेणनारायणिनमोस्तुते ॥ १३ ॥ मयूरकु
क्कुटवृतेमहाशक्तिधरेनवे ॥ कौमारीरूपसंस्थानेनारायणिनमोस्तुते ॥ १४ ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे ॥ प्रसीदवैष्णवीरू
पेनारायणिनमोस्तुते ॥ १५ ॥ गृहीतोयमहाचक्रेदंष्ट्रोद्धृतवसुंधरे ॥ वराहरूपिणिशिवेनारायणिनमोस्तुते ॥ १६ ॥ नृसिंहरूपेणोग्रेण
हंतुंदैत्यान्कृतोद्यमे ॥ त्रैलोक्यत्राणसहितेनारायणिनमोस्तुते ॥ १७ ॥ किरीटिनिमहावज्रेसहस्रनयनोज्ज्वले ॥ वृत्रप्राणहरेचैद्रिनारा
यणिनमोस्तुते ॥ १८ ॥ शिवदूतीस्वरूपेणहतदैत्यमहाबले ॥ घोररूपेमहारावेनारायणिनमोस्तुते ॥ १९ ॥ दंष्ट्राकरालवदनेशिरो
मालाविभूषणे ॥ चामुंडेमुंडमथनेनारायणिनमोस्तुते ॥ २० ॥

नमवयवसन्निवेशश्चयस्याः ॥ १४ ॥ शंखेति शंखादीनिगृहीतानिपरमायुधानियया ॥ १५ ॥ १६ ॥ नृसिंहेति त्रैलोक्यत्राणायसम्यक्हिते लोपः ॥ १७ ॥
महावज्रे महत्त्वज्जंयस्याः ॥ १८ ॥ शिवेति हंतुंदैत्यानांमहाबलंययासा ॥ १९ ॥ २० ॥

हेलक्ष्मि महाविद्याउपनिषत् श्रद्धाआस्तिक्यबुद्धिः पुष्टिसहितस्वधे महतीअविद्यासर्वावरणसमर्थोमहामोहः तद्रूपे ॥ २१ ॥ मेधेइति मेधाधारणावतीबुद्धिः सरस्वतीवाग्देवता वरेश्रेष्ठे भूतिसत्त्वप्रधाने छांदसोगुणाभावः अनेनसात्त्विकीत्वम् बभ्रूरजोगुणस्तद्युक्ते तामसितमोगुणयुक्तेइदंमूलशक्त्यभिप्रायेण नियति रहष्टंतद्रूपेइशेसमर्थे ॥ २२ ॥ सर्वेति देवीत्यस्यद्विरुक्तिःप्रसादने त्राहीत्यार्षम् ॥ २३ ॥ सर्वभूतेभ्यः सर्वभूतविकारेभ्यःप्राणिभ्यश्च कात्यायनितदाश्रम भवे ॥ २४ ॥ ज्वालेति नोस्मान् भीतिर्भयात् ॥ २५ ॥ हिनस्तीति अतःप्राणिमातावासुतानिवनोस्मान्पापेभ्यःपात्वित्यर्थः अनितेःपचाद्यच् ॥ २६ ॥

लक्ष्मिमलज्जेमहाविद्येश्रद्धेपुष्टिस्वधेध्रुवे ॥ महारात्रिमहाविद्येनारायणिनमोस्तुते ॥ २१ ॥ मेधेसरस्वतिवरेभूतिवाभ्रवितामसि ॥ नियते त्वंप्रसीदेशेनारायणिनमोस्तुते ॥ २२ ॥ सर्वस्वरूपेसर्वेशेसर्वशक्तिसमन्विते ॥ भयेभ्यस्त्राहिनोदेविदुर्गेदेविनमोस्तुते ॥ २३ ॥ एतत्ते वदनंसौम्यलोचनत्रयभूषितम् ॥ पातुनःसर्वभीतिभ्यः कात्यायनिनमोस्तुते ॥ २४ ॥ ज्वालाकरालमत्युग्रमशेषासुरसूदनम् ॥ त्रिशूलं पातुनोभीतेर्भद्रकालिनमोस्तुते ॥ २५ ॥ हिनस्तिदैत्यतेजांसिस्वनेनापूर्ययाजगत् ॥ साधंटापातुनोदेविपापेभ्योनःसुतानिव ॥ २६ ॥ असुरासृग्वसापंकचर्चितस्तेकरोज्ज्वलः ॥ शुभायखड्गोभवतुचंडिकेत्वांनतावयम् ॥ २७ ॥ रोगानशेषानपहंसितुष्टारुष्टातुकामान्सकलानभीष्टान् ॥ त्वामाश्रितानांविपन्नराणांत्वामाश्रिताह्याश्रयतांप्रयांति ॥ २८ ॥ एतत्कृतंयत्कदनंत्वयाद्यधर्माद्विषांदेविमहासुराणाम् ॥ रूपैरनेकैर्बहुधात्ममूर्तिंकृत्वाऽम्बिकेतत्प्रकरोतिकान्या ॥ २९ ॥

असुरेति चर्चितोलिप्तःकरंहस्तमुज्ज्वलयति करैःकिरणैरुज्ज्वलोवा ॥ २७ ॥ रोगानिति अभीष्टान्अपहंसीत्याकृष्यतइतियत्इष्टवियोगलक्षणाविपत्तिः यतस्त्वामाश्रिताअन्येषामाश्रयतांप्रयांति ॥ २८ ॥ एतदिति कदननाशः धर्माद्विषांसुराः अद्यअधुनाआत्ममूर्तिमेव अनेकैःरूपैःब्रह्माण्यादिकाल्यादिलक्षणैः अभेदेतृतीया बहुधाबहुप्रकारा अन्यात्वदितराकानकापीत्यर्थः ॥ २९ ॥

स०श०

॥ ३५ ॥

विद्यास्त्विति विद्यासुज्ञानेषु उपायभूतानियानिशास्त्रादीनितेषु मन्वाद्युक्तेषु विवेकदीपेषु उपनिषत्सु आद्येषु वाक्येषु कर्मकाण्डपरवेदवाक्येषु च सत्स्वेवं ममत्वगतं तदाश्रये महांधकारे संसारे एतादृशं त्वदन्याका अतीव विभ्रामयति न कापीत्यर्थः ॥ ३० ॥ रक्षांसीति नागाः सर्पाः अत्र यत्रेत्यनुकृष्यते दस्यवः चौराः दावो वनम् तथाब्धिमध्ये यत्रैर्वाग्न्यादयः तत्र त्वमेव व्यापकत्वात् स्थिता विश्वं परिपासीत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ यतस्त्वं विश्वेश्वरी अतो विश्वं परिपासि यतः त्वं विश्वात्मिका अतस्त्वं तद्धारयसि यतो भवती विश्वेशानामिन्द्रब्रह्मादीनामपि स्तुत्या अतस्त्वयि भक्तिनम्राः ये ते विश्वाश्रयाः भवंति ॥ ३२ ॥ देवीति हे देवि नोस्मान्सद्यः विद्यासुशास्त्रेषु विवेकदीपेष्वुवाक्येषु च का त्वदन्या ॥ ममत्वगतं इति महांधकारे विभ्रामयत्येतदतीव विश्वम् ॥ ३० ॥ रक्षांसि यत्रोपाविष्टाश्च नागा यत्रारयो दस्यु वलानियत्र ॥ दावानलो यत्र तथाब्धिमध्ये तत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वम् ॥ ३१ ॥ विश्वेश्वरित्वं परिपासि विश्वं विश्वात्मिका धारयसीति विश्वम् ॥ विश्वेशवद्या भवती भवंति विश्वाश्रया ये त्वयि भक्तिनम्राः ॥ ३२ ॥ देवि प्रसीद परिपालय नोऽरिभीतेर्नित्यं यथा सुरवधादधुनैव सद्यः ॥ पापानि सर्वजगतां प्रशमनया शुभ्रत्पातपाकजनितांश्च महोपसर्गान् ॥ ३३ ॥ प्रणतानां प्रसीद त्वं देवि विश्वातिं हारिणि ॥ त्रैलोक्यवासिनामीदृजैर्लोकानां वरदा भव ॥ ३४ ॥ देव्युवाच ॥ वरदाहं सुरगणावरं यं मनसेच्छथ ॥ तंवृणु ध्वं प्रयच्छामि जगतामुपकारकम् ॥ ३५ ॥

क्षणमात्रेण शत्रुभीतिः पालय यथाधुनैव संप्रत्येवासुरवधात् पालितवत्यसि तथेत्यर्थः सर्वजगतां पापानि आशुशीघ्रं प्रशमनय उत्पातानां पाकः फलदानकालस्तेन जनितान् महोपसर्गान् मायादींश्च प्रशमनयेति ॥ ३३ ॥ प्रणतानामिति ईदृजैः स्तव्ये ॥ ३४ ॥ देव्युवाच वरदेति यं वरं यमभीप्सितार्थं वृणु ध्वं प्रार्थयध्वम् ॥ ३५ ॥

देवाञ्जुः सर्वबाधेति सर्वाचासौबाधाचेत्यर्थः इदं वैरिविनाशनस्य विशेषणम् एवमेव शुभादिनाशनवदेव ॥ ३६ ॥ देव्युवाच वैवस्वते इति अंतरे मन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे अष्टाविंशतिसंख्याके डटो मडागमश्छांदसः युगे चतुर्युगे तत्र कलिद्वापरसंधावनयोरुत्पत्तिः ॥ ३७ ॥ नंदेति नंदगोपस्य एषामहालक्ष्म्यं शभूता नंदा भगवती नाम या भविष्यति नंदजा कनकोत्तमकांतिः सा सुकांतिकनकांबरं कमलांकुशपाशाब्जैरलंकृतचतुर्भुजा इंदिरा कमलालक्ष्मीः सा श्रीरुक्मांबुजासनेति रहस्यो

देवाञ्जुः ॥ सर्वबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि ॥ एवमेव त्वया कार्यमस्मद्वैरिविनाशनम् ॥ ३६ ॥ देव्युवाच ॥ वैवस्वते तरे प्राप्ते अष्टाविंशतिमे युगे ॥ शुभो निशुंभश्चैवान्याबुत्पत्स्येते महासुरौ ॥ ३७ ॥ नंदगोपगृहे जाताय शोदागर्भसंभवा ॥ ततस्तौ नाशयिष्यामि विंध्याचलनिवासिनी ॥ ३८ ॥ पुनरप्यतिरौद्रेण रूपेण पृथिवीतले ॥ अवतीर्य हनिष्यामि वैप्रचित्तांश्च दानवान् ॥ ३९ ॥ भक्षयंत्याश्च तानुग्रान्वैप्रचित्तान् महासुरान् ॥ रक्तादंता भविष्यंति दाडिमीकुसुमोपमाः ॥ ४० ॥ ततो मां देवताः स्वर्गं मर्त्यलोके च मानवाः ॥ स्तुवंतो व्याहरिष्यंति सततं रक्तदंतिकाम् ॥ ४१ ॥ भूयश्च शतवर्षिष्यामना वृष्ट्या मनभंसि ॥ मुनिभिः संस्मृता भूमौ संभविष्याम्ययोनिजा ॥ ४२ ॥

क्तेः ॥ ३८ ॥ पुनरपीति इयमपि द्वापरेऽतीते तत्रैव चतुर्युगेऽवतीर्णेत्याहुः वैप्रचित्तान् विप्रचित्तवंशीयान् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तत इति एषारक्तदंतिका काल्यं शभूता अत्र दंतेत्युपलक्षणम् केशायुधसर्वावयवे पुरक्तत्वमस्या अतएवास्या रक्तचामुंडात्वेन व्यवहारः अत्र सर्वत्राहमिति निर्देशः परस्परमपि शाक्तानामभेदाभिप्रायेण ॥ ४१ ॥ भूयश्चेति अनंभसिकृष्यादिजलशून्यायामपीत्यर्थः अयोनिजा यथेदानीं पार्वती देहाविर्भाव एवमपि चेत्यर्थः ॥ ४२ ॥

ततइति यत्तस्मात् मुनीन् निरीक्षिष्यामितत्तस्मात् ॥ ४३ ॥ वैवस्वतमन्वन्तरएवचत्वारिंशत्तमेयुगेशताक्षीशाकंभर्यवतारः तस्मिन्नेवांतरेशक्रचत्वा
 रिंशत्तमेयुगेशतिलक्ष्मीतंत्रोक्तेः तत्रैवदुर्गमासुरवधः शाकंभरीस्तुवन्ध्यायञ्छक्रसंपूजयन्नमन् अक्षय्यामश्नुतेभूतिमन्नपानंभवांतरइतिचतत्रैव ॥ ४४ ॥
 शाकंभरीति एषापार्वत्यंशाएवशाकंभरीनीलवर्णेत्याद्युक्तेः दुर्गमनामाऽसुरः तत्रैवशाकंभर्यवतारएव शाकंभरीशताक्षीसासैवदुर्गाप्रकीर्तिता उमागौरीसती
 चंडीकालिकेशाचपार्वतीति पत्रमूलकरीराग्रमूलकांडाधिरूढकाः त्वक्पुष्पंकवचंचेतिशाकंदशविधंस्मृतम् ॥ ४५ ॥ दुर्गेति भीमंभयंकरम् ॥ ४६ ॥
 ततःशतेननेत्राणांनिरीक्षिष्यामियन्मुनीन् ॥ कीर्तयिष्यन्तिमनुजाःशताक्षीमितिमांततः ॥ ४३ ॥ ततोहमाखिलंलोकमात्मदेहसमुद्भवैः ॥
 भरिष्यामिसुराःशाकैरावृष्टेःप्राणधारकैः ॥ ४४ ॥ शाकंभरीतिविख्यातितदायास्याम्यहंभुवि ॥ तत्रैवचवधिष्यामिदुर्गमाख्यंमहासुरम्
 ॥ ४५ ॥ दुर्गादेवीतिविख्यातंतन्मेनामभविष्यति ॥ पुनश्चाहंयदाभीमंरूपंकृत्वाहिमाचले ॥ ४६ ॥ रक्षांसिभक्षयिष्यामिमुनीनांत्राण
 कारणात् ॥ तदामांसुनयःसर्वेस्तोष्यंत्यानम्रमूर्तयः ॥ ४७ ॥ भीमादेवीतिविख्यातंतन्मेनामभविष्यति ॥ यदारुणाख्यस्त्रैलोक्येमहावा
 धांकरिष्यति ॥ ४८ ॥ तदाहंभ्रामरंरूपंकृत्वासंख्येयषट्पदम् ॥ त्रैलोक्यस्यहितार्थायवधिष्यामिमहासुरम् ॥ ४९ ॥
 भक्षयिष्यामीत्यंतस्यपदद्वयविशिष्टम् ॥ ४७ ॥ भीमेति भीमापिनीलवर्णैवदंष्ट्रादशनभासुरा चंद्रहासचंडमेरुंशिरःपात्रंचबिभ्रती एकवीराकालरात्रिर्निद्रा
 तृष्णादुरत्ययेत्युक्तेरियंकाल्यंशाएव पंचाशत्तमेचतुर्युगेवैवस्वतमन्वन्तरेएवभीमावतारइतिलक्ष्मीतंत्रे अरुणाख्योरुणोनाम ॥ ४८ ॥ तदेति भ्रामरंपाणि
 धृतभ्रमरमसंख्येयाःषट्पदाःयस्मिन्नरूपेतत् ॥ ४९ ॥

भ्रामरीति तेजोमंडलदुर्धर्षाभ्रामरीचित्रकांतिभृत् चित्रभ्रमणपाणिःसामहामारीतिगीयते महामायामहाकालीमहामारीक्षुधातृषाद्वयुक्तेरियमपिकाल्यंशा
एव सर्वतःसर्वत्रवैवस्वतेतरएवषष्टितमेचतुर्युगेभ्रामर्यवतारइतिलक्ष्मीतंत्रे इत्थमित्याद्युत्तरान्वयि ॥ ५० ॥ तदेतिस्पष्टम् ॥ ५१ ॥ इतिशिवभट्टसु
तसतीगर्भजनागोजीभट्टकृतेसप्तशतीव्याख्यानेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ देव्युवाच एभिरिति मधुकैटभवधादिलक्षणैरित्यर्थः सकलामैहिकींपारलौकि

भ्रामरीतिचमांलोकास्तदास्तोष्यंतिसर्वतः ॥ इत्थंयदायदाबाधादानवोत्थाभविष्यति ॥६०॥ तदातदावतीर्याहंकरिष्याम्यरिसंक्षयम् ॥

॥ ६१ ॥ इतिश्रीमार्कण्डेयपुराणेसावर्णिकेमन्वन्तरेदेवीमाहात्म्येदेवैःकृतानारायणीस्तुतिर्नामैकादशोऽध्यायः ॥११॥ देव्युवाच ॥ ॥ ए

भिःस्तवैश्वमांनित्यंस्तोष्यतेयःसमाहितः ॥ तस्याहंसकलांवाधांनाशयिष्याम्यसंक्षयम् ॥ १ ॥ मधुकैटभनाशंचमहिषासुरचातनम् ॥

कीर्तयिष्यंतियेतद्वद्वधंशुंभनिशुंभयोः ॥२॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यांनवम्यांचैकचेतसः ॥ श्रोष्यंतिचैवयेभक्त्यामममाहात्म्यमुत्तमम् ॥३॥

नतेषांदुष्कृतंकिंचिदुष्कृतोत्थानचापदः ॥ भविष्यतिनदारिद्र्यंचैवैष्टवियोजनम् ॥ ४ ॥ शत्रुतो नभयंतस्यदस्युतोवानराजतः ॥ न

शस्त्रानलतोयौघात्कदाचित्संभविष्यति ॥ ५ ॥ तस्मान्ममैतन्महात्म्यंपठितव्यंसमाहितैः ॥ श्रोतव्यंचसदाभक्त्यापरंस्वस्त्ययनंहितत्

॥ ६ ॥ उपसर्गान्शेषांस्तुमाहामारीसमुद्भवान् ॥ तथात्रिविधमुत्पातंमाहात्म्यंशमयेन्मम ॥ ७ ॥

कींसमाहितोनन्यमनाः ॥ १ ॥ तदेवाह मध्विति ॥ २ ॥ श्रोष्यंतिचात्पठिष्यंति अष्टम्यामित्यादिमुख्यकालकथनम् ॥ ३ ॥ नतेषामिति दुष्कृतं

पापंदरिद्रशब्दात्प्यजिदारिद्र्यम् ॥ ४ ॥ शत्रुतइति नशब्देतिसंग्रामभीरुविषयम् ॥ ५ ॥ सदानित्यम् हियतःतत्माहात्म्यंस्वस्तिकल्याणंतस्यायनं

मार्गः ॥ ६ ॥ उपसर्गानिति माहात्म्यंकर्तृमहामारीजनक्षयकरीदेवतातस्याःसमुद्भवोयेषांतानुपसर्गानुपद्रवान् तथात्रिविधंव्याधिरागद्वेषादिरूपम्

आध्यात्मिकं भूतप्रेतादिजन्ममायधिभौतिकम् दैवकृतवज्रपातदारिद्र्यायधिदैविकं तद्रूपमुत्पातम् अनिष्टादिव्यं भौममांतरिक्षं चेति त्रिविधमुत्पातं च ॥ ७ ॥
यत्रेति यत्रायतने गृहे मम मत्संबन्धे तत्सम्यगर्थविधारणपूर्वकं मस्खलितवर्णादि च ॥ ८ ॥ बलीति बलिप्रदानं देवतोद्देशेन पश्वाद्युपहारः पूजागंधादिनार्च
नम् अग्निकार्यं देवीदैवत्यो होमः महोत्सवः पुत्रजन्मविवाहादि उच्चार्य इति द्विजविषयम् ॥ ९ ॥ तत्फलमाह जानतेति जानताविधिज्ञेन अजानतातदन्ये

यत्रैतत्पठ्यते सम्यङ्नित्यमायतने मम ॥ सदानतद्विमोक्षयामिसां निध्यंतत्र मे स्थितम् ॥ ८ ॥ बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्यं महोत्सवे ॥ सर्व
ममैतच्चरितमुच्चार्य श्राव्यमेव च ॥ ९ ॥ जानता जानता वापि बलिपूजां तथा कृताम् ॥ प्रतीक्षिष्याम्यहं प्रीत्या वह्निहोमं यथा कृतम् ॥ १० ॥
यरत्काले महापूजा क्रियते याचवार्षिकी ॥ तस्यां ममैतन्माहात्म्यं श्रुत्वा भक्तिसमन्वितः ॥ ११ ॥ सर्वबाधाविनिर्मुक्तो धनधान्यसुतान्वितः
मनुष्यो मत्प्रसादेन भविष्यति न संशयः ॥ १२ ॥ श्रुत्वा ममैतन्माहात्म्यं तथा चोत्पत्तयः शुभाः ॥ पराक्रमं च युद्धेषु जायते निर्भयः पुमान् ॥ १३ ॥

न बलिमहितां पूजां तथा वेद्यावेद्यप्रकारेण मन्माहात्म्यो दीरणादौ सति यथा कथंचिदपि कृतमेतत् प्रतीक्षिष्यामि अंगीकरिष्यामीत्यर्थः ॥ १० ॥ शरदिति शरत्काले
आश्विनशुक्लप्रतिपदमारभ्य क्रियमाणा दुर्गोत्सवरूपा याचवार्षिकी वर्षशब्दो वर्षादौ लाक्षणिकः तेन चैत्रशुक्लप्रतिपदमारभ्य क्रियमाणा इत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥
उत्पत्तयः प्रादुर्भावान् द्वितीयार्थे प्रथमा पराक्रमं चेति पूर्वान्वये युद्धेष्वुपलक्षणम् ॥ १३ ॥

उपपद्यते प्राप्यते कुलं च नंदते वर्धते ॥ १४ ॥ शांतिकर्म उपसर्गादिनिवर्तकं कर्म तस्मिन् तत्स्थान इत्यर्थः अन्ये सप्तम्यौ विपर्ययौ ॥ १५ ॥ तदेव विवृणो-
ति उपसर्गादिति दुःस्वप्नशब्दस्तु फले इति न पुंसकत्वम् ॥ १६ ॥ बालग्रहाः पूतनाद्याः संघातभेदे मैत्रीविघटने ॥ १७ ॥ दुर्वृत्तानां दुष्टानां व्याघ्रसूचकानाम्
॥ १८ ॥ पश्वित्यादिश्लोकद्वयमेकान्वयम् पशुर्वलिः अर्घोष्टांगः आपः क्षीरं कुशाग्राणि दध्यक्षततिलानि च यवाः सिद्धार्थकाश्चैव ह्यष्टांगोऽर्घः प्रकीर्तितः

रिपवः संक्षयं यांतिकल्याणं चोपपद्यते ॥ नंदते च कुलं पुंसां माहात्म्यं मम शृण्वताम् ॥ १४ ॥ शांतिकर्मणिसर्वत्र तथा दुःस्वप्नदर्शने ॥ ग्रह-
पीडासु चोग्रासु माहात्म्यं शृणुयान्मम ॥ १५ ॥ उपसर्गाः शमं यांति ग्रहपीडाश्च दारुणाः ॥ दुःस्वप्नं च नृभिर्दृष्टं सुस्वप्नमुपजायते ॥ १६ ॥ वा-
लग्रहाभिभूतानां बालानां शांतिकारकम् ॥ संघातभेदे च नृणां मैत्रीकरणमुत्तमम् ॥ १७ ॥ दुर्वृत्तानामशेषाणां वलहानिकरं परम् ॥ रक्षोभू-
तपिशाचानां पठनादेव नाशनम् ॥ १८ ॥ सर्वममैतन्माहात्म्यं मम सन्निधिकारकम् ॥ पशुपुष्पार्घधूपैश्च गंधदीपैस्तथोत्तमैः ॥ १९ ॥ वि-
प्राणां भोजनैर्होमैः प्रोक्षणीयैरहर्निशम् ॥ अन्यैश्च विविधैर्भोगैः प्रदानैर्वत्सरेण या ॥ २० ॥ प्रीतिर्मे क्रियते सास्मिन् सकृत्सुचरिते श्रुते ॥
श्रुतं हरति पापानि तथा रोग्यं प्रयच्छति ॥ २१ ॥ रक्षां करोति भूतेभ्यो जन्मनां कीर्तनं मम ॥ युद्धेषु चरितं यन्मे दुष्टदैत्यनिवर्हणम् ॥ २२ ॥

॥ १९ ॥ विप्राणामिति प्रोक्षणीयैः पंचामृताभिषेकादिभिः एतैरन्यैर्विविधाभोगाः स्रगादयः प्रदानैः मदुद्देशेन विप्रेभ्यो दीयमानैः वा सोलंकारादिभिः एतैरह-
र्निशं क्रियमाणैर्यावत्सरेण प्रीतिर्भवति ॥ २० ॥ सास्मिन् सुचरिते सकृत्सुचरित इत्यर्थः श्रुतं मुपलक्षणं श्रुतमधिकफलत्वमिति कश्चित् श्रुतमित्याद्युत्तरान्वयि-
॥ २१ ॥ मम जन्मनां कीर्तनं श्रुतं सदित्यर्थः युद्धेषु चरितं यन्मे दुष्टदैत्यनिवर्हणम् ॥ २२ ॥

तस्मिन्निति ब्रह्मर्षिभिःकृताःस्तुतयस्त्रथापिममतावर्त्तइत्यादयः ब्रह्मर्षिःसुमेधाः बहुवचनंपूजायां वस्तुतस्तुयुष्माभिःस्तुतयोयाश्चेत्यनेननारायणीसूक्तम्
तथाब्रह्मणाऋषिभिःसहयायुष्माभिःकृताःमहिषांतकरीसूक्तरूपाइत्यर्थः यथावत्स्तुतौऋषीणामपिकर्तृत्वंतथाप्रागेव निरूपणकृताइतिचदृष्टाइत्यर्थकम् ल
क्ष्मीतंत्रैकवाक्यत्वादित्यवधेयम् एवंचैतानिसर्वाणिस्तोत्राण्यकर्तृकाणीतिबोध्यम् ॥ २३ ॥ ब्रह्मणेति त्वंस्वाहेत्यादिरात्रिसूक्तरूपाशुभांमोक्षाभ्युदयसाध
नीप्रयच्छंतिददतिअरण्यइत्यादिश्लोकचतुष्टयमेकान्वयि प्रांतरेदूरशून्यमार्गेअरण्यइत्यस्यदावाग्रीत्यादिनान्वयः प्रांतरइत्यस्यदस्युभिरित्यादिनान्वयः २४

तस्मिन्कृतेवैरिभूतंभयंपुंसांनजायते ॥ युष्माभिःस्तुतयोयाश्चयाश्चब्रह्मर्षिभिःकृताः ॥ २३ ॥ ब्रह्मणाचकृतास्तास्तुप्रयच्छंतिशुभां
मतिम् ॥ अरण्येप्रांतरेवापिदावाग्निपरिवारितः ॥ २४ ॥ दस्युभिर्वावृतःशून्येगृहीतोवापिशत्रुभिः ॥ सिंहव्याघ्रानुयातोवावनेवावनहस्ति
भिः ॥ २५ ॥ राज्ञाक्रुद्धेनचाज्ञप्तोवध्योबंधगतोपिवा ॥ आघूर्णितोवावातेनस्थितःपोतेमहार्णवे ॥ २६ ॥ पतत्सुचापिशस्त्रेषुसंग्रामेभृश
दारुणे ॥ सर्वबाधासुघोरासुवेदनाभ्यर्दितोपिवा ॥ २७ ॥ स्मरन्ममैतच्चरितंनरोमुच्येतसंकटात् ॥ ममप्रभावात्सिंहाद्यादस्यवोवैरिणस्त
दा ॥ २८ ॥ दूरादेवपलायंतेस्मरतश्चरितंमम ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्त्वासाभगवतीचंडिकाचंडविक्रमा ॥ २९ ॥

वनहस्तिभिरित्यस्यवृतोवेतिशेषः ॥ २५ ॥ राज्ञेति क्रुद्धेनराज्ञाचवध्यइत्याज्ञप्तइत्यन्वयः सर्वत्रवासमुच्ये महार्णवेपोतेस्थितोवातेनाघूर्णितआकुलितश्च ॥
॥ २६ ॥ पतत्सुचेति सर्वासुबाधासुमहापीडासुवेदनादुःखेनाभ्यर्दितश्च ॥ २७ ॥ स्मरन्निति मुच्येतसिक्कर्मकर्तृस्तिङ् संकटंदुःखमुत्तरार्धमुत्तरान्वयि ॥ २८ ॥
दूरादेवेति ममचरितंस्मरतःममप्रभावात्दूरात्पलायतइत्यन्वयः उत्तरार्धस्यऋषिरुवाचेत्यादिः चंडोदारुणः ॥ २९ ॥

पश्यतामिति अनादरेषठी निरातंकाः निर्भयाः अंतरधीयत कर्मकर्तरिलङ् ॥ ३० ॥ दैत्याः शेषदैत्याः ॥ ३१ ॥ आययुः प्राविशन् ॥ ३२ ॥ एवमिति
 संभूय दृश्यशरीरात् प्रादुर्भूय परिपालनं सर्वप्रकारेण रक्षणम् ॥ ३३ ॥ पृष्ठं मोहकारणमुपसंहरति तथा इति प्रसूयते जनयति अथार्चिताफलमुद्दिश्य कृतभक्तिर्वि
 ज्ञानमात्मतत्त्वज्ञानं यच्छति तुष्टाफलोद्देशेन क्रियमाणकर्मणा ऋद्धिं प्रयच्छति संहिताया अविक्षितत्वान्नसंधिः ॥ ३४ ॥ व्याप्तमिति महतो ब्रह्मादीनपिकल
 पश्यतामेव देवानां तत्रैवांतरधीयत ॥ तेपि देवानिरातंकाः स्वाधिकारान्यथापुरा ॥ ३० ॥ यज्ञभागभुजः सर्वे चक्रुर्विनिहतारयः ॥ दैत्या
 श्वदेव्यानि हतेशुं भेदे वरिपौ युधि ॥ ३१ ॥ जगद्विध्वंसिनितस्मिन् महोग्रे तुलविक्रमे ॥ निशुंभे च महावीर्यशेषाः पातालमाययुः ॥ ३२ ॥
 एवं भगवती देवी सानित्यापि पुनः पुनः ॥ संभूय कुरुते भूपजगतः परिपालनम् ॥ ३३ ॥ तथैतन्मोह्यते विश्वं सैव विश्वं प्रसूयते ॥ सायाचिता च वि
 ज्ञानं तुष्टा ऋद्धिं प्रयच्छति ॥ ३४ ॥ व्याप्तं तथैतत् सकलं ब्रह्मांडं मनुजेश्वर ॥ महाकाल्या महाकाले महामारी स्वरूपया ॥ ३५ ॥ सैव काले
 महामारी सैव सृष्टिर्भवत्यजा ॥ स्थितिकरोति भूतानां सैव काले सनातनी ॥ ३६ ॥ भवकाले नृणां सैव लक्ष्मीवृद्धिप्रदा गृहे ॥ सैवाभावे तथा
 लक्ष्मीर्विनाशायोपजायते ॥ ३७ ॥ स्तुता संपूजिता पुष्पैर्धूपगंधादिभिस्तथा ॥ ददाति वित्तं पुत्रांश्च मतिं धर्मं गतिं शुभाम् ॥ ३८ ॥ इति
 श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देव्याश्चरितमाहात्म्यं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

यति अधिकारे पुवर्तयति सामहाधिकालीतया महाकाले प्रलये महामारी संहारक्रिया तद्रूपया तथैतत् सकलं व्याप्तमित्यन्वयः ॥ ३५ ॥ सैवेति काले प्रलये
 महामारी संहारशक्तिः सृष्टिः सर्गशक्तिः अजाजन्महीना काले स्थितिकाले सनातनी नाशहीना ॥ ३६ ॥ भवकाले संपत्समये वृद्धिप्रदेति लक्ष्मीविशेषणम् अ
 भावेऽप्यापत्काले ॥ ३७ ॥ पुष्पैर्धूपगंधदीपाद्यैः संपूजितेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ इति शिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृतसप्तशतीव्याख्याने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

स०श०
॥ ३९ ॥

ऋषिरुवाच एतदिति एवमुक्तप्रकारेण धार्यत इति सृष्टिप्रलययोरुपलक्षणं हे भूपेति सुरथविशेषणम् ॥ १ ॥ विद्यातत्त्वज्ञानंतथैवेति समुच्चये तथा
दव्या त्वंसुरथः एष वैश्यः समाधिः उत्तरार्धमुत्तरान्वयि तथैवान्ये अन्येचेत्यर्थः विवेकिनः अधिगतलोकशास्त्राः ॥ २ ॥ मोह्यंत इति मोहो मिथ्याज्ञानम् उपैही
ति वृद्धिश्छांदसी ॥ ३ ॥ आराधितेति सैवेत्यनेन सर्वत्रफलदात्रीयमेवेति सूचितम् भोगः ऐहिकः मार्कण्डेय उवाच इतीति ॥ ४ ॥ प्रणिपत्येति संशितव्रतम्
तीव्रव्रतं निर्विण्णोद्बुः स्वाकुलः ममत्वं स्वीयत्वाध्यवसायः ॥ ५ ॥ जगामेति सराजा वैश्यश्चेत्यर्थः एवमग्रेपि ॥ ६ ॥ देवीसूक्तं ऋग्वेदप्रसिद्धमित्येके वस्तुतो

ऋषिरुवाच ॥ एतत्तेकथितं भूपदेवीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ एवं प्रभावासा देवीययेदं धार्यते जगत् ॥ १ ॥ विद्यातथैव क्रियते भगवद्विष्णुमायया ॥
तया त्वमेष वैश्यश्च तथैवान्ये विवेकिनः ॥ २ ॥ मोह्यंते मोहिताश्चैव मोहमेष्यंति चापरे ॥ तामुपैहि महाराज शरणं परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥ आरा
धिता सैव नृणां भोगस्वर्गापवर्गदा ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सुरथः सनराधिपः ॥ ४ ॥ प्रणिपत्य महाभागं तमृषिं संशितव्रतम् ॥
निर्विण्णोति ममत्वेन राज्यापहरणेन च ॥ ५ ॥ जगाम सद्यस्तपसे सच वैश्यो महासुने ॥ संदर्शनार्थं मंवायानदीपुलिनमास्थितः ॥ ६ ॥
सच वैश्यस्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन् ॥ तौ तस्मिन् पुलिने देव्याः कृत्वा मूर्तिं महीमयीम् ॥ ७ ॥

देवीसूक्तं नमो देव्या इत्यादिकं पंचमाध्यायस्थस्तुतिरूपं तत्र सर्वदेवतायाः कूटस्थायाः महालक्ष्म्याः स्तोत्रं शुभादिव धार्थिभिर्दृष्टम् सर्वक्लेशपरिहारैश्वर्यादिफलकं
तत्कामाभ्यां ताभ्यां जप्तमनुपदश्रुतत्वात् बुद्धिसंनिहितत्वाच्चेदमेव देवीसूक्तं देवीपदेन च ग्रहीतुमुचितं लक्ष्मीति त्रसंमतश्चायमर्थः इति प्रागेव निरूपितमित्यपरे प्रा
णाश्च संस्थितं बीजं ह्रुताशनः त्रिकोणविंदुना दाढ्यं प्रणवादिनमोतकम् अंबिकासिद्धिदं ज्ञेयं देवीसूक्तं परं स्मृतमिति कचित्पठ्यते ॥ ७ ॥

टी०अ
१३

॥ ३९

अर्हणांपूजामग्नितर्पणंहोमःपुष्पधूपौगंधदीपाद्युपलक्षकौ आदौयताहारौअल्पाहारौततो निराहारौअनेनहठयोगःसूचितःतन्मनस्कौदेवीमनस्कौसमाहितौत्यक्त
बाह्यचेष्टौ ॥ ८ ॥ तौबलिंचपशुकूष्मांडाद्युपहारंददतुरेवेत्यस्यराजेत्यादि राजैवनिजरुधिरसिक्तम् एतेनवैश्यस्यतत्त्वज्ञानेच्छयासात्त्विकत्वेनकथंराजसपूजा
यांप्रवृत्तिरित्यपास्तम् राजसपूजाधिकारत्वेनततस्तस्यसात्त्विकफलेबाधकाभावाच्च ब्राह्मणस्यसात्त्विकपूजयाराजसफलवत् यतात्मनोर्जितचित्तयोः ॥ ९ ॥
प्रत्यक्षमिति क्रियाविशेषणम् देव्युवाच यदित्युत्तरार्धम् कुलनंदनेतिवैश्यसंबोधनम् ज्ञानार्थित्वेप्रशस्तत्वात् ॥ १० ॥ मत्तइति प्राप्यतांस्वीक्रियताम् तत्

अर्हणांचक्रतुस्तस्याःपुष्पधूपाग्नितर्पणैः ॥ निराहारौयताहारौतन्मनस्कौसमाहितौ ॥ ८ ॥ ददतुस्तौबलिंचैवनिजगात्रासृगुक्षितम् ॥
एवंसमाराधयतोस्त्रिभिर्वर्षैर्यतात्मनोः ॥ ९ ॥ परितुष्टाजगद्धात्रीप्रत्यक्षंप्राहचंडिका ॥ देव्युवाच ॥ यत्प्रार्थयतेत्वयाभूपत्वयाचकुलनंद
न ॥ १० ॥ मत्तस्तत्प्राप्यतांसर्वपरितुष्टाददामिवाम् ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततोवब्रेनृपोराज्यमविभ्रंश्यन्यजन्मनि ॥ ११ ॥ अत्रापिचनि
जंराज्यंहतशत्रुबलंवलात् ॥ सोपिवैश्यस्ततोज्ञानंवब्रेनिर्विण्णमानसः ॥ १२ ॥ ममेत्यहमितिप्राज्ञःसंगविच्युतिकारकम् ॥ देव्युवाच ॥
स्वलपैरहोभिर्नृपतेस्वंराज्यंप्राप्स्यतेभवान् ॥ १३ ॥

प्रार्थ्यमानम् मार्कण्डेयउवाच ततइत्युत्तरार्धम् अविभ्रंशिचिरस्थायि ॥ ११ ॥ अत्रापिचेति अत्राथास्मिन्जन्मन्यपिबलाद्धतशत्रुबलमिति राज्यविशेष
णम् ज्ञानंतत्त्वज्ञानंनिर्विण्णमानसःसंसासाद्विरक्तसातसः ॥ १२ ॥ ममेत्यहमितिचयःसंगस्तद्विच्युतिस्तन्नाशस्तत्करमितिज्ञानविशेषणम् समासोनछांदसः
प्राज्ञमुक्तीच्छयातिबुद्धिमत्त्वाच्चस्वलपैरितिस्वंराज्यमित्यसमस्तम् ॥ १३ ॥

हत्वेति तत्रराज्येतवास्खलितमस्खलनं भविष्यति उत्तरार्धमुत्तरान्वयि ॥ १४ ॥ सावर्णिकइति यद्वाचकं नाम तदुपलक्षितो मनुरित्यर्थः वैश्येत्याद्युत्तरा
 न्वयि अस्मत्तइति बहुवचनं स्वस्यैसावात्म्यद्योतकम् ॥ १५ ॥ तमिति संसिद्धयैमुक्तये तादर्थ्यंचतुर्थी ज्ञानं ब्रह्मज्ञानम् मार्कण्डेय उवाच इतीति ॥ १६ ॥
 बभूवेति देव्या इत्यपादाने पंचमी सूर्यादिति सावर्णिर्भविता मनुरित्यस्य पुनरावृत्तिराचारात् वक्ष्यमाणकात्यायनीतंत्राच्च अंत्ये मनुरित्यनेन सावर्णिरित्यारभ्य

हत्वारिपूनस्खलितं तव तत्र भविष्यति ॥ मृतश्च भूयः संप्राप्य जन्म देवा द्विवस्वतः ॥ १४ ॥ सावर्णिको मनुर्नाम भवान् भुवि भविष्यति ॥ वैश्य
 वर्यत्वया यश्च वरोऽस्मत्तो भिवांछितः ॥ १५ ॥ तं प्रयच्छामि संसिद्धयै तव ज्ञानं भवि भविष्यति ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति दत्त्वा तयोर्देवीयथा भि
 लपितं वरम् ॥ १६ ॥ बभूवां तर्हि तासद्यो भक्त्या ताभ्यामभिष्टुता ॥ एवं देवा वरं लब्ध्वा सुरथः क्षत्रियर्षभः ॥ सूर्या जन्म समासाद्य सावर्णिर्भ
 विता मनुः ॥ १७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये सुरथवैश्ययोर्वरप्रदानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ समाप्त
 मिदं सप्तशत्याख्यं देवीमाहात्म्यम् ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

सावर्णिर्भविता मनुरित्यंतोयं महामालामंत्रं इति सूचयतीति तदुक्तं लक्ष्मीतंत्रे सम्यग्हृदि स्थिता सेयं जन्म कर्मावलिः स्तुतिः एतां द्विजमुखा ज्ञात्वा अधीयानो नरः
 सदा विधूय निखिलां मायां सम्यग्ज्ञानं समश्नुते सर्वसंपदं प्राप्नोति धनोति सकलापदः इति सर्वेशसिद्धिः ॥ १७ ॥ इति कालोपनामक शिवभट्टसुतसतीगर्भज
 नागोजीभट्टकृतसप्तशतीव्याख्याने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

श्रीर्जयति सामविधिब्राह्मणोऽथयः कामयते पुनर्न प्रत्याजायेयमित्यपुनर्भवमधिकृत्य तदनुसंधेयोऽस्यामंत्र उक्तः रात्रिप्रपद्ये पुनर्भूमयो भूंकन्यां शिखंडिनीं पाशहस्तां
 युवतीं कुमारिणीमादित्यः श्रीचक्षुषेवांतः प्राणायसोमो गंधायापः स्नेहाय मनोनुज्ञाय पृथिव्यै शरीरमिति अस्य रात्रौ जपमात्रात्सिद्धिः अस्य फलं मरणकालज्ञानं
 परमफलं तु मोक्ष इति तत्रैवोक्तम् अयंच देवीविषयो मंत्रः कन्यां कुमारिणीमित्यत्र प्रत्यभिज्ञानात् रात्रितद्रूपाम् अस्यास्तनुस्तमोद्वारानिशादिवसनाशिनीति
 देवीमुपक्रम्य हरिवंशोक्तेः पुनर्भूः असुरवधार्थं नानावतारग्रहात् अतएव मयोभूः प्राणिनां सुखदात्री कन्या अजातपुंस्पर्शरतिरधृष्या चातिसुंदरीति शिवोक्तेः शिखं
 डिनीमयूरपिच्छभूषणामयूरकलापध्वजाच भूषणैस्तु मयूराणामंगदाद्यैश्च भास्वरा ध्वजेन शिखबर्हाणामुच्छ्रितेन समावृतेति हरिवंशोक्तेः पाशहस्ता असुरबंध
 नाथं तथा युवतीः नित्यं बाल्यवार्द्धकावस्थारहिता कंसमोहनावतारेक्षणं शैशवाभिनये पितदानीमेव यौवनाविष्करणोक्तेः एवंभूतायारात्र्यभिमानि देवतायाः
 प्रभावादादित्यश्चक्षुषेचक्षूरक्षितुं भवतु यत्नवान् भवत्वितिक्रमेणार्थः मनस्तदधिष्ठात्री देवता अनुज्ञाय अनुज्ञामानं रक्षितुं भवतु पृथिव्यै शरीरमित्यस्य विभक्ति
 परिणामेन पृथिवी शरीरायेत्यर्थः ॥ अथास्य सप्तशतीत्वव्यवहारप्रयोजकसप्तशतहोममंत्रविभागो दर्शितः कात्यायनीतंत्रे मार्कण्डेयऋषिः प्रोक्तो प्रथमश्लोक
 तः प्रिये व्योमादिवर्णसंभूतो द्वितीयः स्वरसंयुतः व्योमहकारस्तस्यादिः सकारो द्वितीयः स्वरः आकार इत्यर्थः नृपांतं प्रवदेन्मंत्राः सर्वे चाष्टादश प्रिये वैश्यो वाचततः
 श्लोका व्योमाद्याः पंचमंत्रकाः व्योमाद्यआद्योऽप्येवमिति मृगनयनावत्समासः नृपस्योक्तिर्मातवर्णोद्वादशस्वरसंयुतः मातवर्णोऽयः सच द्वादशस्वरेण ऐकारेण यु
 क्त आदिभूत इत्यर्थः सकारो विंदुसंयुक्तश्चांतेस्तोमनुरीदृशौ २६ मनुर्मनू इत्यर्थः वैश्यो वाचपुनर्देविस्वरैकादश आदितः स्वरैकादशः एकारः वह्निबी
 जं विंदुयुक्तं ते स्यान्मनुपंचकम् वह्निबीजं रमिति २० मार्कण्डेयऋषिः प्रोक्तं मंत्रत्रयमुदाहृतम् तादिवर्णचभुवनस्वरयुग्वारुणं परम् भुवनस्वर औतथ्युक्तं
 वारुणं वै इति राजोवाचेति षण्मंत्राभादितांताः शुभानने अथोवाच ऋषिं ज्ञानमस्तीत्यादिसुरेश्वरि सर्वेश्वरेश्वरीचांते मंत्रावैद्वादश स्फुटाः राजोवाचेति

भगवानादिरन्तेविदांवर मंत्रत्रयमिदंख्यातंततोऋषिरुवाचह नित्यैवसायदाचादौप्रभुरन्तेष्टमंत्रकः ब्रह्मोवाचततश्चोक्त्वात्वंस्वाहादिमहासुरैः अन्तेपंचदशैतेस्यु
 र्मंत्राश्चपरमेश्वरि एवंस्तुत्यादिक्रण्युक्तिर्वातमंत्राश्चसप्तवै ततोभगवदुक्तिस्तुभवेदादिमनुद्वयम् वंचितेतिचक्रण्युक्तिर्मन्त्रौद्वौपरमेश्वरि ऋण्युक्तिश्चतथेत्यादि
 मंत्रद्वयमुदाहृतम् सर्वेश्लोकास्त्वहाध्यायेष्टयुक्सप्ततिचक्रमात् मध्येचतुर्विंशतिकाअर्द्धमंत्राःप्रकीर्तिताः सर्वाश्चाहुतयोज्ञेयाश्चतुरुत्तरकंशतम् उवाचांता
 स्त्वत्रबोध्यामंत्रभुवनसंख्यकाः १४ इतिप्रथमचरितनिर्णयोनामविंशतिमंपटलम् ॥ २० ॥ १ ॥ ईश्वरउवाच द्वितीयेऋण्युवाचेतिनवषष्ट्या
 हुतिः क्रमात् ॥ २ ॥ ततस्तृतीयेध्यायेतुऋषिरुवाचदेशिके पंचत्रिंशच्चवैमंत्राःश्लोकाज्ञेयावरानने देव्युवाचेतिमंत्रांतमंत्रश्लोकमतःप्रिये ऋषिरुक्तिः
 पुनःश्लोकाःपंचमंत्राःसनातनाः एवमाहुतयस्तत्रचत्वारिंशच्चतुर्युताः ॥ ३ ॥ चतुर्थेक्रमतोदेविऋण्युक्तिःषट्चविंशतिः पुनस्तथैवऋण्युक्तिःश्लोकौद्वौमं
 त्ररूपिणौ एवंस्तुतेतिमंत्रोयमतिगुह्यंसुपाचनम् देव्युवाचेतित्रियतांमंत्रोयंषोडशाक्षरः देवाऊचुस्ततश्चोक्त्वाभगवत्याकृतंवदेत् मंत्रोयंशतवर्णाद्योद्वादशोत्त
 रयुक्पुनः ततोऋषिरुवाचेतिइतिप्रसादितेतिवै चतुःसंख्यास्तुतेश्लोकामंत्रास्तावंतएवहि श्लोकाश्चतुर्थेध्यायेतुषट्त्रिंशत्परमेश्वरि अर्धमंत्रद्वयेनैवचत्वारिंश
 द्दियुक्पुनः एवंमध्यचरित्रस्यपंचाशच्चशतोत्तरम् तथापंचायुतंमंत्रामहालक्ष्म्याविभेदतः इतिमध्यमचरित्रमंत्रनिर्णयएकविंशतितमंपटलम् ॥ २१ ॥ ४ ॥
 ऋषिरुवाचेतिपुराविष्णुमायांप्रतुष्टुबुः षण्मंत्राःश्लोकरूपास्तेदेवाऊचुस्ततःपरम् नमोदेव्यादितःश्लोकास्त्रिंशद्विनम्रमूर्तिभिः विष्णुमायादितोभांतिरूपांतेत्री
 णिषष्टियुक् अवतारेपृथङ्मंत्रास्तेषांत्रिषष्टिराहुतिः चितिरूपेणमंत्रेणआहुतित्रयमुच्चरेत् एवंमंत्राअशीतिस्तऋषिरुवाचइत्यथ एवंस्तवादियुक्तानांत्वयाक
 र्मान्नगृह्यते मंत्राःसप्तदशैतेतुऋण्युक्तिश्चानिशाग्येतिवै इत्यादिनित्यैर्मन्त्रैःशुद्धभेदाःप्रकीर्तिताः अथहूतउवाचेतिदेविदेत्येश्वरःपरम् इत्यादिनवमंत्रश्चापुनर्ऋ
 ण्युक्त्वाचह इत्युक्तेत्यादिमंत्रेणैकेनचसरस्वति देव्युवाचेतिश्लोकास्तुचत्वारोमंत्रभेदतः द्वाोवाक्येतिपुनरप्यवलिप्तासिइत्यथ मंत्राश्चत्वारिविज्ञेया

देव्युवाचततःपरम् एवमेतद्वलीशुंभोसचयुक्तं करोतुयत् इतिमंत्रद्वयंश्लोकावंगमंत्राश्वतेनव एकोनत्रिंशच्चशतादधिकामंत्ररूपकाः इतिपंचमोऽध्यायः ॥

॥ ५ ॥ ऋषिरुवाचेत्याकर्ण्यश्लोकाश्वत्वारिरीताः पुनर्ऋषिरुवाचेतितेनाज्ञप्तस्ततःपरम् मंत्रत्रयमिदं प्रोक्तं देव्युवाचेतिवैतदा दैत्येश्वरेणप्रहितो एकमंत्रः प्रकीर्तितः ततश्चर्षिरुवाचइत्युक्तः सोभ्यधावत इत्यादि द्वादशश्लोकभेदास्तादेवताहुतयः क्रमात् इतिषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ऋष्युक्तीराज्ञइत्यादित्रयोविंशतिमा

तरः ऋषिरुवाचतावानीतौमातृभेदद्वयं क्रमात् सप्तविंशत्यत्रदेविभवंत्याहुतयः क्रमात् अत्राध्यायद्वयेदेवीधूम्राक्षीतुप्रकीर्तिता इतिसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

ऋषिश्चंडेचनिहतइत्यध्यायावसानकम् त्रिपष्ट्याहुतयः प्रोक्ताएकाअर्द्धाहुतिः क्रमात् रक्ताक्षीदेवताअष्टौमहाशक्त्यः प्रकीर्तिताः इत्यष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

राजाविचित्रमित्यादिश्लोकद्वयमुदाहृतम् ऋषिश्चकारकोपंहिइत्यादिश्लोकरूपतः एकचत्वारिंशदितिआहुतिर्नवमेशुभे इतिनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ऋषिर्निशुंभंनि

हतमित्यादिद्वयमंत्रकम् ततोदेवीतिमंत्रौद्वौएकैवाहंमनूत्तमौ पुनर्देव्येकमंत्रेणव्यक्तमंत्राउदीरिताः ऋषिस्ततःप्रववृतेसार्द्धद्वाविंशतित्रयम् द्वात्रिंशन्मनवस्तत्रए

कोह्यर्द्धमनुर्मतः दशमेसिंहमासीनाशूलपाशविधारिणी मुख्याचतुर्भुजाबाणचापहस्ताशुभेक्षणा इतिदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ इतिद्वाविंशतितमंपटलम् ॥ २२ ॥

ऋषिःसुमेधाविख्यातः प्रोक्तोदेव्याहतेशुभे चतुस्त्रिंशत्तथाश्लोकामंत्रास्तत्संख्यकाश्वते ततोदेव्येकमंत्रेणवरदाहंसुरेश्वरि देवाऊचुस्तथासर्वबाधाप्रशमनं

तथा श्लोकेनैकेनदेवेशिदेव्युवाचततःपरम् वैवस्वतेतरेप्राप्तेत्यादिश्लोकाश्वतुर्दश सार्धासर्वाहुतिर्देविपंचाशत्पंचसंयुता वैष्णवीदेवताह्यत्रमहागरुडवाहिनी इत्ये

कादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ देव्युवाचेतिततएभिःस्तवैश्वमांतथा दुरेत्यर्धेनसहिताअष्टाविंशतिरूपकाः ततश्चर्षिरुवाचइत्युक्त्वाश्लोकमादितः अर्द्धयुङ्गनवभिः

श्लोकैर्मंत्रास्तत्संख्यकामताः एवमुदाहृत्यैकचत्वारिंशदाहुतिः इतिद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ततस्त्रयोदशोऽध्यायेऋषिरुवाचइत्यथ एतत्तेकथितंभूपे

त्यादिसार्धत्रयंमनुः मनुचतुष्टयमित्यर्थः मार्कण्डेयउवाचेतिइतितस्यवचोदितः श्लोकषट्कंततोदेवीउवाचपरमेश्वरी यत्प्रार्थ्यतेत्वयाभूपश्लोकेनैकेनतोषकत्

मार्कण्डेय उवाचे तिततो वक्ष्ये मनुत्रयम् देव्युवाच पुनश्चैव स्वल्पश्लोकत्रयेण वै अर्धानामवमंत्रत्वाद्भवत्यत्र षडाहुतिः षट्संख्याहुतिरित्यर्थः ततो मार्कण्डेय इति इतिद
 त्वातयोरिति द्वौ मंत्रौ पुनरुच्चार्य सावर्णिर्भवितामनुः एकोनत्रिंशत्संख्याकाहुतिरत्र विधीयते एवं त्रयोदशोऽध्याये होमोर्पणकर्मणि शतानि सप्तसंख्यानि तव प्रोक्ता
 नि शैलजे सकारादिनकारांतो मनुः परमदुर्लभः संप्रदायविधिना ज्ञातव्यो मम वल्लभे अन्यथा विकलो मंत्रः सत्यं सत्यं मयोदितम् तत्र मंत्राः स्वाहान्ता एते मंत्रानामो
 ताः तर्पणे तर्पयाम्यन्ताः इति त्रयोविंशतितमं पटलम् ॥ २३ ॥ इति त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ केचित्तु मंत्रं पठित्वा ततस्तदध्यायदेवतायै नम इति पूजन इत्याहुः
 एवं होमाशक्तौ जयंती मंत्रेणैव होम उक्तो न्यत्र पूजा चेति दिक् कात्यायनी तत्रोक्तमंत्रविभाग एवाभियुक्तैः स्पष्टीकृत्य दर्शितस्तथा हि अष्टसप्तत्युत्तराणां श्लोकानां श
 तपंचकम् प्रोक्तं सप्तशतीस्तोत्रं तत्सप्तशतसंख्यया १ विभज्य जुहुयान्मंत्रमिति कात्यायनी मतम् मार्कण्डेय उवाचैकः सावर्णाद्यास्ततः परम् २ श्लोकमंत्राः
 सप्तदश अर्द्धश्लोकात्मकस्ततः एकोनविंशदेवं स्युर्वैश्वोक्तिर्विंशतिस्तथा ३ पुनरर्द्धपुनः श्लोकत्रयमर्द्धपुनर्भवेत् पंचविंशतिरेवं स्याद्राजा षड्विंशतिस्ततः ४
 अर्द्धश्लोकात्मकौ मंत्रौ मंत्रसंख्या प्रकीर्तिता ५ पुनरर्द्धपुनः श्लोकत्रयमर्द्धपुनर्भवेत् मार्कण्डेयः पुनश्चार्द्धश्लोकः श्लोकात्मकः पुनः ६ अर्द्धश्लोकात्मको मंत्रो राजा
 र्द्धश्लोकमंत्रकः मंत्रश्चत्वारिंशदेवं श्लोकमंत्रचतुष्टयम् ७ पुनरर्द्धमृषिश्चार्द्धश्लोकमंत्राः पुनर्दश पुनरर्द्धपुनरा राजा एकोनषष्टिरुच्यते ८ पुनरर्द्धपुनः श्लोकः पुनरर्द्धपु
 नर्ऋषिः पुनरर्द्धपुनः श्लोकाः षण्मंत्राः पुनरर्द्धकम् ९ निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलां तेजसः प्रभुः इत्येव पाठो मंत्राणामेकसप्ततिरुच्यते १० ब्रह्मार्द्धश्लोकमंत्रोऽथ श्लोक
 मंत्रास्त्रयोदश अर्द्धश्लोकऋषिश्चार्द्धश्लोकः श्लोकास्तु पंचवै ११ पुनरर्द्धतुमंत्राणां संपंचनवतिः स्मृता भगवानर्द्धमंत्रेर्द्धऋषिः श्लोकार्द्धकं पुनः १२ श्लोकः पुनर्ऋषि
 श्लोकद्वयमंत्रद्वयं भवेत् श्लोकानामष्टसप्तत्या चतुर्भिः श्लोकैः शतम् १३ ॥ १ ॥ अध्यायादावेव ऋषिरुवाचे तिसृन्मनुः अष्टषष्टिमिताः श्लोकास्तावन्तो मनवः स्मृताः
 ॥ १४ ॥ एकोनसप्ततिः सर्वेऽध्याये मंत्राद्वितीयके २ आदावृषिरुवाचैकः पंचविंशत्ततः परम् १५ निहन्यमानायाः श्लोकानुस्वरागाकुलाक्षरम् इत्यन्ता देव्युवाचैको ग

जगर्जेतिचापरः १६ श्लोकाऋषिरुवाचेतिपुनश्चश्लोकपंचकम् चतुश्चत्वारिंशदेवंसर्वमंत्रास्तृतीयके १७ ॥ ३ ॥ भगवत्याकृतंसर्वमित्यर्द्धश्लोकमंत्रकः यदयंनिह
 तःश्लोकद्वयेदेवीततःपरम् १८ ऋषिश्लोकास्तुचत्वारोमनवःपरिकीर्तिताः षट्त्रिंशच्छ्लोककेऽध्यायेचत्वारिशद्वयाधिकम् ॥ १९ ॥ ४ ॥ षट्सप्ततिश्लोकयुक्ते
 ध्यायेमंत्रास्तुपंचमे एकोनविंशदधिकंशतंकान्यानीमतम् २० एकोऋषिरुवाचेतिपुराशुभादयश्चषट् श्लोकमंत्रास्ततोदेवा ऊचुश्चैवाष्टमोमनुः २१ नमोदेव्यादिकाः
 श्लोकाःपंचमंत्राःप्रकीर्तिताः त्रयोदशैवंमंत्रास्तुयादेवीत्यादयोपिच २२ एकविंशतिकाः श्लोकाभ्यांत्यंतास्तेषुमंत्रकाः प्रतिश्लोकंत्रयोमंत्राज्ञेयाःसर्वेत्रिपष्टिकाः
 २३ पुनःश्लोकात्मकोमंत्रस्त्रिमंत्रःश्लोककःपुनः त्रयोविंशच्छ्लोककेषुमंत्रावैसप्तषष्टिकाः २४ यादेवीसर्वभूतेषुविष्णुमायेतिशब्दिता नमस्तस्यैइतिप्रोक्तो विंश
 त्यक्षरकोमनुः २५ नमस्तस्यैइतिप्रोक्तोद्वितीयश्चतुरक्षरः अष्टाक्षरस्तृतीयोपिनमस्तस्यैनमोनमः २६ एवंद्वात्रिंशतिश्लोकैर्ज्ञेयंतत्रयंबुधैः पूर्वैस्त्रयोदशैर्मंत्रैःसहाशी
 तिरुदाहृता २७ स्तुतासुरेतिचश्लोकद्वयंचैवपुनर्ऋषिः पुनः सप्तदशश्लोकाऋषिःश्लोकत्रयंततः २८ दूतश्चैवनवश्लोकाऋषिरेकोऽत्रिकाततः एकइत्यस्यैकश्लोक
 इत्यर्थः चतुःश्लोकीपुनर्दूतचतुःश्लोकीपुनःशिवा २९ श्लोकद्वयंमिलित्वातुचत्वारिंशन्नवाधिकम् अशीत्यापिचसंयोगेएकोनत्रिंशताधिकम् ३० शतमेवंतुविज्ञे
 यमाहुतीनांचपंचमे ॥ ५ ॥ विंशतिः श्लोकसंयुक्तेषुध्यायेप्रकीर्तिताः ३१ सर्वेश्लोकामंत्ररूपादेव्यैकाथऋषित्रयम् चतुर्विंशतिमंत्राणामित्येवंपरिकीर्तिताः ३२
 ॥ ६ ॥ पंचविंशतिश्लोकयुक्तेध्यायेमंत्रास्तुसप्तमे सर्वमंत्राःश्लोकरूपाऋष्युवाचद्वयंततः ३३ सप्तविंशतिरेवंतुमंत्रसंख्याप्रकीर्तिता ॥ ७ ॥ सार्धैकषष्टिश्लोकाव्येष्ट
 मेध्यायेप्रकीर्तिता ३४ एकषष्टिश्लोकमंत्राअंतर्धश्लोकमंत्रकः आदावेकोऋषिश्चैवत्रिपष्टिमंत्रसंततिः ३५ एकोनचत्वारिंशद्भिःश्लोकैर्युक्तेसमीरिताः ॥ ८ ॥
 अध्यायेनवमेमंत्रास्तावंतोथमनुद्वयम् ३६ राजाऋषिश्चेतिचैकचत्वारिंशन्मनुस्त्वयम् ॥ ९ ॥ सार्धसप्तान्वितैर्विंशश्लोकैस्तुदशमेन्विते ३८ सप्तविंश
 तिमंत्रास्तुश्लोकरूपास्ततोतिमः अर्द्धश्लोकात्मकोमंत्रोऋष्युवाचद्वयंतथा ३८ देव्युवाचद्वयंचैवद्वात्रिंशन्मंत्रसंग्रहः ॥ १० ॥ श्लोकानांसार्धपंचाश

ज्ञेयमेकादशस्फुटम् ३९ पंचाशच्छ्लोकमंत्रास्तुअंतर्द्धश्लोकमंत्रकः शाकंभरीतिविख्यातितदायास्याम्यहंभुवि ४० एषोर्द्धमंत्रइत्याहुःकेचिदत्रविचक्ष
 णाः देवीद्वयमृषिष्वैकोदेवाएकमितीरितम् ४१ पंचाधिकांस्तुपंचाशन्मंत्राज्ञेयाःपरिस्फुटम् ॥ २२ ॥ अष्टत्रिंशच्छ्लोकयुक्तेष्वध्यायेद्वादशात्मके ४२
 चत्वारिंशच्चएकश्चमंत्रास्तत्राहुतिद्वयम् अर्द्धश्लोकात्मकश्लोकाःसप्तत्रिंशन्मिताचर्षिः ४३ देव्युवाचेतिचैकैकमेवंसंख्यास्फुटोदिता ॥ १२ ॥ त्रयोदशे
 सार्द्धसप्तदशश्लोकाःप्रकीर्तिताः ४४ ऋषिरुवाचेत्यारभ्यभोगस्वर्गापवर्गदा इत्यंताःपंचमंत्रास्तेमार्कंडेयस्ततःपरम् ४५ इतितस्यवचःश्रुत्वेत्यर्द्धमंत्र
 स्तथास्मृतः श्लोकमंत्रास्ततोज्ञेयाःपंचैवाप्यर्द्धपद्यकम् ४६ देव्युवाचेतिमंत्रोयंततःश्लोकस्तुमंत्रकः मार्कंडेयस्ततोमंत्रःश्लोकौमंत्रद्वयंततः ४७ ततोदेवीषड
 र्द्धानिसप्तमंत्राःप्रकीर्तिताः मार्कंडेयस्ततोमंत्रद्वयंमंत्रत्रयंस्मृतम् ४८ आवृत्त्यात्वधिकोमंत्रःसावर्णिर्भवितामनुः एकोनत्रिंशत्संख्याकामंत्राअत्रस्मृताबुधैः ४९
 केचित्तु एकादशार्द्धाहुतयोद्वादशश्लोकमंत्रकाः उवाचवचनैःषड्भिर्मंत्रास्तेउक्तसंख्यकाः इत्याहुः ५० तत्रकात्यायनीतंत्रविरोधःस्पष्टएवेतिदिक् ॥ २३ ॥
 अथवाराहीतंत्रे चंडीपाठफलंदेविशृणुष्वगदतोमम एकावृत्त्यादिपाठानांप्रत्यहंपठतांनृणाम् ॥ १ ॥ संकल्प्यपूज्यान्संपूज्यन्यस्यांगेषुमनूंसकृत् पश्चादलि
 प्रदानेनफलमाप्नोतिमानवः २ न्यासप्रकारश्चनवार्णविधानेउक्तस्ते उपसर्गोपशांत्यर्थंत्रिरावृत्तंपठेन्नरः ग्रहदोषोपशांत्यर्थंपंचावृत्तंव्रतानने३ महामायेसमुत्पन्नेस
 तावृत्तमुदीरयेत् नवावृत्त्याभवेच्छांतिर्वाजपेयफलंलभेत् ४ मुच्येत्पाणातिजाद्रयादितिवा ४ राजवश्यायभूत्यैचरुद्रावृत्तमुदीरयेत् अर्कावृत्त्याकामसिद्धिर्वै
 रिनाशश्चजायते ५ मन्वावृत्त्यारिपुर्वश्यस्तथास्त्रीवश्यतामियात् सौख्यंपंचदशावृत्त्याश्रियमाप्नोतिमानवः ६ कलावृत्त्यापुत्रपौत्रधनधान्यागमंविदुः
 राजभीतिविनाशायवैरस्योचाटनायच ७ कुर्यात्सप्तदशावृत्तं तत्राष्टादशकंप्रिये महारणविमोक्षायविंशावृत्तंपठेन्नरः ८ पंचविंशावर्तनाच्चभेदेद्वं
 विमोक्षणम् संकटेसमनुप्राप्तेदुश्चिकित्सभयेसदा ९ जातिध्वंसेकुलोच्छेदेआयुपोनाशआगते वैरिबुद्धौव्याधिवृद्धौधननाशेतथाक्षये १०

तथैवत्रिविधोत्पाते तथा चैवातिपातके कुर्याद्यत्नाच्छतंवृत्ततः संपद्यते शुभम् ११ विपदस्तस्य नस्यंतिततो याति परांगतिम् श्रियो वृद्धिः शतावृत्त्या
 राज्यवृद्धिस्तथापरा १२ मनसा चितितं देवसिद्धये दष्टोत्तराच्छतात् शताश्वमेधयज्ञानां फलमामोति सुव्रते १३ सहस्रावर्तनाल्लक्ष्मीरावृणोति स्वयं स्थिरा
 प्राप्नो मनोरथान्कामान्नरो मोक्षमवाप्नुयात् १४ यथाश्वमेधः क्रतुषु देवानां च यथा हरिः स्तवानामपि सर्वेषां तथा सप्तशती स्तवः १५ उत्पत्तिचरितं स्तो
 त्ररूपत्रितयात्मकत्वात् अथवा बहुनोक्तेन किमन्येन वरानने १६ चंड्याः शतावृत्तपाठात् सर्वाः सिद्धयंति सिद्धयः एतास्वेव कामनासु तत्तत्संख्याकस्तोत्रपाठे
 विशेष उक्तो मरीचिकल्पे रात्रिसूक्तं जपे दादौ मध्ये सप्तशती स्तवम् १७ प्राते तु जपनीयं वै देवीसूक्तमिति क्रमः एवं संपुटितं स्तोत्रं पूर्वोक्तफलदायकम् १८ अत्र रा
 त्रिसूक्तं च वैदिके इति केचित् रात्रिसूक्तं प्रथमाध्यायस्थं विश्वेश्वरीसूक्तं देवीसूक्तं नमो देव्या इत्यादि पंचमाध्यायस्थमित्यपरे अन्योपि प्रकारस्तत्रोक्तः कृष्णा
 टमीं समारभ्य यावत्कृष्णचतुर्दशी वृद्धैकोत्तरयाजप्यं पूर्वसंपुटितं तु तत् १९ एवं देवि मया प्रोक्तः पौरश्चरणिकः क्रमः तदंते हवनं कुर्यात्प्रतिश्लोकेन पायसा २० प्र
 तिश्लोकेनेति कात्यायनी तत्रोक्तमंत्रोपलक्षणम् रात्रिसूक्तं प्रति ऋचं तथा देव्याश्च सूक्तकमिति पक्षांतरे ऋचमित्युक्तमंत्रोपलक्षणम् हुत्वांते प्रजपेत्स्तोत्रमादौ पूजा
 दिकं पुनरित्यपरश्च अथातः संप्रवक्ष्यामि नवरात्रविधानकम् जपेदेकोत्तरां वृद्धिदिनानि नवसंख्यया २१ नवाक्षरीविधानेन संपूज्याथ विचक्षणः सहस्रं प्रजपे
 न्मंत्रं प्रत्येकं च यथाविधि मध्ये चैकोत्तरां वृद्धिं जपे देव्याः स्तवं मनुम् हुत्वा दशांशतो होमं तत्र सिद्धिं समाप्नुयात् २२ अपरश्च जपेद्विल्वं समाश्रित्य मासमेकं तु यो
 नरः हुत्वा बिल्वदलैर्मासं मधुरत्रययोगतः २३ हुत्वा दशांशतो वापि कमलैः क्षीरसंयुतैः धनदेन समांलक्ष्मीं प्राप्नुयादुत्तमां ध्रुवम् २४ हरगौरी तंत्रे श्रीकामः पुष्टिकामो
 वासुष्टिमार्गक्रमेण तु जपेच्छक्रादिमारभ्य शुभं देव्यश्च आदिमारभ्य प्रजपेत्पश्चाच्छेषं समाचरेत् शांत्यादिकामः सर्वत्र स्थितिमार्गक्रमेण तु सावर्णिः सूर्यतन
 यः सावर्णिर्भवितामनुः संकटे चांत्यमारभ्य पश्चादादिसमापयेत् ब्राह्मणद्वारा करणे तु विशेष उक्तस्तत्रैव पंचस्वर्णाः शतावृत्ते लक्षावृत्ते तु तत्रयम् पंचावृत्ते स्वर्णमेकं त्रि

स० श०

॥ ४४ ॥

रावृत्तेतदर्द्धकम् एकावृत्तेपादमेकंदद्याद्वाशक्तितोबुधइति प्रथमचरित्रस्यब्रह्माऋषिःगायत्रीच्छंदःमहाकालीदेवतानंदाशक्तिःरक्तदंतिकाबीजमग्निस्तत्त्वंमहाका
लीप्रीत्यर्थजपेविनियोगः मध्यमचरित्रस्यविष्णुऋषिःउष्णिक्छंदःमहालक्ष्मीदेवताशाकंभरीशक्तिःदुर्गाबीजंवायुस्तत्त्वंमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थजपेविनियोगः अंत्य
चरित्रस्यशंकरऋषिःअनुष्टुप्छंदःमहासरस्वतीदेवताभीमाशक्तिःभामरीबीजरविस्तत्त्वंसरस्वतीप्रीत्यर्थजपेविनियोगः शतावृत्तादौकामनाभेदेनहोमभेदउक्तः
वाराहीतंत्रे हुवेत्प्रदीपितेवह्नौतिलधानादितंडुलान् धर्मार्थकामसंवृद्धौमोक्षार्थीपायसंदुवेत् मारणेमोहनेचैवतथोच्चाटनकर्मणि हुवेन्मांसंत्रिमध्वक्तंमोहनेमधुपा
यसम् स्तंभनेचमातुफलंवश्येतुसितसर्षपान् धर्मार्थकाममोक्षार्थपूर्वाशाभिमुखोहुवेत् मोहनेमारणेचैवहुवेद्वैदक्षिणामुखः उच्चाटनेउत्तरास्यइत्याहभगवान्भवः
क्रोडतंत्रे प्रत्येकावर्तनंदेविहयमेधेनसंमितम् त्रिरावृत्त्याभवेत्कामान्पंचावृत्त्यारिपूजयेत् इतिसर्वेष्टसिद्धिः कात्यायनीविग्रहेकन्यांकुमारीधीमहि तन्नोदु
र्गाप्रचोदयात् इत्येतद्गायत्रीयजुर्वेदे ॥ अथगायत्रीप्रयोगांतरंकात्यायनीतंत्रे पूर्वाह्णेषोडशांगुलमितंचतुरंगुलोनतस्थंडिलंकृत्वातत्रशुद्धगोधूतेनैकस्मिन्पात्रे
रुद्रवर्तिषुत्रयोदशदीपान्प्रज्वाल्यतेषुप्रथमदीपेप्रथमाध्यायदेवतामावाह्यआसनपाद्यादिगंधदानांतांपूजांकृत्वापुष्पसमर्पणसमयेवक्ष्यमाणैर्नवभिःश्लोकैः प्रतिश्लो
कंपुष्पाणिसमर्पयेत् ततःप्रथमाध्यायसमाप्तौ वक्ष्यमाणश्लोकैःपुष्पाणिसमर्प्यधूपदीपौदत्त्वापायसनैवेद्यंदत्त्वातांबूलंदक्षिणांचदत्त्वानीराज्यएकंब्राह्मणंकुमारींसु
वासिनींचभोजयेत् संकल्पयेद्वा एवंतत्तदध्यायदेवतावाहनादिब्राह्मणभोजनांतंप्रत्यध्यायंकुर्यात् अंतप्रभूतनैवेद्यादिभिर्महापूजा अनुग्रहेपूर्वाह्णिसमाप्तिः निग्र
हेपराह्णे श्लोकास्तुविश्वेश्वरीजगद्धात्री० १ स्तुतासुरैःपूर्वमभीष्टसंश्रयाकरोतुसानःशुभहेतु० २ यासांप्रतंचोद्धतदैत्यतापितै० ३ याचस्मृतातत्क्षणमेवहंति
नःकरोतुसानःशुभहेतुरी० ४ सर्वबाधाप्रशमनं० ५ अत्रैवैरिनाशनमित्यत्ररोगनाशनमित्याद्युद्धः एवंदैत्यतापितैरित्यपि सर्वमंगलमांगल्ये० ६ सृष्टिस्थितिविना
शानां० ७ शरणागतदीनार्त्त० ८ सर्वस्वरूपेसर्वेशे० ९ एतेनुग्रहेनवश्लोकाः वश्येतुशेषः ॐ-ह्रींरक्तचामुंडेतूर्णममुकंमेवशमानयस्वाहाअनेनप्रत्यध्यायमायंतयोः

पूजासर्वतिअयुतमंत्रश्चदशसाहस्रम् होमयेत्कटुतैलेनरक्तचंदनराजिकाः सहस्राहुतिमात्रेणराजानंवंशमानयेत् मधुनाचाशोकपुष्परात्रौहुत्वातुपूर्ववत् चक्रवर्ती
 भवेद्रथश्चंडीमंत्रप्रभावतः अंतेशतंब्राह्मणाः कुमार्यश्चभोजनीयाः धर्मार्थविल्वपत्रैः पूजा वश्यार्थंकरवीरैर्जपाकुसुमैर्वापुत्रार्थंतुलसीदलैः पुष्ट्यर्थंपंकजैः महाप्रयो
 गेतुषोडशमापैः स्वर्णमूर्तिं कृत्वा कलशस्थापनं कृत्वा तदग्रेष्वटेर्गलयंत्रेवादीपस्थापयेत् यंत्रमंत्यं सर्वसाधारणं स्थापनं महत्कार्यं ऊनपंचाशद्दिनानि मध्ये चतुर्विंश
 तिः तदर्धमल्पे ब्राह्मणास्त्रयो महत्कार्ये प्रयोगकर्तारः अल्पे एकः निग्रहे तु सर्वबाधाप्रशमनमित्यस्याग्रे एव मुक्त्वा समुत्पत्येति पठेत् अत्र प्रयोगे क्वचित् तर्पणमप्युक्तम्
 त्रयोदशपात्राणि दुग्धेना पूर्याद्यंतयोः पुष्पांजलिं दत्त्वा प्रतिश्लोकं प्रथमाध्यायदेवतां तर्पयामीति प्रयोगेण तर्पयेत् ततस्त्रयोदशस्वप्तिषु क्रमात्तत्तदध्यायदेवता आवाह्य
 संपूज्य प्रतिश्लोकमो प्रथमाध्यायदेवतायै नमः स्वाहेति मंत्रेण पायसेन जुहुयात् प्रत्यहं यावत् प्रयोग समाप्ति त्रयोदश ब्राह्मणाः सुवासिन्यः कुमार्यः एको नुपनीतोऽष्टवर्ष
 एक उपनीतश्च भोजनीयाः परार्थे प्रयोगे तु सत्याः संतु यजमानस्य कामा इति प्रतिश्लोकं प्रत्यध्यायं वा पठेत् इदं सर्वत्र परार्थे प्रयोगे तु बोध्यम् अत्र त्रयोदशपात्रेषु त्रयोद
 शदीपा इत्युत्तमः पक्षः एकपात्रे त्रयोदशदीपा इति मध्यमः एकस्मिन्नेव पात्रे त्रयोदशदीपा इति देवताचेत्यधमः पक्षः यथोक्तविधिदीपेषु अक्षतपुंजेषु जलपात्रेषु अग्निषु
 वा कार्यः इत्युपदेशः ॥ अथ प्रयोगांतराणि कात्यायन इति त्रयोक्तानि प्रतिश्लोकमाद्यंतयोः मंत्रं जपेन्मंत्रसिद्धिः सप्रणवमनुलोमव्याहृति त्रयमादौ अंतैतु विलोमतदि
 त्येवं प्रतिश्लोकं कृत्वा शतप्रवृत्तपाठे तु शीघ्रसिद्धिः प्रतिश्लोकमादौ जातवेदस इति क्वं पठेत् अपमृत्युनिवारणाय दावांतेशतं त्र्यंबकमंत्रं जपेत् प्रतिश्लोकं तन्मंत्रजप
 इति वा प्रतिश्लोकं शरणागतदीनार्त्तश्लोकं पठेत् सर्वकार्यसिद्धिः प्रातःश्लोकं करातुसानः शुभेत्यर्द्धं पठेत् सर्वकामाप्तिः स्वाभीष्टवरप्राप्तये एवं देव्यावरं लब्ध्वेति श्लोकं
 प्रतिश्लोकं पठेत् सर्वापन्निवारणार्थं प्रतिश्लोकं दुर्ग इति पठेत् अस्म्येकैवलस्यापि श्लोकस्य कार्यानुसारेण लक्षमयुतं सहस्रं शतं वा जपः सर्वबाधेत्यस्य लक्षजपे श्लो
 कात्कं फलम् इत्थं यदा यदेति श्लोकस्य जपे महामारी शांतिः ततो वने नृपो राज्यमिति मन्त्रस्य लक्षजपे नाराज्यलाभः हिनस्ति दैत्यतेजांसीत्यनेन सदीपबलिदाने

घंटाबंधनेचबालग्रहशांतिः आद्यवृत्तिमनुलोमेनत्रयोदशाध्यायंपठित्वाततोविपरीतक्रमेणद्वितीयांकृत्वापुनरनुलोमेत्येवमावृत्तिमनुलोमेत्येवंदशाध्यायंपठित्वा
ततोविपरीतमावृत्तित्रयेउक्तेषुप्रकारेषुशीघ्रंकार्यसिद्धिः सर्वापत्तिनिवारणायदुर्गेस्मृतेत्यंतेर्द्धंततोयदंतियच्चदूरकेइत्यृचंतदंतेदारिद्र्यदुःखेत्यर्द्धमेवंकार्यानुसारेण
लक्षमयुतंसहस्रंशतंवाजपः कांसोस्मीत्यृचंप्रतिश्लोकंपठेच्छमीप्राप्तिः मारणार्थमेवमुक्त्वासमुत्पत्येतिश्लोकंपठेत्मारणोक्तात्तिभिः फलसिद्धिः ज्ञानिनामपिचे
तांसीतिश्लोकस्तस्यजपमात्रेणसद्योमोहनमित्यनुभवसिद्धम् प्रतिश्लोकंतच्छ्लोकपाठेत्ववश्यम् रोगानशेषानितिश्लोकस्यप्रतिश्लोकंपाठेपृथग्जपेवापिविद्या
प्राप्तिः भगवत्याकृतंसर्वमित्यादिद्वादशोत्तरशताक्षरोमंत्रः सर्वकामदःसर्वापत्तिवारणश्चदेविप्रपन्नार्तिहरइतिश्लोकस्ययथाकार्यंलक्षायुतसहस्रशतान्यतमेप्रति
श्लोकंपाठेसर्वापत्तिवृत्तिःसर्वकामाप्तिश्च एषुप्रयोगेषुप्रतिश्लोकंदीपात्रेकेवलमेववानमस्कारकरणेशीघ्रंसिद्धिः प्रतिश्लोकंकामबीजसंपुटितस्यैकचत्वारिंशद्दि
नेषुत्रिरावृत्तौसर्वकार्यसिद्धिः एकविंशतिपर्यंतमुक्तरीत्याप्रत्यहंत्रयोदशावृत्तौवशीकरणम् मायाबीजपुटितस्यफट्बीजस्यपल्लवसहितस्यसप्तदिनपर्यंतंत्रयो
दशावृत्तौउच्चाटनसिद्धिः तादृशस्यैवदिनचतुष्टयमेकादशावृत्तौसर्वोद्भवनाशः एकोनपंचाशद्दिनपर्यंतंप्रतिश्लोकंबीजसंपुटितस्यपंचदशावृत्तौलक्ष्मीप्राप्तिः
प्रतिश्लोकमैबीजसंपुटितस्यशतावृत्त्याविद्याप्राप्तिः ॐह्रींनमइत्येतत्संपुटितप्रथमचरित्रस्यप्रतिश्लोकंपाठ आदावंतेक्रमेणश्लोकांतेविपरीतक्रमेणेत्यर्थः एव
मग्रेपि ह्रींनमइत्येतत्संपुटितमध्यमचरित्रस्यप्रतिश्लोकंपाठेॐह्रींनमइत्येतत्संपुटितेत्यचरित्रस्यपाठेचशीघ्रंकार्यसिद्धिः तत्रप्रथमचरितेसौःबीजेनषडंगन्या
सः त्रिगुणातामसीत्यादिषड्भिःरहस्योक्तंध्यानं तत्रप्रथमचरितस्यमार्कण्डेयऋषिःअनुष्टुप्छंदःमहाकालीदेवतानंदाशक्तिःसौःबीजम् अग्निस्तत्त्वंइष्टसि०मध्य
मचरित्रस्यसुमेधाऋषिःअनुष्टुप्छंदः महालक्ष्मीदेवताशाकंभरीशक्तिः ह्रींबीजंवायुस्तत्त्वामिष्टसिद्धयर्थे० ह्रींबीजेनषडंगंसर्वदेवशरीरेइत्यादिसप्तभिःरहस्यो
क्तंध्यानम् उत्तमचरित्रस्यशिवऋषिःअनुष्टुब्जगतमिहासरस्वतीदेवताभीमाशक्तिःह्रींबीजंसूर्यस्तत्त्वंकाम्यसि० ह्रीमितिषडंगंगौरीदेहात्समुद्भूताइत्यादिरहस्यो

कंध्यानम् ऐमितिबीजमायचरितस्येत्यन्यत्र ह्रीमितिआद्येश्रीमितिमध्यमेक्रीमित्यन्तेएतान्येवक्रमेणतत्तद्देवतापूजनेइत्यन्यत्र ऐमित्यन्तेइत्यन्यत्र अत्रसर्वकाम
 नाभेदेनध्यानभेदउक्तः वश्येरक्ततरंध्यानंपौष्टिकेकबूरमुच्चाटनेधूम्रमारणेकृष्णंसंतानेच्छायांनीलोत्पलदलश्यामंरत्नाकारंध्यानंसर्वकामदंयुद्धेकल्पांताग्निसमत
 याध्यानं जलभयेऽपिकृष्युक्तंध्यानंविषादिभयेपीयूषवृष्टिपूतपूर्णचंद्रसदृशम् एकदिनेसंपूर्णपाठाशक्तौपाठोयंविप्रकारकः एवंक्रमेणसप्तभिर्दिनैरेकावृत्तिः एकै
 कंचरित्रमेकस्मिन्दिनेइतित्रिभिर्वाकिरलाः एतेपांमूलानिकात्यायनीतंत्रेद्रष्टव्यानि तंत्रांतरेअस्यसप्तशतमालामंत्रस्यनारायणऋषिर्गायत्रीछंदःशुभमर्दिनीरूपा
 दक्षिणामूर्तिर्देवताक्लींबीजंसोहंशक्तिः दुर्गाप्रीत्यर्थेजपेवि० ॐयन्मोहोज्ञानिनोरपिअंगुष्ठाभ्यां० निद्रांभगवतींविष्णोस्तर्जनीभ्यां० स्वाहा ॐजयेतिदेवाश्चमु
 दामध्ययाभ्यांवषट् ॐआजघानभुजेसव्येअनामिकाभ्यांहुं ॐहतेतस्मिन्महावीर्येकनिष्ठिकाभ्यांवौषट् ॐनीतादिवंरिपुगणाभयमप्यपास्तंकरतलकरपृष्ठाभ्यां
 फडित्युक्तं संपूर्णसप्तशतीस्तोत्रस्यमार्कण्डेयोब्रह्मविष्णुशिवात्मासुमेधाऋषिः अनुष्टुब्जगत्यौछंदसीचंडिकामहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीरूपादेवताः नंदा
 शाकंभरीभीमाःशक्तयः रक्ताक्षीदुर्गाभ्रामर्योबीजानिअग्निवाय्वर्कास्तत्त्वानिइष्टार्थेविनियोगः इतिब्रह्मोत्तरखंडनाम्निकचिल्लिखितम् अस्यस्तोत्रस्यश्लोकादि
 ढामरतंत्रेप्युक्तम् अधुनादेविवक्ष्यामिमालामंत्रंनवार्णजम् यस्यस्मरणमात्रेणभुक्तिंमुक्तिलभेन्नरः १ ब्रह्मणात्वेकवारेणश्लोकाःप्रोक्ताश्चतुर्दश समाधिनाम्रा
 प्रोक्तास्तुश्लोकाश्चाष्टौद्विवारतः २ तथावार्द्धेनसहिताभगवानेकमेकधा त्रिधाप्रोक्ताश्चविबुधैः सार्धंषट्त्रिंशदेवहि सार्धंन्यूनाषट्त्रिंशदित्यर्थः देव्याद्वादशधा
 सार्धैकोनपष्टिःप्रकीर्तिताः ऋषिणासप्तविंशत्याचत्वारिंशतानिवै सार्द्धाष्टोत्तरकाण्यत्रदूतनोक्ताद्विधाप्रिये श्लोकास्त्रयोदशैवात्रप्रोक्ताःप्राणप्रियेमम एवंसप्त
 शतीसंख्याश्लोकाअष्टौचसप्ततिः शतानिपंचदेवेशितेषांसप्तशताहुतिः विष्णुमायादितोभांतिरूपांतेआहुतित्रयम् चितिरूपेणदेयंतुआहुतीनांत्रयंप्रियेइति एवं
 होमाशक्तौजयंतीमंत्रेणैवहोमउक्तोन्यत्रपूजाइतिदिक् ॥ अथैतत्स्तोत्रस्यपाठेढामरकल्पांक्तेनवार्णसपुटीकरणप्रयोगविधिः तत्रादौतदुद्धारःऐंबीजमादींदु

समानदीप्तिर्हींसूर्यतेजोद्युतिमद्वितीयम् क्लींमूर्त्तवैश्वानरतुल्यरूपंतृतीयमानंत्यसुखायचिंत्यम् १ चांशुद्धजांबूनदकांतितुर्यमुंपंचमरक्ततरंप्रकल्प्यम् डां
 षष्ठमुग्रार्तिहरंसलीलयैसप्तमंकृष्णतरंरिपुघ्नम् २ विंषांडुरंत्वष्टममासिसिद्धंचैधूम्रवर्णनवमंविशालम् ऐंहींक्लींचामुंडायैविचेइतिनवाक्षरोमंत्रः नाभिमात्रेजलेसह
 स्रजपात्कविताशक्तिः अयुतजपात् राजबंधनसंकटादिभ्योमोक्षः अस्मिन्नवाक्षरेमंत्रे महालक्ष्मीर्व्यवस्थिता तस्मात्सुसिद्धिः सर्वेषांसर्वदिक्षुप्रदीपकः अतोत्रसि
 द्धादिविचारोनास्तीतिज्ञापितम् नवाक्षरस्य ऋषयो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः छंदांस्युक्तानि मुनिभिर्गार्ग्यत्र्युष्णिगनुष्टुभः देव्यः प्रोक्ता महापूर्वाः कालीलक्ष्मीः सरस्वती
 नंदाशाकंभरीभीमाः शक्तयश्च मुनिस्मृताः स्याद्रक्तदंतिकादुर्गाभामर्योबीजसंचयः अग्निवायुर्भगस्तत्त्वंफलंवेदत्रयोद्भवम् भगःसूर्यः सर्वाभीष्टसिद्धयर्थंचविनियो
 गउदाहृतः ऋषिच्छंदौदेवतानिशिरोमुखंहृदिन्यसेत् शक्तिबीजानिस्तनयोस्तत्त्वानिहृदयेपुनः मंत्राणांपल्लवोवासोमंत्राणांप्रणवःशिरः शिरःपल्लवसंयुक्तोमंत्रः
 कामदुघोभवेत् नमोतःशांतिकेपुष्टौप्रणिपातेचकीर्तितः वत्साकर्षणहोमेषुस्वाहांतःसिद्धिदायकः यंत्रभंजनकार्येषुसुधोरभयनाशने वषटंतःप्रकल्प्यस्तुग्रहबा
 धाविनाशकः उच्चाटनेतुसंप्राप्तेमंत्रःफट्पल्लवान्वितः एतेपल्लववासस्तत्तत्कर्मणिचंडीपाठेपिश्लोकांतादौयोज्याः तथान्यासहीनोभवेन्मूकोमृतःस्याच्छिरसा
 विना अपल्लवस्तुनग्नःस्यात्सुप्तःस्यादासनंविना गुरुंविनावृथामंत्रःश्रव्यजापस्तुशून्यकः निर्वह्योदुष्टदत्तःस्यादन्यबीजस्तुकीलितः दुष्टदत्तः दुष्टापदत्तइत्यर्थः
 देवच्छंदर्षिहीनोयः समः प्रोक्तोभुजंगमः मूकादयोमंत्रावर्ज्याः वैदिकेमंत्रेपल्लवादिविचारः हींचंडिकायैइत्यनेनास्यमंत्रस्यचषडंगन्यासोनवबीजात्मकसमस्त
 मंत्रेणचषडंगम् हृदयायनमःशिरसेस्वाहा शिखायैवषट् कवचायदुम् नेत्रत्रयायवौषट् अस्त्रायफडितिक्रमः अस्त्रंसर्वदिक्षुबोध्यम् नवबीजमंत्रास्तेचंडिकातृ
 प्यतामितिमंत्रेणतर्पणम् एवंहोमादिष्वप्युह्यम् लिखेदुपदलंपद्मंकुं कुमागुरुचन्दनैः पञ्चमण्डलेलिखेच्चक्रंषट्कोणंचंडिकामयम् षट्कोणचक्रमध्यस्थमाद्यंबीज
 त्रयंन्यसेत् तत्रमध्यबीजेमहालक्ष्मीःतदक्षिणेमहाकालीवामेसरस्वती पूर्वादिषट्कोणेषुबीजान्यन्यानिविन्यसेत् इदंपूजायंत्रं पञ्चासनायन्यतममासनम् तथा

सप्तशतीश्लोकैर्न्यासः खड्गिनीशूलिनीत्यादिपठित्वाश्लोकपंचकमायकृष्णतरंबीजं ध्यात्वा सर्वाङ्गेन्यसेत् आद्यमैमितिश्लेनपाहिनोदेवीत्यादिश्लोकचतुष्टयं
पठित्वासूर्यसदृशं द्वितीयं सर्वतो न्यसेत् द्वितीयं ह्रीमिति सर्वस्वरूप इत्यादि श्लोकानां पंचकं पुनः पठित्वा स्फटिकाभासं तृतीयं स्वतनौ न्यसेत् तृतीयं क्लीमिति उक्तै
रेव श्लोकैरावृत्तिद्वयेन षडङ्गन्यासोपिकचिदुक्तः ततः षडङ्गं कुर्वीत विभक्तैर्भूलवर्णकैः एकेनैकेन वर्णेन चतुर्भिर्धुगुलेन च समस्तेन च मंत्रेण कुर्यादङ्गानि षट्सुधीः ततः
क्वचिदेवं न्यासविधिं कृत्वा सृष्टिमुद्रां विलोकयेत् अर्घ्यपात्रं प्रतिष्ठाप्य पूरयेच्छुभवारिणा गंधपुष्पाक्षतांस्तत्र विन्यस्य नृपनंदन ध्यात्वामनसि सर्वार्थान् हस्तौ दत्त्वा
भिमंत्रयेत् रक्षार्थं तस्य कर्तव्या चक्रमुद्रास्त्रसंयुता अर्घोदकेन संस्कारं पूजाद्रव्यस्य पूर्ववत् अथ महाकाल्यादिदेवतात्रयध्यानम् खड्गं चक्रं गदेषु चापपरिधाञ्छूलं मु
शुंडाशिरः पाशान् संदधतीं करैस्त्रिनयनां सर्वाङ्गभूषावृताम् नीलाश्वद्युतिमास्यपाददशकां सेवे महाकालिकां यामस्तौ च्छयिते हरौ कमलजो हंतुं मधुं कैटभम् १ अक्ष
स्रक्परशूगदेषुकुलिशंपद्मधनुःकुण्डिकांदंडशक्तिमसिंचचर्मजलजं घंटां सुराभाजनम् शूलं पाशसुदर्शने च दधतीं हस्तैः प्रवालप्रभां सेवे सैरिभमर्दिनीमिह महालक्ष्मीं स
रोजस्थिताम् २ घंटां शूलहलानिशंखमुसले च क्रंधनुः सायकं हस्ताब्जैर्दधतीं घनांत विलसच्छीतां शुतुल्यप्रभाम् गौरीदेहसमुद्भवां त्रिजगतामाधारभूतां महापूर्वामत्र स
रस्वतीमनुभजेच्छुं भादिदैत्यार्दिनीम् ३ ततः उक्तमंत्रे पंचोपचारैः पूज्याः एवं कृत्वा जपेष्टं चतुष्कं तद्वशांशतः पायसान्नेन जुहुयात् पूजिते हेमरेतसि एतदेवा स्य पुर
श्चरणं मार्कण्डेयपुराणोक्तं नित्यं चंडीस्तवं पठेत् पुटितं भूलमंत्रस्य जपे दामोति वांछितम् शतमादौ शतं चांते जपे नमंत्रं न वार्णकम् चंडी सप्तशतीमध्ये संपुटो यमुदाहृतः
सकामैः संपुटो जाप्यो निष्कामैः संपुटं क्वचित् सप्तशत्याश्चरित्रे तु प्रथमः पद्मभूर्मुनिः छंदोगायत्रमुदितं महाकालीतु देवता वाग्बीजं पावकस्तत्त्वं धर्मार्थं विनियोजनम्
मध्यमे तु चरित्रे तु मुनिर्विष्णुरुद्राहृतः उष्णिक् छंदो महालक्ष्मिर्देवता वज्रिमाद्रिना वायुस्तत्त्वं धनप्राप्त्यै विनियोग उदाहृतः उत्तरस्य चरित्रस्य ऋषिः शंकर ईरितः
त्रिष्टुप् छंदो देवता स्य महापूर्वा सरस्वती कामो बीजं रविस्तत्त्वं कामाप्त्यै विनियोजनम् क्वचित्तु संपूर्णस्तोत्रस्य मार्कण्डेय ऋषिः ब्रह्मविष्णुरुद्रावाक्त्रयः महाकाल्या

दयस्तिस्त्रो देवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छंदांसि ऐर्हीर्ह्रीं बीजानि चामुंडाशक्तिः अग्निवायुसूर्यास्तित्त्वानिसर्वेष्टसिद्धयर्थं जपे विनियोग इत्युक्तम् एवं संस्मृत्य कृष्या
 दीन्ध्यात्वा शर्वोक्तमार्गतः सार्थं स्मृत्वा पठे चंडीस्तवं स्पष्टपदाक्षरम् समाप्तौ तु महालक्ष्मीं दिव्यात्वा षडंगकम् जपेदष्टशतं मूलं देवतायै निवेदयेत् आदावं
 ते अष्टशतं जपः आश्विनस्य सिते पक्षे आरभ्या भित्तिथि सुधीः अष्टम्यंतं जपेच्छं दशांशं होममाचरेदिति ॥ अथ शतचंडीविधिः शंकरस्य भवान्यावा प्रासादनिकटे
 शुभम् मंडपंद्वारवेद्याढ्यं कुर्यात्सध्वजतोरणम् तत्र कुंडं प्रकुर्वीत प्रतीच्यां मध्यतोपि वा स्नात्वानित्यक्रियां कृत्वा वृणुयाद्दशवाडवान् जितेन्द्रियान्सदाचारान् कुली
 नान्सत्यवादिनः वाडवा ब्राह्मणाः पंचभिः सप्तभिर्वापि नवैकादशभिस्तथा अदीर्घादिवसैः क्षिप्रं विदध्या चंडिकामखम् अयुग्मब्राह्मणैः कार्यं शतावृत्तं सुसिद्धये
 त्रिपंचसप्तनवभिर्दिनैः पक्षेण वा पुनः देवीमाहात्म्यपाठं तु युग्मैर्विप्रैः कृतं तु यत् निष्फलं च भवेत्सर्वभूतिनाशमवाप्नुयात् इति वचनत्रयं क्रोडतंत्रनाम्ना पठ्यते
 तत्तु निर्मूलम् अष्टमीनवमी चतुर्दशी पूर्णिमा सुयथा शतावृत्तिसमाप्तिर्भवति तथा आरंभः कर्तव्यः इति सांप्रदायिकाः व्युत्पन्नां चंडिकापाठरतान्
 लज्जादया वतः मधुपर्कविधानेन स्वर्णवस्त्रादिदानतः जपार्थमासनं मालां दद्यात्तेभ्योपि भोजनम् ते हविष्यान्नमश्रंतो मंत्रार्थगतमानसाः भूमौ शयानाः प्रत्येकं
 जपेयुश्चंडिकास्तवम् मार्कंडेयपुराणोक्तं दशकृत्वः सचेतसः नवार्णं चंडिकामंत्रं जपेयुश्चायुतं प्रथक् संपुटीकरणजपादिति शेषः प्रत्येकं ब्राह्मणैः अयुतजपः
 कार्यः पूजयेच्च कन्यानां दशकं शुभम् द्विवर्षाद्या दशाब्दांताः कुमारीः परिपूजयेत् एकाब्दायाः प्रीत्यभावो रुद्राब्दा तु विवर्जिता तासां क्रमेण नामानि कुमारी १
 त्रिमूर्तिः २ कल्याणी ३ रोहिणी ४ कालिका ५ चंडिका ६ शांभवी ७ दुर्गा ८ सुभद्रा ९ एतैरेव नाममंत्रैस्तासां पूजा तत्र हीनाधिकां गीत्रण युक्ता अंधा
 काणां कुरूपकैकरारो मयुग्देहा दासीजारोगिण्यः इत्येवमाद्यावज्याः विप्रांसर्वेष्टसंसिद्धयै शसे त्रियोद्भवाम् वैश्यजां धनलाभाय पुत्राभ्यै शूद्रजां यजेदिति गंध
 पुष्पधूपदीपभक्ष्यभोज्यैर्यथा शक्तिवस्त्राभरणैश्च पूजिता वेद्यां विरचिते रम्ये सर्वतोभद्रमंडले घटं संस्थाप्य विधिवत्तत्रावाह्यार्चयेच्छिवाम् तदग्रे कन्यकाश्चापि पू
 जयेद्ब्राह्मणानपि उपचारैस्तु विविधैर्नवार्णविरणैरपिततः ॐ कारः प्रथमं पीठं पूर्णपीठमतः परम् तृतीयं कामपीठं च पूजयेत्संप्रदायतः आग्नेय्यादिचतुर्दिक्षु पूज्यं दे

वीचतुष्टयम् जयाचविजयाचैवजयंतीचापराजिता पूर्वोक्तयंत्रेपूर्वकोणेशरस्वतीब्रह्मा श्रीसहितोविष्णुर्नैर्ऋत्ये उमयाशिवोवायव्ये षट्कोणचक्रमध्यबीजेम
 हालक्ष्मीः महाकालीमहासरस्वतीतदक्षिणवामयोः उदक्त्रिसहो दक्षिणेमहिषः षट्कोणेषुनंदजारक्तदंतिकाशाकंभरीदुर्गाभीमाभ्रामर्यः सविंदुनामायवर्णाया
 स्तारायाश्चासांनाममंत्राः पूजादौ तारः प्रणवः अष्टपत्रेषुब्रह्माणीमाहेश्वरीवैष्णवीवाराहीनारसिंहीऐंद्रीचामुंडा उक्तरीत्यानाममंत्रैः पूज्याः ततोविष्णुमायादिचि
 त्यंतास्त्रयोविंशतिदेवताः प्रागादिक्रमेणकेसरेषुपूज्याः ततोविष्णुमायायाः कचित्तुएवम् विष्णुमाया १ चेतना २ बुद्धिः ३ निद्रा ४ क्षुधा ५ छाया
 ६ शक्तिः ७ तृष्णा ८ क्षांतिः ९ जातिः १० लज्जा ११ शांतिः १२ श्रद्धा १३ कांतिः १४ लक्ष्मीः १५ धृतिः १६ वृत्तिः १७ स्मृतिः १८ दया
 १९ तुष्टिः २० पुष्टिः २१ माता २२ भ्रांतिः २३ तद्रूपास्त्रयोविंशोक्ताः तालमूलेचसंपूज्यमाधारादिचतुष्टयम् आधाराः कूर्मशेषौचतुर्थीपृथिवीनृप गृह
 कोणेषुगणेशः क्षेत्रपालोबटुको योगिन्यः इंद्रायाश्चेति एवंचतुर्दिनंकृत्वापंचमेहोममाचरेत् तत्रप्रथमेहिएकावृत्तिःद्वितीयेद्वे तृतीयेतिस्रःचतुर्थेचतस्रःप्रति
 ब्राह्मणंहोमद्रव्याणि पायसान्नैस्त्रिमध्वकैर्द्राक्षारंभाफलादिभिः मातुलिंगैरिक्षुखंडैर्नारिकेलैःपुरःस्थितैः जातीफलैराभ्रफलैरन्यैर्मधुरवस्तुभिरिति सप्तशत्याद
 शावृत्त्याप्रतिमंत्रंहुतंचरेत् अयुतंचनवार्णेनस्थापितेग्नौविधानतः कृत्वावरणदेवानांहोमंतन्नाममंत्रतः कृत्वापूर्णाहुतिसम्यग्देवताग्नीविसृज्यच अभिर्षिचेच्चय
 ष्टारंविप्रौघःकलशोदकैः निष्कंसुवर्णमथवाप्रत्येकंदक्षिणांदिशेत् भोजयेच्चशतंविप्रान्भक्ष्यभोज्यैःपृथग्विधैः तेभ्योपिदक्षिणांदत्त्वागृह्णीयादाशिषस्ततः
 एवंकृतेजगद्वश्यंसर्वेनश्यंत्युपद्रवाइति कुर्यादेवंविशुद्धात्माचंडीसाहस्रकेविधिं विद्यावतःसदाचारान्ब्राह्मणान्बृणुयाच्छतम् प्रत्येकंचंडिकापाठान्वि
 दध्युस्तेदिशामतात् अयुतंप्रजपेयुस्तेप्रत्येकंनववर्णकम् पूर्वोक्ताःकन्यकाःपूज्याःपूर्वमंत्रैःशतंशुभाः वेदाहमेवंपाद्यहोमेकुर्युःप्रयत्नतः सप्तशत्याशतावृ
 त्त्याप्रतिमंत्रंविधानतः लक्षसंख्यंनवार्णेनपूर्वोक्तेर्द्रव्यसंचयैः होतृभ्योदक्षिणांदत्त्वापूर्वोक्तान्भोजयेद्विजान् सहस्रसंमितान्साधून्देव्याराधनतत्परान्

एवंसहस्रसंख्याकेकृतेचंडीविधौनृणाम् सिध्यत्यभीप्सितंसर्वदुःखौघश्चविनश्यति मारीदुर्भिक्षरोगाद्यानश्यन्तिव्यसनोच्चयाः एतदशगुणोविधिरयुतंप्रजपेयुस्तेइति
 यस्याःप्रभावमतुलंश्लोकमुक्त्वाकृतांजलिः दद्याद्भोमिथुनान्यष्टावाचार्यायसुभाक्तिमान् चतुर्विंशतिसंख्याकैर्हमगयाणकैःसह एकैकंदशविप्रैर्योदद्याद्भोमिथुनं
 समम् निष्कत्रयसमायुक्तंवस्त्रालंकारभूषितामिति यद्यत्कार्यंसमुद्दिश्याक्रियतेशतचंडिका तत्तत्तस्यमहालक्ष्मीःसत्यमाशुप्रयच्छति कचिद्बुद्रयामलेइत्युक्त्वा
 व्यांतराण्यपिहोमेउक्तानि तत्रप्रधानहोमःस्यात्रिमधूद्रुतउत्तमः प्रधानद्रव्यमुद्दिष्टंपायसान्नंतिलास्तथा यवैर्वाश्रीफलैर्दिव्यैर्नानाविधफलैस्तथा किंशुकैःसर्पपत्व
 गिर्द्धर्भैर्दूर्वांकुरैस्तथा करवीरैरक्तपुष्पैरक्तोत्पलसितैरपिरक्तचंदनखंडैश्चगुगुलैश्चमनोहरैरिति अथब्रह्मांडपुराणनाम्नाप्रत्यध्यायंश्लोकसंख्याकचिदुक्ता तत्राद्यच
 रिताध्यायेश्लोकैकाशीतिरुत्तमा अथमध्यचरित्रेतुअष्टस्वेकसुसंख्याकाः त्रयोमध्यमायाश्चतुःसप्तचतुर्वेदस्वेदकाः अथोत्तमचरित्रेतुषट्षडंश्लोकभागितेति
 अश्रीषोमाध्यायवतीगीतासप्तशतीस्मृता तथाकवचार्गलाकीलकानामपिश्लोकसंख्याउक्ताः श्रीवज्रकवचस्यापित्रिपंचाशच्छ्लोकशालिता अर्गलाकीलकेश्लो
 काद्वयष्टाविंशतिसंख्याकाः अथोरहस्यत्रयस्यत्रयोध्यायामनुध्रुवाइतिच तत्रकवचस्यचामुंडादेवताब्रह्माऋषिःअनुष्टुप्छंदः अंगन्यस्तादेव्यः सायुधामातरोबी
 जम् दिग्बंधदेवतास्तत्त्वं अर्गलायाःविष्णुरनुष्टुप्छंदः नवार्णोमंत्रःशक्तिःमंत्रोदितादेव्योबीजम् सप्तशतीमंत्रस्तत्त्वंकवचस्यशिवऋषिःइतरदर्गलावत्तथाप्रथम
 चरित्रस्यब्रह्माऋषिःअनुष्टुप्छंदःमहाकालीदेवतानंदजाशक्तिः रक्तदंतिकाबीजमग्निस्तत्त्वंपौष्टिकेविनियोगः मध्यमचरित्रस्यविष्णुऋषिःमहालक्ष्मीर्देवताशाकं
 भरीशक्तिःदुर्गाबीजमुष्णिक्छंदःवायुस्तत्त्वमीप्सितप्राप्तयर्थेजपेविनियोगः उत्तरचरित्रस्यशिवऋषिःमहासरस्वतीदेवताछंदोनुष्टुब्जगत्यौभीमाशक्तिःभामरीबी
 जं सूर्यस्तत्त्वमुच्चाटनादौविशेषतोविनियोगइति तत्तुकात्यायनीतंत्रोक्तमंत्रविभागेनविरोधात्तन्निर्मलइतिध्येयम् इतिश्रीमदुपाध्यायोपनाकशिवभट्टसुतसतगिर्भ
 जनागोजीभट्टकृतेमार्कण्डेयपुराणांतर्गतसप्तशत्याख्यचंडिस्तोत्रस्यव्याख्यानंचंडीस्तोत्रप्रयोगविधिःसमाप्तःश्रीमहाकालमिहालक्ष्मिमहासरस्वत्यर्पणंभूयात् ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीदुर्गादेव्यैनमः ॥ बंधूकबंधूभवदाननायाभासैवदासीकृतशोणसिंधोः ॥ सानंदवृंदारकवंदिताघेर्भासःशिवायावयमेवदासाः ॥ १ ॥
 तिष्येशिष्यैश्चतुभिर्योमुष्यलोकस्यशांतये ॥ अवाततारतारात्मातंवदेशंकरंगुरुम् ॥ २ ॥ श्रीलक्ष्मीमातरंरंगनाथाख्यांपितरंगुरुम् ॥ काशीनाथश्रीधराख्यौ
 गुरुन्नत्वायथामति ॥ ३ ॥ शैवोपनामकेनैवनीलकंठेनकेनचित् ॥ सप्तशत्यंगषट्कस्यव्याख्यानंतन्यतेमुदा ॥ ४ ॥ तत्रतावद्भगवत्युपासनायांकेचिद्भ्रांतावदं
 ति ॥ मायारूपायाभगवत्याउपासनाशास्त्रेषूक्तातथामायायामिथ्यात्वान्मुक्तौतस्याअनन्वयाच्चाश्रद्धेयेयमुपासनेति ॥ ननुनेयंभांतिः तापनीयेमायावाएषाना
 रसिंही सर्वमिदंसृजतिसर्वमिदंरक्षतिसर्वमिदंसंहरतितस्मान्मायामेतांशक्तिंविद्यायएतांमायाशक्तिंवेदसमृत्युंजयतिसपाप्मानंतरतिसोमृतत्वंचगच्छतिमहतींश्रिं
 यमश्रुतइतिश्रुतौमायाशक्तिंवेदोपास्तेसमृत्युंजयतीतिकथनेन ॥ तथात्वंवैष्णवीशक्तिरनंतवीर्याविश्वस्यबीजंपरमासिमाया ॥ संमोहितंदेविसमस्तमेतदित्या
 दिस्मृतिभिःविष्णोःशक्तेर्जडायामायायाएवोपास्यत्वकीर्तनादितिचेन्न ॥ देव्यथर्वशिरंसिसर्वेवैदेवादेवीमुपतस्थुः कासित्वंमहादेविसाब्रवीदहंब्रह्मरूपिणीमत्तः
 प्रकृतिपुरुषात्मकंजगदिति तथाभुवनेश्वर्युपनिषदि अथातोबोपनिषदंव्याख्यास्यामोथह्येनांब्रह्मरंध्रेब्रह्मस्वरूपिणीमामोतीतितथाभुवनाधीश्वरीतुर्यातीताविश्व
 विमोहिनीतितथाभावनोपनिषदिस्वात्मैवललितेतिश्रुतिभिः तथात्रिपुरातापनीयसुंदरीतापनीयादिषुपरोरजसेसावदोमितिगायत्रीचतुर्थचरणप्रतिपाद्यब्रह्मवाच
 कत्येनहींकारबीजस्यकथनेहींकारमन्त्रस्यब्रह्मदेवतात्वप्रतिपादकश्रुत्याच तथाकालीतारोपनिषदादिश्रुतिभिस्तथास्मृतिभिश्चब्रह्मरूपिण्याभगवत्याएवोपास
 नाकथनात् ॥ तथाहिस्मृतयः ॥ सूतसंहितायांपंचमाध्याये ॥ अतःसंसारनाशायसाक्षिणीमात्मरूपिणीम् ॥ आराधयेत्परांशक्तिंपंचोष्ठासवर्जितामिति ॥
 स्कंददेवेदारण्येश्वरमाहात्म्ये ॥ परातुसच्चिदानंदरूपिणीजगदंबिका ॥ सैवाधिष्ठानरूपास्याजगद्भ्रांतेश्चिदात्मनीति ॥ कूर्मपुराणेद्वादशाध्याये ॥ एतंतंप्रदर्शि
 तांविप्रादेव्यामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ सर्ववेदांतवेदेषुनिश्चितंब्रह्मवादिभिः ॥ एकंसर्वगतंसूक्ष्मंकूटस्थमचलंध्रुवम् ॥ योगिनस्तत्प्रपश्यंतिमहादेव्याःपरंपदमिति ॥

परात्परतरंतत्त्वशाश्वतंशिवमच्युतम् ॥ अनंतं प्रकृतौलीनंदेव्यास्तत्परमंपदमिति ॥ शुद्धं निरंजनं शुभं निर्गुणं दैन्यवर्जितम् ॥ आत्मोपलब्धिविषयदेव्यास्तत्पर
 मंपदमिति ॥ तथाहालास्येवरमाहात्म्येमायाबीजार्थप्रस्तावे सत्स्वरूपः सदाकारोहकारो धर्मतत्परः ॥ चिदाकारः शिवाकारो रेफः सर्वार्थसिद्धिदः ॥ आनं
 दरूपयोरैक्यादीकारः सर्वकामदः ॥ बिंदुनादौ तदंतस्थौ भवेतां मोक्षदाबुधौ ॥ सच्चिदानंदरूपं तु प्रोक्तं बीजं मनीषिभिः ॥ सच्चिदानंदरूपं यत्पदं ब्रह्मतदेव ही
 ति ॥ देवीभागवते निर्गुणासगुणाचेति द्विधा प्रोक्तं मनीषिभिः ॥ सगुणारागिभिः सेव्या निर्गुणा तु विरागिभिरिति ॥ ब्रह्मांडपुराणे ललितोपाख्याने ॥ चित्तिस्त
 त्पदलक्ष्यार्थाचिदेकरसरूपिणीत्यादयो द्वादशपुराणेषूपपुराणेषु च स्मृतयो द्रष्टव्याः ॥ ननु तर्हि षोडशीग्रहणाग्रहणयोः क्रियाविषयत्वात् तत्र शास्त्राभेदेन विकल्पसंभ
 वेऽपि वस्तुस्वरूपस्यैकविधत्वात् तत्र विकल्पासंभवेन भगवतीस्वरूपस्य मायास्वरूपत्वप्रतिपादकस्तुत्यासहभगवत्या ब्रह्मरूपत्वप्रतिपादकश्रुतेर्विरोध इति चेन्न ॥ मा
 यायावेदांतेषु मिथ्यात्वान्मिथ्यापदार्थस्याधिष्ठानेकल्पितत्वात् तस्याधिष्ठानसत्तातिरिक्तसत्ताभावान्मायायामधिष्ठानसत्ताप्रवेशान्मायास्वरूपोपासनायामपि स
 त्त्वरूपब्रह्मण एवोपासनासंभवतीत्याशयेन मायास्वरूपत्वप्रतिपादनेऽपि विरोधाभावात् ॥ यथा ब्रह्मण उपसनायामपि न केवलं ब्रह्मणो ग्रहणं किंतु शक्तिविशिष्टस्यै
 व शक्तेस्तदतिरेकेणाभावात् ॥ केवलस्योपासनासंभवाच्च ॥ तथामाया उपसनायामपि न केवलं मायाया अवस्थानमस्ति ॥ येन केवलाया उपसनासंभ
 वेत् ॥ किंतु ब्रह्माधिष्ठानयुताया एवावस्थानमिति भगवत्या मायारूपत्वप्रतिपादनेऽपि फलतो ब्रह्मस्वरूपमेव भगवत्या सिध्यतीति श्रुत्योः परस्परं विरोधाभावात् ॥
 तदुक्तम् ॥ पावकस्योष्णतेवेयमुष्णांशोरिव दीधितिः ॥ चंद्रस्य चंद्रिकेवेयं शिवस्य सहजाध्रुवेति ॥ तथा ॥ स्वपदास्वशिरश्छायां यद्वलं धितुमीहते ॥
 पादोद्देशे शिरोनस्यात्तथेयं वैदवीकलेति ॥ तथा च यथाग्नौ होमेऽग्निशक्तौ होमोर्थासिद्धिपक्षमग्निशक्तौ होमोऽप्यग्नौ होमोर्थासिद्धिस्तद्वन्मायाया भगवती त्वेऽपि ब्रह्मण एव भगव
 तीत्वं सिद्धमिति तस्यैवोपासनायां ग्रहणं मायायामिथ्यात्वप्रतिपादकवाक्येषु तु ब्रह्मणो मिथ्यात्वाभावात् केवलमायाया एव ग्रहणं तस्यामिथ्यात्वे तदधिष्ठानस्य स

त्यत्वादुपासकस्योपास्यमायापदार्थाङ्गतब्रह्मांशस्यमोक्षदशायामनुस्यूतत्वान्नमुक्तावुपास्यस्वरूपत्यागः ॥ अतएवांतर्यामिब्राह्मणे पृथिव्यादिमायांता
 नां पदार्थानां यःपृथिव्यांतिष्ठन्यंपृथिवीनवेद यस्यपृथिवीशरीरं यःपृथिवीमंतरोयमयतीत्यादिनांतर्यामिचेतनसंबन्धेनैवदेवतात्वमुपवर्णितं तथाचसर्वस्वत्व्विदं
 ब्रह्मेतिश्रुतिरपिअनुगृहीताभवतितत्तेदतत्सर्वमभिप्रेत्यसूतसंहितायामुक्तम् ॥ चिन्मात्राश्रयमायायाःशक्त्याकारेद्विजोतमाः॥ अनुप्रविष्टायासंविन्निर्विकल्पास्व
 यंप्रभा ॥ सदाकारासदानंदासंसारोच्छेदकारिणी ॥ साशिवापरमादेवी शिवाभिन्नाशिवंकरीति ॥ यद्वा भगवतीस्वरूपप्रतिपादकवाक्येषुयेमायाशक्तिक
 लादिशब्दास्ते लक्षणयामायाविशिष्टशक्तिविशिष्टकलाविशिष्टब्रह्मबोधकास्तथाचमायाविशिष्टं शक्तिविशिष्टं कलाविशिष्टंयद्ब्रह्मतद्भगवतीपदवाच्यमि
 तिफलितोर्थः ॥ एतेनक्षुधारूपेण निद्रारूपेणभ्रांतिरूपेणस्मृतिरूपेणेत्यादिकेवलशक्तिवाचकपदानि व्याख्यातानि तैः पदैस्तत्तच्छक्तिविशिष्टब्रह्मणएवसर्वत्र
 ग्रहणात् ॥ अयमेवार्थः कालोत्तरेउक्तः शिवंप्रतिदेवीप्रश्नवाक्येन ॥ भगवन्देवदेवेशमिथ्यामायेति विश्रुता ॥ तस्याः कथमुपास्यत्वंभवेन्मुक्तावन
 न्वयात् ॥ श्रद्धानजायतेकापि मिथ्यावस्तुनिकुत्रचित् ॥ देव्याउपासनाचेयं श्रुतामायाश्रिताप्रभो ॥ संशयंछिन्धिदेवेश रहस्यं वदमेप्रभो ॥ इति
 श्रुत्वावचोदेव्याभगवांश्चंद्रशेखरः ॥ उवाचवचनंदिव्यंलोकानांचहितप्रदम् नाहंसुमुखिमायायाउपास्यत्वंब्रुवेकचित् ॥ मायाधिष्ठानचैतन्यमुपास्यत्वेन
 कीर्तितम् ॥ मायाशक्त्यादिशब्दाश्चविशिष्टस्यैवलक्षकाः ॥ तस्मान्मायादिशब्दैस्तुब्रह्मैवोपास्यमुच्यते इति ॥ अत्रपूर्वार्द्धेनमायाधिष्ठानचैतन्येत्यनेन
 प्रथमपक्षउक्तोमायाशक्त्यादीत्यनेनोत्तरार्द्धेनद्वितीयः पक्षउपपादितः ॥ एतदभिप्रायेणैवब्रह्मांडपुराणेमायावाचकस्यहींकारस्यमायाविशिष्टब्रह्मवाचकत्व
 मुक्तम् ॥ शक्त्यक्षराणिशेषाणिहींकारउभयात्मकइति उभयात्मकः शिवशक्त्यात्मक इत्यर्थः ॥ किंचमायायाकेवलाया उपास्यत्वंवदन्वादीभांतः
 प्रष्टव्यः ॥ जडायाउपास्यत्वेतत्तद्देवतारूपाणांप्राणेंद्रियमनआत्मजीवादिमत्त्वंकथंभवेत् ॥ द्विविधंहिभगवतीस्वरूपम् ॥ स्थूलंसूक्ष्मंच ॥ तत्रसूक्ष्मं मुख्यं

स्थूलंतुतत्तदुपासकानांदर्शनादिव्यवहारार्थतत्तदुपासकैरुपासितं सूक्ष्मरूपमेव तु स्थूलं रूपं गृह्णाति ॥ तत्रैवं सति सूक्ष्मरूपे चैतन्याननुप्रवेशे तद्गृहीते स्थूलरूपेऽपि चैतन्यस्याननुप्रवेशेन तत्तद्देवतानां प्राणनसंभाषणादिव्यवहारोच्छेद एव स्यात्तस्मादनिच्छयापि चैतन्यविशिष्टाया एव तत्तच्छब्दे रुपास्यत्ववक्तव्यमिति ॥ नन्वेवं चेत्किमर्थमायादिशब्दैर्व्यवहारो भगवत्याः शास्त्रेषु क्रियते लक्षणादिदोषाभावाय स्पष्टप्रतिपत्तये ब्रह्मादिशब्दैरेव कुतो न व्यवहारः क्रियते इति चेच्छृणु ॥ चतुर्व्यूहात्मकं हि ब्रह्मणोरूपं विराड्हरिण्यगर्भा व्याकृतब्रह्मरूपं तत्र देव्युपासनाव्यूहांतर्गतस्य कस्यपदार्थस्येति शंकायां विराड्हरिण्यगर्भा व्याकृतानां तदधिष्ठातृणां ब्रह्मविष्णुरुद्राणां च मैत्रायणीयश्रुतौ एकैकगुणमयत्वेन कीर्तनाद्गुणत्रयसाम्यावस्थायाः मायायाः प्रकृत्यादिशब्दवाच्यत्वेन तस्याश्चतुरीयब्रह्माश्रितत्वेन तदेव मायाविशिष्टं तुरीयं ब्रह्मैव भगवत्युपासनायां ग्राह्यमिति बृहदर्थप्रकाशनार्थं तथा मायादिशब्दैर्व्यवहारस्य करणात् ॥ तथा च मैत्रायणीश्रुतिः ॥ तमो वा इदमेकमग्र आसीत् तत्परे स्यात्तत्परेणोरितं विषमत्वं प्रयात्येतद्वै रजस्तद्रजः खल्वीरितं विषमत्वं प्रयात्येतद्वै सत्त्वस्य रूपमिति ॥ अनेन वाक्येन मायायास्तमःशब्दितायाः परेण ब्रह्मणानित्यसंबन्धप्रदर्शनेन जगत्कारणरूपं साम्यावस्थात्मकं प्रदर्शितं न ह्यन्यथा तमःप्रेरकत्वं साम्यावस्थमायोपाधिविना निर्गुणस्य परमात्मनः संभवति अग्रे च तस्यै तास्तनवो थयो ह खलु वा वास्यतामसो शो सौ थो यं रुद्रो यो ह खलु वा वास्यराजसो शो सौ ब्रह्मा यो ह खलु वा वास्यसात्त्विको शः स विष्णुरिति गुणत्रयोपाधित्वं ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रतिपादितम् ॥ तथा पुराणादिषु च ॥ सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्गुणास्तैर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्यधत्ते ॥ स्थित्यादयो हरिर्विरिचिहरेति संज्ञाः श्रेयांसि तत्र खलु सत्त्वतनोर्नृणां स्युरित्यादिसर्वपुराणेषु ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणवत्त्वमेव प्रतिपादितम् ॥ न हि माया प्रकृतिशक्त्यादिशब्दवाच्यं वस्तु ब्रह्मातिरिक्ताश्रयं भवति येन मायादिशब्दैरुपास्यं वस्तु मायाविशिष्टब्रह्मातिरिक्तं भवेत्किंतु मायाविशिष्टब्रह्मरूपमेवेति तैः शब्दैरुपास्यं वस्तु निप्रतिपादिते मायाविशिष्टब्रह्मरूपमेव भग

वतीरूपमुपास्य भवोदिति बोधनार्थमेवमायादिशब्दैर्भगवत्या उपासनकथनमिति ननु तर्हि त्वं वैष्णवी शक्तिरनंतवीर्येत्यत्रापि मायाशब्दो ब्रह्मविशिष्टमायावाचकः
स्यात् ॥ न चेष्टापत्तिः ॥ तत्र केवलायामायाया एव विवक्षितत्वादिति चेन्न ॥ न ह्यस्माभिः सर्वत्र मायाशक्त्यादिशब्देन मायाविशिष्टं शक्तिविशिष्टं ब्रह्मैव सर्वत्र ग्रा-
ह्यमिति शपथः क्रियते येनातिप्रसंगः स्यात्किं तु क्वचित्संबन्धिशब्दसमभिव्याहारे केवलमायाया एव ग्रहणं यथा त्रैवतथानाशप्रकरणे केवलमायाया ग्रहणं तथा सृष्टि-
स्थलेऽपि मन्मायाशक्तिसंस्कृतं जगत्सर्वं चराचरम् ॥ सापि मत्तः पृथाग्विप्रानास्त्येव परमार्थतः ॥ इत्यादौ केवलमायाया ग्रहणमुपासनास्थले तु तद्विशिष्टब्रह्मणो ग्रहण-
मित्यथायथमूह्यम् ॥ तथा च त्वं वैष्णवी शक्तिरित्यादौ अधिष्ठानकूटस्थब्रह्मरूपिणीयात्वं सा वैष्णवीयामायाशक्तिरस्ति तद्रूपा असीत्यर्थः ॥ ब्रह्मणः सर्वाधिष्ठा-
नत्वेन सर्वरूपत्वात् ॥ तेन च ब्रह्मरूपत्वमेव भगवत्याः प्रतिपादितमेव मन्यत्राप्यूह्यम् ॥ यद्वा ॥ ब्रह्मणो जगत्कारणस्योभयात्मकत्वात् क्वचिन्मायोपसर्जनब्र-
ह्मणोपासनं तत्र शक्तिः सहायभूता ॥ इदं च मतं शिवपुराणादिषु स्पष्टम् ॥ तस्मात्सह तया देवं हृदि पश्यंतियेशिवम् ॥ तेषां शाश्वतिकाशांतिर्नेतरेषां कदाचनेति
वचननिचयैः । क्वचिच्च ब्रह्मोपसर्जनमायाया उपासनं तत्र भगवती विषये ब्रह्मोपसर्जनमायाया एवोपासनमिति दर्शयितुं मायाशक्त्यादिशब्दैः शास्त्रे भगवत्या
व्यवहारः क्रियते । इदं च मतं सर्वतंत्राभिमतं पुराणाभिमतं च ॥ शिवेन सहितां देवीं भावयेद्भुवनेश्वरीमिति भुवनेश्वरी पारिजातादिवचननिचयात् ॥ तदुक्तं कूर्म-
पुराणे ॥ अस्यास्त्वनादिसंनिद्धमैश्वर्यमतुलं महत् ॥ तत्संबन्धादनैतैषारुद्रेण परमात्मनेत्यादीनि वचनानि देवीभागवतादिसर्वपुराणेषु द्रष्टव्यानि ॥ उभयप-
क्षेऽपि ब्रह्मणश्चिदंश उपासनायामागत एवेति न मुक्तावुपास्यस्वरूपानन्वयित्वरूपं दूषणं न वा श्रद्धेयतेति ॥ इत्थं भगवत्युपासनायां स्वरूपे निर्णीते ब्रह्मविष्णुरुद्रश-
क्त्युपासनासु कस्योपासनावरिष्ठेत्यस्य विचारः क्रियते ॥ तत्र सर्वं ब्रह्मैव ब्रह्मेति सामानाधिकरण्येन सर्वपदार्थमात्रस्य ब्रह्मरूपत्वेऽपि भक्तानां चेतसो वलंबाय
परमेश्वरेण मलिनशुद्धशुद्धतरशुद्धतमाविभूतयः शुद्धितारतम्येन कल्पितास्ताश्च गीतादिशास्त्रेषु विभूत्यध्याये छांदोग्यादिषु च प्राणो ब्रह्मादित्यो ब्रह्म मनो ब्रह्मेत्यादि

वाक्यैः प्रदर्शिताः ॥ तत्र सर्वविभूतिषु ब्रह्मणः समानत्वेनावस्थानेपितथापात्रमणिरूपाणदपर्णादिषु शुद्धितारतम्येन प्रतिबिम्बफलनस्यापितारतम्यमेवंविभूति
 पुशुद्धितारतम्येनैव ब्रह्मणः प्रसादकरणतारतम्यं प्रतिबिम्बफलनतारतम्यं चेति याभिर्याभिर्विभूतिभिर्यथायथा प्रतिबिम्बफलनतारतम्यं प्रसादकरणतारतम्यं च भ
 वतितथातथा तस्याविभूतेरुत्कृष्टत्वमुत्कृष्टतरत्वमुत्कृष्टतमत्वमित्यादिव्यवहारः सर्वशास्त्रप्रसिद्धो निर्विवादस्तथा च सति ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणोपाधित्वे
 नैकैकगुणापेक्षया साम्यावस्थायामस्तमः सत्त्वादिगुणमूलभूतायाः सर्वोत्कृष्टत्वात् ॥ किंच प्रथमतो ब्रह्मणि माया तस्याः ब्रह्मणोऽव्यवहितः संबंधस्तदुत्तरंगु
 णानामुद्भवान्मायाद्वारकः संबंधो गुणानामितिसाम्यावस्थायामव्यवहितः संबंधो ब्रह्मण इति सैवोपासनामुख्या सर्वोत्कृष्टा चेति सूतसंहितादिष्वपीयंरीतिरुक्ता ॥
 परतत्त्वप्रकाशस्तुरुद्रस्यैव महत्तरः ॥ ब्रह्मविष्णवादिदेवानां न तथा मुनिपुंगवाः इत्यादि ॥ रुद्रः कथंचित्कायार्थमनुतेरुद्ररूपताम् ॥ न तथा देवताः सर्वाः परिस्फू
 र्त्यल्पतावलादिति ॥ सूतगीतासु ॥ ननु ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणोपाधित्वे सर्वसंमते कथं साम्यावस्थात्मकत्वेनापितेषां पुराणादिषूपवर्णनमिति चेन्न ॥ तदंत
 र्गतब्रह्मण एव साम्यावस्थात्मकत्वेन तदभेदात्तेषामपि तदात्मकत्वकथनमित्याशयात् अतएव तापनीयेनृसिंहस्य सत्त्वोपहितविष्णोरवतारत्वे श्रुतिपुराणादिनिश्चि
 तेपिसाम्यावस्थात्मकत्वेन वर्णनं संगच्छते ॥ तस्मान्मायाशक्त्याख्यब्रह्मरूपभगवत्युपासनैव मुख्या सर्वोत्कृष्टा चेति सैव सर्वकामार्थीभिर्मुमुक्षुभिश्चोत्कृष्टवस्तूपास
 नेच्छुभिराश्रयणीयेत्यर्थात् प्राप्तमपि पुराणांतरवचनैः स्पष्टमुपपाद्यते ॥ देवीभागवते ॥ ब्रह्मविद्याजगद्धात्रीसर्वेषां जननी तथा ॥ यया सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं
 सचराचरम् ॥ सैव सेव्या च पूज्या च नान्यद्वैदेव तांतरमिति ॥ तथा तंत्रेषु ॥ एवं यः पूजयेद्भक्त्या प्रत्यहं परमेश्वरीम् ॥ भुक्त्वा भोगान्यथा कामं देवी सा युज्यमा मुयात् ॥
 यो न पूजयते नित्यं चंडिकां भक्तवत्सलाम् ॥ भस्मीकृत्यास्य पुण्यानि निर्देहेत् परमेश्वरीति ॥ अनेन वचनेन भगवत्युपासनायाः संध्यादिकर्मवन्नित्यत्वं नित्यपदोच्चा
 रणेन स्पष्टमेव बोधितं स्पष्टीकृतं चैतदस्माभिर्देवीभागवतटीकायाम् ॥ तथा पुराणांतरे ॥ आराध्या परमाशक्तिः सर्वैरपि सुरासुरैः ॥ नातः परतरं किंचिदधिकं

भुवनत्रयेति ॥ तथाॐकारं पितृरूपेण गायत्रीमातरंतथा ॥ पितरौ योनजानातिसविप्रस्त्वन्यरेतजः ॥ तथा कालोत्तरे ॥ धिग्धिग्धिग्धिक्चतज्जन्मयो
 न पूजयते शिवाम् ॥ जननीं सर्वजगतः करुणारससागरामित्यादिपुराणेषु तंत्रेषु च बहूनि वचनानि द्रष्टव्यानि ॥ विस्तरस्तु मत्कृतशक्तितत्त्वविमर्शिन्यां द्रष्टव्यः ॥
 इत्थं शक्तितत्त्वस्य सर्वोत्कृष्टस्य सर्वैरूपास्यस्योपासनाप्रकाराधिकारिभेदेनानेकविधाः पूजास्तोत्रजपध्यानलयरूपाः ॥ तदुक्तं भुवनेश्वरीसंहितायाम् ॥ पूजाको
 टिसमंस्तोत्रंस्तोत्रकोटिसमोजपः ॥ जपकोटिसमं ध्यानं ध्यानकोटिसमोलयइति ॥ पूजाचतुःषष्टिसंख्योपचारषोडशोपचारपंचोपचारभेदेन त्रिधा ॥ मंत्राश्च मायाबी
 जादयो बीजरूपाः गायत्र्यादयो ऋगूपास्तदतिरिक्ताश्च न वार्षप्रभृतयो वैदिकाः देव्यथर्वशिरसि भुवनेश्वरतापनयादिषु प्रसिद्धास्तौत्तिरीयशाखायां च ह्रींश्चतेल
 क्ष्मींश्च पत्न्यावितिकंठरवेणैवोपात्तास्तान्त्रिकाश्चतुःषष्टितंत्रेषु प्रसिद्धा एव ध्यानलयादयश्च तंत्रेषु योगशास्त्रेषु श्वेताश्वतराद्युपनिषत्सु च ॥ ते ध्यानयोगानुगता
 अपश्यन् देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढामित्यादिवाक्यैः प्रतिपादितास्तोत्राणि च सप्तशत्यादीनि मार्कण्डेयपुराणादिषु प्रसिद्धानि तत्रस्तोत्रेषु स्तोत्रद्वयमेव मुख्यं सप्तशती
 रूपं कूर्मपुराणांतर्गतं देवीसहस्रनामाख्यं च ॥ तंत्रेषु बहुधैतयोर्मुख्यत्वं प्रतिपादनात् ॥ स्तोत्रद्वयेऽपि सप्तशत्याख्यमेव मुख्यं सर्वेषां लोकानां मंत्ररूपत्वाच्चतुःषष्टितंत्रे
 ष्वपि तस्यैव मुख्यत्वेन प्रतिपादितत्वाच्च ॥ उक्तं च वेदागमे ॥ निर्विशेषपरा मंत्राः सविशेषपराश्च ये ॥ प्रत्यध्यायं निरूढास्ते तेनेयं सर्वतः परेति ॥ रुद्रयामले च ॥ अस्ति
 गुह्यतमं देव्यामाहात्म्यं सर्वसिद्धिदम् ॥ वाक्यैरर्थैश्च पयैश्च सप्तशत्याः शुभप्रदम् ॥ सविशेषपरं साक्षाच्चिच्छक्तिमहिमाश्रयम् ॥ तात्पर्यगत्या तत्कृत्स्नं निर्विशेषचिदा
 श्रयमिति ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ अंगहीनो यथा देही सर्वकर्मसु नक्षमः ॥ अंगपटुविहीना तु तथा सप्तशतीस्तुतिः ॥ तस्मादेतत्पठित्वैव जपेत्सप्तशतीं पराम् ॥
 अन्यथा शापमामोतिहानिंचैव पदेपदे ॥ रात्र्यायास्तोत्रमेव दंगहीनं निषेविरे ॥ हवारा मेणते यस्मान्नांगहीनं पठेत्तत इति ॥ तद्यथा मतिव्याख्यायते ॥
 तत्र कवचांशे ब्रह्माणं प्रतिप्रश्नं करोति मार्कण्डेयः ॥ यद्गुह्यमिति ॥ लोके यत्परममुत्कृष्टं गुह्यमस्ति रहस्यमस्ति तन्मे ब्रूहि तत्किं ब्रह्मरूपं नेत्याह ॥ सर्वरक्षाकरं

येन सर्वेषामपिरक्षा भवति नृणां पामरप्रभृतीनामपि तादृशमित्यर्थः ॥ ब्रह्मतूत्तमाधिकारिणामेवरक्षकं न सर्वेषामित्यर्थः ॥ ननु संत्यन्यानि कवचानि लोके इति चेत्सत्यं संतितथापि यद्भवताकस्य चित्कस्यापि नाख्यातां निधुबुद्ध्यास्थापितमस्ति तदित्यर्थः ॥ तेन च निःसंशयमेवरक्षणं झटिति स्यादिति भावः ॥ अन्यथानि धिबुद्ध्या तस्य रक्षणं निरर्थकं स्यादिति ॥ ननु किमित्युक्तं वस्तुमया देयमिति चेत्तत्राह हे पितामहस्वसंततिरक्षणार्थं पितामहेनावश्यं देयमित्यर्थः ॥ १ ॥ उत्तरमार्गं प्रवृत्तत्वा न्महामुने इति संबोधनम् ॥ २ ॥ परंतु सा देवी न वमूत्यात्मिका ध्येयेत्यभिप्रायेण तासां मूर्तीनां नामान्याह ॥ प्रथममिति ॥ नामज्ञानेन तद्वाच्याकारस्य प्रसिद्धत्वादेव ज्ञानं भविष्यतीति भावः ॥ सर्वोत्तरैश्वर्यवत्यपि भगवती शैलेन भक्तेनातितपश्चर्याप्रार्थिता सती कारुण्यवशादतिनीचमपि पुत्रीत्वं स्वीकृतवतीत्य ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ यद्ब्रह्म परमं लोके सर्वरक्षाकरं नृणाम् ॥ यन्न कस्यचिदाख्यातं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अस्ति गुह्यतमं विप्र सर्वभूतोपकारकम् ॥ देव्यास्तु कवचं पुण्यं तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ॥ तृतीयं चंद्रवंतेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥

हो भक्तवात्सल्यं कियद्दर्शनीयं भगवत्या इति तत्त्वं कूर्मपुराणे स्पष्टमेतत् ॥ ब्रह्मचारिणीति ॥ ब्रह्मसच्चिदानंदरूपं तच्चारयितुं प्रापयितुं शीलं यस्याः सा ब्रह्मचारीणि ब्रह्मरूपप्रदेत्यर्थः ॥ चंद्रवंतेति ॥ चंद्रो हस्तगतायां घंटायां यस्याश्चंद्रवन्निर्मला वा घंटा यस्याः सेत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ आह्लादकारिणी देवी चंद्रवंतेति कीर्तितेति रहस्यागमोक्तेः ॥ चंद्रं घंटयति प्रतिवादितया भाषते स्वस्याह्लादकारित्वाभिमानेनेति चंद्रघंटा चंद्रापेक्षयाप्यतिलीलावतीत्यर्थः ॥ पटपुटेति दंडकपठितस्य चुरादेर्घटिधातोर्भाषार्थस्य पचाद्यचिरूपं चंद्रस्य घंटा चंद्रघंटा ॥ कूष्माण्डेति ॥ कृत्स्नं तत्कूष्माण्डं तापस्तापत्रयं रूपो यस्मिन् संसारे संसारः कूष्माण्डे मांसपेश्यामुदररूपायां यस्याः सा कूष्माण्डातापत्रययुक्तसंसारभक्षणकर्त्रीत्यर्थः ॥ अंडः पेशी च मुष्कं चेति मेदिनी ॥ ३ ॥

स्कंदेति ॥ सनत्कुमारस्य भगवती वीर्यादुद्भूतस्य स्कंद इति संज्ञा भगवान्सनत्कुमारस्तं स्कंद इत्याचक्षते इति छांदोग्यश्रुतेस्तथा च ज्ञातिभिर्यदुदरे जन्माभिलषणीयमित्यतिशुद्धेत्यर्थः ॥ कात्यायनीति । देवकार्यार्थं कात्यायनाश्रमे आविर्भूता तेन कन्यात्वेन स्वीकृतेति कात्यायनीतिनाम भगवत्याः ॥ अस्या निरंतरं कुमारीत्वेन पत्युनधीनतया स्वतंत्रत्वं बोधितम् ॥ कालरात्रीति ॥ सर्वमारकस्य कालस्यापिरात्रिनाशिकेत्यर्थः । प्रलये कालस्यापि नाशात् ॥ कृदिकारादकिन इति ङीष् ॥ महागौरीति ॥ इयं च महामा निनीनर्मोक्त्या शिवेन कालीत्युक्ते तपसा गौरवर्णस्य संपादितत्वात् कालीपुराणे स्पष्टमेतत् ॥ ४ ॥ सिद्धिदेति ॥ इतीति शेषः ॥ सिद्धिदा इति नवममित्यन्वयः ॥ मोक्षदेत्यर्थः ॥ नवदुर्गा इति ॥ योगिनः कायव्यूहवदेकस्या एव दुर्गाया एते तव भेदा ये शास्त्रे ध्येयत्वेन प्रोक्तास्ते मया कीर्तिता इत्यर्थः ॥ अतएव

पंचमं स्कंदमातेति षष्ठं कात्यायनीति च ॥ सप्तमं कालरात्रीति महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥ नवमं सिद्धिदा प्रोक्तानवदुर्गाः प्रकीर्तिताः ॥ उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥ अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतोरणे ॥ विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणंगताः ॥ ६ ॥ न ते पांजायते किंचिदशुभं रणसंकटे ॥ नापदंतस्य पश्यामि शोकदुःखभयं न हि ॥ ७ ॥

देव्यास्तु कवचं पुण्यमित्येकवचनं संगच्छते ॥ नाम्नां स्वकल्पितत्वशंका व्युदासार्थमाह ॥ उक्तान्येतानीति ॥ महात्मना सर्वज्ञेन ब्रह्मणैव वेदेनैवैतान्युक्तानीत्यर्थः ॥ ५ ॥ इत्थं कवचपाठे ध्येयदेवतास्वरूपं गुणं च प्रदर्शयत् फले अविश्वासो नैव कर्तव्य इति कैमुतिकन्यायेनाह ॥ अग्निनेति ॥ योगिना दह्यमानो रणेशत्रुमध्ये च गतः सन् शरणंगत इति शेषः ॥ अथ ये विषमे दुर्गमे चाति संकटे भयार्ताः भयपीडिताः संतः शरणंगताः ॥ ६ ॥ तेषां तस्य च भक्तिरहितेन स्मरणमात्रेणापि तज्जन्यं भयादिकं न भवतीत्याह ॥ तत्तेषामिति ॥ ७ ॥

यैस्तु भक्त्या स्मृता भवति तेषां पूर्वोक्तं फलमृद्धिर्धर्मार्थकाममोक्षाणां च भवतीत्यत्र किं वक्तव्यमित्याह ॥ यैस्त्विति ॥ इदानीं देव्या अतिवात्सल्यं भक्त्युत्पादनार्थं दर्शयति ॥ प्रेतसंस्थेति श्लोकद्वयेन ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्राह्मीत्यंतं सप्तमातृणां वर्णनम् ॥ नानेति वक्ष्यमाणदेवीनां वर्णनम् ॥ १० ॥ दृश्यंते इति ॥ सप्तमातृभिन्नाः याश्च देव्यस्ता अपि भक्तरक्षणार्थं क्रोधसमाकुलाः रथमारूढाः जात्यैकवचनं रथानारूढा दृश्यंते अर्थाद्देवादिभिरिति बोध्यम् ॥ तासामायुधान्याह ॥ शंखमितिसार्धेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ दैत्यानामिति ॥ ताः सप्तमातरश्च शंखं चक्रमित्यादि श्लोकोक्तानीत्थमायुधानि धारयन्ति ॥ किमर्थम् ॥ दैत्यानां यैस्तु भक्त्या स्मृतानूनं तेषामृद्धिः प्रजायते ॥ प्रेतसंस्था तु चामुंडा वाराही महिषासना ॥ ८ ॥ ऐंद्री गजसमारूढा वैष्णवगिरूढासना ॥ माहेश्वरी वृषारूढा कौमारी शिखिवाहना ॥ ९ ॥ ब्राह्मी हंससमारूढा सर्वाभरणभूषिता ॥ नानाभरणशोभा व्यानानारत्नोपशोभिताः ॥ १० ॥ दृश्यंते रथमारूढा देव्यः क्रोधसमाकुलाः ॥ शंखं चक्रं गदां शक्तिं हलं च मुसलायुधम् ॥ ११ ॥ खेटकं तोमरं चैव परशुं पाशमेव च ॥ कुंतायुधं त्रिशूलं च शार्ङ्गायुधमनुत्तमम् ॥ १२ ॥ दैत्यानां देहनाशाय भक्तानामभयाय च ॥ धारयन्त्यायुधानीत्थं देवानां च हिताय वै ॥ १३ ॥ महाबलेमहोत्साहेमहाभयविनाशिनि ॥ त्राहिमां देवि दुष्प्रेक्ष्ये शत्रूणां भयवर्द्धिनि ॥ १४ ॥

देहनाशार्थं भक्ताभयार्थं देवहितार्थं चेत्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ अप्रार्थिता अपि एतामहृत्यो देवता जगद्रक्षणे वत्सलतयैव प्रवृत्ता मातृवत्ताः कुतो न मंदभाग्येन स्वरक्षणार्थं प्रार्थ्यते इति ॥ १३ ॥ कवचपाठस्यादाविमंप्रार्थनामंत्रं पठित्वा पश्चात्कवचं पठनीयमित्यभिप्रायेणाह ॥ महाबले इति ॥ महद्वलं मायाशक्तिरूपं यस्याः महानुत्साहो जगद्रक्षणे यस्याः महाभयं मृत्युरूपं तस्य ज्ञानदानेन नाशिनी । दुष्प्रेक्ष्ये दुर्दर्शनीयेन संदृशेति प्रतिरूपमस्येति श्रुतेः । शत्रूणां कामक्रोधादिकानाम् ॥ १४ ॥

प्राच्यामिति ॥ प्राच्यांदिशिस्थिताऐंद्रीइंद्रशक्तिर्मारक्षत्वित्यन्वयः ॥ प्राच्यांस्थितंमामितिवाएवमुत्तरत्रापि ॥ शक्तिशक्तिमतोरभेदादग्निरूपादेवताअग्निशक्तिरित्यर्थः । अत्ररक्षत्वित्यनुवृत्तिः ॥ वरान् श्रेष्ठानप्याहंतिसवराहो यमः आर्षःप्रयोगः तस्यशक्तिर्वाराही अण्णंतान्डीप् ॥ यमशक्तिरित्यर्थः ॥ दशदिक्पालप्रकरणात् ॥ सप्तमात्रंतर्गतावावाराहीहेवाराहिदक्षिणेदेशेस्थितात्वंमारक्षेत्यर्थः ॥ स्थितंमामिति ॥ खड्गधारिणीनिर्ऋतिशक्तिरित्यर्थः ॥ रक्षत्वित्यस्यमध्येमध्येविच्छेदादध्याहारः कर्तव्यः ॥ १५ ॥ मृगवाहिनियायुदेवतायामृगवाहनत्वाद्वायुशक्तिरित्यर्थः ॥ रक्षेदित्यनुवृत्तिः ॥ कुत्सितः मारःयदःयस्यसः

प्राच्यांरक्षतुमामैंद्रीआग्नेय्यामग्निदेवता ॥ दक्षिणेरक्षवाराहिनैर्ऋत्यांखड्गधारिणी ॥ १६ ॥ प्रतीच्यांवारुणीरक्षेद्वायव्यांमृगवाहिनी ॥ उदीच्यांरक्षकौमारीईशान्यांशूलधारिणी ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वब्रह्माणिमेरक्षेदधस्ताद्विष्णवीतथा ॥ एवंदशदिशोरक्षेच्चासुंडाशववाहना ॥ १७ ॥ जयामेचाग्रतःस्थातुविजयास्थातुपृष्ठतः ॥ अजितावामपार्श्वेतुदक्षिणेचापराजिता ॥ १८ ॥

कुमारःकुबेरःतस्येयंशक्तिः कौमारीदिक्पालप्रकरणात् ॥ यद्यपिकौबेरारक्षणस्थानमग्रेवक्ष्यमाणमस्ति तथाप्येकस्याएवस्थानद्वयरक्षकत्वेबाधकाभावः ॥ सप्तमात्रंतर्गतावा ॥ शूलधारिणीशानशक्तिरित्यर्थः ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वमिति ॥ ब्रह्माणमानयतिजीवयतीतिकर्मण्यण् ॥ हेब्रह्माणिरूर्ध्वस्थिताभवतीमेमारक्षेदित्यर्थः ॥ मेऊर्ध्वभागमितिवा ॥ एवमिति ॥ दिक्पालदेवतावदेवमेतत्संबन्धिनीर्दशदिशश्चामुंजारक्षेदित्यर्थः ॥ दशदिक्षुस्थिताचामुंडामारक्षेदिति पर्यवसितोर्थः ॥ अन्यथाकेवलदिशारक्षणेप्रयोजनाभावः ॥ १७ ॥ जयाशक्तिःस्थातुतिष्ठतुमत्सरक्षणाथम् आर्षःप्रयोगः ॥ १८ ॥

शिखामिति ॥ उद्योतिनीनामिकादेविममशिखायांस्थितासतीमच्छिखारक्षेदितिसर्वत्रयोज्यम् ॥ उमामूर्ध्निव्यवस्थितासतीमूर्धानरक्षेदित्यर्थः ॥ एवंसर्व
त्रयथायोग्यमध्याहार्यम् ॥ १९ ॥ नासिकेनासापुटेइत्यर्थः ॥ उत्तरत्रनासिकाशब्देननासिकादंडइति ॥ २० ॥ २१ ॥ अधरेअधरोष्ठेइत्यर्थः ॥ २२ ॥
॥ २३ ॥ कंठस्यबहिर्भागोबहिष्कंठः ॥ नलिकांकंठनालम् ॥ २४ ॥ स्कंधमारम्यकूर्परपर्यंतोभागोबाहुस्तदारम्यांगुलिपर्यंतोभागोहस्तः ॥ २५ ॥

शिखामुद्योतिनीरक्षेदुमामूर्ध्निव्यवस्थिता ॥ मालाधरीललाटेचभ्रुवौरक्षेद्यशस्विनी ॥ १९ ॥ त्रिनेत्राचभ्रुवोर्मध्येयमवंटाचनासिके ॥
शंखिनीचक्षुषोर्मध्येश्रोत्रयोर्द्वारवासिनी ॥ २० ॥ कपोलौकालिकारक्षेत्कर्णमूलेतुशांकरी ॥ नासिकायांसुगंधाचउत्तरोष्ठेचचर्चिका ॥ २१ ॥
अधरेचामृतकलाजिह्वायांचसरस्वती ॥ दंतात्रक्षतुकौमारीकंठदेशेतुचंडिका ॥ २२ ॥ वंटिकाचित्रवंटाचमहामायाचतालुके ॥ कामाक्षी
चिबुकंरक्षेद्वाचंमेसर्वमंगला ॥ २३ ॥ ग्रीवायांभद्रकालीचपृष्ठवंशेधनुर्धरी ॥ नीलग्रीवाबहिःकंठेनलिकांनलकूबरी ॥ २४ ॥ खड्गधारि
ण्युभौरस्कंधौवाहूमेवत्रधारिणी ॥ हस्तयोर्दंडिनीरक्षेदंविकाचांगुलीषुच ॥ २५ ॥ नखाञ्छूलेश्वरीरक्षेत्कुक्षौरक्षेत्रलेश्वरी ॥ स्तनौरक्षेन्म
हादेवीमनःशोकविनाशिनी ॥ २६ ॥ हृदयंललितादेवीह्रुदरंशूलधारिणी ॥ नाभिचकामिनीरक्षेद्गुह्यंशुलेश्वरीतथा ॥ २७ ॥ भूतनाथा
चमेढ्रंचऊरूमहिषवाहिनी ॥ कट्यांभगवतीरक्षेजानुनीर्विध्यवासिनी ॥ २८ ॥

कुक्षावितिसप्तम्यंतःपाठःप्राचीनसंमतः ॥ २६ ॥ २७ ॥ मेढ्रंलिंगम् ॥ मेढ्रोमेहनशेफसीतिकोशः ॥ गुदंसहिषवाहिनीत्यपपाठः ॥ ऊरूमहिषवाहिनी
तिपाठःसम्यक् ॥ गुह्यंगुह्येश्वरीतिपूर्वोक्तविरोधात् जानुस्थानात्पूर्वमूरुस्थानस्यैवसत्त्वाच्च ॥ २८ ॥

प्रोक्तागमादिशास्त्रेषुयामहाबलासेत्यर्थः ॥ २९ ॥ पादाधःइतिभिन्नपदम् ॥ तलवासिनीपातालतलवासिनीत्यर्थः ॥ यद्यपिनखाञ्छूलेश्वरीरक्षेदि
त्यत्रनखरक्षणमुक्तंतथापियथैकस्याअपिदेवतायाःस्थानद्वयरक्षकत्वंनविरुध्यते ॥ तथैवदेवताद्वयस्यैकस्थाननिरूपितरक्षकत्वेबाधकाभावइत्यभिप्रायेण
नखान्दंष्ट्राःकरालीचेत्युक्तम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पद्मकोशेपद्महृदयादिरूपमेवकोशोवासस्थानंयस्यश्वासस्यतस्मिन्वातेस्थितासतीतंरक्षतुइतियावत्इतिकेचि
त् ॥ अग्रेप्राणानांरक्षणकथनात्पद्मकोशप्रतीकाशंहृदयंचाप्यधोमुखमितिश्रुत्युक्तंहृदयमेवपद्मकोशशब्देनग्राह्यमित्यपरे ॥ अंत्राणिअमृधातोःक्रेऽनुनासिकस्य
कीर्तिदीर्घः ॥ चूडामणिनाम्नीदेवतारक्तासुरवधेप्रसिद्धा ॥ ३२ ॥ नखज्वालांनखनिष्ठंतेजः ॥ अभेद्यानाम्नीसर्वसंधिषुस्थितासतीसर्वसंधीनूरक्षेदित्यर्थः ॥ हे

जंघेमहाबलाप्रोक्ताजानुमध्येविनायकी ॥ गुल्फयोर्नारसिंहीचपादपृष्ठेमितौजसी ॥ २९ ॥ पादांगुलीःश्रीधरीचपादाधस्तलवासिनी ॥
नखान्दंष्ट्राकरालीचकेशांश्चैवोर्ध्वकेशिनी ॥ ३० ॥ रोमकूपानिकौवेरीत्वचंवागीश्वरीतथा ॥ रक्तमज्जावसामांसान्यस्थिमेदांसिपार्वती ॥
॥ ३१ ॥ आंत्राणिकालरात्रिश्चपित्तंचमुकुटेश्वरी ॥ पद्मावतीपद्मकोशेकफेचूडामणिस्तथा ॥ ३२ ॥ ज्वालामुखीनखज्वालामभेद्यासर्व
संधिषु ॥ शुक्रंब्रह्माणिरक्षेच्चच्छायांछत्रेश्वरीतथा ॥ ३३ ॥ अहंकारंमनोबुद्धिरक्षमेधर्मचारिणि ॥ प्राणापानौतथाव्यानमुदानंचसमानकम् ॥
॥ ३४ ॥ यशःकीर्त्तिंचलक्ष्मींचसदारक्षतुचक्रिणी ॥ गोत्रमिन्द्राणिमेरक्षेत्पशून्मेरक्षचंडिके ॥ ३५ ॥

ब्रह्माणिभवतीमेशुक्रंरक्षेदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ हेधर्मचारिणिअत्रत्वमित्यध्याहारः रक्षेतिमध्यमपुरुषात् ॥ ३४ ॥ यशःकीर्तिमिति ॥ अत्रयद्यपियशः
किंर्तिःसमज्ञाचेत्यमरोक्तेर्यशःकीर्तिशब्दौएकार्थप्रतिपादकौ तथापि ॥ सजीवतियशोयस्यकीर्तिर्यस्यसजीवति ॥ यशःकीर्तिपरिभ्रष्टोजीवबद्धोनजीवति ॥
इत्यादिप्रयोगानुरोधात् दानादिप्रभवाकीर्तिः शौर्यादिप्रभवंयशः इतिभेदः ॥ केचित्सुखल्पदेशव्याप्तंयशः बहुदेशव्यापिकाकीर्तिरिति ॥ हेइन्द्रा
णिभवतीत्यध्याहारः ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ रक्षेदिति ॥ यत्स्थानं रक्षयाहीनं कुत इति चेत्कवचेन तु विवर्जितम् ॥ कवचे तस्य स्थानस्यो होनकृतः ॥ तत्सर्वं रक्षमेदेवियतस्त्वं जयंती सर्वोत्कृष्टा पापनाशिनी भवसि ॥ ३७ ॥ अथ पितामहः फलस्तुतिं वक्तुं अधिकारिणं प्रथममुपदिशति ॥ पदमेकमिति ॥ यदि शुभमात्मन इच्छेत्तर्हि स पुरुषः कवचेन राहितः एकं पदमापि न गच्छेदिति क्षणमात्रमपि देवीस्मरणं विना न क्षपणीयमिति तात्पर्यम् ॥ तदुक्तं पुराणेषु ॥ स्वयं स्तिष्ठन् ब्रजन् मार्गे प्रलपन् भोजने रतः ॥ कीर्तये पुत्रात्रक्षेन्महा लक्ष्मीर्भार्यारक्षतु भैरवी ॥ मार्गक्षेम करीरक्षेद्विजया सर्वतः स्थिता ॥ ३६ ॥ रक्षाहीनं तु यत्स्थानं कवचेन विवर्जितम् ॥ तत्सर्वं रक्षमेदेवी जयंती पापनाशिनी ॥ ३७ ॥ पदमेकं न गच्छेत्तु यदीच्छेच्छुभमात्मनः ॥ कवचेनावृतो नित्यं यत्र यत्र हि गच्छति ॥ ३८ ॥ तत्र तत्रार्थलाभश्च विजयः सार्वकामिकः ॥ यं यं कामयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ ३९ ॥ परमैश्वर्यं मतुलं प्राप्स्यते भूतले पुनः ॥ निर्भयोजायते मर्त्यः संग्रामेष्वपराजितः ॥ ४० ॥ त्रैलोक्ये तु भवेत्पूज्यः कवचेनावृतः पुमान् ॥ इदं तु देव्याः कवचं देवानामपि दुर्लभम् ॥ ४१ ॥ यः पठेत्प्रयतो नित्यं त्रिसंध्यं श्रद्धयान्वितः ॥ दैवी कला भवेत्तस्य त्रैलोक्ये चापराजितः ॥ ४२ ॥ जीवेद्दर्शयति शतं साग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ नश्यति व्याधयः सर्वे लूता विस्फोटकादयः ॥ ४३ ॥ स्थावरं जंगमं वापि कृत्रिमं चापि यद्विषम् ॥ अभिचाराणि सर्वाणि मंत्रयंत्राणि भूतले ॥ ४४ ॥ भूचराः खेचराश्चैव जलजाश्चौपदेशिकाः ॥ सहजाः कुलजामालाङ्किनीशाकिनी तथा ॥ ४५ ॥

तत्सततं देवीसवैमुच्येत बन्धनात् इति ॥ इत्युपदिश्य फलं कथयति ॥ कवचेनेत्यादिना ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ दैवी कला चित्कला ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ स्थावरं वत्सनाभादि ॥ जंगमं सर्पादि ॥ कृत्रिमं परस्परयोगजन्यम् ॥ यथा तुल्यपरिमाणयोर्मधुसर्पिषोर्योगादिजम् ॥ अभिचाराणि परकृतानि ॥ ४४ ॥ कुलजादयो दुष्टदेवताजातिभेदाः ॥ औपदेशिकाः उपदेशेन तन्मात्रेण ये सिध्यन्ति ते क्षुद्रदेवताभेदाः ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ राज्ञःसकाशादित्यर्थः ॥ ४८ ॥ अधुनासप्तशत्यंगत्वंकवचस्यविधत्ते ॥ जपेदिति ॥ पुराप्रथमतः ॥ अनंतनागोयावद्भूमंडलंधत्तेधारय
 तितावदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ परमंस्थानंमोक्षरूपंज्ञानद्वाराप्राप्नोतिनियमेन ॥ ५० ॥ महामायासर्वकारणंमायाशबलंब्रह्मतस्याः प्रसादतः ॥ यमेवैषवृणुतेते
 नलभ्यस्तस्यैषात्माविवृणुतेतनुंस्वामितिश्रुतेः ॥ यएतांमायाशक्तिंवेदसमृत्युंजयतिसपाप्मानंतरतिसोमृतत्वंचगच्छतीतिश्रुतेः ॥ अहमेवस्वयमिदंवदामि
 जुष्टदेवेभिरुतमानुषेभिरितिश्रुतेश्च ॥ पार्वतीपरमाविद्याब्रह्मविद्याप्रदायिनी ॥ विशेषेणैवजंतूनांनात्रसंदेहकारणमितिस्मृतसंहितोक्तेश्च ॥ कवचेस्मिन्सार्धपंचाशत्सं
 ख्याश्लोकसंग्रहःइतिवाराहीतंत्रे ॥ स्पष्टंचेदंगुप्तवत्यामुपोद्धाते ॥ आधिक्यन्यूनतादोषपरिहारजिहीर्षया ॥ देवीनाम्नांक्रमस्यापिकथनंक्रियतेमया ॥ तेचश्लोकाः
 अंतरिक्षचराघोराडाकिन्यश्चमहावलाः ॥ ग्रहभूतपिशाचाश्चयक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ ४६ ॥ ब्रह्मराक्षसवेतालाःकूष्माण्डाभैरवादयः ॥ नश्यं
 तिदर्शनात्तस्यकवचेहृदिसंस्थिते ॥ ४७ ॥ मानोन्नतिर्भवेद्वाज्ञस्तेजोवृद्धिकरंपरम् ॥ यशसावर्धतेसोपिकीर्त्तिमंडितभूतले ॥ ४८ ॥ जपे
 त्सप्तशतींचंडीकृत्वातुकवचंपुरा ॥ यावद्भूमंडलंधत्तेसशैलवनकाननम् ॥ ४९ ॥ तावत्तिष्ठतिमेदिन्यांसंततिःपुत्रपौत्रिकी ॥ देहांतेपरमं
 स्थानंयत्सुरैरपिदुर्लभम् ॥ ५० ॥ प्राप्नोतिपुरुषो नित्यंमहामायाप्रसादतः ॥ इतितंत्रोक्तंदेव्याःकवचम् ॥ ॥ ॥ ॥
 प्राचीनग्रंथस्थाःसांप्रदायिकाएवलिख्यन्ते ॥ दशदिक्पालदेव्यश्चामुंडाचततःपरम् ॥ जयाचविजयाचैवाप्यजिताचापराजिता ॥ १ ॥ उद्योतिनीततश्चो
 मामालाधारियशस्विनी ॥ त्रिनेत्रायमघंटाचशंखिनीद्वारवासिनी ॥ २ ॥ कालिकाशांकरीपश्चात्सुगंधाचर्चिकातथा ॥ अमृतादिकलापश्चात्ततःस्यात्तुसरस्वती
 ॥ ३ ॥ कौमारीचंडिकाचित्रघंटा मायामहादिका ॥ कामाक्ष्यनंतरंसर्वमंगलाभद्रकालिका ॥ ४ ॥ धनुर्धरीनीलभीमाततःस्यान्नलकूबरी ॥ खड्गधारिणिकापूर्वव
 ज्रधारिण्यनंतरम् ॥ ५ ॥ दंडिनीचांबिकामूलेशानीस्यात्तुबलेश्वरी ॥ मनःशोकविनाशास्याल्ललिताशूलधारिणी ॥ ६ ॥ कामिनीगुह्यपूर्वास्यादीश्वरीचततः

परम् ॥ भूतनाथाततः स्यात्तुमहामहिषवाहिनी ॥ ७ ॥ भगवत्यपि विंध्यस्थामहापूर्वाबला तथा ॥ विनायकी नारसिंहीतंतः पश्चान्मिता जसी ॥ ८ ॥ श्रीध
यंते च पातालवासिन्यंते करालिनी ॥ ऊर्ध्वकेशी च कौबेरी वागीशी पार्वती तथा ॥ ९ ॥ कालरात्रिश्च मुकुटेशानी पद्मावती तथा ॥ चूडामणिस्तथा ज्वालामुख्य
भेयाततः स्मृता ॥ १० ॥ ब्रह्माणीछत्रपूर्वास्यादीश्वरी धर्मचारिणी ॥ चक्रिणी द्रवधूश्रंडी महालक्ष्मीश्च भैरवी ॥ ११ ॥ क्षेमपूर्वा करी पश्चाद्विजया च जयंतिका ॥
इत्येताः सम्यगाख्याताः कवचस्थाश्च शक्तयः ॥ १२ ॥ इति श्रीशैवोपनामकरं गभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतं सप्तशत्यंगकवचविवरणं समाप्तम् ॥ १ ॥
॥ अथार्गला व्याख्यानम् ॥ तत्र प्रथमतो देवतायाः ध्यानोपयोगिगुणानाह ॥ जयंतीति ॥ जयंती सर्वोत्कृष्टेत्यर्थः ॥ गुणत्रयसाम्यावस्थोपाधिकब्रह्मरूपिण्या भग
वत्याः सर्वकारणत्वात् ॥ मंगलामंगजननमरणादिरूपं सर्पणं लाति गृह्णाति नाशयति सामोक्षप्रदामंगलेत्युच्यते न तस्य प्राणा उत्क्रामंति इति श्रुतेः ॥ कलयति
मार्कण्डेय उवाच ॥ जयंती मंगला काली भद्रकाली कपालिनी ॥ दुर्गा क्षमा शिवा धात्री स्वाहा स्वधानमोस्तुते ॥ १ ॥
भक्षयति सर्वमेतत्प्रलयकाले इति काली ॥ ब्रह्मक्षत्रं चोभे भवत ओदनो मृत्युर्यस्योपसेचनमिति श्रुतेः ॥ भद्रं मंगलं सुखं कलयति स्वीकरोति भक्तेभ्यो दातुमिति भद्र
काली ॥ भद्रकाली सुखप्रदेति रहस्यागमे र्थकथनात् कपालोस्त्री शिरोस्त्रिंश्याद्वटादेः शकलेंबुजे इति मेदिनी कोशाद्ब्रह्मादीन्निहत्य तेषां कपालं गृहीत्वा प्रलयकाले अ
टतीति कपालिनी ॥ प्रपंचरूपां बुजं हस्ते यस्या इति वा ॥ कपालिनी मत्वर्थीय इति ॥ प्रपंचां बुजहस्ता च कपालि न्युच्यते परेति रहस्यागमे ॥ दुःखेनाष्टांगयो
गसर्वकर्मोपासनारूपेण क्लेशेन गम्यते प्राप्यते सा दुर्गा ॥ तां दुर्गां दुर्गमं देवीं दुराचारविघातिनीमिति देव्यथर्वशिरसिः ॥ क्षमा भक्तानामन्येषां वा सर्वानपराधान् क्ष
मते सह ते जननीत्वात्सातिशयकारुण्यवती क्षमेत्युच्यते ॥ शिवाचिद्रूपिणीत्यर्थः ॥ चिन्मात्राश्रयमायायाः शक्त्या कारो द्विजोत्तमाः ॥ अनुप्रविष्टाया संवि
न्निर्विकल्पा स्वयंप्रभा ॥ सदाकारा सदानंदा संसारोच्छेदकारिणी ॥ सा शिवा परमा देवी शिवाभिन्ना शिवंकरीति सूतसंहितोक्तेः ॥ धात्री सर्वप्रपंचधारणकर्त्री ॥

अहंरुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुतविश्वदेवैः ॥ अहंमित्रावरुणोभाविभर्म्यहमिन्द्राग्नीअहमश्विनोभाइत्यादिश्रुतेः ॥ स्वाहादेवपोषिणी ॥ स्वधापि
 तृपोषिणी ॥ एतादृशपूर्वोक्तमहागुणवतीयात्वमसिततस्तेतुभ्यंनमोनमस्कारएवास्तुकेवलं नतुतादृश्याःपरिचर्यायाःसामर्थ्यमस्तीतिभावः ॥ १ ॥
 मध्विति ॥ मधुकैटभयोर्विद्राविणीनाशिनीचसाविधातुर्वरदाचेत्यर्थः ॥ मधुकैटभनाशार्थं ब्रह्मणास्तुतासतीतस्मैवरंददावितिकथादेवीभागवतेप्रथमस्कंधे
 प्रसिद्धा ॥ रूप्यतेज्ञायतेइतिरूपंपरमात्मवस्तु ॥ रूपंभवेद्विदुरमंदकांतिरित्यागमात् ॥ तद्देहिमह्यम् ॥ यत्कृतनमस्कारेणैवप्रसन्नासतीतथाजयंजयत्यनेनपर
 मात्मनःस्वरूपमिति ॥ जयोवेदस्मृतिराशिस्ततोजयमुदीरयेदित्यत्रप्रसिद्धः ॥ तंदेहियशोदेहि ॥ सहनौयशइतिश्रुतिप्रसिद्धं तत्त्वज्ञानसंपादनजन्यंयशः ॥
 मधुकैटभविद्राविविधातुवरदेनमः ॥ रूपंदेहिजयंदेहियशोदेहिद्विपोजहि ॥ २ ॥ महिषासुरनिर्नाशविधात्रिवरदेनमः ॥ रूपंदेहि ॥ ३ ॥
 वंदितांघ्रियुगेदेविदेविसौभाग्यदायिनि ॥ रूपं ॥ ४ ॥ रक्तबीजवधेदेविचंडमुंडविनाशिनि ॥ रूपं ॥ ५ ॥ अचिंत्यरूपचरिते
 सर्वशत्रुविनाशिनि ॥ रूपं ॥ ६ ॥ नतेभ्यःसर्वदाभक्त्याचंडिकेप्रणतायमे ॥ रूपं ॥ ७ ॥
 तद्देहि ॥ द्विपःकामक्रोधादिशत्रून् जहिनाशय ॥ २ ॥ महिपेति ॥ महिषासुरस्यनिर्नाशस्तस्यविधात्रीकर्त्रीत्यर्थः ॥ वरदेइतिपृथक्पदम् ॥ ३ ॥ वंदितेति ॥
 ब्रह्मविष्णवादिभिर्वंदितमंघ्रियुगंयस्यास्तेपामेतदपेक्षयान्यूनोपाधिकत्वात् ॥ भक्त्यतिशयेनदेवीत्यस्यपुनरावृत्तिः ॥ ४ ॥ रक्तेति ॥ रक्तबीजस्यवधः
 कर्तव्यतयाअस्तियस्याः सा ॥ अर्शआद्यजंतम् ॥ रक्तबीजवधकर्त्रीत्यर्थः ॥ रक्तबीजस्यवधोयस्याःसकाशादितिवा ॥ अत्रनिशुंभशुंभेतिश्लोकपाठोऽपपा
 ठः ॥ प्राचीनैरव्याख्यानात् ॥ प्राचीनपुस्तकेष्वपाठाच्च ॥ ५ ॥ अचिंत्येति ॥ यतोवाचोनिवर्ततइतिश्रुतेः ॥ योअस्याध्यक्षः परमेव्योमन्तसौगवेदयदिवा
 नवेदेतिश्रुतेः ॥ ६ ॥ नेति ॥ सदासर्वदाभक्त्यानतेभ्यःप्रणतेभ्योमेप्रणतायचरूपंदेहीत्यन्वयः ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ येत्वांमर्चयंतितेभ्य इति शेषः ॥ ९ ॥ सौभाग्यं देहि ॥ अर्थान्मह्यम् ॥ १० ॥ विधेहीति उच्चकैः अतिशयेनोच्चं बलं मम विधेहि ॥ ११ ॥ १२ ॥
 विद्यावंतमिति ॥ ब्रह्माविद्यावंतं जनस्वभक्तं कुरु अथ च रूपं देहीत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कृष्णेनेति ॥ इयं कथा देवी भागवते प्रसिद्धा ॥ १६ ॥ हिमा
 चलसुतानाथः शिवस्तेन पूजिते ॥ १७ ॥ सुरेति ॥ अनेन च देवीस्वरूपदर्शनेन निर्वैरता अद्वैतभावश्च भवतीति ध्वनितम् सुरासुरयोः सामानाधिकरण्यकथ
 स्तुवद्भ्यो भक्तिपूर्वत्वां चंडिके व्याधिना शिनि ॥ रूपं० ॥ ८ ॥ चंडिके सततं ये त्वामर्चयंतीह भक्तितः ॥ रूपं० ॥ ९ ॥ देहि सौभाग्यमारोग्यं
 देहि देवि परं सुखम् ॥ रूपं० ॥ १० ॥ विधेहि द्विषतां नाशं विधेहि बलमुच्चकैः ॥ रूपं० ॥ ११ ॥ विधेहि देवि कल्याणं विधेहि विपुलां श्रियम् ॥
 रूपं० ॥ १२ ॥ विद्यावंतं यशस्वं तं लक्ष्मीवंतं जनं कुरु ॥ रूपं० ॥ १३ ॥ प्रचंडं दैत्यदर्पघ्ने चंडिके प्रणताय मे ॥ रूपं० ॥ १४ ॥ चतुर्भुजे
 चतुर्वक्त्रं स्तुते परमेश्वरि ॥ रूपं० ॥ १५ ॥ कृष्णेन संस्तुते देवि शश्वद्भक्त्या त्वमं बिके ॥ रूपं० ॥ १६ ॥ हिमाचलसुतानाथ पूजिते परमे
 श्वरि ॥ रूपं० ॥ १७ ॥ सुरासुरशिरोरत्ननिघृष्टचरणे बिके ॥ रूपं० ॥ १८ ॥ इंद्राणीपति सद्भावपूजिते परमेश्वरि ॥ रूपं० ॥ १९ ॥ देवि
 प्रचंडदोर्दंडदैत्यदर्पा विनाशिशि ॥ रूपं० ॥ २० ॥ देवि भक्तजनोद्दामदत्तानंदोदये बिके ॥ रूपं० ॥ २१ ॥ पत्नीमनोरमां देहि मनोवृत्तानुसा
 रिणीम् ॥ तारिणीं दुर्गं संसारसागरस्य कुलोद्भवाम् ॥ २२ ॥

नात् ॥ १८ ॥ इंद्राणीति ॥ इंद्राणीपतिना सद्भावेन पूजिते ॥ १९ ॥ २० ॥ भक्तजनेषु योऽद्वैतभावोऽनंदोदयो मोक्षो यया ॥ २१ ॥ तारिणीं ॥
 मार्कण्डेयपुराणप्रसिद्धयामदालसयावासिष्ठरामायणप्रसिद्धया चूडालयाचतुल्याम् ॥ आद्यया पुत्रस्तारितो द्वितीयया पतिरेव तारित इति तत्राख्यानात् ॥ २२ ॥

महास्तोत्रं सप्तशत्याख्यम् अनेन चार्गलास्तुतेरपि सप्तशत्यंगत्वं बोधितम् ॥ य एव मर्गलास्तुतिं पठित्वा सप्तशतीस्तोत्रं जपति स तु सप्तशत्याः संख्यासम्यक् कथनं त
यायज्जायमानं वरं फलं तत्प्राप्नोति नान्यः संपदश्च प्राप्नोति तस्मादवश्यं मर्गलास्तोत्रं पठनीयमिति भावः ॥ सिद्धिप्रतिबंधकं पापमर्गलासदृशत्वादर्गला तन्नाशकस्तो
त्रस्यापि लक्षणयार्गलेति संज्ञा ॥ २३ ॥ त्रयोविंशतिसंख्यानां श्लोकानामत्र संग्रहः ॥ अत्रापि मूलं वाराही तंत्रमेव ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथभट्ट
सुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतमर्गलाविवरणं समाप्तम् ॥ २ ॥ अथ कीलकविवरणम् ॥ तत्र मार्कण्डेयऋषिः शिष्यानुपदिदेश ससंवादस्तंत्रेषु कथित इति तंत्रस्थ
मेवैतत् ॥ ऋषिरुवाच ॥ मार्कण्डेयऋषिः स्वशिष्यान् प्रतीत्यर्थात् ॥ कीलकं वक्तुं मंगलमाचरति मार्कण्डेयः ॥ विशुद्धेति ॥ निर्मलज्ञानरूपायेत्यर्थः ॥ त्रिवे
दीवेदत्रयरूपं दिव्यं चक्षुर्यस्य तस्मै श्रेयःप्राप्तेः कल्याणप्राप्तेर्निमित्ताय सोमार्धधारिणे नमोस्त्वित्यर्थः ॥ अत्र केचिदयं श्लोकस्तर्कचरणमीमांसावार्तिकप्रथमोत्रापि
इदं स्तोत्रं जपित्वा तु महास्तोत्रं पठेन्नरः ॥ स तु सप्तशतीसंख्यावरमाप्नोति संपदः ॥ २३ ॥ इति अर्गलास्तुतिः ॥ २ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥
विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदीदिव्यचक्षुषे ॥ श्रेयःप्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥ सर्वमेतद्विनायस्तु मंत्राणामभिकीलकम् ॥ सोपि
क्षेममवाप्नोति सततं जाप्य तत्परः ॥ २ ॥

बहुभिः पठ्यते परंतु अनार्ष इत्याहुः ॥ वयं तु ब्रूमोत्रत्य एव श्लोको मंगलार्थं वार्तिककारैर्गृहीत इति कुतो न स्यात् न हि कुत्रचित्स्थितः श्लोको मंगलार्थमन्यत्र न
गृहीतव्य इति राजाज्ञास्ति तस्मात्सर्वपुस्तकेषु उपलब्धादार्ष एव श्लोक इति ॥ १ ॥ किमुवाच तदाह ॥ सर्वमिति ॥ मंत्राणां सर्वेषामभिकीलकं वक्ष्यमाणरीत्या
सर्वमंत्रसिद्धिप्रतिबंधकशापरूपकीलकनाशकत्वाल्लक्षणया सप्तशतीस्तोत्रमभिकीलकं तत्सर्वं विजानीयादुपासीतेत्यर्थः ॥ नन्वन्यमंत्रोपासनाभिः किंक्षेमं
भवति यतोत्रैवाग्रहः क्रियते इति चेद्भवत्येवेत्याहुः ॥ सोपीति ॥ तत्सप्तशतीस्तोत्रं विना सततं जाप्य तत्परः नानामंत्राणां जपरूपेकर्मणि निरंतरं निश्ठा यस्य सः तत्परो
यस्तु पुरुषः सोपि क्षेमं सर्वकल्याणं प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ २ ॥

एवंजपतत्परस्यपुरुषस्योच्चाटनादीन्यपि कर्माणिसिध्यंतितथासकलानिवस्तून्यलभ्यानि सिध्यन्ति ॥ एवंसप्तशतीपाठरहितानामपिपुरुषाणांकेवलमंत्रजपेन सिद्धिमुक्त्वामंत्रजपरहितानामपिपुरुषाणांकेवलसप्तशतीपाठेनापिसर्वसिद्धिमुपादिशति ॥ एतेनेति ॥ एतेनप्रकृतेनस्तोत्रमात्रेणसप्तशत्याख्यस्तोत्रपाठमात्रेणस्तु वतांस्तोत्रपाठदेवीभगवतीसच्चिदानंदरूपिणीसिद्ध्यातिप्रसीदति ॥ ३ ॥ अस्यपुरुषस्यनान्यमंत्राद्युपयोगइत्याह ॥ नमंत्रइति ॥ तत्रतस्यपुरुषस्यकार्यसिद्धौ नमंत्रउपयुक्तोभवतितथानौषधंतथानकिंचिदन्यदपियोगसिध्यादिरूपसाधनंविद्यतेउपयोगाय किंतुजाप्येनविनातत्तन्मंत्रजपरूपकर्माभावेपिसर्वमुच्चाटनादिक माभिचारिकंकर्मतथासमग्राण्यप्यभिलषणीयानिकार्याणिसिध्यन्ति ॥ केवलस्तोत्रमात्रेणेति ॥ एतावत्पर्यंतसप्तशत्यापासनयाकेवलयासर्वकल्याणंभवति सिद्धयंत्युच्चाटनादीनिवस्तूनि सकलान्यपि ॥ एतेनस्तुवतांदेवीस्तोत्रमंत्रेणसिद्धयति ॥ ३ ॥ नमंत्रोनौषधंतत्रनकिंचिदपिविद्यते ॥ विनाजाप्येनसिध्येतसर्वमुच्चाटनादिकम् ॥ ४ ॥ समग्राण्यपिसिद्धयंतिलोकशंकामिमांहरः ॥ कृत्वानिमंत्रयामाससर्वमेवमिदंशुभम् ॥ ५ ॥ स्तोत्रं वैचंडिकायास्तुतच्चगुह्यंचकारसः ॥ समाप्तिर्नचपुण्यस्यतांयथावन्नियंत्रणाम् ॥ ६ ॥

तथासप्तशत्यन्यमन्त्रोपासनयापिसर्वकल्याणंभवतीतिपक्षद्वयमुपपादितम् ॥ ४ ॥ इत्थंपक्षद्वयमपीदमस्तीतियापक्षद्वयविषयिणीलोकानांशंकातांहरः प्रथमतः कृत्वातच्छंकानिरासार्थंनिमंत्रयामासानिमंत्रितवानर्थाल्लोकांस्तानागतानाह किमिति वक्ष्यमाणप्रकारेणेंदंसप्तशत्याख्यमेवशुभमिति ॥ अत्रतानाहेतिशेषः ॥ ५ ॥ अनंतरंचंडिकायास्तुचंडिकायाएवस्तोत्रंसप्तशत्याख्यंतच्चगुह्यमतिरहस्यंचकार ॥ पूर्वोक्तमंत्रजपरूपपक्षापेक्षयाद्वितीयंपक्षमेवसारभूतंचकारेत्यर्थः ॥ इतिमार्कंडे येनतंत्रोक्तंपूर्ववृत्तंकथितं पुनःशिष्यान्सप्तशतीमाहात्म्यंकथयत् शिष्याभिप्रायंकथयन्ति ॥ यस्मादेतत्स्तोत्रपाठजन्यफलस्यनसमाप्तिः कदापिभवतितत्तन्मंत्रजप जन्यपुण्यस्यतुसमाप्तिरस्ति तस्मात्तांपूर्वोक्तांशिवेनकृतानिनियंत्रणांप्रथमपक्षस्यसंकोचरूपांयथावद्यथार्थमेवजानीध्वमितिशेषः ॥ ६ ॥

सोपीति ॥ सोपितं तन्मंत्रजपकर्तापि एतत्स्तोत्रजपसहितश्चेदेव सर्वक्षेममवाप्नोति तस्मात्तत्प्रथमपक्षां विहाय सप्तशतीपाठे एव सर्वैरादरः कर्तव्य इत्यर्थः एतेनान्ये
 मन्त्रा अपि सप्तशतीपाठं कृत्वैव जपनीयाः अन्यथा तत्तन्मंत्रफलप्राप्तिर्न स्यादिति बोधितम् ॥ यत एतत्सर्वमन्त्रसिद्धिप्रतिबंधकनाशकं भवति ॥ तस्मादेव मन्त्राणाम
 भिकीलकमेतदिति पूर्वमुक्तमिति बोध्यम् ॥ अभिकीलकं सिद्धिप्रतिष्ठं भकरंदोषरूपं तन्नाशकत्वादस्यापि लक्षणया अभिकीलकत्वम् ॥ नन्वत्रापि नवार्णमन्त्रज
 पापेक्षास्त्येवेति चेत्साशीघ्रफलार्थमिति ब्रूमोन तु तद्विना फलमेतस्य नास्तीति ॥ एतद्विना तु तत्तन्मन्त्राणां फलमेव न भवतीति विशेषः ॥ परंतु हे शिष्याः तत्स्तोत्रं सर्वे
 पामप्यर्चित्य फलप्रदं जातमिति सर्वेऽपि सर्वेश्वरा भविष्यंतीति ज्ञात्वामहादेवेन कीलितमस्तीत्याह ॥ कृष्णायामिति ॥ कृष्णचतुर्दश्यामष्टम्यां वा कृष्णायामसमाहि
 तः एकाग्रः सन् ॥ ७ ॥ यउपासको निजं सर्वधनं न्यायेनार्जितं देव्यै ददाति समर्पयति ॥ हे देवि इत आरभ्येदं सर्वमदीयं धनं तुभ्यं मया दत्तमस्ति इति समर्पयति पश्चा
 सोपिक्षेममवाप्नोति सर्वमेव न संशयः ॥ कृष्णायामवाचतुर्दश्यामष्टम्यां वा समाहितः ॥ ७ ॥ ददाति प्रतिगृह्णाति नान्यथैषा प्रसीदति ॥ इत्थं
 रूपेण कीलेन महादेवेन कीलितम् ॥ ८ ॥ योनिः कीलां विधायै नानित्यं जपति संस्फुटम् ॥ स सिद्धः स गणः सोऽपि गंधर्वो जायते वने ॥ ९ ॥
 तसंसारयात्रा निर्वहार्थं गृहाणेदं द्रव्यं मत्प्रसादभूतमिति देव्या अनुज्ञां मनसा गृहीत्वा तद्द्रव्यं प्रसादबुद्ध्या प्रतिगृह्णाति गृहीत्वा धर्मशास्त्रोक्तमार्गेण तस्य व्ययं कुर्वन्निरंत
 रंदेव्यधीनो भवति तस्यैषा सप्तशती प्रसन्ना भवति नान्यथा इत्थं रूपेण कीलेन सिद्धिप्रतिष्ठं भकरेण रूपेण महादेवेन कीलितमास्ते ॥ अयं च कीलकस्यार्थो रहस्यान्ना
 ये गुरुकीलकपटले प्रदर्शितः ॥ अग्रे स्पष्टी करिष्यामः ॥ ८ ॥ तर्हि किं कर्तव्यं तत्राह ॥ य इति ॥ यस्मादेवं तस्माद्यो हि पुरुष एतां सप्तशतीं पूर्वोक्तदानप्रति
 ग्रहकरणेन नि कीलां विधाय स्फुटं यथास्यात्तथा संजपति स एव सिद्धो भवति स एव देव्या गणो भवति सोऽपि स एवावने सर्वजगद्रक्षणे गंधर्वः ॥ बृहदारण्यके तस्यासीद्बुहि
 ता गंधर्वगृहीतेति श्रुत्युक्तो देवता विशेषो गंधर्वो जायते सहिसमर्थः सर्वजगद्रक्षणे इति ॥ ९ ॥

दृष्टफलान्याह ॥ नेति ॥ १० ॥ एतादृशंकीलकमज्ञात्वापाठकर्तुर्दोषमाह ॥ ज्ञात्वेति ॥ पूर्वोक्तंकीलकंज्ञात्वातत्परिहारंप्रारभ्यपाठं कुर्वीततत्परि
 हारमकुर्वाणो विनश्यति ॥ यस्मादेवंतस्मात्कीलकं ज्ञात्वैवसंपन्नंनिर्दुष्टमिदंस्तोत्रं बुधैः प्रारभ्यते ॥ अत्रविनाशकथनंकीलकज्ञानस्यावश्यकत्वार्थ
 मेव ॥ यथाकथंचित्पाठस्यापिवचनांतरैरनुज्ञानात् ॥ ११ ॥ तेनतेनहेतुनाजाप्यमित्यर्थः ॥ १२ ॥ शनैस्त्विति ॥ शनैः स्वकर्णागोचरंयथा
 स्यात्तथापाठेयत्किंचित्संपत्तिरेवभवति ॥ उच्चकैः उच्चैः पाठेतुसमग्रापिभवत्येव ॥ ततउच्चकैरेवैतत्प्रारभ्यमित्यर्थः ॥ १३ ॥ इत्थंमुनिः कीलकविधिं
 माप्यजनानाक्रोशति ॥ ऐश्वर्यमिति ॥ परोमोक्षः कैवल्यमोक्षः अहोमंदभाग्याएतेदृष्टिगोचरं चिंतामणिकामदुष्प्राप्तगवतींविहायस्वकल्याणार्थं वरादिकाम
 नचैवाप्यटतस्तस्यभयंकापीहजायते ॥ नाल्पमृत्युवशंयातिमृतोवामोक्षमाप्नुयात् ॥ १० ॥ ज्ञात्वाप्रारभ्यकुर्वीतद्विकुर्वाणोविनश्यति ॥ त
 तोज्ञात्वैवसंपन्नमिदंप्रारभ्यतेबुधैः ॥ ११ ॥ सौभाग्यादिचयत्किंचिद्दृश्यतेललनाजने ॥ तत्सर्वं तत्प्रसादेनतेनजाप्यमिदं शुभम् ॥ १२ ॥
 शनैस्तुजाप्यमानेस्मिन्स्तोत्रेसंपत्तिरुच्चकैः ॥ भवत्येवसमग्रापिततः प्रारभ्यमेवतत् ॥ १३ ॥ ऐश्वर्यंयत्प्रसादेनसौभाग्यारोग्यसंपदः ॥ शत्रुहा
 निःपरोमोक्षःस्तूयतेसानकिंजनैः ॥ १४ ॥ ॥ इति कीलकम् ॥ ३ ॥

न्यदेवतोपासनारूपांकिमर्थं गृह्णन्तीति ॥ १४ ॥ श्लोकाश्चतुर्दशैवात्रकीलकेसंप्रतिष्ठिताः ॥ अत्रापिमूलं वाराहीतंत्रं स्पष्टं चेदंगुप्तवत्याम् ॥ अत्ररहस्यतंत्र
 स्थोगुरुकीलकपटलोलिख्यते ॥ शिवउवाच ॥ पुरासनत्कुमारायदत्तमेतन्मयानघ ॥ संवर्तयिददौतच्चसचान्यस्मैददौचतत् ॥ १ ॥ सर्वत्रचंडीपाठस्य
 प्राचुर्येणमहीतले ॥ ब्रह्मकांडः कर्मकांडस्तंत्रकांडश्चसर्वथा ॥ २ ॥ अभूत्प्रतिहतोनेनशीघ्रसिद्धिप्रदायिनी ॥ तदातेपांचसार्थक्यं कर्तुं कामेनभूतले ॥ ३ ॥ दान
 प्रतिग्रहत्वेनमंत्रोयंकीलितोमया ॥ दानप्रतिग्रहाख्ययत्कीलकसमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ तदारभ्यचमंत्रोयंकीलकेनाभिकीलितः ॥ नसर्वेषांभवेत्सिद्धयैकीलकपरा

इमुखाः ॥ ५ ॥ येनराः कीलनेनेमंजपंतिपरयामुदा ॥ तेषां देवीप्रसन्नास्यात्ततः सर्वाः समृद्धयः ॥ ६ ॥ त्वत्प्रसूतस्त्वदाज्ञातस्त्वदासस्त्वत्परायणः ॥ त्वन्ना
 मर्चितनपरस्त्वदर्थेऽहंनियोजितः ॥ ७ ॥ मयार्जितमिदं सर्वतवस्वंपरमेश्वरि ॥ राष्ट्रंबलंकोशगृहंसैन्यमन्यच्चसाधनम् ॥ ८ ॥ त्वदधीनं करिष्यामि यत्रार्थे त्वं नि
 योक्ष्यसि ॥ तत्र देविसदावर्ते त्वदाज्ञामेव पालयन् ॥ ९ ॥ इति संचित्य मनसा स्वार्जितानि धनानि च ॥ कृष्णायां वाचतुर्दश्यामष्टम्यां वा समाहितः ॥ १० ॥
 समर्पयेन्महादेव्यै स्वार्जितं सकलं धनम् ॥ राष्ट्रंगृहंकोशबलं न वंचयदुपार्जितम् ॥ ११ ॥ अस्मिन्मासिमया देवितुभ्यमेतत्समर्पितम् ॥ इति ध्यात्वा ततो दे
 व्याः प्रसादात्प्रतिगृह्य च ॥ १२ ॥ विभज्य पंचधा सर्वं न्यंशान् स्वार्थं प्रकल्पयेत् ॥ देवपित्रतिथीनां च क्रियार्थं त्वेकमादिशेत् ॥ १३ ॥ एकांशं गुरवे दद्या
 त्तेन देवी प्रसीदति ॥ तस्य राज्यं स्वकं सैन्यं कोशः साधुविवर्धते ॥ १४ ॥ नानारत्नाकरः श्रीमान्यथा पर्वणि वारीधिः ॥ ज्ञात्वा नवाक्षरं मंत्रं जीव ब्रह्म समाश्रयम्
 ॥ १५ ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यानां सारं संसारभेषजम् ॥ सप्तशत्याख्यमंत्रस्य यावज्जीवमहं जपम् ॥ १६ ॥ कुर्वंस्ततो न प्रमादं प्राप्नुयामिति निश्चितम् ॥
 कृत्वा प्रारभ्य कुर्वीत ह्यकुर्वाणो विनश्यति ॥ १७ ॥ नाहं ब्रह्म निराकुर्यां मामां ब्रह्म निराकरोत् ॥ अनिराकरणं मेस्तु अनिराकरणं मम ॥ १८ ॥ इति वेदांतम्
 धन्येच्छां दोग्येस्य प्रपंचनात् ॥ प्रारभ्य तत्परित्यागेन तस्य श्रेयसेततः ॥ १९ ॥ नाब्रह्मवित्कुले तस्य जायते हि कदाचन ॥ नदारिद्र्यं कुले तस्य यावत्स्थास्य
 ति मेदिनी ॥ २० ॥ प्रतिसंवत्सरं कुर्याच्छारदं वार्षिकं तथा ॥ तेन सर्वमवाप्नोति सुरासुरसुदुर्लभम् ॥ २१ ॥ अन्यच्च यत्कल्याणं जायेत तत्क्षणे क्षणे ॥ स
 त्यं सत्यमिदं सत्यं गोपनीयं प्रतनतः ॥ २२ ॥ पुत्राय ब्रह्मनिष्ठाय पित्रा देयं महात्मना ॥ अन्यथा देवता तस्मै शापं दद्यान्न संशयः ॥ २३ ॥ इति ॥ अयं भावः ॥ पित्रा
 र्जितं विनास्वेनैव मंत्रप्राप्त्युत्तरं यद्यन्नूतनमर्जितं तदूर्जनं माससंबन्धिकृष्णचतुर्दश्यष्टम्यन्यतरादिव से देवी निकटे स्थित्वा देशकालौ संकीर्त्य दानप्रतिग्रहाख्येन कर्मणा
 देवीं प्रीणयिष्ये इति संकल्प्य त्वत्प्रसूत इत्यादिश्लोकत्रयमर्थानुसंधानपूर्वकं पठित्वा राष्ट्रंबलंकोशगृहंसैन्यं त्वत्प्रसूतमिदं त्वत्प्रसन्नया देव्या

ज्ञप्तएवपुनः प्रतिग्रहं विभाव्यतन्मध्ये पंचमं भागं गुरवे निवेद्य तत्पुत्रादिभ्यो वादत्वा वशिष्टं चतुर्थांशं स्वेन क्रियमाणं पंचयज्ञादिधर्मव्ययार्थं निष्क्रास्येतरत्स्वार्थं यथेष्टं
नियोजयेत् ॥ अत्र मासश्चांद्रमा सो ग्राह्यः ॥ अमायामर्जितस्य तूत्तरमासे दानं मंत्रपूर्वमासीदित्यूहो यथान्यायं तंत्रेण दानादावूह्यः ॥ प्रकृते तदपवादमाह ॥
ज्ञात्वेति पंचदशश्लोके ॥ नवार्णमंत्रं स्वीकृत्य महावाक्यार्थसंवादिनंतदर्थं च गुरोर्लब्ध्वाधिकृतः सन्नयावधियावज्जीवं सप्तशतीस्तव पाठं प्रमादेन सकृदपिन त्यक्ष्ये इति
दृढं संकल्प्य तथैवानुतिष्ठेत् ॥ अनेन च कीलकपटलेन ददाति प्रतिगृह्णातीत्यस्य ज्ञात्वा प्रारभ्य कुर्वीतेत्यस्य च प्रागुक्तोर्थः स्पष्टमेवोक्तइति ॥ इति श्रीशैवोपनामकरं
नाथभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतं सप्तशतीकीलकविवरणं समाप्तम् ॥ ३ ॥ अथ रहस्यव्याख्या ॥ तत्र सुमेधसंप्रति सुरथो राजा प्रश्नं करोति ॥ भगवन्निति ॥
हे भगवन् ॥ यद्भयाद्वाति वा तोयं सूर्यो भीत्या च गच्छति ॥ इंद्राग्निमृत्यवस्तद्वत्सा देवी चंडिका स्मृतेति भुवनेश्वरसंहितोक्तेः ॥ चंडभानुः चंडवात इत्यादौ

राजोवाच ॥ भगवन्नवतारामे चंडिकायास्त्वयोदिताः ॥ एतेषां प्रकृतिं ब्रह्मन् प्रधानं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥

भयजनके चंडपदस्य प्रयोगाच्च भयजनककोपार्थकचंडिकोपेति धातोः पचाद्यचि गौरादिपाठात् ङीष्कृते चंडीति रूपं भवति ॥ तद्वशादेव नमस्ते रुद्रमन्यव इत्या
दिना प्रथमं मन्यवे एव नमस्कारदर्शनम् ॥ भीषास्माद्वातः पवते भीषो देति सूर्यः भीषास्मादग्निश्चेन्द्रश्च मृत्युर्धावति पंचम इत्यादि श्रुत्या वाग्व्यादिभयजनककोपस्या
पि परब्रह्मलिंगत्वमक्षतमेव ॥ अतएव महद्भयं वज्रमुद्यतमिति श्रुतौ वज्रपदेनात्र ब्रह्मैवोच्यते नायुधविशेषो भयजनकत्वलिंगादित्युत्तरमीमांसायां कंपनादित्यधि
करणे ॥ तस्मात्सर्वभयजनकं सर्वप्रशास्तृ परंब्रह्मैव चंडीपदवाच्यम् ॥ तस्याश्चिद्रूपायाश्चंडिकाया अवतारास्त्वयामे मह्यं कथिताः ॥ परंतु एतेषामवताराणां
प्रकृतिं मूलभूतां प्रधानां मुख्यां हे ब्रह्मन् वक्तुमर्हसि यन्मुख्यरूपं पूजयामूलसे केन शाखानां से च न वदवताराणामपि पूजा भविष्यति तन्मुख्यं रूपं कथयेति भावः ॥ १ ॥

तदेवाह आराध्यमिति ॥ येनचविधिनातद्रूपमाराध्यतंविधितदाराध्यंचरूपंवदेत्यर्थः ॥ किमितिचेत्प्रणतस्यमेसंबंधसामान्येपठौ ॥ प्रणतंशिष्यंमांब्रूहीत्यर्थः ॥ भक्तियुक्तायशिष्याययथावदुरुणासर्ववक्तव्यमितिभावः ॥ २ ॥ राजवाक्यंश्रुत्वाऋषिरुवाच ॥ हेराजन्यत्त्वयादृष्टंतादिदंपरममुत्कृष्टंरहस्यमस्ति अतएवैतदनाख्येयंकस्याप्यकथनीयमितिप्रचक्षते ॥ महान्तः शिवादयः ॥ तथाचतंत्रेषु ॥ एतत्प्रकाशनंमातुरुद्धाटनमुरोजयोः ॥ तस्मान्नैवप्रकाशोऽस्यकर्तव्यः परमेश्वरीति ॥ सर्वथाप्रकाशनिषेध उक्तः ॥ तथापि तत्रैवनाभक्तायप्रदातव्यंनाशिष्यायकथंचनेत्युक्तेः ॥ शिष्यस्यानुमतिदर्शनात् ॥ हेनराधिपत्वंभक्तोसिइतितवावाच्यंनैवकिंचिदस्ति यत्पृच्छ्यतेतत्सावधानतः शृणु ॥ ३ ॥ तत्रसर्वदेवतानांरूपद्वयंसूक्ष्मंस्थूलंचेति ॥ सूक्ष्मतत्तदुपाधिविशिष्टचै आराध्यंयन्मयादेव्याःस्वरूपंयेनचद्विज ॥ विधिनाब्रूहिसकलंयथावत्प्रणतस्यमे ॥ २ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इदंरहस्यंपरममनाख्येयंप्रचक्षते ॥ भक्तोसीतिनमेकिंचित्तवावाच्यंनराधिप ॥ ३ ॥ सर्वस्याद्यामहालक्ष्मीस्त्रिगुणापरमेश्वरी ॥ लक्ष्यालक्ष्यस्वरूपासाव्याप्य कृत्स्नंव्यवस्थिता ॥ ४ ॥

तन्यरूपंमंत्रवाच्यम् ॥ स्थूलंतुतत्तत्सूक्ष्मरूपोपासकभक्तानुग्रहार्थंतेनैवसूक्ष्मरूपेणस्वीकृतंकरचरणादिविशिष्टंतत्रविदांस्पष्टमेतत् ॥ तदुभयंदर्शयति ॥ सर्वस्येति ॥ सर्वस्यकार्यंप्रपंचस्यसर्वस्यावतारसमूहस्यचायाप्रथमामहालक्ष्मीर्भवति ॥ रूपमाह ॥ त्रिगुणेति ॥ त्रयोगुणाः सत्त्वरजस्तमोरूपाः साम्यावस्थापन्ना यस्याःसा अतएवप्रपंचस्योद्भूतगुणस्यकारणत्वात्परमेश्वरीपरमेश्वित्री ॥ किंजडा नेत्याह ॥ लक्ष्येति ॥ लक्ष्यंलक्षणीयंमायारूपमलक्ष्यंब्रह्मरूपंतदुभयस्वरूपा त्रिगुणमायाशबलब्रह्मरूपेत्यर्थः ॥ साकवर्तते ॥ तत्राह ॥ व्याप्येति ॥ कृत्स्नंजागत्याप्यस्थितास्ति नहिघटादिकार्यमुत्कारणाननुविद्धंकचिदृश्यतेतथेदमपिजगत्कार्यंसच्चिदानंदमायाशबलब्रह्माननुविद्धनकचिद्भासते ॥ तदुक्तम् ॥ अस्तिभातिप्रियंरूपंनामचेत्यंशंपंचकम् ॥ आद्यंत्रयंब्रह्मरूपंमायारूपंततोद्वयमिति ॥ ४ ॥

एवंसूक्ष्मरूपसर्वकारणमुक्त्वावताराणामपि मूलभूतप्रधानमवतारस्थूलरूपात्मकं दर्शयति ॥ मातुलिंगमिति ॥ मातुलिंगं बीजपूराख्यं फलं गदाप्रसिद्धा खेटं चर्म
पानपात्रं च प्रसिद्धम् ॥ आयुधकमस्तु स ह्याद्रिखंडेरेणुकामाहात्म्ये ॥ दक्षिणे धः करे पात्रमूर्ध्वे कौमोदको तथा ॥ वामेथ खेटकं धत्ते श्रीफलं तदधः करे ॥ विभ्रती म
स्तके लिंगं पूजनीया विभूतये इति ॥ आयुधार्थस्तु भुवनेश्वरी संहितायामुक्तः ॥ मातुलिंगं कर्मवृंदं क्रियाशक्त्यात्मिका गदा ॥ ज्ञानशक्त्यात्मकं खेटं तुर्यवृत्तिस्तु
पानकम् ॥ लिंगं पुरुष इत्युक्तो योनिस्तु प्रकृतिः स्मृता ॥ नागः कालः समाख्यातः संबंधस्तु तयोर्द्वयोः ॥ त्रयाणामप्यधिष्ठानं यतः स्यात्परमेश्वरी ॥ नवार्णमं
त्रमध्यस्थमायावजिस्वरूपिणीति ॥ तथा च मातुलिंगग्रहणेन सर्वकर्मणां फलदा त्र्यहमस्मीति बोध्यते ॥ गदाधारणेन क्रियास्वरूपा विक्षेपशक्तिर्मध्यस्तीति बोधि
तम् ॥ खेटधारणेन ज्ञानशक्तिसद्भावदर्शनेनावरणाभावो बोधितः ॥ पानपात्रेण निरंतरमहंस्वानंदानुभवरसंपिबामीति बोधितम् ॥ द्वयोः प्रकृतिपुरुषयोः सं
मातुलिंगं गदां खेटं पानपात्रं च विभ्रती ॥ नागं लिंगं च योनिं च विभ्रती नृपमूर्धनि ॥५॥ तप्तकांचनवर्णाभा तप्तकांचनभूषणा ॥ शून्यं तदखिलं
स्वेन पूरयामास तेजसा ॥ ६ ॥

तिपुरुषकालानामधिष्ठानब्रह्मरूपिण्यहमस्मीति देव्या बोधितम् ॥ नवार्णमंत्रस्य मध्यस्थं यन्मायाबीजं तदस्यामंत्रोस्तीति पूर्ववचनेनायमर्थो बोधितः ॥ इयमेव
भुवनेश्वरीति तंत्रेषु घंटाघोषः ॥ भुवनेश्वरी महालक्ष्म्योः सूक्ष्मरूपैकत्वेऽपि मायाबीजरूपमंत्रैकत्वेऽपि स्थूलरूपेण पाशांकुशाभयवरायुधात्मकेन मातुलिंगगदाखेटपान
पात्रायुधात्मकत्वेन ज्ञेयात् ॥ ध्यामन्नेदेनैव भेदव्यवहारो न तत्त्वतो मंतव्यः ॥ सर्वचेदंतं त्रविदां स्पष्टम् ॥ ५ ॥ अथ महालक्ष्म्यावर्णालंकारानाह ॥ तप्तकांचनेति ॥ रक्त
वर्णेत्यर्थः ॥ शून्यमिति ॥ शून्यं स्वतः सत्ता शून्यं जगत्स्वतेजसा स्वसत्तया पूरयामास पूरितवती ॥ यद्वा स्वतेजसा स्वप्रतिबिंबचिदाभासेन शून्यं जगत्तेन पूरितवतीत्य
र्थः ॥ अत्रेदं बोध्यम् ॥ नियतकालपरिपाकानां हि प्राणिकर्मणामध्यपरिपाकानामुपभोगेन क्षयादितरेषां चापरिपाकानां भोगसंभवेन तदर्थ्यायाः सृष्टेरनुपयोगाद्विरण्यग

सर्वमेकीकृत्यसुषुप्तावस्थाप्रलयात्मकांगतोभवति ॥ मायोदरेतदागर्भिणीगर्भवत्सर्वप्रपंचरूपमंडतिष्ठतितदाग्रस्तसमस्तप्रपंचामायास्वनिष्ठेनिर्गुणेब्रह्मणिवि
 लीनासतीयावदवशिष्टकर्मपरिपाकंतथैवतिष्ठति ॥ तदुक्तंविष्णुपुराणे ॥ जगत्प्रतिष्ठादेवर्षेपृथिव्यप्सुप्रलीयते ॥ तेजःस्वापःप्रलीयंतेतेजोवायौप्रलीयते ॥
 वायुःप्रलीयतेव्योम्नितदव्यक्तेप्रलीयते ॥ अव्यक्तंपुरुषेब्रह्मन्निष्कलेसंप्रलीयते ॥ इति ॥ अव्यक्तंमाया ॥ अव्यक्तंप्रकृतिर्मायेतिवायुपुराणात् । अवशिष्टैःप्रा
 णिकर्मभिश्चतस्यांमायायांविलीयैवक्रमेणप्राप्तपरिपाकैः परमेश्वर्याभगवत्याश्विदात्मिकायाः सिसृक्षात्मिकामायावृत्तिरुत्पद्यतेसैषामायावस्थाईक्षणकामतपो
 विचिकीर्षादिशब्दैरभिधीयते ॥ तदैक्षतबहुस्यांप्रजायेयेतिच्छांदोग्ये ॥ सपेक्षतलोकानुत्सृजाइत्यैतरेयके ॥ सोक्रामयतबहुस्यांप्रजायेयेतितैत्तिरीये ॥ तपसा
 चीयतेब्रह्मेतिमुंडके ॥ विचिकीर्षुर्धनीभूतीक्वचिदभ्येतिविंदुतामितिप्रपंचसारे ॥ प्रलयेसृज्यमानप्राणिकर्मणामपरिपाकदशायांतादृशकर्माभिन्नमायावच्छिन्नंब्रह्म
 धनीभूतमित्युच्यते ॥ कालवशात्कर्मणांपरिपाकेसतिविश्वदेवस्थः परिपाकप्रागभावोविचिकीर्षेत्युच्यते ॥ ततः परिपाकक्षणेमायावृत्तिरुत्पद्यतेतादृशंपरिवक्त्र
 कर्माकारपरिणतमायाविशिष्टब्रह्मविंदुस्तदिदमविभागावस्थमव्यक्तमव्याकृतमित्युच्यते ॥ अतएवतस्योत्पत्तिःश्रूयते ॥ तस्मादव्यक्तमुत्पन्नंत्रिगुणंद्विजसत्त
 मेति ॥ मायायाअनुत्पन्नत्वेपितादृशाकारेणोत्पन्नत्वादुत्पन्नेतिव्यवहारः ॥ तस्यचव्यक्तस्यब्रह्मणः अव्याकृताव्यक्तमायाशक्तिकारणबीजत्रिगुणापरामहा
 प्रकृतिभुवनेश्वरीत्यादयः संज्ञाःतन्मं त्रस्यमायाबीजस्याप्येताएवसंज्ञास्तंत्रेषुप्रसिद्धाः ॥ इतरमंत्रापेक्षयामायाबीजेप्रत्यासत्त्यतिशयान्मायाबीजमेवमुख्यत्वे
 नेतत्तस्यवाचकम् ॥ अतएवमायाबीजस्यदेवीप्रणवशक्तिप्रणवशक्तिप्रणवशक्तिबीजपराबीजत्रिगुणामायापराशक्तीत्यादिसामान्यशब्दैर्व्यवहारस्तंत्रेषु ॥
 प्रणवोप्यस्यैवतत्त्वस्यवाचकः ॥ तदुक्तमाचार्यैःशंकरभगवत्पादैःप्रपंचसारेप्रथमपदलेमायास्वरूपनिर्णयानंतरम् ॥ तदातांतारमित्याहुरोमात्मेतिबहुश्रुताः ॥
 तामेवशक्तिंब्रुवतेहरेरात्मेतिचापरेइति ॥ तदेतदव्याकृतंद्विविधमंतर्मुखंबहिर्मुखचेति ॥ तत्रअंतर्मुखस्यतुरीयमितिसंज्ञा ॥ बहिर्मुखस्यकारणदेहइतिसंज्ञा ॥

एवंसूक्ष्मरूपसर्वकारणमुक्त्वावताराणामपिमूलभूतप्रधानमवतारस्थूलरूपात्मकंदर्शयति ॥ मातुलिंगमिति ॥ मातुलिंगं बीजपूराख्यं फलं मदाप्रसिद्धा खेटं चर्म
पानपात्रं च प्रसिद्धम् ॥ आयुधक्रमस्तु सत्याद्रिखंडेरेणुकामाहात्म्ये ॥ दक्षिणे धः करे पात्रमूर्ध्वे कौमोदको तथा ॥ वामे थ खेटं कंधत्ते श्रीफलं तदधः करे ॥ विभ्रती म
स्तके लिंगं पूजनीया विभूतये इति ॥ आयुधार्थस्तु भुवनेश्वरीसंहितायामुक्तः ॥ मातुलिंगं कर्मवृंदं क्रियाशक्त्यात्मिका गदा ॥ ज्ञानशक्त्यात्मकं खेटं तुर्यवृत्तिस्तु
पानकम् ॥ लिंगं पुरुष इत्युक्तो योनिस्तु प्रकृतिः स्मृता ॥ नागः कालः समाख्यातः संबंधस्तु तयोर्द्वयोः ॥ त्रयाणामप्यधिष्ठानं यतः स्यात्परमेश्वरी ॥ नवार्णमं
त्रमध्यस्थमायाबीजस्वरूपिणीति ॥ तथा च मातुलिंगग्रहणेन सर्वकर्मणां फलदा त्र्यहमस्मीति बोध्यते ॥ गदाधारणेन क्रियास्वरूपा विक्षेपशक्तिर्मध्यस्तीति बोधि
तम् ॥ खेटधारणेन ज्ञानशक्तिसद्भावदर्शनेनावरणाभावो बोधितः ॥ पानपात्रेण निरंतरमहंस्वानंदानुभवसंपिबामीति बोधितम् ॥ द्वयोः प्रकृतिपुरुषयोः सं
मातुलिंगं गदां खेटं पानपात्रं च विभ्रती ॥ नागं लिंगं च योनिं च विभ्रती नृपमूर्धनि ॥५॥ तप्तकांचनवर्णाभा तप्तकांचनभूषणा ॥ शून्यं तदखिलं
स्वेन पूरयामास तेजसा ॥ ६ ॥

बन्धात्मको हि कालः तथा च तेषां धारणेन तेषां प्रकृतिपुरुषकालानामधिष्ठानब्रह्मरूपिण्यहमस्मीति देव्या बोधितम् ॥ नवार्णमंत्रस्य मध्यस्थं यन्मायाबीजं तदस्यामंत्रोस्तीति पूर्ववचनेनायमर्थो बोधितः ॥ इयमेव
भुवनेश्वरीति तंत्रेषु घंटाघोषः ॥ भुवनेश्वरी महालक्ष्म्योः सूक्ष्मरूपैकत्वेऽपि मायाबीजरूपमंत्रैकत्वेऽपि स्थूलरूपेण पाशांकुशाभयवरायुधात्मकेन मातुलिंगगदाखेटपान
पात्रायुधात्मकत्वेन भेदात् ॥ ध्यामभेदेनैव भेदव्यवहारो न तत्त्वतो मंतव्यः ॥ सर्वचेदंतं त्रविदां स्पष्टम् ॥ ५ ॥ अथ महालक्ष्म्यावर्णालंकारानाह ॥ तप्तकांचनेति ॥ रक्त
वर्णेत्यर्थः ॥ शून्यमिति ॥ शून्यं स्वतः सत्ता शून्यं जगत्स्वतेजसा स्वसत्तया पूरयामास पूरितवती ॥ यद्वा स्वतेजसा स्वप्रतिबिंबचिदाभासेन शून्यं जगत्तेन पूरितवतीत्य
र्थः ॥ अत्रेदं बोध्यम् ॥ नियतकालपरिपाकानां हि प्राणिकर्मणामध्यपरिपाकानामुपभोगेन क्षयादितरेषां चापरिपाकानां भोगसंभवेन तदर्थ्यायाः सृष्टेरनुपयोगाद्विरण्यग

सर्वमेकीकृत्यसुषुप्तावस्थाप्रलयात्मकांगतोभवति ॥ मायोदरेतदागर्भिणीगर्भवत्सर्वप्रपंचरूपमंडतिष्ठतितदाग्रस्तसमस्तप्रपंचामायास्वनिष्ठेनिर्गुणेब्रह्मणिवि
 लीनासतीयावदवशिष्टकर्मपरिपाकंतथैवतिष्ठति ॥ तदुक्तंविष्णुपुराणे ॥ जगत्प्रतिष्ठादेवर्षेपृथिव्यप्सुप्रलीयते ॥ तेजःस्वापःप्रलीयंतेतेजोवायौप्रलीयते ॥
 वायुःप्रलीयतेव्योम्नितदव्यक्तेप्रलीयते ॥ अव्यक्तंपुरुषेब्रह्मन्निष्कलेसंप्रलीयते ॥ इति ॥ अव्यक्तंमाया ॥ अव्यक्तंप्रकृतिर्मायेतिवायुपुराणात् । अवशिष्टैःप्रा
 णिकर्मभिश्चतस्यांमायायांविलीयैवक्रमेणप्राप्तपरिपाकैः परमेश्वर्याभगवत्याश्विदात्मिकायाः सिसृक्षात्मिकामायावृत्तिरुत्पद्यतेसैषामायावस्थाईक्षणकामतपो
 विचिकीर्षादिशब्दैरभिधीयते ॥ तदैक्षतबहुस्यांप्रजायेयेतिच्छांदोग्ये ॥ सपेक्षतलोकानुत्सृजाइत्यैतरेयके ॥ सोकामयतबहुस्यांप्रजायेयेतितैत्तिरीये ॥ तपसा
 चीयतेब्रह्मेतिमुंडके ॥ विचिकीर्षुर्धनीभूतीक्वचिदभ्येतिबिंदुतामितिप्रपंचसारे ॥ प्रलयेसृज्यमानप्राणिकर्मणामपरिपाकदशायांतादृशकर्माभिन्नमायावच्छिन्नंब्रह्म
 धनीभूतमित्युच्यते ॥ कालवशात्कर्मणांपरिपाकेसतिविश्वदेवस्थः परिपाकप्रागभावोविचिकीर्षेत्युच्यते ॥ ततः परिपाकक्षणेमायावृत्तिरुत्पद्यतेतादृशंपरिवक्त्र
 कर्माकारपरिणतमायाविशिष्टब्रह्मबिंदुस्तदिदमविभागावस्थमव्यक्तमव्याकृतमित्युच्यते ॥ अतएवतस्योत्पत्तिःश्रूयते ॥ तस्मादव्यक्तमुत्पन्नंत्रिगुणंद्विजसत्त
 मेति ॥ मायायाअनुत्पन्नत्वेपितादृशाकारेणोत्पन्नत्वादुत्पन्नेतिव्यवहारः ॥ तस्यचव्यक्तस्यब्रह्मणः अव्याकृताव्यक्तमायाशक्तिकारणबीजत्रिगुणापरामहा
 प्रकृतिभुवनेश्वरीत्यादयः संज्ञाःतन्मं त्रस्यमायाबीजस्याप्येताएवसंज्ञास्तंत्रेषुप्रसिद्धाः ॥ इतरमंत्रापेक्षयामायाबीजेप्रत्यासत्त्यतिशयान्मायाबीजमेवमुख्यत्वे
 नैतत्तस्यवाचकम् ॥ अतएवमायाबीजस्यदेवीप्रणवशक्तिप्रणवशक्तिप्रणवशक्तिबीजपराबीजत्रिगुणामायापराशक्तीत्यादिसामान्यशब्दैर्व्यवहारस्तंत्रेषु ॥
 प्रणवोप्यस्यैवतत्त्वस्यवाचकः ॥ तदुक्तमाचार्यैःशंकरभगवत्पादैःप्रपंचसारेप्रथमपटलेमायास्वरूपनिरूपणान्तर्गम् ॥ तदातांतारमित्याहुरोमात्मेतिबहुश्रुताः ॥
 तामेवशक्तिंब्रुवतेहरेरात्मेतिचापरेइति ॥ तदेतदव्याकृतंद्विविधमंतर्मुखंबहिर्मुखचेति ॥ तत्रअंतर्मुखस्यतुरीयमितिसंज्ञा ॥ बहिर्मुखस्यकारणदेहइतिसंज्ञा ॥

इमौ च द्वौ भेदौ तापनीये प्रसिद्धौ ॥ तत्र बाहिर्मुखात्तत्त्वादात्मन आकाशः संभूत इत्यादिक्रमेण सूक्ष्मदेहस्थूलदेहयोरुत्पत्तिः सर्ववेदांतप्रसिद्धा तथा चतुरीयाका
रेण सूक्ष्मस्थूलमध्ये एव सर्वप्रपञ्चस्यांतर्भावः ॥ तत्र स्थूलदेहस्य समाष्टिव्यष्ट्यात्मकस्य लिंगदेहस्य ज्ञानोद्भियांतःकरणरूपस्य चाधिपतिः सरस्वती सहितो ब्रह्माक्रि
याशक्त्यात्मकप्राणात्मलिंगदेहस्याधिपतिर्लक्ष्मी सहितो विष्णुः कारणदेहस्याभिमानिगौरी सहितो रुद्रस्तुरीयदेहस्य भुवनेश्वरी महालक्ष्मी अभिमानिन्यौ देवते
इति वस्तुस्थितिः सकलवेदतंत्रपुराणसिद्धा ॥ इदं सर्वमत्कृतदेवी भागवतटीकायां स्पष्टम् ॥ ६ ॥ तत्र तुरीयरूपाधिष्ठात्र्या महालक्ष्म्याः सर्वावतारमूलभूता
याः स्वरूपमभिहितं संप्रत्यवतारांतरस्य स्वरूपमाह ॥ शून्यमिति ॥ अधिष्ठातृभिः शून्यं सकलं लोकं विलोक्य केवलेन तमसा गुणेनोपाधिना परं रूपं पांतरं वभा

शून्यं तदखिलं लोकं विलोक्य परमेश्वरी ॥ वभार रूपं परमंतमसा केवलेन हि ॥ ७ ॥ साभिन्नां जनसंकाशादंष्ट्रां कितवरानना ॥ विशाललो
चनानारीव भूवतनुमध्यमा ॥ ८ ॥

रधारितवतीत्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ मायाशबलब्रह्मणः सद्रूपत्वांचिद्रूपत्वमानंदरूपत्वांचास्ति गुणत्रयसाम्यावस्थात्मकत्वं च तत्र प्राणिकर्मवशादद्वागुणद्वयापेक्षया
तमोगुणः किंचित्स्वस्थानाच्चलितइव जातस्तदा तेन केवलेन चलिततमोगुणेन विशिष्टं यत्तदेवाव्यक्तं तत्तमोगुणाभिमानत्वेन महाकाल्याख्यं रूपं धारितवदित्यर्थः ॥
महालक्ष्मी तु साम्यावस्थाभिमानिनीति पूर्वमेव स्थितम् ॥ ७ ॥ तस्याध्यानमाह ॥ सेति ॥ साकालीभिन्ना मूलदेवीतः पृथग्भूता ॥ अभिन्नेति वाछेदः
तयोरभेदात् ॥ यद्वा ॥ भिन्नं स्फुटितं यदंजनमतिनीलं तत्संकाशा उपरिगतमलापगमे मध्यभागस्य नीलत्वात् ॥ ८ ॥

पात्रपानपात्रपूर्वोक्तार्थकं शिरोमुंडं दक्षिणाकालिकाध्याने तस्यैव सत्त्वात् ॥ केचित्तु ॥ शिरःशब्देन दंडारोपितग्रीवाभागं स्वद्वंगनामकमाहुः ॥ कबंधाः शिरोहीनदेहास्तेषां हारं मालामुरसेति शेषः ॥ हीति निश्चयेन शिरसा शिरःस्रजं शिरोमालां दधती ॥ उरसि कबंधमालां शिरसि शिरोमालां दधतीत्यर्थः ॥ केचित्तु कबंधहारशब्देन मुंडमालामहि शिरस्रजमित्यनेन सर्पमस्तकमालामित्यर्थः ॥ मूर्ध्नि सर्पसहस्राणां स्रजं वै सुन्दरी तदेतियामलोक्तेरित्याहुः ॥ कबंधहारमुरसेत्यपि पाठः कचित् ॥ तदा शिरसेत्यध्याहारः ॥ ९ ॥ सेतिसैवमुत्पन्ना महाकाली तामसी तमोगुणेन निर्वृता पिप्रमदोत्तमा सर्वस्त्रीसमुदाये उत्तमालज्जावती तमः कार्येणांतरस्पृष्टै

खड्गपात्रशिरःखेटैरलंकृतचतुर्भुजा ॥ कबंधहारं शिरसा विभ्राणा हि शिरःस्रजम् ॥ ९ ॥ सा प्रोवाच महालक्ष्मी तामसी प्रमदोत्तमा ॥ नामकर्म च मे मातर्देहितुभ्यं नमो नमः ॥ १० ॥ तां प्रोवाच महालक्ष्मी स्तामसी प्रमदोत्तमाम् ॥ ददामि तव नामानि यानि कर्माणि तानि ते ॥ ११ ॥ महामाया महाकाली महामारी क्षुधातृपा ॥ निद्रातृष्णा चैकवीरा कालरात्रिर्दुरत्यया ॥ १२ ॥ वास्तीति ध्वनितम् ॥ महालक्ष्मीं प्रोवाचेत्यनेनापि

स्वामिमर्यादापरिपालनप्रकटीकरणेनास्पृष्टतमोगुणदोषेति ध्वनितम् ॥ इच्छया स्वीकृततमोगुणवत्त्वेन तदधीनत्वात् ॥ १० ॥ यानीति ॥ यानि यादृशानि त्वया कर्तव्यानि कर्माणि ममाभिलषितानि तादृशार्थवन्तीनि नामानि ते तुभ्यं ददामि ॥ नामार्थानुरूपमेव कर्म कुर्वित्यर्थः ॥ अनेनैव कर्मोपदेशकरणेन कर्मदेहीति प्रश्नस्योत्तरमपि दत्तमेव भवतीति बोध्यम् ॥ यथा श्रुते तु कर्मदेहीति प्रार्थनोत्तरं कर्मस्वरूपा कथनेन तस्या अद्यापि कर्माभावाद्यानि कर्माणि इति अनुपपन्नमेव स्यादिति बोध्यम् ११ महामायेति ॥ ब्रह्मादीनामपि मोहकत्वात्तेषां मेव कलनान्माराणां महामायादिनामवयवम् ॥ क्षुधातृपेत्यत्रार्थश्चास्रजं तादृग् ॥ सर्वाविद्यादिभक्षणेच्छावतीत्यर्थः ॥ तथा सर्वाविद्यादिपानेच्छावतीत्यर्थः ॥ निद्रायोगनिद्रासमाधिस्तद्रूपा तदधिष्ठात्रीत्यर्थः ॥ योगनिद्राहरेरुक्तेति वक्ष्यमाणत्वाच्च तदधिष्ठातृत्वादेव तद्रूपत्वमिति

तुदेवीभागवतेप्रसिद्धम् ॥ तृष्णाभक्तकृतभक्तीच्छावतीत्यर्थः ॥ अर्शआयजंतम् ॥ एकवीराबाहुलकादेतद्रूपंसिध्यति ॥ एकैववीरापराक्रमविशिष्टा
 प्रपंचमध्येइत्येकवीरा ॥ कालनाशकत्वात् कालरात्रिः ॥ यस्याध्वंसाभावः सादुरत्यया ॥ इदं सर्वतमोगुणकार्यकारित्वस्योपलक्षणं तमोगुणवत्त्वादेवकृष्ण
 वर्णत्वमेवमुत्तरत्रापि ॥ १२ ॥ ईदृशार्थज्ञानपुरःसरं नाम संकीर्तनं फलाय विधत्ते ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ महाविद्येति ॥ महाविद्यादिवागंतानामधिष्ठातृत्वादेव त
 तन्नामत्वम् ॥ अन्यानि नामानि प्रसिद्धार्थकत्वान्येव ॥ अत्रापि नामानुरूपमेव कर्मापि सरस्वत्याज्ञेयमनुक्तमपि पूर्ववत् ॥ ननु यथा गुणत्रयोपाधिकस्य त्र
 लोके भिमानिरूपद्वयमुक्तं तथारजोगुणोपाधिकस्याभिमानिरूपांतरं वक्तव्यमिति चेन्न ॥ गुणत्रयसाम्यावस्थाभिमानिमहालक्ष्मीरूपस्यैव रजोगुणाभिमानित्व
 इमानितवनामानि प्रतिपाद्यानि कर्मभिः ॥ एभिः कर्माणि ते ज्ञात्वा यो धीति सो श्रुते सुखम् ॥ १३ ॥ तामित्युक्त्वामहालक्ष्मीस्वरूपमपरं नृप ॥
 सत्त्वाख्येनातिशुद्धेन गुणेनेदुप्रभंददौ ॥ १४ ॥ अक्षमालांकुशधरावीणापुस्तकधारिणी ॥ सावभूववरानारीनामान्यस्यैव साददौ ॥ १५ ॥
 महाविद्यामहावाणीभारतीवाक्सरस्वती ॥ आर्याब्राह्मीकामधेनुर्वेदगर्भाचर्धाश्वरी ॥ १६ ॥
 स्यापि संभवेन तद्वक्तव्यत्वानुपयोगात् ॥ न ह्येकं रूपमेकस्यैवाभिमानितीति नियमेन प्रमाणमस्ति नियमेवाभगवतीच्छायाः सर्वतो बलवत्त्वान्न रूपांतरेच्छाभगवत्या
 इति न रूपान्तरं स्वीकृतं किंतु गुणत्रयसाम्यावस्थाभिमानिस्वरूपस्यैव रजोगुणाभिमानित्वमपि स्वीकृतमिति ॥ अतएव महालक्ष्म्यामूलभूतायारजोगुणाभिमा
 नित्वेन रक्तवर्णत्वम् ॥ अतएव देवीभागवते प्रथमस्कंधे ॥ तस्यास्तु सात्विकी शक्ती राजसीतामसीतथा ॥ महाकाली महालक्ष्मीर्महासरस्वतीति ताः स्त्रियः ॥
 इति मूर्तित्रयमध्ये महालक्ष्म्यागणनं कृत्वा यस्या एतास्त्रिविधाः शक्तयस्तस्या महालक्ष्म्या एव महता प्रबंधेन वर्णनं कृतम् ॥ तृतीयस्कंधे तच्चोभयोरैक्य एव संगच्छ
 ते ॥ एताश्च तत्तः शक्तयः पतिरहिताः स्वतंत्रा विषयवासिनारहिताः केवलस्वानदानुभवेन वानदिताः संतीति भुवनेश्वरी संहितायाम् ॥ १६ ॥

अनंतरकृत्यमाह ॥ अथेति ॥ हेदेव्यौस्वानुरूपतःस्वस्वगुणानुरूपेणमिथुनेयुवांजनयतमुत्पादयतमित्यर्थः ॥ जनयतामित्यपिपाठः ॥ १७ ॥ महालक्ष्मीस्तेदे
 व्यावुक्त्वाप्रथमतः स्वयमेवमिथुनंससर्जउत्पादितवती पूर्ववत्स्वस्यापिगुणत्रयमूर्तिमध्यस्थत्वाद्धिरण्यगर्भौहिरण्यवन्निर्मलंज्ञानंहिरण्यंतद्गर्भेययोः एकः पुरुषः
 अन्यास्त्रीउभावपिकमलासनौ ॥ १८ ॥ अनंतरंदेवीतयोःनामकरणमकरोदित्याह ॥ ब्रह्मन्निति ॥ १९ ॥ मातुराज्ञयातदनंतरंमहाकालीमहासरस्वतीदेव्या
 वपिमिथुनद्वयमुत्पादितवत्यावित्याह ॥ महाकालीति ॥ २० ॥ सितांश्वेताम् ॥ अतएवमहाकाल्यामंतर्हितसत्त्वगुणोप्यस्तीतिबोध्यम् ॥ २१ ॥ तत्सृष्टपुरुषना
 अथोवाचमहालक्ष्मीर्महाकालींसरस्वतीम् ॥ युवांजनयतंदेव्यौमिथुनेस्वानुरूपतः ॥ १७ ॥ इत्युक्त्वातेमहालक्ष्मीःससर्जमिथुनंस्वयम् ॥
 हिरण्यगर्भौरुचिरौस्त्रीपुंसौकमलासनौ ॥ १८ ॥ ब्रह्मन्विधेविरिंचेतिधातरित्याहतंनरम् ॥ श्रीःपद्मेकमलेलक्ष्मीत्याहमातास्त्रियंचताम्
 ॥ १९ ॥ महाकालीभारतीचमिथुनेसृजतःसह ॥ एतयोरपिरूपाणिनामानिचवदामिते ॥ २० ॥ नीलकंठरक्तबाहुंश्वेतांगंचंद्रशेखरम् ॥ जनया
 मासपुरुषं महाकालीसितांस्त्रियम् ॥ २१ ॥ सरुद्रःशंकरःस्थाणुःकपर्दीचत्रिलोचनः ॥ त्रयीविद्याकामधेनुःसास्त्रीभाषास्वराक्षरा ॥ २२ ॥
 सरस्वतीस्त्रियंगौरीकृष्णंचपुरुषंनृप ॥ जनयामासनामानितयोरपिवदामिते ॥ २३ ॥ विष्णुःकृष्णोहृषीकेशोवासुदेवोजनार्दनः ॥ उमागौ
 रीसतीचंडीसुंदरीसुभगाशिवा ॥ २४ ॥ एवंयुवतयःसद्यःपुरुषत्वंप्रपेदिरे ॥ चक्षुष्मंतोनुपश्यंतिनेतरेतद्विदोऽजनाः ॥ २५ ॥
 मान्याह ॥ सइति ॥ त्रयीविद्यास्त्रीभाषाइत्येकैकमभिन्नमेववानामद्वयम् ॥ द्वितीयपक्षेस्त्रीभाषाबालभाषेत्यर्थः ॥ अक्षरानित्यास्फोटरूपाव्यंजनरूपावास्वराबो
 डशस्वररूपाउदात्तादिस्वररूपावा ॥ २२ ॥ सरस्वतीजन्यमिथुनमाह ॥ सरस्वतीति ॥ अत्राप्यंतर्हितस्तमोगुणोस्त्येव ॥ २३ ॥ २४ ॥ एवमिति ॥ पूर्वपुरुषाभावेपि
 स्वयमेवपुरुषरूपाअपितिस्रःशक्त्योजाताइत्यर्थः ॥ तदिदं चर्मचक्षुषामदृश्यमित्याह ॥ चक्षुष्मंतइति ॥ ज्ञानस्यैवमुख्यचक्षुष्ट्वंनर्चमणइतिचक्षुष्मतोज्ञानिनोनुपश्यं

तीतिनतद्विज्ञादतरेअतद्विदइतिच्छेदः ॥ अयंभावः ॥ कथंस्त्रियः पुरुषत्वं प्रपेदिरेनैतद्वुद्धिगम्यं भवतीति येवंदतितान् प्रतिकटाक्षेण मुनिराहं ॥ सत्यं भवद्वुद्धिगम्यं
भवतीति ॥ ज्ञानिनां तु मायाशक्तिसामर्थ्यविदानैतदाश्चर्यभूतमिति ॥ २५ ॥ अनंतरं कृत्यमाह ॥ ब्रह्मण इति ॥ त्रयीं सरस्वतीम् ॥ २६ ॥ इत्थं परस्परविवाहे जातेनं
रं सृष्टिमाह स्वरयेति ॥ इदं च मिथुनत्रयं कारणदेहसूक्ष्मदेहस्थूलदेहानामभिमानातितापनीयादौ स्पष्टम् ॥ तत्र पूर्वकल्पे यो विरिंचिः ॥ स स्वरया शक्त्या युक्तः
सन् प्रलयकाले सर्वप्राणिकर्मवृंदं स्वाधिष्ठितमेकत्रांडरूपं कृत्वा सुषुप्तौ संस्थाप्य स्वयं लीयत इति पूर्वमवादिष्म तदभिप्रायेणाह ॥ स्वरयेत्यनेन अजीजनत् पूर्वकल्पे इ
त्यर्थः ॥ तत्र सुषुप्तेरभिमानागौरी सहितो रुद्रः सोऽस्मिन् कल्पे प्रलयचरमकाले तद्धेतुव्याकृतमासीत् तन्नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियते इति श्रुत्युक्तरीत्या नामरू
ब्रह्मणे प्रददौ पत्नीं महालक्ष्मीं नृपत्रयीम् ॥ रुद्राय गौरीं वरदां वासुदेवाय च श्रियम् ॥ २६ ॥ स्वरया सह संभूय विरिंचोऽंडमजीजनत् ॥ विभेदभ
गवान् रुद्रस्तद्गौर्या सह वीर्यवान् ॥ २७ ॥ अंडमध्ये प्रधानादिकार्यजातमभून्नृप ॥ महाभूतात्मकं सर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ २८ ॥ पुषोषपाल
यामास तल्लक्ष्म्या सह केशवः ॥ संजहार जगत्सर्वं सह गौर्या महेश्वरः ॥ २९ ॥ महालक्ष्मीं महाराज सर्वसत्त्वमयीं श्वरी ॥ निराकाराच साकारा
सैव नानाभिधानभृत् ॥ ३० ॥

पविवेचनरूपभेदेन सुषुप्तौ लीनं तदंडं विभेदेत्यमुमर्थमाह ॥ विभेदेति ॥ २७ ॥ अंडमध्ये किमासीत् तदाह ॥ अंडेति ॥ सुषुप्तौ कस्यापि भानाभावेन लीनां
मध्ये प्रधानादिस्थितिरुक्ता युक्तैवेति ॥ २८ ॥ तदेव नामरूपाभ्यां व्याकृतं जगल्लक्ष्म्या सहितः केशवः सूक्ष्मदेहाभिमाना पुषोष तदेव पालयामासेत्यर्थः ॥ य
थावा पुषोपतथैव पालयामासेत्यर्थः तदेव पुनः संहारकाले गौर्या सह महेश्वरः स्वसृष्टमेव जगत्संजहार नाशितवान् ॥ २९ ॥ तथा च पूर्वोक्तरीत्या श्रुत्युक्तसृष्ट्या
दिविषये एवास्य ग्रंथस्य तात्पर्यम् ॥ न स गुणपरिच्छिन्नरूपेभ्यो ब्रह्मादिदेहेभ्यः सृष्टिरित्यत्र उक्तसृष्ट्यादिश्रुतिविरोधात् ॥ अत्र ब्रह्मादिशब्देन च तदधिष्ठितं श्रुत्युक्तं

सूक्ष्मंतत्त्वमुच्यते इति न कोपि दोषः ॥ इत्थं यस्याः प्रभावः सर्वप्रपञ्चसर्जनरूपस्तदधिष्ठातृब्रह्मादिसर्जनरूपश्च सामहालक्ष्मीः कियत्पर्यंतं वर्णनीयेत्यभिप्रायेणा
 ह ॥ महालक्ष्मीरिति ॥ निराकारानिर्गुणापि सैव महालक्ष्मीः साकारासगुणापि सैव नानाभिधानभृत् इति ॥ तथा च श्रुतिः देव्यथर्वशिरसि ॥ एकैव सर्वत्र वर्तते
 तस्मादुच्यते एका एकैव विश्वरूपिणी तस्मादुच्यते अनेकेति ॥ ३० ॥ इत्थमध्यारोपमुक्त्वा पवादमाह ॥ नामांतरैरिति ॥ सगुणवाचकैः सत्यज्ञानचिन्महा
 मायादिशब्दरूपैर्नामांतरैरेषानिरूप्यालक्षणीयानतु स्वनाम्ना अन्येन वा केनचित्प्रत्यक्षादिना प्रमाणेन बोध्येति शेषः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ ज्ञानानां चिन्मयातीताश्च
 न्यानां शून्यसाक्षिणी ॥ यस्याः परतरं नास्ति सैषा दुर्गा प्रकीर्तिता ॥ यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहेति ॥ सार्धं त्रिंशत्समाख्याताः श्लोकास्त्वत्रमुसंस्कृ
 तानामांतरैर्निरूप्यैषानाम्नानान्येन केनचित् ॥ इति प्राधानिकं रहस्यम् ॥ ४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ त्रिगुणातामसी देवी सा त्विकीया त्रिधोदिता ॥
 सा शर्वाचंडिका दुर्गा भद्रा भगवतीर्यते ॥ १ ॥ योगनिद्रा हरेरुक्ता महाकाली तमोगुणा ॥ मधुकैटभनाशार्थया तुष्टा वांबुजासनः ॥ २ ॥
 दशवक्रा दशभुजा दशपादां जनप्रभा ॥ विशालयाराजमाना त्रिशल्लोचनमालया ॥ ३ ॥ स्फुरद्दशनदंष्ट्रा सा भीमरूपापि भूमिप ॥ रूपसौ
 भाग्यकांतीनां सा प्रतिष्ठा महाश्रियः ॥ ४ ॥ खड्गवाणगदाशूलचक्रशंखभुशुंडिभृत् ॥ परिधंकार्मुकं शीर्षं निश्च्योतद्बुधिरंदधौ ॥ ५ ॥
 ताः ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतं प्राधानिकं रहस्यविवरणं समाप्तम् ॥ ४ ॥ इदानीमेतासामेव मूर्तीनां ध्यानांतराण्याह ॥
 ऋषिरुवाच ॥ त्रिगुणेति ॥ पूर्वोक्तरीत्या रजोगुणविशिष्टायामूललक्ष्म्यास्त्रिगुणात्मिकाया भेदाभावेनोभयोरपि ग्रहणं त्रिगुणापदेनोच्यते ॥ शर्वाणीति वक्तव्ये
 शर्वेत्युक्त्या पुंसंबंधाभावबोधनेन स्वातंत्र्यमासांबोधितम् ॥ त्रिविधापि सा वस्तुत एकैवेति सैवैतानामभिरीर्यते ॥ १ ॥ याहरेर्योगनिद्राधिष्ठातृत्वेनोक्ता सेत्यर्थः ॥
 तस्याध्यानांतरं शृण्वित्यर्थः ॥ २ ॥ दशभुजापञ्चदक्षिणहस्तः पञ्चवामहस्ता एवंषादा अपि प्रतिवक्त्रं नेत्रत्रयम् ॥ ३ ॥ शत्रूणां भीमरूपापि भक्तानां रूपसौभाग्य
 दात्र्यस्त्येवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ दक्षिणाधः करमारभ्य वामाधः करपर्यंतमायुधान्याह ॥ खड्गेति ॥ निश्च्योतद्बुधिरंशीर्षमुंडमित्यर्थः ॥ केचित्तु खट्वांगमाहुः ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ सर्वेति समहालक्ष्म्या अवतार इत्यर्थः ॥ ७ ॥ आननस्य शिवांशजन्यत्वाच्चेतत्वमित्यादिकं मध्यमचरित्रानुरोधेनोक्तम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ अत्र सहस्रशब्देन तवाची ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सरस्वती ध्यानमाह ॥ गौरीति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रथमप्रश्नसमाधानमुपसंहरन्नेव द्वितीयप्रश्न

एषा सा वैष्णवी मायामहाकाली दुरत्यया ॥ आराधिता वशीकुर्यात्पूजाकर्तुं श्वराचरम् ॥ ६ ॥ सर्वदेवशरीरेभ्यो या विभूता मितप्रभा ॥ त्रिगुणासामहालक्ष्मीः साक्षान्महिषमर्दिनी ॥ ७ ॥ श्वेताननानीलभुजा सुश्वेतस्तनमंडला ॥ रक्तमध्यारक्तपादानीलजंघोरु रुन्मदा ॥ ८ ॥ सुचित्रजघनाचित्रमाल्यांबरविभूषणा ॥ चित्रानुलेपनाकांतिरूपसौभाग्यशालिनी ॥ ९ ॥ अष्टादशभुजा पूज्या सा सहस्रभुजा सती ॥ आयुधान्यत्र वक्ष्यंते दक्षिणाधः करक्रमात् ॥ १० ॥ अक्षमालाचकमलं वाणोसिः कुलिशंगदा ॥ चक्रं त्रिशूलं परशुः शंखो घंटा च पाशकः ॥ ११ ॥ शक्तिर्दंडश्चर्मचापं पानपात्रं कमंडलुः ॥ अलंकृतभुजामेभिरागुधैः कमलासनाम् ॥ १२ ॥ सर्वदेवमयी मीशां महालक्ष्मीमिमामृतप ॥ पूजयेत्सर्वलोकानां स देवानां प्रभुर्भवेत् ॥ १३ ॥ गौरी देहात्समुद्भूता या स त्वैकगुणाश्रया ॥ साक्षात्सरस्वती प्रोक्ता शुभासुरनिवर्हिणी ॥ १४ ॥ दधौ चाष्टभुजा वाणमुसलेशूलचक्रभृत् ॥ शंखं घंटां लांगलं च कार्मुकं वसुधाधिप ॥ १५ ॥ एषा संपूजिता भक्त्या सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति ॥ निशुं भमथिनी देवी शुभासुरनिवर्हिणी ॥ १६ ॥ इत्युक्तानि स्वरूपाणि मूर्तीनां तव पार्थिव ॥ उपासनं जगन्मातुः पृथगासां निशामय ॥ १७ ॥

स्योत्तरं प्रतिजानीते ॥ इत्युक्तेति ॥ जगन्मातुस्तत्तत्कांचनवर्णाभेत्यनेनोक्तायामहालक्ष्म्या उपासनम् ॥ आसांच महाकाल्यादीनां तिसृणां च पृथग्भिन्नं भिन्नमुपासनं निशामेत्यर्थः ॥ १७ ॥

यदामहालक्ष्मीश्चतुर्भुजातप्तकांचनेति ध्यानोक्ता पूज्या तदातां मध्ये स्थाने संपूज्य तस्या एव प्रत्यासत्त्या दक्षिणोत्तरभागयोर्दक्षिणभागे चतुर्भुजां महाकालीमुत्तरे वामभागे महासरस्वतीं चतुर्भुजां पूजयेत् ॥ देवतात्रयमपि चतुर्भुजं पूर्वोक्ता युधचतुष्टयविशिष्टमेव पूज्यम् ॥ पृष्ठतः एतासां पृष्ठभागे मिथुनत्रयं पूजयेदित्यर्थः ॥ १८ ॥ तत्रापि स्थानान्याह ॥ विरिंचिरिति ॥ महालक्ष्म्याः पृष्ठभागे दक्षिणे ॥ विरिंचे दक्षिणे महाकाल्याः पृष्ठभागे वामे ॥ विरिंचे वामे सरस्वत्याः पृष्ठभागे इत्यर्थः ॥ मध्यस्थे देवीत्रयस्य पुरतो वक्ष्यमाणं देवतात्रयं पूजयेत् ॥ १९ ॥ तदेव देवतात्रयमाह ॥ अष्टेति ॥ महालक्ष्म्याः संमुखं मध्ये अष्टादशभुजामहालक्ष्मीः पूज्या ॥ अस्या अष्टादशभुजाया वामभागे चतुर्भुजमहाकाली संमुखं दशाननाकाली पूज्या ॥ अस्या एवाष्टादशभुजाया दक्षिणे भागे अष्टभुजां सरस्वतीं चतुर्भुजसरस्वत्या अत्रे

महालक्ष्मीर्यदा पूज्या महाकाली सरस्वती ॥ दक्षिणोत्तरयोः पूज्ये पृष्ठतो मिथुनत्रयम् ॥ १८ ॥ विरिंचिः स्वरयामध्ये रुद्रो गौर्याश्च दक्षिणे ॥ वामे लक्ष्म्या हृषीकेशः पुरतो देवतात्रयम् ॥ १९ ॥ अष्टादशभुजामध्ये वामे चास्या दशानना ॥ दक्षिणे षट्भुजालक्ष्मीर्महतीति समर्चयेत् ॥ २० ॥

पूजयेत् ॥ लक्ष्मीर्महतीत्यत्र द्वितीयाभावः ॥ इति शब्देन कर्मत्वस्याभिधानात् ॥ इत्थं चतुर्भुजमहालक्ष्म्याः पूजेत्यर्थः ॥ अत्र चतुर्भुजमहाकाल्याश्चतुर्भुजमहासरस्वत्याश्च स्वातंत्र्येण पूजानास्ति ॥ चतुर्भुजमहालक्ष्म्यपेक्षया तयोः स्वातंत्र्याभावात् तयोरस्यां पूजायां स्थितत्वादेवं प्रकारपूजयैव तयोरपि पूजा सिध्यतीति तयो रूपासकेनापि तथैव पूजाकर्तव्या ॥ तदुक्तं लक्ष्मीतंत्रे ॥ इत्थमेवार्चनाप्रोक्ता तयोः शक्त्योर्नराधिपेति ॥ तदयं निर्गलितोर्थः ॥ भूर्जपत्रे स्वर्णादिपट्टे वा स्थंडिले वानवकोष्ठं यंत्रं कृत्वा तत्र प्रथमपंचावीशानकोणादग्निकोणपर्यंतं रुद्रगौर्यां विरिंचि सरस्वत्यां विष्णुलक्ष्म्यौ पूजयेत् ॥ मध्यमपंचौ क्रमेणोत्तरकोशादिदक्षिणांतं महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीत्रयं तृतीयपंचौ वायुकोणान्निर्ऋतिकोणपर्यंतं दशाननाष्टादशभुजाष्टभुजाः पूजयेदिति ॥ २० ॥

अधुनाकेवलाष्टादशभुजादशाननाष्टभुजानामवताराणांपृथक्पूजामाह ॥ अष्टेति ॥ अष्टादशभुजाचैषावादशाननाचवाष्टभुजायदापूज्यातदाएतासांदिवतानांदक्षिणेभागेकालमुत्तरेमृत्युंचपूजयेदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २१ ॥ तत्राष्टभुजापूजायांविशेषमाह ॥ यदेत्युत्तरेणान्वयः ॥ २२ ॥ नवशक्तयःशैलपुण्याद्याः ॥ तथादक्षिणोत्तरयोरुद्रविनायकौचसंपूज्यौ ॥ अयमपिद्वितीयपक्षःसरस्वतीपूजायामस्तिनत्वेनेनपूर्वपक्षस्यवाबाधस्तस्यवैयर्थ्यापत्तेः ॥ तथाचसरस्वतीपूजायांविकल्पःफलितः ॥ प्रसंगात्पूजाचतुष्टयेपिस्तोत्रमंत्रानाह ॥ नमइति ॥ स्तोत्रैरितिबहुवचनेनचरित्रत्रयांतर्गतस्तोत्रैरपिप्रथमपूजायां

अष्टादशभुजाचैषायदापूज्यानराधिप ॥ दशाननाचाष्टभुजादक्षिणोत्तरयोस्तदा ॥ २१ ॥ कालमृत्युचसंपूज्यौसर्वारिष्टप्रशांतये ॥ यदाचाष्टभुजापूज्याशुभासुरनिवर्हिणी॥२२॥ नवास्याःशक्तयःपूज्यास्तथारुद्रविनायकौ ॥ नमोदेव्याइतिस्तोत्रैर्महालक्ष्मींसमर्चयेत्॥२३॥ अवतारत्रयाचार्यांस्तोत्रमंत्रास्तदाश्रयाः ॥ अष्टादशभुजाचैषापूज्यामहिषमर्दिनी ॥ २४ ॥ महालक्ष्मीर्महाकालीसैवप्रोक्तासरस्वती ॥ ईश्वरीपुण्यपापानांसर्वलोकमहेश्वरी ॥ २५ ॥ महिषांतकरीयेनपूजितासजगत्प्रभुः ॥ पूजयेज्जगतांधात्रींचंडिकांभक्तवत्सलाम्॥ २६ ॥ अर्घ्यादिभिरलंकारैर्गंधपुष्पैस्तथाक्षतैः ॥ धूपैर्दीपैश्चनैवेद्यैर्नानाभक्ष्यसमन्वितैः ॥ २७ ॥

स्तुतिःकर्तव्येत्यर्थः ॥ २३ ॥ अवतारेति ॥ पृथगवतारत्रयेतुतत्तद्देवताचरित्रांतर्गततत्तत्स्तोत्रेणैवस्तुतिःकर्तव्येत्यर्थः ॥ अवतारत्रयेपिमहालक्ष्मीपूजयैवेतरयोःपूजयोर्गतार्थत्वमाह ॥ अष्टेति ॥ २४ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ महालक्ष्मीरिति ॥ यतोमहालक्ष्म्येवेतरस्वरूपातस्मात्सैवपूजयेत्यर्थः ॥ तयोरपेक्षयामहालक्ष्म्याः पूर्वोक्तरीत्यामूलप्रकृत्यासहप्रत्यासत्त्याधिक्यात् ॥ अन्यत्स्पष्टार्थमेव ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

रुधिराक्तेनेति ॥ इदंचब्राह्मणातिरिक्तविषयम् ॥ तथाचश्रुतिरुत्तरतंत्रेवार्तिककारैर्मामांसकाचार्यैरुक्ता ॥ यन्माल्यमासीत्तत्पश्चात्पर्यौहत्सुरावैमाल्यंततो
राजन्यमसृजततस्माज्जायांश्चकनीयांश्चश्वशुरश्चस्नुषाचश्चश्रूश्चसुरांपीत्वाविलपंतआसतेपाप्मावैमाल्यंतस्माद्ब्राह्मणःसुरांनपिवेत्पाप्मनासंसृज्यतइति ॥ तत्रै
व ॥ गौडीपैष्टीतथामाध्वीविज्ञेयात्रिविधासुरा ॥ यथैवैकातथासर्वानपेयाब्रह्मवादिभिरिति ॥ नसुरांपिवेदितितैत्तिरीयश्रुतिरपि ॥ तथाकूर्मपुराणादिसर्वपुराणेषु ।
कूर्मपुराणेद्वादशाध्याये ॥ नचवेदादृतेकिंचिच्छास्त्रंधर्माभिधायकम् ॥ योयथारमतेविप्रोनसंभाष्योद्विजातिभिः ॥ यानिशास्त्राणिदृश्यंतेलोकेस्मिन्विधानितु ॥
श्रुतिस्मृतिविरुद्धानिनिष्ठातेषांहितामसी ॥ कापालभैरवंचैवयामलंवाममार्हतम् ॥ एवंविधानिचान्यानिमोहनार्थानितानितु ॥ येकुशास्त्राभियोगेनमोहयंतीहमा
नवान् ॥ मयासृष्टानिशास्त्राणिमोहायैषांभवांतरे ॥ एवंसर्वपुराणेषु ॥ तथाकालिकापुराणे ॥ अवश्यंविहितंयत्रमयंतत्रद्विजःपुनः ॥ नारिकेलजलंकांस्येपात्रेवाविसृ

रुधिराक्तेनवलिनामांसेनसुरयानृप ॥ प्रणामाचमनीयेनचंदनेनसुगंधिना ॥ २८ ॥

सकर्पूरैश्चतांबूलैर्भक्तिभावसमन्वितैः ॥ वामभागेग्रतोदेव्याश्छिन्नशीर्षमहासुरम् ॥ २९ ॥

जेन्मधु ॥ सिंहव्याघ्रादिकंदत्त्वाचात्मवध्यामवाप्नुयात् ॥ मयंदत्त्वाब्राह्मणस्तुब्राह्मण्यादेवहीयतेइति ॥ पशुहिंसानकर्तव्याब्राह्मणेनकदाचन ॥ बलिदानेयदोक्ता
स्यात्तत्रपैष्टंनियोजयेदिति ॥ पैष्टंपिष्टनिर्मितंपशुकृत्वातस्यबलिंनियोजयेदित्यर्थः ॥ तथाचिद्वल्लीतंत्रमेरुतंत्रमहाकालसंहितादक्षिणाचारतंत्रराजादिसर्वतंत्रेषु ॥ मयं
दत्त्वाब्राह्मणस्तुब्राह्मण्यादेवहीयते ॥ नकर्तव्यंनकर्तव्यंनकर्तव्यंकदाचन ॥ इदंतुसाहसंदेविनकर्तव्यंकदाचनेत्यादि ॥ ननुतंत्रेषुब्राह्मणस्यापिवामाचारप्रतिपादका
निवचनानिदृश्यंततेषांकागतिरितिचेत् ॥ भट्टब्राह्मणविषयाणितानीतिब्रूमः ॥ तदप्युक्तंचिद्वल्लीतंत्रे ॥ तंत्राणिद्विविधानीहमयाप्रोक्तानिपार्वति ॥ श्रुतिस्मृत्यविरुद्धा
नितद्विरुद्धानिचैवहि ॥ वेदेनाधिकृतानांतुब्राह्मणानांगतेर्वशात् ॥ तद्विरुद्धानिचोक्तानिनैवग्राह्याणिवैदिकैरित्यादि ॥ स्कान्दिवायुसंहितायाम् । शैवागमोपिद्विविधः

श्रौताश्रौतश्चतद्विधः ॥ श्रुतिसारमयः श्रौतः स्वतंत्र इतरोमत इत्यादि श्रौतो ग्राह्यस्तु वैदिकैरिति ॥ ननु तंत्रस्मृतिविरोधात्सुरामांसनिषेधश्रुतिरसंस्कृतसुरामांसभक्षण
परास्त्विति चेन्न ॥ दुर्बलस्मृतिविरोधेन प्रबलश्रुतेः संकोचस्य शास्त्रकारैरनंगीकारात् ॥ मीमांसाप्रथमपादे स्पष्टमेतत् ॥ ननु कालिकात्रिपुरोपनिषदादिश्रुतिप्रामाण्या
त्तन्निषेधकश्रुतेः संकोचोऽस्त्विति चेन्न ॥ कालिकाद्युपनिषद्वदितशाखानामुच्छिन्नत्वात्कालिकाद्युपनिषत्सुकल्पितत्वसंदेहादिदमपि मीमांसाप्रथमपादे स्पष्टम् ॥
एवं सति सर्वतंत्राणां प्रामाण्यमधिकारिभेदेनैवाव्याहतम् ॥ अतएव स्कान्दे सूतसंहितायां पुराणांतरे च तंत्रप्रामाण्यप्रस्तावे ॥ मृषावादीकथं शिव इत्यादिवचनैरधिका
रिभेदेनैव तंत्रप्रामाण्यं समर्थितं विस्तरेण चैतन्मत्कृततंत्रप्रामाण्यविमर्शिन्यां द्रष्टव्यम् ॥ एतेन कैश्चित्सप्तशतीटीकायां तंत्राणामप्रामाण्यं समर्थितं तत्किंचिज्ज्ञात्व

पूजयेन्महिषं येन प्राप्तं सायुज्यमीशया ॥ दक्षिणे पुरतः सिंहं समग्रं धर्ममीश्वरम् ॥ ३० ॥
वाहनं पूजयेद्देव्या धृतं येन चराचरम् ॥ यः कुर्यात्प्रयतो धीमांस्तस्या एकाग्रमानसः ॥ ३१ ॥

मूलकं नास्तिकत्वमूलकं चेति सुधीभिराकलनीयम् ॥ तंत्रनिषेधकवचनानां तदुदाहृतानां विद्वद्विरुद्धतंत्रविषयत्वादित्यादिकं सर्वमत्कृततंत्रप्रामाण्यविमर्शिन्यां द्रष्ट
व्यम् ॥ अत्रापिराजानं प्रत्येवमुनिना कथितत्वाद्बुधिराक्तेनेत्यादिकं ब्राह्मणातिरिक्तविषयकमेवेति बोध्यम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्राप्तं सायुज्यमीशया ॥ एते
न वैरिष्वपि भगवत्याजगन्मातुर्वात्सल्यं दर्शितम् ॥ अतएव वैरिष्वपि प्रकटितैव दयात्वयेत्यमित्युक्तम् ॥ यो धीमानेकाग्रमानसः प्रयतस्तस्याः परमेश्वर्याः पूजां कुर्या
त्सिंहं धर्मात्मकं पूजयेदित्यग्निमेणान्वयः ॥ अनेन च सिंहस्य वासनात्मकरूपमुक्तं वेदितव्यम् ॥ धर्मवाहनत्वकथनेनानेकजन्मपुण्यवंतः सर्वधर्मात्मान एव पुरुषा
एतां देवतां प्राप्नुवंति नान्ये इत्युक्तं भवति ॥ तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणि ॥ यस्य नोपश्चिज्जन्मयदिवाशंकरः स्वयम् ॥ तेनैव लभ्यते विद्या श्रीमत्पंचदशाक्षरीति ॥ ३० ॥ ३१ ॥

प्रथमतः कवचंततोर्गलांततः कीलकततोरात्रिसूक्तंतोनवार्णमंत्रजपः मध्येचरित्रत्रयंपुनर्नवार्णंततोदेवीसूक्तंततोरहस्यत्रयमित्येवंक्रमेणस्तुवीतेत्यर्थः ॥ विस्तरेणचएतदग्रेवक्ष्यामः ॥ यदिसमग्रं पाठं कर्तुं न शक्नोति तं प्रत्याह ॥ एकेनेति ॥ एकेनचेत्स्तुवीततदामध्यमेनैवस्तुवीतेत्यर्थः ॥ महालक्ष्म्यामूलप्रकृत्यभेदेन सर्वदेवतात्मकत्वात्तच्चरित्रपाठेन सर्वदेवतास्तृप्यंतीति भावः ॥ पूर्वोक्तपूजाचतुष्टयेऽप्येषविधिर्बोध्यः ॥ इतरयोश्चरितयोर्मध्ये एकेननस्तुवीतेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ प्रतिश्लोकं प्रतिमंत्रमित्यर्थः ॥ तेचमंत्राः सप्तशतीस्तोत्रसंबन्धिनः कात्यायनीतंत्रप्रदर्शिताः सप्तशतसंख्याकाः मार्कण्डेयउवाचस्वाहाइत्यादिकाः ॥ अत्रकेचित्कवचादित्रयस्यरहस्यत्रयस्यचप्रतिश्लोकंहोममनुतिष्ठन्ति ॥ तत्रकवचांशेहोमोनयुक्तस्तंत्रांतरेनिषेधात् ॥ चंडीस्तवेप्रतिश्लोकमेकाहुति ततः कृतांजलिभूत्वास्तुवीतचरितैरिमैः ॥ एकेनवामध्यमेनैकेनेतरयोरिह ॥ ३२ ॥ चरितार्धतुनजपेज्जपञ्छद्रमवाप्नुयात् ॥ प्रदक्षिणांनमस्कारान्कृत्वामूर्ध्नाकृतांजलिः ॥ ३३ ॥ क्षमापयेज्जगद्धात्रीमुहुर्मुहुरतंद्रितः ॥ प्रतिश्लोकंतुजुहुयात्पायसंतिलसर्पिषा ॥ ३४ ॥ जुहुयात्स्तोत्रमंत्रैर्वाचंडिकायैशुभंहविः ॥ भूयोनामपदैर्देवीं पूजयेत्सुसमाहितः ॥ ३५ ॥ प्रयतः प्रांजलिः प्रह्वः प्रणम्यारोप्यचात्मनि ॥ सुचिरं भावयेद्दीक्षां चंडिकां तन्मयो भवेत् ॥ ३६ ॥

रिहेष्यते ॥ रक्षाकवचगैर्मंत्रैर्होमंतत्रनकारयेत् ॥ मौख्यात्कवचगैर्मंत्रैः प्रतिश्लोकं जुहोति यः ॥ स्याद्देहपतनंतस्य नरकंच प्रपद्यते ॥ अंधकाराख्यो महादैत्यो दुर्गाभक्तिपरायणः ॥ कवचाहुतिजात्पापान्महेशेन निपातित इति ॥ ३४ ॥ एतावदशक्तस्य पक्षांतरमाह ॥ जुहुयादिति ॥ स्तोत्रमंत्रैः रात्रिसूक्तादिस्तोत्रस्थमंत्रैरित्यर्थः ॥ केचित्तुस्तोत्रमंत्रशब्देन नवार्णमंत्रमित्याहुः ॥ तन्मंदम् ॥ प्रमाणाभावात् ॥ बहुत्वानुपपन्नस्याच्च ॥ अयंचहोमः प्रकरणान्नित्यपूजांगभूतः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

अस्याः पूजायाः काम्यत्वं नित्यत्वं क्रमेणाह ॥ एवंयदिति द्वाभ्याम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ ३९ ॥ श्लोकाश्चैको
नचत्वारिंशत्संख्यास्त्वत्रकीर्तिताः ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठकृतवैकृतिकरहस्यविवरणं समाप्तम् ॥ ५ ॥ एकादशाध्यायां
ते सप्तशत्यां लोकरक्षार्थं भविष्यमाणाय नंदजादयो वताराः कथितास्तेषां ध्यानमुपास्तिचाह ॥ नंदेति विंध्यवासिनीयम् ॥ १ ॥ कनकेहिरण्ये उक्त
एवंयः पूजयेद्भक्त्या प्रत्यहं परमेश्वरीम् ॥ भुक्त्वा भोगान्यथा कामं देवी सा युज्यमा मुयात् ॥ ३७ ॥ योनपूजयते नित्यं चंडिकां भक्तवत्सलाम् ॥
भस्मीकृत्यास्य पुण्यानि निर्दहेत् परमेश्वरी ॥ ३८ ॥ तस्मात् पूजय भूपाल सर्वलोक महेश्वरीम् ॥ यथोक्तेन विधानेन चंडिकां सुखमाप्स्यसि ॥ ३९ ॥
इति वैकृतिकरहस्यम् ॥ ५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ नंदा भगवती नाम या भविष्यति नंदजा ॥ सास्तुता पूजिता भक्त्या वशीकुर्याज्जगत्रयम् ॥
॥ १ ॥ कनकोत्तमकांतिः सा सुकांतिकनकांवरा ॥ देवी कनकवर्णा भा कनकोत्तमभूषणा ॥ २ ॥ कमलांकुशपाशाब्जैरलंकृतचतुर्भुजा ॥
इंदिरा कमलालक्ष्मीः सा श्रीरुक्मांबुजासना ॥ ३ ॥ यारक्तदंतिकानाम देवी प्रोक्ता मयानव ॥ तस्याः स्वरूपं वक्ष्यामि शृणु सर्वभयाप
हम् ॥ ४ ॥ रक्तांवरा रक्तवर्णा रक्तसर्वांगभूषणा ॥ रक्तायुधारक्तनेत्रारक्तकेशातिभीषणा ॥ ५ ॥ रक्ततीक्ष्णनखारक्तदशनारक्तदंतिका ॥
पतिनारीवानुरक्ता देवी भक्तं भजे जनम् ॥ ६ ॥ वसुधेव विशाला सा सुमेरुयुगुलस्तनी ॥ दीर्घालंबावतिस्थूलौतावती वमनोहरौ ॥ ७ ॥
माकांतिरिच्छायस्याः सा ॥ २ ॥ पाशाब्जैरित्यत्र अब्जः शंखः ॥ चक्रं शंखवराभयानि दधतीति शारदायां विंध्यवासिनीध्याने उक्तत्वात् ॥ कमलस्यैकवारं
ग्रहणाच्च ॥ ३ ॥ अथ रक्तदन्तिकामाह ॥ येति ॥ ४ ॥ ५ ॥ रक्तदंतिकानामिका देवीत्यर्थः ॥ पतिवारीवेति दृष्टान्तोऽनुरागमात्रांशे ज्ञेयः ॥ ६ ॥ दीर्घलंबा
वित्यत्रतिर्यग्लंबायमानतैव गृह्यते न त्वधः पतनमिति स्थूलोक्तकेशाविति विशेषणात् ॥ दीर्घालंबेति पुनरुक्त्या तु अतिदीर्घावित्यर्थः ॥ ७ ॥

किमित्यतिस्थूलौजातावित्यतआह ॥ सर्वेति ॥ सर्वानंदरसभरितत्वादतिस्थूलावित्यर्थः ॥ तदपिकिमर्थमिति चेद्भक्तपानार्थमित्याह ॥ भक्तानिति ॥ तेना
 तिश्यदयावतीयमितिफलितम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शिलीमुखापूर्णबाणपूर्णमित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ धनुर्बाणपद्मशाका
 कर्कशावतिकांतौतौसर्वानंदपयोनिधी ॥ भक्तान्संपाययेद्देवीसर्वकामदुघौस्तनौ ॥ ८ ॥ खड्गपात्रंचमुसलंलांगलंचविभर्तिसा ॥ आख्या
 तारक्तचामुंडादेवीयोगेश्वरीतिच ॥ ९ ॥ अनयाव्याप्तमखिलंजगत्स्थावरजंगमम् ॥ इमांयःपूजयेद्भक्त्यासव्याप्नोतिचराचरम् ॥ १० ॥
 अधीतेयइमंनित्यंरक्तदंत्यावपुस्तवम् ॥ तंसापरिचरेद्देवीपतिप्रियमिवांगना ॥ ११ ॥ शाकंभरीनीलवर्णानीलोत्पलविलोचना ॥ गंभी
 र्नाभिस्त्रिवलीविभूषिततनूदरी ॥ १२ ॥ सुकर्कशसमोत्तुंगवृत्तपीनवनस्तनी ॥ मुष्टिशिलीमुखापूर्णकमलंकमलालया ॥ १३ ॥
 पुष्पपल्लवमूलादिफलाढ्यंशाकसंचयम् ॥ काम्यानंतरसैर्युक्तंक्षुत्तृणमृत्युभयापहम् ॥ १४ ॥ कार्मुकंचस्फुरत्कांतिविभ्रतीपरमेश्वरी ॥ शा
 कंभरीशताक्षीसासैवदुर्गाप्रकीर्तिता ॥ १५ ॥ विशोकादुष्टदमनीशमनीदुरितापदाम् ॥ उमागौरीसतीचंडीकालिकासाचपार्वती ॥ १६ ॥
 शाकंभरीस्तुवन्ध्यायअपन्संपूजयन्नमन् ॥ अक्षय्यमश्नुतेशीघ्रमन्नपानामृतंफलम् ॥ १७ ॥ भीमापिनीलवर्णासादंष्ट्रादशनभासुरा ॥
 विशाललोचनानारीवृत्तपीनपयोधरा ॥ १८ ॥ चंद्रहासंचडमरुंशिरःपात्रंचविभ्रती ॥ एकवीराकालरात्रिःसैवोक्ताकामदास्तुता ॥ १९ ॥ तेजोमं
 डलदुर्धपाभ्रामरीचित्रकांतिभृत् ॥ चित्रानुलेपनादेवीचित्राभरणभूषिता ॥ २० ॥

निबभ्रतीचतुर्भिर्भुजैरित्यर्थः ॥ देवीभागवतोक्तशताक्षीमूर्त्युपाख्यानरीत्याशताक्षीमूर्तिदुर्गामूर्त्योरवतारांतरत्वाभावेनशाकंभरीपूजयैवदुर्गापूजामुपदिशति ॥
 सैवेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ चंद्रहासंखड्गम् ॥ १९ ॥ सप्तमीमूर्तिमाह ॥ तेजइति ॥ चित्रकांतिरनेकवर्णकांतिः ॥ २० ॥

चित्रभ्रमरपाणिः हस्तेअनेकवर्णविशिष्टोभ्रमरोययाधृतः ॥ सचभ्रमरोजीवरूपस्तेनचसर्वेजीवामदधीनाः संतीतिबोधितम् ॥ तदुक्तंभुवनेश्वरीसंहितायाम् ॥
 द्विरेफाजीवरूपास्युर्ययाहस्तेधृताःसदा ॥ जीवाधीशाततःप्रोक्ताभ्रमरीलोकसुंदरीति ॥ एतासांदेवतानामुपाख्यानंदेवीभागवतेस्पष्टम् ॥ २१ ॥ २२ ॥
 रहस्यत्रयस्याध्ययनंविधत्ते ॥ तस्मादिति ॥ २३ ॥ फलंकथयति ॥ सप्तेति ॥ २४ ॥ उपसंहरति देव्याइति ॥ सर्वकामफलप्रदंधर्मार्थकाममोक्षप्रदमित्य
 र्थः ॥ २५ ॥ पंचविंशतिसंख्यास्तुश्लोकाअत्रप्रकीर्तिताः ॥ रक्तांबरदारुणबिंबफलाधरौठाचंद्रार्धबद्धमुकुटात्करुणासमुद्रात् ॥ पाशांकुशाभयवराढ्यकरा

चित्रभ्रमरपाणिःसामहामारीतिगीयते ॥ इत्येतामूर्तयोदेव्याव्याख्यातावसुधाधिप ॥ २१ ॥ जगन्मातुश्चंडिकायाःकीर्तिताःकामधेनवः ॥
 इदंरहस्यंपरमंनवाच्यंकस्यचित्त्वया ॥ २२ ॥ आख्यानंदिव्यमूर्तीनामभीष्टफलदायकम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनदेवींजपनिरंतरम् ॥ २३ ॥
 सप्तजन्मार्जितैर्वोरैर्ब्रह्महत्यासमैरपि ॥ पाठमात्रेणमंत्राणांमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ २४ ॥ देव्याध्यानंतवाख्यातंगुह्याद्ब्रह्मतरंगमहत् ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसर्वकामफलप्रदम् ॥ २५ ॥ इतिमूर्तिरहस्यम् ॥ ६ ॥

त्रिनेत्रादंतःपुरात्पुररिपोरपरंसविभ्रः ॥ १ ॥ श्रीमच्छैवकुलोत्पन्नोरंगनाथात्मजःसुधीः ॥ श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतोनीलकंठाभिधानतः ॥ २ ॥ सप्तशत्यंगषट्क
 स्यव्याख्यायःकृतवाञ्छुभाम् ॥ तयातुष्यतुसालक्ष्मीस्तथाश्रीभुवनेश्वरी ॥ ३ ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथसुतलक्ष्मीगर्भसंभवनीलकंठभट्टकृतंसप्तशत्यं
 गषट्कविवरणं समाप्तम् ॥ ६ ॥ मूलम् ॥ १८१ ॥ टीका ॥ ८२० ॥

अहमित्यष्टचत्रयोदशसूक्तं वागांभृणस्य महर्षेर्दुहितावाङ्नाम्नीब्रह्मविद्वशीस्वात्मानमस्तौत् ॥ अतः साक्रषिः ॥ सच्चित्सुखात्मकः सर्वगतः परमात्मादेवता ॥
 तेनहितादात्म्यमनुभवन्तीसर्वजगद्रूपेण सर्वस्याधिष्ठानत्वेन च अहमेव भवामीति स्वात्मानं स्तौति ॥ द्वितीयाजगती ॥ शिष्टाः सप्तत्रैष्टुभः ॥ तथाचानुक्रांतम् ॥
 अहमष्टौवागांभृणीतुष्टावात्मानं द्वितीयाजगतीतिगतोविनियोगः ॥ अहमिति ॥ अहंसूत्रस्य द्रष्टृवागांभृणीवागांभृण्यद्ब्रह्मजगत्कारणं तद्रूपाभवन्तीरुद्रेभिः रुद्रैः
 एकादशभिः इत्थंभावेतृतीया ॥ तदात्मनाचरामि ॥ एवंवसुभिरित्येतत्तदात्मनाचरामीतियोज्यम् ॥ उतापिचआदित्यैः समंचरामि ॥ उतापिचविश्वदेवैश्च ॥
 तथामित्रावरुणौ मित्रंचवरुणंच ॥ सुपांसुलुगितिद्वितीयायाआकारः ॥ उभाउभौअहमेवब्रह्मीभूताविभार्मिधारयामि ॥ इंद्राग्नीअप्यहमेवधारयामि ॥
 उभाउभौअश्विनाअश्विनावपिअहमेवधारयामि ॥ मयिहिसर्वजगत्शुक्लैरजतमिवाध्यस्तंसत्दृश्यते ॥ मायाचजगदाकारेणविवर्तते ॥ तादृश्यामायाया
 ॐअहंरुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुतविश्वदेवैः ॥ अहंमित्रावरुणोभाविभर्म्यहमिंद्राग्नीअहमश्विनोभा ॥ १ ॥ अहंसोममाहनसंविभर्म्यहं
 त्वष्टारमुतपूषणंभगम् ॥ अहंददामिद्रविणंहविष्मतेसुप्राव्येक्ष्यजमानायसुन्वते ॥ २ ॥ अहंराष्ट्रीसंगमनीवसूनांचिकितुषीप्रथमायज्ञिया
 नाम् ॥ तांमादेवाव्यदधुःपुरुत्राभूरिस्थात्रांभूर्यावेशयन्ताम् ॥ ३ ॥ आधारत्वेनासंगस्यापिब्रह्मणः उक्तस्यसर्वस्योपपत्तिः ॥ १ ॥ अहमिति ॥
 अहमाहनसंहंतव्यमभिषोतव्यंसोमम् ॥ यद्वा शत्रूणामाहंतारंदिविवर्तमानंदेवतात्मानंसोममहमेवविभर्मितथात्वष्टारम् ॥ उतअपिचपूषणंभगमहमेवविभर्मि ॥
 तथाहविष्मतेहविर्युक्तायसुप्राव्येशोभनंहविर्देवानांप्रापयित्रेतर्पयित्रे ॥ अवतेस्तर्पणार्थात् अवितृस्तृतंत्रिभ्यर्इरितिईकारप्रत्ययः ॥ चतुर्थ्येकवचनेयणिउदा
 त्स्वरितयोर्यणःस्वरितोनुदात्तस्येत्यनुदात्तस्यसुपःस्वरितत्वम् ॥ सुन्वतेसोमाभिषवंकुर्वते ॥ शतुरनुमइतिचतुर्थ्याउदात्तत्वम् ॥ ईदृशायजमानायद्र
 विणंधनंयागफलरूपम् ॥ अहमेवददामिप्रयच्छामि ॥ एतच्चब्रह्मणः फलदातृत्वंफलमनुपपत्तेरित्याधिकरणेभगवताभाष्यकारेणसमर्थितम् ॥ २ ॥ अहमि
 ति ॥ अहंराष्ट्रीईश्वरनामैतत् ॥ सर्वस्यजगतः ईश्वरी ॥ तथावसूनांधनानांसंगमनीसंगमयित्रीउपासकानांप्रापयित्री ॥ चिकितुषीयत्साक्षात्कर्तव्यंपरंब्रह्मतज्ज्ञा

ति ॥ परोदिवेति ॥ परइतिसकारांतं परस्तादित्यर्थे वर्तते ॥ यथा अधइत्यधस्तादर्थे तद्योगे च तृतीया सर्वत्र दृश्यते ॥ दिवः आकाशस्य परस्तात् ॥ एनापृथिव्या द्वितीया दौस्त्वेन इति इदम एनादेशः । सुपांसुलुगिति तृतीया आजदेशः ॥ अस्याः पृथिव्याः परः परस्तात् ॥ यावापृथिव्यो रूपादानमुपलक्ष्यते ॥ एतत् उपलक्षितात् सर्वस्माद्भूतजातात् परस्ताद्वर्तमाना असंगोदासीनकूटस्थब्रह्मचैतन्यरूपाहं महिनामहिम्ना एतावती संबभूव ॥ एतच्छब्देन उक्तं सर्वं परामृश्यते ॥ एतावत्परिमाणमस्याः यत्तदेतैः परिमाण इति वतुष् ॥ आसर्वनाम्न इत्यात्वम् ॥ सर्वजगदात्मना अहं संभूतास्मि ॥ महच्छब्दादिमनिचिटेरिति टिलोपः ॥ ततस्तृतीयायामुदात्तनिवृत्तिस्वरेण तस्या उदात्तत्वम् ॥ छांदसोमलोपः ॥ अष्टमस्य सप्तमे द्वादशो वर्गः ॥ इति देवीसूक्तभाष्यम् ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथैतद्रात्रिसूक्तं रात्रिदेवताप्रतिपादकं सारात्रिदेवताद्वेधाजीवरात्रिरीश्वररात्रिश्च तत्राद्याप्रसिद्धाय स्यामस्मदादीनां जीवानां प्रतिदिनं व्यवहारो लुप्यते द्वितीया तु यस्यामीश्वरव्यवहारलोपो भवति महाप्रलयकाले तदानीमन्यवस्त्वभावात् केवलं ब्रह्ममायात्मकमेव वस्तु सर्वकारणमव्यक्तपदवाच्यं तिष्ठति सा द्वि

अं रात्रीव्यख्यदायती पुरुत्रादेव्य १ क्षभिः ॥ विश्वा अधिश्रियो धित ॥ १ ॥

तीयारात्रिः ॥ तदुक्तं देवीपुराणे ॥ ब्रह्ममायात्मिकारात्रिः परमेशलयात्मिका ॥ तदधिष्ठातृदेवी तु भुवने शीप्रकीर्तिं तेति ॥ तदेवं सर्वोत्तमदेवताप्रतिपादकस्य रात्रिसूक्तस्य भाष्यकारादिभिः कृतव्याख्यानस्यापि विस्पष्टं व्याख्यानं यथा मतिक्रियते ॥ रात्रीति ॥ या देवी सर्ववस्तुद्योतनशीला पुरुत्रा बहुषु देशेषु सर्वदेशेषु अक्षभिः प्रकाशमानैरिन्द्रियैरुपलक्षणविधयामहदादिभिस्तत्त्वैर्देवी सर्ववस्तुद्योतनशीला आयती आगच्छंती विद्यमाना रात्री ब्रह्ममायात्मिका व्यख्यतस्वोत्पादितजगज्जालसदसत्कर्मादिकं प्रथमतो विशेषेण पश्यति ॥ अनंतरंतत्तत्कर्मानुरूपफलरूपाः विश्वाः सर्वाः श्रियः सा अध्यधित अदिधारयति ददातीत्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ सर्वकारणभूता चिच्छक्तिः पूर्वकल्पीयानंतजीवानांसदसत्कर्माण्यपरिपक्वान्यवलोकयतत्फलप्रदानसमयाभावात्तेश्वरंप्रपंचं स्वस्मिन्विलापयति यावत्फलप्रदानसमयम् ॥ सारात्रिरूपा चिच्छक्तिः फलप्रदानसमये प्राप्ते महदादिद्वारा प्रपंचनिर्मायतत्त्वाणि नातत्तत्कर्माण्यसंकरमवलोकयति पश्चात्तत्तत्कर्मफलं ददातीत्यहो सर्वज्ञता भगवत्या

रात्रेर्भुवनेश्वर्याः कियद्वर्णनीयेति ॥ अस्मिन्नर्थे सर्वोप्युपनिषद्भागः प्रमाणमिति स्पष्टमेव तद्विदाम् ॥ १ ॥ इत्थं प्रथमकृत्यं वर्णयित्वा द्वितीयं कृत्यं वर्णयति ॥
 ओर्वप्रा इति ॥ अमर्त्यामरणरहितासादेवीदेवनशीलाचिच्छक्तिर्भुवनेश्वरीरात्रिः उरुविस्तीर्णमंतरिक्षमुपलक्षणविधया सर्वप्रपंचमाप्राः स्वस्वरूपेणापूरय
 ति स्वाधिष्ठानरूपेस्वाभेदेन विद्यमानं कल्पयति ॥ तथा प्रपंचगतान्निवतोनीचान् लतागुल्मादीन् उद्धृतुं उच्छ्रितान् वृक्षादींश्च स्वकीयेन तेजसाधिष्ठानचैतन्येनाप्राः पूर
 यति ॥ यारात्रिर्भुवनेश्वरी सा प्रपंचगतानां प्राणिनां वेदोक्तानुष्ठानपराणां चित्तशुद्धिमवलोकयतेषां तमोमूलाज्ञानं ज्योतिषास्वाकारवृत्तिप्रतिबिंबितस्वस्वरूपचैतन्य
 ज्योतिषा बाधतेनाशयति ॥ अनेन पूर्वोक्ता ध्यारोपस्यापवाद उक्तः ॥ २ ॥ केन प्रकारेण नाशयति तत्राह ॥ निरुस्वसारमिति ॥ आयती आगच्छंतं देवनशीलारात्रिश्चि
 च्छक्तिर्भुवनेश्वरी स्वस्य स्वसारं भगिनीमुपसंप्रकाशरूपामविद्याया आवरणशक्तिरूपां निरस्कृतनिष्करोति दग्धबीजभावमापादयतीत्यर्थः ॥ तस्यामुषसितथाजाता
 ओर्वप्रा अमर्त्या निवतो देव्यु १ द्रुतः ॥ ज्योतिषा बाधते तम ॥ २ ॥ निरुस्वसारमस्कृतोपसंदेव्यायती ॥ अपेदुहासते तमः ॥ ३ ॥ सानो अद्यय
 स्यावयं नितेयामन्नविक्ष्महि ॥ वृक्षेन वसति वयः ॥ ४ ॥ निग्रामासो अविक्षतनिपद्वंतो निपक्षिणः ॥ निश्येनासश्चिदर्थिनः ॥ ५ ॥
 यां प्रारब्धकर्मक्षये विक्षेपशक्तेर्नाशान्मूलाज्ञानरूपं तमः अपेदुहासते अपैव गच्छति शक्तिद्वयाति रिक्तस्वरूपावस्थानोपयोगाभावादर्थान्निष्ठं भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥
 अथास्यारात्रेः प्रार्थनामंत्रमाह ॥ सानो इति ॥ अद्यास्मिन्काले नोस्माकं सारात्रिदेवताचिच्छक्तिर्भुवनेश्वरी प्रसीदतु यस्यायामनूयामनिप्राप्तौ सत्यां यत्प्रसादप्राप्तौ स
 त्यां वयं न्यविक्ष्महि निविशामहे सुखेन स्वस्वरूपे आस्महे ॥ तत्र दृष्टान्तः ॥ वयः पक्षिणः वृक्षेन यथा वृक्षे नीडाश्रये वसति रात्रिनिवासं कुर्वति तथानिवसाम इत्यर्थः ॥ ४ ॥
 निग्रामासो इति ॥ ग्रामासः ग्रामाः तस्तथाः सर्वजनाः पामरा अपामरा आंगोपांगनं न्यविक्षत तस्यां चिच्छक्तिरूपायां रात्र्यां विद्यमानायां निविशंते सुखेन शेरते तथा
 पद्वंतः पादयुता गवाश्वादयश्च निविशंते तथा पक्षिणः पक्षोपेताश्च निविशंते तथा अर्थिनः कामार्थिनः पांथस्थाः तथा श्येनासः श्येना अपि निविशंते ॥ अयं भावः ॥
 ये प्राणिनः परमेश्वरीनामानभिज्ञा अपिकेवलं करुणासागरायारात्रेश्चिच्छक्तेर्भुवनेश्वर्याः करुणया सर्वजनाः सुखेन शेरते स्वस्था भवंति ॥ यथा तिभूढा बालाः मातुः

करुणावशाच्छेरते एतादृशीयमतिकरुणावतीरात्रिरस्तीति ॥ ५ ॥ यावयेति ॥ हेऊर्म्येरात्रिनामैतत् चिच्छक्तिरात्रिरूपिणीभुवनेश्वरीयस्मात्त्वमतिदयावतीत
स्मादस्माकमपिपामराणां किंचिदपिकृतमनवेक्ष्यवृक्यं वृकस्यस्त्रियं नानावासनारूपां वृकं च वृकवन्मारकं पापं चास्मान्हिसंतं यावय अस्मत्तः पृथक्कुरु ॥ तथास्ते
नंतस्करं चित्तापहारकं कामादिकं च यावयास्मत्तो वियोजय ॥ अथानंतरं नोस्माकं सुतरा सुखेन तरणीयाक्षेमकरी मोक्षदा त्रीभव ॥ ६ ॥ हेरात्रिचिच्छक्तेभुवनेश्वरि
पेपिशत् भृशं पिशत् सर्ववस्तुषु आश्लिष्टं तमो ज्ञानं कृष्णं कृष्णवर्णं तमः प्राथान्येन व्यक्तं विशेषेण स्वभासा सर्वस्यांजकमीदृशं ज्ञानं मा उपस्थित उपागच्छत् ॥ हे उषः
रात्रिदेव ते त्वं मृणे वक्रणानीव तत् त्वं यातया पगमय यथास्तोतृणामृणानि धनप्रदानेनापाकरोषितथाममाज्ञानमपि अपसारयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ उपतेगा इति ॥ हेरा
त्रिचिच्छक्तेभुवनेश्वरिते त्वांगा इव पयसो दोग्ध्रीर्धेनूरिव उपेत्याकरंस्तुतिजपादिभिरभिमुखीकरोमि ॥ हे दिवः परमाकाशरूपपरमात्मनो दुहितः पुत्रि परमात्मप्र
यावया वृक्यं १ वृकं यवयस्तेन मूर्म्ये ॥ अथानः सुतरा भवः ॥ ६ ॥ उपमापेपिशत्तमः कृष्णं व्यक्तमस्थित ॥ उषः कृणेव यातय ॥ ७ ॥
उपतेगा इवाकरं वृणीष्वदुहितर्दिवः ॥ रात्रिस्तोमं न जिग्युषे ॥ ८ ॥ इति रात्रिसूक्तम् ॥

काशेन चिच्छक्तेरभिव्यज्यमानत्वाद्युक्तं परमात्मपुत्रीत्वं त्वत्प्रसादात्कामादीन् शत्रून् जिग्युषेम मस्तोत्रं नस्तोत्रमिव हविरपियथाशक्तिदत्तं वृणीष्वभजेति ॥ ८ ॥
इति रात्रिसूक्तभाष्यं समाप्तिमगमत् ॥ श्रीवायामधुसूदनोऽस्य शिरसि श्रीनीलकण्ठः स्थितः श्रीदेवीगिरिजाललाटफलके वक्षःस्थलेशारदा ॥ षड्भुजो मणिबंधसं
धिषु तथा नागास्तु पार्श्वस्थिताः कर्णौ यस्य तु चाश्विनौ स भगवान्सिंहो ममास्ति वष्टदः ॥ १ ॥ यन्नेत्रेश शिभा स्करौ वसुकुलं दंतेषु यस्य स्थितं जिह्वायां वरुणस्तु दुर्ग
तिरियं श्रीचर्चिका चंडिका ॥ गंडौ यक्षयमौ तथोष्ठयुगुलं संध्याद्वयं पृष्ठके वज्री यस्य विराजते स भगवान्सिंहो ममास्ति वष्टदः ॥ २ ॥ श्रीवासंधिषु सप्तविंशतिमतान्यृ
क्षाणि साध्याहृदि प्रौढानि र्वृणता तमोऽस्य तु महाक्रौर्यैः समाः पूतनाः ॥ प्राणेष्यस्य तु मातरः पितृकुलं यस्यास्त्यपानात्मकं रूपे श्रीकमलाकचेषु विमलास्ते स्यूरवे
रश्मयः ॥ ३ ॥ इति देवीपुराणे देवीवाहनसिंहध्यानम् ॥

इयं नागोजीभट्टकृतव्याख्यासमेता नीलकण्ठकृतटीका-
सहिताङ्गषट्कसहिता सभाष्यदेवीसूक्तरात्रिसूक्तसहिता
च दुर्गासप्तशती मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजेन खेम-
राजेन स्वकीये 'श्रीवेङ्कटेश्वर' यन्त्रालयेऽङ्कित्वा प्रका-
शिता. संवत् १९५२, शके १८१७, सन् १८९५.

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection, New Delhi. Digitized by S3 Foundation USA

॥ इति श्रीनागोजीभट्टकृतव्याख्यासहिता दुर्गासप्तशती समाप्ता ॥
अत्र च सटीकांगवट्टकं सभाष्यं देवीसूक्तं रात्रिसूक्तं च निवेशितमस्माभिः ।

